

A. gr. b.

1584

A. gr. b. 1584

~~1032~~

(Gaza)

Bulgaris

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟ-
ΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΑΖΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ,

συντεθέντα εἰς τὴν Λατινικὴν Διάλεκτον παρὰ Ἡλίου
Ἀνδρέου Βερδιγαληνσίς, ἀπὸ δὲ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν μετενεχθέντα, καὶ παραδείγμασι πλείστοις δια-
σαφηνισθέντα ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφολογιω-
τάτου Ἀρχιεπισκόπου κυρίου.

ΕΠΙΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ,

ἔτι διακόνου ὄντος, καὶ σχολαρχῆντος ἐν Ἰωαννίνοις,
ἐν Ἀθῶνι, καὶ ἐν Κωνσταντινπόλει, νῦν πρῶτον τύποις
ἐκδοθέντα δαπάνῃ τῆς φιλογενεῖς Ἀυταδελφότητος
τῶν Κυρίων Ζωσιμάδων.

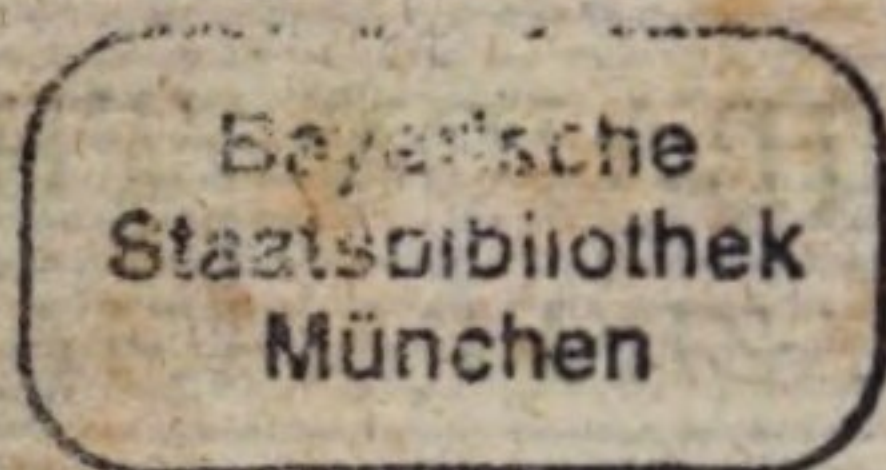
A. N. Z. M.

Τῶν ἐξ Ἰωαννίνων

ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τοῖς φιλομαθέσι τῶν
Ἑλλήνων.

EN BIENNĒ

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΑ ΣΧΡΑΙΜΒΛ,

ΠΙΝΑΞ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ.

	Σελ.
Περὶ Ονόματος.	48
Περὶ Ρήματος.	76
Περὶ Μετοχῆς.	137
Περὶ Ἀριθμοῦ.	146
Περὶ Ἀντωνυμίας.	161
Περὶ Προθέσεως.	184
Περὶ Ἐπιρρήματος.	224
Περὶ Συνδέσμου.	241
Περὶ τῆς τῆ ἀπαγγέλλειν διαστολῆς. . .	251

ΕΠΙΔΕΙΞΑΝΤΕΣ ΕΑΥΤΗΝ

84	.	.	.	.	.	αὐτῶν Ο' ἰσχυρῶς	Π
79	.	.	.	.	.	αὐτῶν Α' ἰσχυρῶς	Π
78	.	.	.	.	.	αὐτῶν Β' ἰσχυρῶς	Π
64	.	.	.	.	.	αὐτῶν Γ' ἰσχυρῶς	Π
61	.	.	.	.	.	αὐτῶν Δ' ἰσχυρῶς	Π
58	.	.	.	.	.	αὐτῶν Ε' ἰσχυρῶς	Π
57	.	.	.	.	.	αὐτῶν ΣΤ' ἰσχυρῶς	Π
56	.	.	.	.	.	αὐτῶν Ζ' ἰσχυρῶς	Π
55	.	.	.	.	.	αὐτῶν Η' ἰσχυρῶς	Π

Εἰς τὸ Δ'. τῆς Θεοδώρου Γραμματικῆς
σαφής τε ἅμα καὶ σύντομος ἐκθεσις.

„Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως κξ.

Τοῖς παλαιοῖς τῶν Γραμματικῶν εἰς δύο ἢ ὅλη
τέχνη διήρητο, ὧν τὸ μὲν ἱστορικόν, τὸ τὰς χρήσεις
περιέχον τῶν συγγραφέων, τὸ δὲ μεθοδικόν, τὸ τὰς
κανόνας τῆς τέχνης ὑποτιθέμενον, ἔμνη μέρη τέσσαρα,
τὸ περὶ ὀρθογραφίας, τὸ περὶ προσηδίας, τὸ περὶ
ἐτυμολογίας, καὶ τὸ περὶ συντάξεως. Τὰ μὲν ἔν πε-
ρὶ τῶν τριῶν πρώτων, ὅσα εἰς κλίσιν τε καὶ σχηματισ-
μὸν, καὶ τόνον, καὶ χρόνον οἰασθῆν λέξεως τείνει, ἐν
τρισὶ τοῖς πρὸ τέττε βιβλίοις διείληφεν ὁ Θεόδωρος.
Λοιπὸν ἔν ἡδὴ αὐτῷ διαλαβεῖν καὶ περὶ τῆς τετάρτης,
καὶ ὅπως εἰς ἀπόφανσιν καὶ λόγον αὐτοτελεῆ συντακ-
τέον τὰς λέξεις (ἕτος γὰρ τῆς ὅλης μεθόδου σκο-
πός ἐστιν ὁ κεφαλαιώδης) διδάξαι.

„Καθάρπερ καὶ ὁ Διαλεκτικός.

Τὸν Ἀριστοτέλη ἐνόησε. Τοιαῦδε γὰρ τάξει καὶ κεῖνος ἐν τῇ Διαλεκτικῇ χρησάμενος, πρὸ πάντων μὲν ἐν τοῖς περὶ ἑρμηνείας, περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος, καὶ τῆς ἐκ τέτων προτάσεως, ἣν ἀπόφανσιν ἀνεκάλεσε, καὶ λόγον ἀποφαντικὸν, διείλεκται· εἶτα ἐν τοῖς ἐφεξῆς βιβλίοις, περὶ συλλογισμῶν, τῶν συνισαμένων ἐξ ἀποφάνσεων.

„Καὶ διαιρετέον ἀκριβέσερον.

Οὐδένα γὰρ ἀνωτέρω, τῶν περὶ αὐτῆς τέχνης, ἀποδεδικῶς ὀρισμὸν, καὶ μόνον, εἰδ' ὡς ἐνῆν ἀκριβῶς, τέτων τινὰ διελόμενος, ἐπὶ τῶ παρόντος, τί σοιχεῖον, καὶ συλλαβή, καὶ λέξις, καὶ λόγος, ὅσατε τέττε φέρεται μέρη, καὶ οἷα παρασυμβαίνει αὐτῷ τῷ λόγῳ διελῶν τε, καὶ ἀποδώσειν ὑπὸχνεῖται ἀκριβέσερον.

Ὅρος Σοιχείων.

„Ἀριτέον δ' ἴσως ἀπὸ τῶ πρώτου.

Γράμματα μὲν καλεῖται, ὅτι γραμμαῖς τισι σημαίνονται· σοιχεῖα δὲ, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἡ ἀνθρώπειος φωνὴ τὴν σύστασιν ἔχει, καὶ εἰς αὐτὰ τὴν ἀνάλυσιν· σοιχεῖον γὰρ ἐν γένει, ἐξ ὧ πρώτου γίνεται τι, καὶ εἰς ὃ ἔχατον ἀναλύεται· ἰδίᾳ δὲ ἀντὶ τῶ γράμματος ἐκλήφθαι, ὥρισαι τῷ Θεοδώρῳ, ἐξ Ἀριστοτέλους βιβλ. περὶ Ποιητικῆς, πρώτη καὶ ἀμερὴς τ' ἀνθρώπου φωνή. Αἱ γὰρ τῶν ἀλόγων ἀδιαίρετοι φωναί, μηδὲ ση-

μαντικά, τὴν ἐκ τῶν σοιχείων σύνθεσιν ἔ προσίεν-
ται. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰχεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἐν
τάξει πορεύεσθαι.

Ἐπὶ τ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δ' ἑκάσῳ
„Κῆρσι ἄμ' ἔσειχον, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες (1).

Ἐπεὶ τοίνυν πρώτητε καὶ ἀμερὴς τ' ἀνθρώπου τὰ
σοιχεῖα φωνή, ἢ ὡς Ἀπολλωνίος φησι, πρώτη ἀμε-
ρὴς ὕλη, καὶ ἐδ' εἰκὴ, ἀλλὰ κατὰ λόγον (ὡς καὶ τῆνο-
μα δηλοῖ) χωρεῖν ἐθέλει, περὶ τῆς τῶν γραμμάτων
τάξεως διαληπτέον ἴσως πρὸ πάντων, τῷ προθεμένῳ
γράψαι περὶ τῆς τῶν τῆς λόγου μερῶν συντάξεως.
Εὐτάκτως γὰρ τοῖς γράμμασιν αἱ συλλαβαὶ ἔπον-
ται, ταῖς δὲ, λέξεις, ταῖς δὲ, λόγος, διὸ τῇ προ-
σφυεῖ τῶν γραμμάτων, καὶ τῶν συλλαβῶν ἐπιπλο-
κῇ, τὴν εὐτάκτως τε καὶ καταλήλως ἔχουσιν τῶν με-
ρῶν τῆς λόγου συνθήκην παρακολοθεῖν, καὶ Ἀπολλω-
νίῳ δοκεῖ, τοῖς τῇ ἐπιπλοκῇ τῶν πρώτων, ἥτοι τῶν
γραμμάτων, παραπλήσιά τινα συμβαίνειν, καὶ ἂν τῇ
τῶν ἐφεξῆς ἐπιθεωρεῖται οἷον συλλαβῶν, καὶ λέξεων,
καὶ λόγων, ἀποφαινομένῳ. Κοινῇ γὰρ τέτοις συμβαί-
νει τὸ διπλασιάζεσθαι, τὸ πλεονάζειν, τὸ ἐλλείπειν,
τὸ εἰς δύο μερίζεσθαι, καὶ τὸναντίον τὸ συναλείφεσθαι,
ἢ δύο εἰς ἓν συνιζεῖν, τὸ ὑπερτίθεσθαι, ἢ μετατίθε-

(1) Οἴμης. Ἰλ. 1.

ῥῥαι, τὸ ῥῥητὴν τὴν ἐκφώνησιν ἔχειν καὶ μὴ, τὸ προ-
τάττεσθαι, καὶ ἐπιτάττεσθαι. Α' δὴ πάντα, ὡς εἰς ἀ-
νάπτυξιν τῶν εἰρησομένων καὶ μικρὸν συμβάλλοντα, ἐ-
πὶ πῖνακος, διὰ παραδειγμάτων προκείτω. Ἐνταῦ-
θα γὰρ, ὡς εἶπε καὶ Ἀλμαχῶ, τὸν Α' πολλώνιον ἐμιμη-
σατο ὁ Θεόδωρος, αὐτίκα μετὰ τὰ περὶ τῆς τῶν
γραμματῶν ἐπιπλοκῆς, τὰ κοινῇ τέτοις τε, καὶ τῇ
συλλαβῇ, καὶ τῇ λέξει, καὶ τῷ λόγῳ συμβαίνοντα,
ὑποθέμενος· συμβαίνει δῆτα.

(Γράμμασιν, οἷον ἔλαβεν, ἔννεπεν.

(Συλλαβαῖς, ἀλαλάζω, πάμπαν.

Διπλ. (Λέξεσι, μῶσαγε, μῶσα λιγεῖα.

(Λόγῳ, εἰ καὶ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, πυρὶ

(χεῖρας ἔοικε.

(Γράμμ. ὕδωρ ἀπὸ τῆς ὕειν.

(Συλλ. Θήρεσσι, κύνεσι, λελάχωσι

Πλεονάζ. (Λέξ. καθέζομαι ἀντὶ ἔζομαι, καὶ οἱ πα-
ραπληρωμ. σύνδεσμοι.

(Λόγ. Ἐοικέτοι, ἔτοι ἀεικές.

(Γράμμ. οἷον αἶα, ἀντὶ γαῖα.

(Συλλ. λῶ, ἀντὶ θέλω· αἰπόλος ἀντὶ

(αἰγοπόλος

Ἐλείπειν (Λέξ. ἔρχεσθαι, ἀντὶ ἀπέρχεσθαι· αἰτεῖ,
(ἀπαιτεῖ.

(Λογ. εἰ μὲν κατέδυσάν τινα, εἰδὲ μὴ,

(ἀνεκρέοντο.

(Γράμ. τρόπῳ συλλαβικῷ, ἤδε, ἕαδε.
 Εἰς δύο (ἤγε, ἕαγε.
 μερίζεσθαι (Συλλ. κυρία, κοῖλον κοῖλον.
 ἢ (Λέξ. ἄκρα πόλις ἀκρόπολις.
 διαλύεσθαι (Λόγ. ἐπὶ τῶν ἀσυμπλέκτως ἐκφερο-
 (μένων.

(Γράμ. βέλεα βέλη,
 συναλεί- (Συλλ. γήραϊ γήρα, δῖος δῖος.
 φεσθαι (Λέξ. Πασιμέλυσσα.
 (Λόγ. ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων.

ὑπερτί- (Γράμ. καρδία κραδία, κρατῶ κάρτος.
 θεσθαι (Συλλ. ἐξαπίνης ἐξαίφνης ὄρωρεν ὥρο-
 ἢ (ρεν.
 μετατί- (Λέξ. οἶνοφόρος φερέοινος.
 θεσθαι. (Λογ. τὰς ἄρα θρέψασα, τεκῆσατε.

(Γράμμ. τῷ φωνήεντι)
 Ῥήτην τήν (Ο'νόματι)
 ἐκφώνησιν (Ἀντωνυμία) κατὰ τὰ φω-
 ἔχειν. (Λέξει (Ῥήματι) νήεντα.
 ((Μετοχῇ)
 (Ἐπιρρήματι)

(Γράμμ. τῷ συμφώνῳ
 Καὶ μὴ (Ἀρθρῳ) κατὰ τὰ σύμ-
 ἔχειν. (Λέξει (Συνδέσμῳ) φωνα.
 ((Προθέσει)

τῶν γραμμάτων σύνταξις ἐπὶ τὴν ὀρθογραφίαν ἐ-
 σὶν ἀνακτέα, ἥς τρία τὰ εἶδη κατὰ Θεόδωρ. Σύντα-
 ξις, Ποιότης, καὶ Ποσότης. Καὶ Σύνταξις μὲν ἐστίν,
 ὥς ὅτε ζητεῖν ἔπεται ποτέρᾳ συλλαβῇ τὸ σοιχεῖον
 ἀναθετέον, οἷον ἐπὶ τῇ ἀφενῆς τὸ σ πότερον τῇ πρῶ-
 τη, ἢ τῇ δευτέρᾳ; Ποιότης δὲ, οἷον πότερον ἐπὶ τῇ ἔμ-
 πορος τῷ μ, ἢ τῷ ν χρησέον; Ποσότης δὲ, οἷον ἐπὶ
 τῇ μῖμος, πότερον μι, ἢ μει γραπτέον; τὰ μὲν οὖν
 περὶ Ποιότητος, καὶ Ποσότητος ἐν τῷ τρίτῳ πραγμα-
 τευσάμενος, τὴν τῶν γραμμάτων σύνταξιν, (περὶ ἥς
 ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ) ἐπὶ τῇ παρόντος πολυπραγμονεῖ.

„Καὶ ἑτέρων πλειόνων.

Οἷον μητριὰ, ἀγυιὰ, ἡ ὁδός· Ω'ρεΐθυια, νηρηΐδος
 ὄνομα. Εἰλήθυιαί, αἱ ταῖς τικτέσαις ἐπισατέσαι
 θεαί. Ἀ'φουια, εἶδος ἰχθυοῦς. Καὶ πᾶσαι αἱ θηλυ-
 καὶ μετοχαὶ τῶν ἐνεργητικῶν παρακειμένων, καὶ μέ-
 σων· οἷον τετυφυῖα, πεποιηκυῖα, εἰδυῖα, καὶ τὰ ὅμοια.

„Τῶν δὲ συμφώνων, προτακτικὰ μὲν.

Α'. Ἐκδιδάσκει τίνα δὴ τῶν συμφώνων ἔτις εἰσὶ
 προταπτόμενα ἐπὶ λέξεως, ὥς μηδέποτε αὐτῆς κα-
 τὰ τὴν λήγαν τὰττεσθαι. Εἴτα, καὶ τίνων τίνα
 προτάττεται ἐπὶ μιᾷ, ἢ δυσὶ συλλαβαῖς.

„Τέτοις δ' ὁμοίως καὶ τὰ φιλάτε καὶ μέ-

„σα ἔχει.

Ταῖς τὸ κ καὶ π φιλὰ ὄντα, προτάττεται τῇ
 τ φιλῇ καὶ αὐτῇ, οἷον ἀκτὶς, ἄπτομαι. Τὰ δὲ γ καὶ β
 μέσα, τῇ δ μέσῃ καὶ αὐτῇ· οἷον ὄγδοον, βδέλλω.

„Α'τθίς, Σαπφώ, Ίακχος.

Ε'πὶ τέτων τὰ ψιλὰ τῶν δασέων προτάπτεται, ὡς ἂν μὴ ἐπὶ τὸ δασὺ ἢ πρώτη συλλαβὴ ἀπολήξῃ, ὃ τῶν συλλαβῶν ἑδεμία ἐνδέχεται· διὸ καὶ τῷ ρ διπλασιαζομένῃ, τὸ μὲν προταπτόμενον ψιλᾷται, τὸ δὲ ὑποταπτόμενον δασύνεται.

„Οὐκέτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

Υ'πακυσέον, τὰ δασέα συμφέρεται ὑποταπτόμενα. Καὶ μὴν τὸ χ ὑποτέτακται τῷ γ, τὸ δασὺ τῷ μέσῳ· ἔγχελυς, Ἀ'γχίσης, συγχέω. Ἀλλὰ τῷτο κατὰ συμπάθειαν ἐγένετο καὶ μεταβολὴν τῷ ν, ὃ πρὸ τῷ χ εἰς γ μεθίσταται, διὸ καὶ ὡς τὸ ν φωνεῖται, πρὸς ὃ δὴ προσεχνηκέναι μάλιστα ἔοικεν ὁ Θεόδωρος.

Ἀμελάβοι.

„Τῶν δὲ ἀμεταβόλων.

Ε'ν μέρει διδάσκει, ὅπως τὰ ἀμετάβολα, πρὸς τε ἄλληλα, καὶ τ' ἄλλα τῶν συμφώνων συντάξεως ἔχουσιν.

„Κατ' ἀμΦω.

Τετέστιν ἐν ἀρχῇ λέξεως, καὶ κατὰ τὸ μέσον.

„Ε'πὶ τῆς αὐτῆς.

Εἴτε λέξεως ἐκλάβης, εἴτε συλλαβῆς, ἑδὴ διαφέρει. Τὶ δαί; ἐν διακρινομέναις λέξεσιν εὔροι ἅντις τῷ σ τὸ μ προταπτόμενον; Ἀλλ' εὔροι ἂν τυχὴν ἐπὶ τῶν βαρβάρων.

„Καίτοι τῷ λ κ ν.

Υποτακτικόν ἐστὶ τὸ σ, προσίθῃσι δὲ τὸ σπα-
νίως, ὅτι ἐν τέλει πάνυ εὐαρίθμων λέξεων τὸτο
συμβαίνει.

„Τῷ δὲ ρ ὑποτακτικόν ἐστὶ τὸ σ, διὰ
τὸ Φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ.

Ἔχει δὲ Φωνήεντος δύναμιν τὸ ρ πολλαχῶς.
Τὰ γὰρ εἰς ρα λήγοντα, ὥρα, ἡμέρα, Φυλάττει τὸ
α, ὥσπερ κὲ τὰ εἰς α καθαρόν, κλινόμενα. Καὶ
τὰ ἔχοντα τὸ ρ, ἐπίθεται κατὰ τὰ καθαρὰ ρη-
ματίζεται, Φοβερός Φοβερά. Καὶ ἐν τῇ συντάξει δὲ,
ὡς ἐνταῦθα, τὸ ρ, τὰ Φωνήεντα μιμεῖται. Καὶ δὴ
κὲ τῶν λοιπῶν ἡμιφώνων λαμπρότερόν πως ἡχεῖ, διὰ
κὲ δασύνεται κὲ ψιλᾷται καθάπερ κὲ τὰ Φωνήεντα.
Οἱ δὲ Αἰολεῖς ἰδιαζόντως τὸ ρ ἐπνευμάτιζον τῶν Φω-
νηέντων διασέλλοντες. Τὸ γὰρ δίγαμμα ἐπὶ τῶν
Φωνηέντων, εἰς δείγμα δασύτητος προτιθέμενοι,
ἐπὶ τῷ ρ τῷ β ἐγχρήσαντο, βρήτωρ, κὲ βρόδος, ἀντὶ
ρήτωρ κὲ ῥόδος, γράφοντες. Ὅτι δὲ Φωνῆεν ἔκ ἐστι
τὸ ρ, δῆλον ἐκ τῷ καθ' αὐτὸ μὴ Φωνεῖσθαι· κὲ ὅτι
τρία ἂν ἐπὶ μιᾷ συλλαβῇ συνέρχοιτο, εἰ Φωνῆεν
ἦν, δῆλον ἐπὶ τῷ ῥεῦμα, κὲ ῥοῦς, ὅπερ ἔκ ἐστιν.

„Αὐτὸ δὲ τὸ ρ ἔκ ἐστιν ὅπερ προτάσ-

„σοιτ' ἂν συντασσόμενον.

Οὐ γὰρ προτάσσεται συμφώνως ποτέ· ἄλλ' ἔκ
ἐστιν ὅτε.

„Ταὐτὸ δὲ τῆτο συμβαίνει καὶ πρὸ τῆ δ.

Γράφεται καὶ πρὸς τὸ δ. Ὑποτάσσεται γὰρ τῷ γ τὸ δ οἶον ὄγδοος.

„Ἔτι τὸ θ καὶ χ τῷ μὲν λ καὶ ν καὶ τῷ ρ.

Τὸ θ προτάπτεται τῇ λ, καὶ ν, καὶ ρ ἔντε τῇ ἀ. συλλαβῇ, οἶον θλίβω, θνήσκω, θρύπτω· καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς, ἄθλον, ἔθνος, ἐχθρὸς, ἔθρεψε· τὸ δὲ χ προτάπτεται τῶν αὐτῶν καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεως, οἶον χλιδή, χνός, χρῆμα, καὶ ἄλλως, κοχλίας, λάχνη, αἰσχρός.

„Ὡς εἴρηται.

Ἀνωτέρω· αὐχμός, καὶ ἀριθμός.

„Τὸ δὲ φ ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύσσιχα.

Γράφεται κατὰ σύσσιχα· νοητέον δὲ, ὅτι ὁμοίως τοῖς συσσίχοις θ καὶ χ συντάσσεται· σύσσιχα δὲ τὰ τρία ὅτι δασέα.

„Ὡς τὸ θ καὶ χ.

Εἰς προτακτικὴν καὶ ὑποτακτικὴν συλλαβὴν, ὡς εἴρηται.

„Ἀσυντάκτε μὲν τῷ ν εἰς προτακτικὴν.

Εἰς γὰρ ὑποτακτικὴν συντακτὸν, οἶον ἔθνος, Φάτις.

„Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὄν.

Τῆτο δὲ καὶ ἐπὶ συνθέτων, καὶ ἐπὶ ἀπλῶν· ὥς, εἰσέρχομαι, προσέχω, ἐξίστημι, πρόσοδος, ἐν τέτοις καὶ τοῖς ὁμοίοις, τὸ σύμφωνον τῷ ἐπομένῳ φωνηέντι συντακτέον.

„Οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνδέτε χωρί-
ζεται.

Οἷον μνήμα, ὑπόμνημα, σάσις, σύσασις, σφρα-
γίζω, ἐπισφραγίζω, τὰ ἐν μέσῳ τῶν συνδέτων
τεττωνὶ λέξεων σύμφωνα ἔ χωρίζεται. Καὶ ἐπὶ τῶν
ἀπλῶν μέμνημαι, ἔθνος, ὡσαύτως.

„Καθόλου δέ.

Οἱ ἐφεξῆς κανόνες καθόλου εἰσὶ, τῶν ἀνωτέρω
εἰδικωτέρων ὄντων.

„Οὐκ ἐν τῷ ἐσθλὸν ἐν συλλήψει.

Ἄλλ' ἐν διασάσει δηλονότι, ὡς τὴν μὲν ἡγε-
μένην συλλαβὴν εἶναι εσ, τὴν δὲ ἐπομένην θλόν.

„Ἐδδειςσε.

Ἀντὶ ἔδδειςσε ποιητικόν· καὶ κάββαλεν ἀντὶ κατέ-
βαλε, τῷ μὲν φωνήεντος ἐκ μέσῃ κατὰ ἀποκοπὴν γε-
γενομένης, πῷ δὲ τ εἰς β δι' εὐφωνίαν τραπέντος, καὶ
ἔχι διὰ τὸ μέτρον, ὥσπερ ἐπὶ τῷ ἔδδειςσε τῷ συμφώ-
νῃ διπλασιαζομένης.

„Καὶ τὴν ἐξῆς.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως· ἦτοι γὰρ ἐν τῷ μετα-
ξὺ δυοῖν φωνηέντοιν σύμφωνον, τῷ ἐπομένῳ συντασ-
σόμενον, ἢ πλείω, καὶ τῷ ἐπομένῳ ὡσαύτως συμ-
πλεκόμενα, εἰ μὴ ἀσυντάκτως κατ' ἀρχὴν ἔχουσι λέ-
ξεως, ὥσπερ εἴρηται. Ἄλλως γὰρ διαχωριζέον
τὰ σύμφωνα, ἢ τὸ μὲν τῷ ἡγεμένῳ φωνήεντι συν-
τακτέον, τὸ δὲ τῷ ἐπομένῳ. Οὕτως ἐν τῇ εἰς σύμ-
φωνον ληγέσῃ, ἀπὸ συμφώνῃ ἀρχομένη ἐφέψεται.

„Οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τρία σύμφωνα.

Πᾶσα συλλαβή, καθ' Ἡρώδιαν, ἀρχομένη ἀπὸ τριῶν συμφώνων, τὸ μὲν δεύτερον ἄφωνον ἔχει, τὸ δὲ τρίτον ἀμετάβολον, οἷον σκῆπτρον, ἰχθύς· τῶν ἑν τριῶν ἐν συλλήψει τὸ πρῶτον, ἦτοι σ ἐς τὸ ἡμίφωνον, ἢ ἐν τῶν τριῶν ἀφώνων κ π χ· τὸ δὲ δεύτερον ἐν τῶν πέντε ἀφώνων κ τ π φ θ· τὸ δὲ γ', λ ἢ ρ· οὕτως ἀλλ' ἑν, ὥς τε ἀ. σ ὄντος, τὸ β'. ἐν εἶναι τῶν τεττάρων κ τ π φ, καὶ τὸ γ'. λ ἢ ρ. Ἐὰν δὲ τὸ ἀ. ἦ κ ἢ π, τὸ β'. εἶναι τ, καὶ τὸ γ'. ρ. Ἐὰν δὲ τὸ ἀ. χ, τὸ β'. θ, καὶ τὸ γ'. ρ. Οὕτω γὰρ τοι τῶν ἐν συλλήψει τριῶν συμφώνων τὰ δύο ταυτοδυναμήσει. Τὸ γὰρ φωνήεντα εἶναι, ἢ σύμφωνα, ἢ ἡμίφωνα, ἢ ἄφωνα, ἢ ὑγρά, τῆτο δύνάμις τῶν σοιχείων ἀκίβει. Πυκνὰ γοῦν εὖροις ἄφωνα δύο σὺν τρίτῳ ἀμεταβόλῳ· ἐχθρὸς, σκῆπτρον, λέκτρον, οἰκτρὸς, χειρόμακτρον· ἐφ' ὧν δῆλον, ὅτι ἔ διαχωρίζεται τὰ σύμφωνα, εἰς ἑν δὲ τὰ τρία συνάπτεται. Οὔ γ' ἔν ὁ Θεόδωρος ἀπεφήνατο μὴ ἔξεῖναι σύμφωνα τρία ἐν μιᾷ συλλαβῇ ἀμέσως κείσθαι, ὧν τὰ δύο ταυτοδυναμεῖ, ἦτοι, ὧν τὰ δύο ἀμετάβολα νοητέον, περὶ ὧν μάλιστα ἐπὶ τῷ παρόντος πρόκειται αὐτῷ λέγειν, ἢ ὧν τὰ δύο τὴν εἰδικωτέραν ταυτίζεται δύναμιν, καθ' ἣν ἔ πάντα τὰ ἄφωνα ἀλλήλοις ταυτοδυναμεῖ, μόνα δὲ τὰ σύσοιχα. Τρεῖς γὰρ συνίστανται συζυγίαι ἐκ τῶν ἐννέα συμφώνων, ὡς ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Διονύσιος ἐν βιβλίῳ τῷ περὶ ὀνομάτων συνθέσεως, πα-

ρέδωκε· καὶ κατὰ μὲν τὴν α'. σύσοιχάτε καὶ ταυτοδύ-
 ναμα π φ β, ὡς ἐπίσης τε προφερόμενα, καὶ ὁμοίως
 ψοφῶντα, πλὴν τῷ πνεύματος τῷ τοῖς σοιχείοις τὴν
 δύναμιν ἡκιστα τρέποντος· ὡσαύτως δὲ κατὰ τὴν β'.
 τὰ τ θ δ· καὶ κατὰ τὴν γ'. κ χ γ. Διὸ καὶ συσοιχῶντα
 ἐπὶ κλίσεων ῥαδίως εἰς ἄλληλα μεταβαίνει. Ἐκ τέ-
 των ἔν ᾧ τῷ λεγομένῳ νῆς, ὡς ἔκ ἑσιν εὐρεῖν τρία
 σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ἔκ τῶν ἑτεροσοίχων ἄφω-
 να, ἀλλὰ τῶν ὁμοσοιχῶν των, ταῦτα γὰρ μάλιστα
 ταυτοδυναμεῖ ὡς εἴρηται.

Μεγάθεσις.

„Γίνεται δὲ καὶ μετάθεσις.

Μέχρι τῷδε τὴν κατὰ θέσιν ὀρθῶς ἔχουσιν καὶ
 εὐτάκτως, τῶν σοιχείων ἐδίδαξε σύνταξιν, ἤδη δὲ
 ἐπὶ τὴν κατὰ τὰ γήματα μεταβαίνει, παραδιδὼς
 ὅπως αὐτὰ μετατίθεται, συναιρεῖται, διαλύεται. Κα-
 λεῖ δὲ τῶν γημάτων, τὸ μὲν Μετάθεσιν, καὶ Ὑπέρθε-
 σιν, τὸ δὲ Συναίρεσιν, καὶ Συναλοιφήν, τὸ δὲ Διαίρεσιν,
 καὶ Διάλυσιν, ἅπερ ἄνωτέρω μὴ μόνοις τοῖς σοιχείοις,
 ἀλλὰ καὶ συλλαβῇ, καὶ λέξει, καὶ τῷ λόγῳ συμβαίνειν
 εἴρηται.

„Φάσγανον σφάγανον.

Αὐτέσραπται τῶν λέξεων ἡ τάξις· ἔδει καὶ γὰρ
 τὸ μὲν σφάγανον, ὅπερ ἐστὶ τὸ ὀρθόν, ἀπὸ τῷ σφά-
 ζειν, ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ φάσγανον, ἐν ᾧ τὸ γήμα τῆς

μεταθέσεως, ἔπεσθαι· τέτο γὰρ καὶ τοῖς ἐφεξῆς πα-
ρατετήρηται παραδείγμασι.

„Δοιγός.

Θάνατος, φθορά, ὀλεθρος, παρὰ τὸ ὀλιγὲν
κατὰ μετάθεσιν, ὅτι ὀλιγεῖ τὸς ζῶντας.

„Ἡγε ἔαγε. (Κατεκλάσθῃ)

Ἀπὸ τῆ ἄγνυμι, ἔ μέσος παρακ. ἦγα, ἐξ ἔ
Ἀττικῶς τὸ ἔαγα κατὰ διάλυσιν. Κατέαγα τῆ κρα-
νῆς ὑπὸ τῆ Ἀχαρίσθ (1).

„Δίϊος δῖος.

Ἀπὸ τῆ Διός, γίνεται δῖος, καὶ κατὰ συναίρε-
σιν δῖος· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆ Χίος, τῆς νήσε, γίνεται
χῖος, καὶ χῖος, ὃ ἐκ τῆς χίς. Καὶ ἀπὸ Κίος, κῖος,
καὶ κῖος. Περὶ δὲ Διαλύσεως, καὶ συναιρέσεως συλ-
λαβῆς, καὶ λέξεως, καὶ λόγος, κατωτέρω.

„Ταῦτα γεμὴν ἑτέρας.

Περὶ τέτων γὰρ καὶ Τρύφων, καὶ ἄλλοι γραμμα-
τικοί. Εἰκότως ἐν, ὡς μηδὲν πρὸς τὸ ὀρθὸν τῆς συν-
τάξεως τείνοντα, ἑτέρας ἂν εἶναι θεωρίας φησί.

(1) Λεκεάν ἐν Τίμ.

Ὅρος Συλλαβῆς.

Ὅρος Λόγῃ.

Ὅρος Λέξεως.

„Α'λαλάζω.

Τῶν δὲ Χαλδαίων οἱ παρόντες, ὡς ἐπλησίασαν
οἱ Ἀρμένιοι, ταχὺ ἀλαλάξαντες, ἔθεον ὥσπερ εἰώ-
θεσαν, ἐπ' αὐτές (1).

„Προπροκυλινδόμενος. (πλανώμενος)

Εἵθε δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματα πάχων (2),

Προπροκυλινδόμενος, σεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκῆσαι.

Καὶ: Προπροκυλινδόμενος πρὸς Διὸς Αἰγιά-
χοιο (3).

„Καὶ λέξεις, Ἀῖρες Ἀῖρες.

Παρ' Ὀμήρῳ (4) ἡ παλὰς, Ἀῖρες Ἀῖρες βροτο-
λοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλῆτα· τέτων δὲ ὅμοια καὶ
τὰ Ἀπόλλωνος πρὸς Ἀῖρην (5).

„Τὸ Θεοκρίτε.

(6) Ωῖ Κύκλωψ Κύκλωψ πῆ τὰς φρένας ἐκ-
πεπότησαι; τέτέσι πῆ τὰς φρένας ἐκπεπετασμένας,
καὶ πεπλανημένας ἔχεις;

(1) Ξενοφ. ἐν γ'. Παιδείας.

(2) Ὅμηρ. Ὀδυσσ. ε.

(3) Ἰλιά. γ.

(4) Αὐτ. ε.

(5) Αὐτ.

(6) Εἰδύλ. ια.

„Τὸ Ἀρισοφάνης.

(1) Καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰὲ ἰὲ τοιαῦτ' ἀκέων; τοῖετο καὶ τὸ Λακκιανῆ (2). Παίεις ὦ Τίμων; μαρτύρομαι ὦ Ἡράκλεις· ἰὲ ἰὲ· προκαλέμαι σε τραύματος εἰς Ἀρείον Πάγον.

„Τῷδ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι.

Παρ' Ομήρῳ (3) τοιαῦτα Ἔκτωρ Φησὶ, πρὸς Ἀχιλλέα μέλλαν ἀντιπαρατάττεσθαι.

„Βωκολιάσδεο δάφνι.

Θεόκριτος ἐν ἀρχῇ τῆ δ' εἰδυλίας. Ἀδὲ βωκολικὸν ᾄσμα.

Πλεονασμός.

„Ἔτι καθάπερ σοιχεῖτον ἔσιν ἔ.

Ὅτι γράμμα, συλλαβή, λέξις, καὶ λόγος πλεονάζει.

„Βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ.

Παράδειγμα τῆ ἐν συνθέσει πλεονασμῷ τῆς λέξεως, ληφθεὶς ἐκ τῆς υ Οδυσσ. τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ, ἧ ἡ χρῆσις πυκνὴ παρ' Ομήρῳ. Καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ δέ: τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπιβυκόλος ἀνὴρ.

„Χρυσῆ δὲ σήσας, Ἰλιάδ. τ.

Πλεονάζει δ' ἐνταῦθα τὸ πάντα.

(1) Ἐν Πλάτῳ. (2) Ἐν Τίμωνι. (3) Εἰδυλ. λβ.

„Ἡ μάλα δὴ, Ἰλι. σ.

Ἀχιλλεύς ὀδυρόμενος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆ Πα-
τρόκλη· πλεονάζει δὲ τὸ μάλα.

„Ὅφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.

Οἷκτισον δὴ κτεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν. Ὀδυσ.
μ. Καί, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, Ὀδυσ. ο. Καί, ὀφθαλ-
μοῖσιν ὁρῶντο. Αὐτ.

„Καὶ οἱ παραπληρωματικοί.

Ἦτοι γὰρ μέτρα χάριν, ἢ κάλλος τῆ ἐν τῷ
λόγῳ πολλάκις εἰσάγονται, μηδὲν σημαίνοντες· οἷον
ὁ δὴ βεβαιωτικῶς, ἀντὶ τῆ πάντως· Περιγραφικῶς,
ἀτὶ τῆ μόνον· Συλλογιστικῶς, ἀντὶ τῆ τοίνυν.

„Εὐοικέ τοι ἔτε ἀεικές.

Δαῖνυ δαῖτα γέρεσιν, εὐοικέ τοι, ἔτι ἀεικές. Ἰλ. ι.

„Ὅσσα οἱ αἶσα γενομένῳ κτ. Ἰλ. υ.

Εἴρηται περὶ τῆ Ἀχιλλέως.

Ἐλλειψις.

„Ἐτι σοιχείε μὲν ἔλλειψις.

Ἀντίκειται δὲ ἡ ἔλλειψις τῷ πλεονασμῷ, καὶ
ὥσπερ πλεονάζει σοιχείον, συλλαβή, λέξις, λόγος,
ἔτω καὶ ἐλείπει.

„Εἰς οἰωνός.

Τάδε ἔκτωρ φησὶν Ἰλ. μ.

Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βελῆ,
 Ὅς πᾶσι θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἷς οἶωνός ἄριστος (λείπ. τὸ ἐστὶ) ἀμύνεσθαι περὶ
 πατρὸς.

„Καὶ τὸ Θεοκρίτε. Εἰδύλ. ζ’.

Λαγωβόλον, κορύνη, ξύλονται ἐπικαμπές, ὥς
 τὰς λαγῶας ἀγρεύουσιν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βάλλ-
 λειν τὰς λαγῶας.

„Ὡς Πάρος.

Ὡς πρότερον ὑπέχετο, ἐπηγγείλατο, ἐκ
 Μισῶν, ἔνεκα τῆς ἐμῆς ὁδοῦ, δέδωκέ μοι, ὥς εἶναι
 δῶρον μιστικόν· τὸ δ’ ἤμεν Δωρικὸν ἀντὶ τῆς εἶναι.

„Κάπείτ’ ἀπὸ τὰρ ῥῆος τὰς Θεάς.

Ἀριστοφάνης τὰ ῥήματα (1). Ἡ δ’ ἔλμειψις τῆς
 ἐβέλκε· τὸ δὲ τὰρ ῥῆος, ἀντὶ τὰ λάρκε Ἀττικόν· ὁ δὲ
 τὰρ ῥῆος καὶ ἰκρίον μετέωρον, ἐφ’ ᾧ ἀλεκτορίδες κοι-
 μῶνται, καὶ ὁ τάλαρρος ὁ Γεωργικὸς καλαθίσκος, τέ-
 των δὴ τῶν ἐξ οἰσύων, ἢ χοίνε, ἢ καλάμε πεπλεγ-
 μένων, ἢ καὶ τὰ τῶν τυρῶν ἀγγεῖα.

„Εἰ μὲν κατέδυσάν τινα.

Τέτο καὶ τοι θεκυδίδειον εἶναι τῶν πλειόνων εἰ-
 πόντων, αὐτὸς εἰ καὶ καλῶς ἐρευνήσας παρὰ τῷ Θε-
 κυδίδη ἔχεν εὖρον· πλὴν εἰ τινα τέτοις παραπλήσια εἴρη-
 μένα τῷ σχήματι ἐν ξυγγ. γ’. Καὶ ἦν μὲν συμβῇ ἢ
 πεῖρα, εἰ δὲ μὴ, Μιτυληναίοις εἰπεῖν, ναῦς τε παρα-

(1) Εἰν Νεφέλ.

θῆναι, καὶ τείχη καθελεῖν· μὴ πειθομένων δὲ, πολε-
μεῖν· ἔνθα ἐνδεῖ, καλῶς ἔσαι τοῖς Ἀθηναίοις τὰ
πράγματα· καλεῖται δὲ τὸ χῆμα τόδε ἀναντα-
πόδοτον.

„Ἀπὸ κοινῆς.

Τῇ Ἀπὸ κοινῆς χήματος τρία τὰ εἶδη, ζεῦγμα,
καὶ σύλληψις, καὶ πρόληψις.

Τ' ποτακτικὴ Θεσις.

Ὡς σοιχείοις, καὶ συλλαβαῖς, καὶ λέξεσι, καὶ λό-
γοις κοινῇ συμβαίνει τὸ προτάττεσθαι καὶ ὑποτάττεσθαι,
φθάσαντες ἔφημεν· ὅπως τε τῶν σοιχείων ἄλλα ἄλ-
λων προτάττεσθαι, καὶ ἄλλοις ὑποτάττεσθαι, καὶ τῆτο
ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ Θεόδωρος, λοιπὸν ἔν αὐτῷ καὶ
ἐπὶ λέξων καὶ λόγων τὴν συμβαίνεσαν θέσιν ἐκ-
θέσθαι.

„Καὶ αἱ ἐπιταγματικάι.

Αἱ καὶ ἀναφορικαὶ λέγονται, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐ-
τό· καίτοι καὶ αἱ δεικτικάι ἔτος, ὅδε, ἐκεῖνος, τὰ
τῶν ἀναφορικῶν ἐνίοτε ἐπιτελεῖσιν. Ὅ μὲν ἔν Ἀπολ-
λώνιος τὴν αὐτὸς ἐπιταγματικὴν μάλιστα ἐκάλεσεν,
ἔχ ὡς μόνην τοῖς ἀντωνυμικοῖς ἐπιτασσομένην προ-
σώποις, οἷον αὐτὸς ἐγὼ, αὐτὸς σὺ, αὐτὸς ἐκεῖνος,
ἄλλ' ὅτι κατὰ πολὺ ἐπιτάττεται· σπανιώτερα γὰρ
τὰ ὅδ' ἐγὼ, ἢδ' ἐγώ· ὁ δὲ Θεόδωρος πληθυντικῶς

τὰς ἐπιταγματικὰς ἐξεῖπεν ἴσως διὰ τὴν διαφορὰν τῶν καταλήξεων αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.

„Καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων.

Ἦτοι γὰρ συνδέσμοις ἀποτελεσματικοῖς ὑποτάσσεται, ἵνα, ὅπως, ἢ τῷ διστακτικῷ ἔαν, διὸ καὶ διστακτική ἢ ἐγκλισίς ἐξωνόμασαι, ἢ ἄλλως ὑποτακτική· τῶν τοίνυν λέξεων ὑποτακτικαὶ τὰ ἄρθρα, καὶ τὰ ῥήματα, καὶ, ὡς οἶεται Ἀπολλώνιος, καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἃ καὶ παρὰ τὸ ὑποτάττεσθαι τοῖς ῥήμασι τῷ ὀνόματος ἔτυχε.

„Τοῖστο γάρ τοι συνημμένον.

Γράφεται τοῖστο γάρ τοι τὸ συνημμένον. Εἰπόν· τιγαρ εἰ περιπατεῖ, κινεῖται, ἀναγκαῖα τὰ τῆς ἀκολουθίας, ἐμὴν καὶ τὸ ἀνάπαλιν· ἐγὰρ καὶ εἰ κινεῖται, περιπατεῖ, λέγονται δὲ τὰ συνημμένα τοῖς διαλεκτικοῖς ἀποφάνσεις ὑποθετικά, διὰ τῷ συναπτικῷ συνδέμῳ δεικνῦσαι τ' ἀκόλουθον.

Διάλυσις καὶ Συναίρεσις.

Ἀνωτέρω μὲν τὴν Διάλυσιν καὶ Συναίρεσιν ἐπὶ τῶν σοιχείων ἐδίδαξεν ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ συλλαβῆς, καὶ λέξεως, καὶ λόγου.

„Ὡς τὰ σοιχεῖα ἀνάλυσιν.

Γράφεται διάλυσιν.

„Πηλείδαο.

Ἀντὶ Πηλείδου. Ἦ δὲ διάλυσις Αἰολική.

„Κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

Ἀντὶ κατεδηδώς ταῦρον. Ἡ δὲ διάλυσις Ἰωνική· ἔτω γὰρ τὰ σύνθετα τῶν ῥημάτων εἰώθασι διαλύειν οἱ Ἴωνες, ὀνόματα ἅττα παρεντιθέμενοι. Ἐς δὲ ἐδηδώς μετοχή Ἀττικῆ μέσθ παρακ. ἀπὸ ἔδω, ἐώθιω.

„Βαρυσενάχων καὶ δακρυχέων.

Ἰλ. α. ὡς φάτο δακρυχέων, τῷ δ' ἐκλυε πότνια μήτηρ.

Καὶ μικρὸν κατωτέρω.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

„Καὶ λόγος.

Ὑπακχέον τὸ, διάλυσιν, καὶ συναίρεσιν πάχει.

Μεγάδεσις.

Τὴν μετάθεσιν τῶν σοιχείων ἀνωτέρω ἐκθέμενος, τὴν τῶν συλλαβῶν, καὶ λέξεων, καὶ λόγων ἐπὶ τῷ παρόντος ὑποτίθουσιν.

„Κελάρυζα.

Ἐπίθετον Κορώνης παρ' Ἡσιόδῳ, εἰς τὸ ἔργα καὶ ἡμέραι.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεςον καταλείπειν,
Μήτι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Λακέρυζα δὲ κορώνη, Φησὶν ὁ Σειῖδας, ἡ μεγάλως κρώζουσα· ὅθεν τὸ λακερύζεσθαι, λογοποιεῖσθαι, ἢ λοιδορεῖσθαι.

„Κρυπτοκέφαλος.

Παρὰ τὸ κρύπτειν τὴν κεφαλὴν· ὅθεν κατὰ μετάθεσιν κεκρυπτόφαλος, καὶ κατὰ συγκοπὴν τὸ κεκρύφαλος, ὃ σημαίνει κρήδεσμον, ἢ κεφαλόδεσμον, τῷ τῆσι καλύπτραν. Καὶ τὴν κοιλότητα τῶν δικτύων, παρὰ Πολυδεύκει. Καὶ μίαν τῶν κοιλιῶν, ἃς ἔχει τὰ μηρυκίζοντα τῶν ζώων. Ὡνόμασαι δὲ καὶ μῦθος τις παρὰ Μενάνδρῳ, περὶ ἧς ὅρα τὸν Σειῖδαν ἐν τῷ ῥήμ. αἶρειν.

„Σεμνὰς Θεάς.

Οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι τὰς Ἑριννύας ἐπὶ εὐφημισμῷ, ὥσπερ καὶ Εὐμενίδας. Θεαὶ ἐν α'. καθεζομένης καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν Θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς, ἐν τῇ παρόδῳ διεχρήσαντο, καὶ ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς Θεᾶς ἐκείνοιτε ἐκαλεῖντο, καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων.

„Θεῖον.

Τὸ θεάφιον, ἄπυρον τῷ τῆσι ἄκαυστον, πρὸς διαφορὰν τῆς ἐν ὑπονόμοις πυρὶ τελειωμένης. Πλίν. βιβλ. λε. κεφ. ιε.

„Πρωθύσερον.

Ὑΐσερον πρότερον· χῆμα τὸ κατ' ὑσερολογίαν. ὁ Κικέρων πρὸς Ἀττικόν, ἐγώ σοι ἀποκρινέμαι ὕσερον πρότερον ὁμηρικῶς.

„Οἱ δ' ἀνεσάντε πύλας, Ἰλ. φ.

Καὶ Ἰλ. ω, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν
ὀχῆας. ἀντὶ τῷ ἀπῶσεν ὀχῆας, καὶ ὤϊξε πύλας.

Δύναμις.

Τῶν μὲ σοιχείων τὴν δύναμιν ἐκ τῆς προφορᾶς,
τὴν δὲ τῶν λέξεων ἐκ τῆς σημασίας μανθάνομεν.
Καὶ τὰ σοιχεῖα, ὡς ἀνωτέρω, διαιρεῖται τὰς δυνάμεις
εἰς φωνήεντα καὶ σύμφωνα, ὧν τὰ μὲν ῥητὴν τὴν ἐκ-
φώνησιν ἔχει κατ' Ἀπολλ', διὸ καὶ φωνήεντα ἤκυσαν,
τὰ δὲ μὴ ῥητὴν, ὅθεν καὶ σύμφωνα. Συμβαίνει γὰρ
καὶ τοῖς τῷ λόγῳ μέρεσι, κατὰ τὴν ἐν τῇ σημασίᾳ
δύναμιν διαιρεῖσθαι· τέτων γὰρ τὰ μὲν πέντε σημαν-
τικὰ, οἷον ὄνομα, ὅπερ ὑσίαν σημαίνει, καὶ ἀντωνυμία,
ἣτις πρόσωπον, καὶ ῥῆμα, ὅπερ ἐνέργειαν ἢ πάθος,
καὶ ἡ μετοχὴ ὁμοίως· τῷ δ' ἐπιρρήματος πλείους α
σημασίαι· τὰ μὲν γὰρ εὐκτικά, τὰ δὲ παρακελευσ-
ματικά, τὰ δ' ἀπαγορευτικά, καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἀριθ-
μεῖται. Οὕτω δέ ται ταῦτα σημαντικὰ τὰ πέντε ἐσίν,
ὡς καὶ τέτων ἐσίν ἅς τῶν πτώσεων, καὶ φωνῶν, λό-
γῳ αὐτοτελεῖς δύναμιν ἔχειν ἐνίοτε· οἷαι αἱ κλητικαὶ
τῶν τε ὀνομάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν, καὶ τὰ δὲ προσα-
κτικά τῶν ῥημάτων· παρίημι τὰ ἐπιρρήματα, ἃ καὶ
καθ' ἑαυτὰ ἐσίν ὅτε αὐτοτελεῖ ἐμφαίνει τὴν ἐννοιαν.
τὰ δὲ λοιπὰ τρία, ἄρθρον, καὶ πρόθεσις, καὶ σύνδεσ-
μος πάντα ἄσημά ἐσιν, ἢν μὴ τοῖς ἀνωτέρω συναφ-
θῇ, εἰς ὧν δὴ τὴν δύναμιν καὶ μεταβαίνειν λέγου-

ται, καὶ τέτοις αὐτοῖς συσσημαίνειν τι· τοῖς μὲν ἔν
 περὶ Ἀ'ρις. τῷ λόγῳ μέρη δύο, τὸ μὲν ὄνομα, ὅπερ
 ἄνευ χρόνου σημαντικὸν ὄν, τῇ ἀποφάνσει ὑπόκειται,
 τὸ δὲ ῥῆμα, ὃ χρόνον προσσημαῖνον κατηγορεῖται,
 ἄρξεται, καὶ προθέσεις, καὶ ἐπιρρήματα, μέρη κυ-
 ρίως λόγῳ ὀνομάζειν μὴ ἀξιῶσιν. Ἐνθεντοὶ καὶ τὰ μὲν,
 ταῖς ἐξ ὧν τὰ πλοῖα ναυπηγεῖται σανίσι, καὶ ξύλοις,
 τὰ δὲ γόμφοις, καὶ λίνῳ, καὶ πίττᾳ εἰκάζουσιν. Ἐπεὶ
 γεμὴν, ὅτε καὶ ταῦτα τοῖς ὀνόμασι συνάπτεται καὶ τοῖς
 ῥήμασι, μετὰ τίνος σημασίας ἐκφέρεται, συγκατη-
 γορήματα ὀνομάζουσι. Κάντεῦθεν τοῖς Γραμματικοῖς
 τὸ συγκατηγορηματικὸν εἶδος τῆς συντάξεως, τὸ ἐκ
 τῶν τοιούτων μερῶν συγκροτούμενον, περὶ ὃ ἐν οἰκείῳ
 τόπῳ. Οὐμὴν ἀλλὰ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς Θε-
 οδέκτην καὶ Ἀριστοτέλη, καὶ τὸς κατ' ἐκεῖνο φιλοσόφους
 τρία θεῖναι τὰ μέρη τῷ λόγῳ ὄνομα, καὶ ῥῆμα, καὶ σύν-
 δεσμον ἐπὶ τέτοις φησί.

„Καθ' αὐτάς.

Τετέστιν ἀπολύτως, διὸ καὶ αὐτοτελεῖς ἀκέραιαι,
 οἷα τὰ προσακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τῶν ὀνομάτων
 αἱ κλητικαί, καὶ δὴ καὶ αἱ τῶν ἀντωνυμιῶν ἐνίοτε· οἷον
 ὦ ἔτος, ὦ ἡμέτερε. Κλητικῶν δὲ εὐμοιρῶσι τῶν Κτη-
 τικῶν ἀντωνυμιῶν μόναι αἱ πρωτοπροσωπῆσαι, τῶν
 δὲ λοιπῶν, ἡ ἔτος μόνη. Καθ' ἑαυτὰ τοίνυν ἐκφέρε-
 ται καὶ τὰ προσακτικὰ τῶν ῥημάτων, καὶ τῶν ὀνομά-
 των τὰ κλητικὰ, ἅτε δὴ τὸν νῦν τέλος ἐμφανίζον-
 ται, οἷς προσεδείη ἂν καὶ τὰ ἐπιρρήματα, λεκτέον,

γραπτέον, καλῶς, ἡδέως, καὶ τὰ λοιπὰ, ἔνθα μάλιστα' ἐπὶ τὰ προηγέμενα τῷ λόγῳ ἀφορᾷ.

„Οὐδεν αἰ σημασίαι τέτε μεταπίπτεισι.

Αἱ τῶν προθέσεων, καὶ συνδέσμων, καὶ ἄρθρων σημασίαι, ἐπὶ τὴν δύναμιν τῶν φωνῶν, αἷς συνάπτονται ἐν τῷ λόγῳ, εἰσὶ μεταβαίνεσαι· διὸ καὶ τῇ συντάξει ἀποδοτέαι.

„Τῇ Αἰτιατικῇ συναπτομένη.

Νοητέον τὸ σημαίνει· σημαίνει δὲ χρόνον, ἥτοι τὸ ὕσερον.

„Ἐτέρον δὲ τῇ Γενικῇ.

Τὸ σὺν, εἶπεν ὁμῶς.

„Καὶ σὺν τοῖς ῥήμασι.

Σημαίνει δὲ ἐν συνθέσει τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κίνησιν, ἢ ὕσεροχρονίαν.

„Ὀμοίως καὶ τοῖς συνδέσμοις.

Ὁ σύνδεσμος ἂν, ὅτε μὲν σὺν ὑποτακτικῷ ῥήματι ἀοριστολογικῶς, ὅτε δὲ σὺν εὐκτικῷ ἢ ὀριστικῷ δυνητικῶς συντάσσεται· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς λοιποῖς συμβαίνει, τὸ ἄλλα ἄλλαις λέξεσι συναπτόμενα, διαφορῶς σημαντικὰ γίνεσθαι.

Ἡ μὲν ἐν ἀλλήλοις ὁμοία.

Ἐμφαίνει διὰ τέτε, τίς ἦν ἄρα ἄχρι τῶδε αὐτῷ ἢ τῷ λόγῳ πρόθεσις· ἀμέλειτοι διδάξαι τὶ σοι χεῖρ, καὶ συλλαβῇ, καὶ λέξει, καὶ λόγῳ, κοινῇ συμβαίνει, ἥτοι, ὥς αὐτὸς φησιν, ἢ ταῦτα ἀλλήλοις ὁ-

μοια· ἐν οἷς ὅλος τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπόμενός ἐστιν, ὥ-
σπερ ἔφημεν.

Ἀνάλογον.

„Κοινὸν δ' ἀνάλογον λέξεως καὶ λόγου.

Σύνταξις συντάξει ἀναλογεῖ, ἢ τῶν σοιχείων
καὶ συλλαβῶν, τῇ τῶν λέξεων, καὶ τὸ ὀρθόν, ἢ μὴ
ἐπὶ τῇ λέξει, τῷ ὀρθῶς ἔχοντι, ἢ μὴ ὀρθῶς ἐπὶ
τῷ λόγῳ· διόπερ ὁ σολοικισμὸς τῷ βαρβαρισμῷ
ἀνάλογον. Καὶ περὶ ἑκατέρω δῆτα ῥητέον πλατύτε-
ρον, εἰς τῷτο γὰρ τείνει ἥτε μετάθεσις, καὶ ὁ πλεο-
νασμὸς, καὶ ἡ ἔλλειψις, καὶ ἡ διάλυσις, καὶ ἡ συναίρε-
σις, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται· τὸ δὲ ἀνάλογον ἐν-
ταῦθα ἐπὶ ῥῆμα τυγχάνει ὃν τῶν καλεσμένων ὁμοιο-
νομάτων.

„Σύνθεσιν.

Τὴν σύνταξιν λέγει κατὰ τὰς Στωϊκὰς.

„Ἀμάρτημα περὶ λόγον.

Τὸ δ' ἀμάρτημα τοιοῦτον, οἷον τοῖς ποιηταῖς εἰς
χῆμα λογίζεσθαι, τῷ μέτρῳ τὰ πολλὰ δελεῦν ἀ-
ναγκαζομένοις, καὶ σεμνολογεῖσθαι ταύτῃ μεταπλα-
σμὸς ἢ σχηματισμὸς, ἢ ἄλλως ὀνομαζόμενον. Καὶ πα-
ρὰ τοῖς λογοποιοῖς δὲ ἐνίοτε τὸ τῷ σολοικισμῷ ἔδει,
ἢ ἀξιώματι, ἢ ἀρχαιότητι ἐτοίμην ἔχει τὴν πλά-
φασιν.

Βαρβαρισμός.

Τέτταρα τῷ βαρβαρισμῷ τὰ εἶδη, Ἐνδεια, Πλεονασμός, Μετάθεσις, Ἐναλλαγή. Τοσαῦτα δὲ καὶ τοιαῦτα καὶ τῷ σολοικισμῷ, πλὴν ὅσον ὁ μὲν ἐπὶ μιᾷς λέξεως, ὁ δὲ ἐπὶ ὁλοκληρῆς λόγου θεωρεῖται.

Σολοικισμός.

„Ἐρχονται πεδίοιο.

Ὁμηρος ἐν καταλόγῳ, ἔρχονται πεδίοιο μαχεσόμενοι περὶ ἄστυ. ὁδ' αὐτὸς Ἰλ. δ'. Αἴτ' ἐπεὶ ἔνθα ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέσσαι, ἀντὶ διὰ πεδίοιο.

„Ἐξ ἔρανόθεν.

Ἡδ' ὁπότε ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρανόθεν προτραποίμην Ὀδυσ, μ. καὶ πολλαχῶς.

„Τόξων εὖ εἰδώς.

Ὅντις αἰσεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδώς Ἰλ. ε. Καὶ τόξων εὖ εἰδώς Πάνδαρος καὶ θεοπροπέων εὖ εἰδώς Ἰλ. ζ.

„Νέον δ' ἔσαγείρατο θυμόν.

Εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος ἔκτορα δῖον

Ἡμενον, ἔδέτι κείτο, νέον δ' ἔσαγείρατο θυμόν

Ἀμφὶ ἐ γιγνώσκων ἐτάρης Ἰλ. ο. καὶ, Πέτρης

ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομέναων Ἰλ' β.

„Αἰκτίνεσσιν ἐοικότες.

Αἰνῶς αἰκτίνεσσιν ἐοικότες ἤελισιο. Ἰλ. η.

„Τῶτοι προφρονέως ἐρέω.

Τῶτοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, ἔδ' ἐπινεύσω Ἰλ. ε.

Διομήδης πρὸς Ἀθηνᾶν.

„Εἴσω ἄλὸς εὐρέα κόλπον. Ἰλ. φ.

Καὶ ἴλιον εἴσω, καὶ δόμον πηλήϊον εἴσω. Ἰλ. ζ.

καὶ νήεσσ' ἠγήσατο ἄχαιῶν ἴλιον εἴσω. Ἰλ. α.

„Δία Γυναικῶν.

Ἡδ' εἰς ὑφόροφον θάλαμον κτε δία γυναικῶν
Ἰλ. γ. καὶ, δία Θεάων· πυκνὰ δὲ παρ' Ὀμήρῳ τὰ θε-
τικὰ ἀντὶ τῶν ὑπερθετικῶν.

„Μελάντερον ἢ ὕτε πίσσα.

Τὸ νέφος δηλονότι Ἰλ. δ. τῷ συγκριτικῷ ἀντὶ
τῷ θετικῷ κειμένῳ.

„Αἶθη θῆλυς ἔεσσα.

Ἀντὶ τῷ θήλειᾳ. Αἶθη δὲ ἐκαλεῖτο ἡ ἵππος τῷ
Ἀγαμέμνωνος. Ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἠγάγεν ὠκέας ἵππους,
Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἔοντε Πόδαργον. Ἰλ.
ψ. Καὶ πάλιν, ὀφέλλετο γὰρ μένος ἢ ὕ ἵππε τῆς Ἀ-
γαμεμνονέης καλλιτρίχος Αἶθης. Καὶ μὴ σφῶϊν ἐ-
λεγχείην καταχεύη Αἶθη θῆλυς ἔεσσα. Ὁ δὲ Σείδας
τὸ θῆλυς, φησὶ, παρ' Ὀμήρῳ ἐχημάτισαι, ὡς πῆ-
χυς· ἦρη θῆλυς ἔεσσα· καὶ θήλεας ἵππους, οἶονεὶ θη-
λείας· οὐδετέρως δὲ θῆλυ.

„Οὐκ' ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πλη-
 „γέντε Ἰλ. δ.

Ζεὺς πρὸς τε Ἡ'ραν, καὶ Ἀ'θηνᾶν.

„Θεσπείαν, Γραῖαντε, καὶ εὐρύχωρον
 „Μυκαλησσόν. Ἰλ. β.

„Αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσσομαι. Ἰλ. κ.

Ἀντὶ ἐμαυτόν. Ἐπὶ γὰρ αὐτοπαθείας εἴλη-
 πται τὸ σύνθετον, Ὅμηρος δὲ αἰετοῖς ἀπλοῖς ἐχρήσα-
 το, τῶν συνθέτων μετ' ἐκείνον εὐρημένων.

„Νεσορίδαι δ' ὁ μὲν. Ἰλ. π.

Κεῖται δὲ ἡ ὀρθὴ ἀντὶ Γενικῆς, κατὰ πρόλη-
 ψιν, καθ' ἣν τοῦ ῥήματος ἐπομένε μετὰ τῶν εἰς ἃ ἡ
 διανομὴ δέον ἡγεῖσθαι διὰ γενικῆς τὸ τῷ ὅλῳ ἁ-
 θροισμα.

„Ἀσράπτων ἐπιδέξια, Ἰλ. β.

Ἀκόλεθος δ' ἦν ἡ Αἵτιατ. Ἀσράπτοντα ἀνα-
 φερομένη πρὸς τὸν ἀνωτέρω μικρῷ εἰρημένον Κρο-
 νίωνα.

„Καὶ δοιὲς δ' ἄρ.

Δοιὲς δ' ἄρ ὑπήλυθε θάμνης ἐξ ὁμόθεν πεφνῶ-
 τας ὁ μὲν φυλῆς ὁ δ' ἐλαίης. Ὀδυσ. ε. ἦτοι τὸν
 μὲν, τὸν δέ.

„Διάθεςιν.

Καθ' ἣν ἐνέργεια, ἡ πάθος ἐμφαίνομεν.

„Σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖσσι.

Δεῦτε Δί' ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖσσι.

Ησίοδος ἔργ. κ' ἡμ., ἀντὶ τῆς ὑμέτερον. Εἰ κείνο γὰρ
τρίτον κτητικόν.

„Εγὼ δ' ἄγω Γλ. α. Εγγύθεν ἰσα-
„μένη, Γλ. κ. Εἰς Ἀναμέμν. διον,
„Γλ. ψ. Ὑπὸ Ἰλίου ἦλθον Γλ. β.
„Αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, Γλ. π. κρα-
„τερὸν δ' ἐπὶ, Γλ. α.

Μετὰδεσις.

Περὶ λόγου συντάξεως καταμύλη.

Οὕτως ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις Ἀντιγράφοις ἐπι-
γέγραπται· θαυμάσεις δ' ἅντις τῆς ἀπαιδευσίας,
τὰς τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς καταμύλης συντάξεως, τῇ
μεταθέσει ὡς οἰκεῖα προσάπτοντας. Ἐστὶ γὰρ δια-
φέρεσα ἢ πρόθεσις, ἣν αὐτοῖς ἡμῖν ὡς οἶοντε σαφῇ
πειρατέον ποιῆται. Διττὴ ἔν ἡ σύνταξις, ὑμέντις
ὀρθὴ ἢ πρὸς σάθμῃ τῇ ὑπὸ τῆς τέχνης κειμένη χω-
ρεῖσα, ἢ δὲ διεσχηματισμένη, ἢ τῆς κοινῆς λόγου
τῶν κανόνων ἐξισαμένη. Περὶ μὲν ἔν ταύτης ἐν τῷ
περὶ βαρβαρισμῶ, κ' σολοικισμῶ, ὧν ὁ μὲν τὴν τῶν
λέξεων, ὁ δὲ τὴν τῶν σοιχείων, κ' συλλαβῶν ἐπι-
πλοκὴν ἀφορᾷ, συντόμως εἴρηται· κ' εἰσαυθις δὲ ἡν-
πε δεήσει, λόγου παρατυχόντος, εἰρήσεται. Ἀλλὰ κ' τὰ
περὶ τῆς ὀρθῆς, κ' καταμύλης συντάξεως, (ἢ τῆς πα-
ράσης μάλιστα πραγματείας ἐστὶ), ὅση δὴπεθεν περὶ
τὰ σοιχεῖα ἐστὶ θεωρημένη, ἐν ἀρχῇ διείληπται· λοι-

πὸν ἔν περὶ συντάξεως εἰπεῖν τῷ λόγῳ, κοινῇ τε καὶ
 κατὰ μέρος τῶν συμπληρέντων τὸν λόγον ἕκαστα.
 Καὶ τοίνυν περὶ τῆς τῶν μερῶν ἀπάντων ἐπιπλοκῆς
 κοινῇ ὁ Θεόδωρος Πραγματευσάμενος, πρὸ παντὸς
 ἐκδιδάσκει μὴ ἐξ αὐτῶν δὴ τῶν ὑποκειμένων πραγ-
 μάτων χρῆναι ζητεῖν τὸ ἐν τῷ λόγῳ κατάλληλον,
 ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ὀρθῶς ἐχέσῃ συνθέσει τῶν λέξεων.
 Εἴτα ἐξ τινὰ τῷ λόγῳ μερῶν συμβαίνειν Φησὶ, γέ-
 νος, πτώσιν, πρόσωπον, καὶ ἔγκλισιν, καὶ τέτων κοι-
 νῇ τῷ λόγῳ ἐκδιδάσκει τὸ ὀρθὸν συναρτύεσθαι. Τὰ
 τοίνυν κατὰ ταῦτα τὰ συμβεβηκότα μεταχρηματι-
 τισόμενα, οἷα ὄνομα, ῥῆμα, μετοχή, ἄρθρον, καὶ ἀν-
 τωνυμία, ἐν συντάξει τῇ ἀμεταβάτῳ λεγομένη, καὶ
 ταυτοπροσωπικῇ, οὕτω τοὶ συντακτέον, ὥς ἐν οἷς
 ἔχῃ κοινὰ συμφωνεῖν, αὐτά· οἷον ὄνομα, καὶ ῥῆμα,
 οἷς ἀριθμὸς κοινῇ συμβαίνει, καὶ πρόσωπον, ὁμοιαρῖθ-
 μως τε, καὶ ὁμοιοπροσώπως συναπτέον, Σωκράτης λέ-
 γει. Ἐπεὶ δὲ τὸ ὄνομα ἔτε χρόνον ἐπιδέχοιτ' ἂν,
 καὶ δ' ἔγκλισιν, ὣν τῷ ῥήματι μέτεσιν, ἀδιαφορή-
 σει πάντως ἐν τῇ συντάξει ἐκεῖνο, πρὸς τὴς κατὰ
 τῷτο χρόνος, καὶ τὰς ἐγκλίσεις, οἷον Σωκράτης ἔλε-
 γε, λέξει, εἰάν λέξη. Κάντεῦθεν δὴ καὶ μεταξύ ὀρ-
 θῆς καὶ ῥήματος, ὑσιασικῶτε, καὶ ἐπιθέτε, ἄρθρετε
 τῷ ἀναφορικῷ, καὶ τῷ πρὸς ὃ ἀναφέρεται, καὶ δυοῖν ὑσια-
 σικῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ, τὸ σύμφωνον ἀναφύεται. Ἐν δὲ
 τῇ μεταβατικῇ, καὶ ἑτεροπροσωπικῇ καλεσμένῃ
 συντάξει, τῶν συζευγνυμένων λέξεων ἐφ' ἑτέρα
 πρόσωπα ἀναφερομένων, πῇ μὲν ἐν τοῖς αὐτοῖς συμ-

βεβηκόσι, πῇ δὲ καὶ ἐν διαφέρεσι τῶν αὐτῶν τῷ λό-
 γῳ μερῶν τελεῖται ἡ σύνταξις· οἷον ἐν μὲν τῷ αὐ-
 τῷ ἀριθμῷ, τύπτει τὸς ἀνθρώπους, ἐν ἑτέρῳ δὲ τύ-
 πτει τὸν ἄνθρωπον· ὁμοίως δὲ ὑπὸ τῷ αὐτῷ γένει τέ-
 τες ἀνὴρ ὕβρισε, καὶ τὸναντίον γυνὴ τέτες ὕβρισε· καὶ
 ἐπὶ προσώπῳ, φιλεῖ τὸν διδάσκαλον, φιλεῖμε, φι-
 λῶσε. Καὶ κατὰ πτώσιν δὲ ὡσαύτως τὸ ἐν μετα-
 βάσει ἀδιαφορεῖ, καὶ τοι, εἰ συνέλθοι κατὰ τὴν αὐτὴν
 πτώσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, μηδε-
 νὸς μάλισα συνδέσμῳ παρεμπύπτοντος, οἷον ἡμῶν
 αὐτῶν ἀκροῶνται· ἡμῶν γὰρ καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται
 ὁμοιοπτῶτως ἑτεροπροσωπεῖ. Τῷτο μὲντοι εἰσὶν οἱ
 αἰετοτε συμβαίνειν καὶ παραδέχονται, τῷ ἐν μετα-
 βάσει τὰ ὁμοιοπτῶτῶντα, καὶ ἄνευ ἐγχωρῆντος συν-
 δέσμῳ ἑτεροπροσωπεῖν ἐνδέχεσθαι, εἰς παράδειγμα
 ἐπάγοντες, τὸ λέγω Σωκράτην Πλάτωνα διδάξαι,
 ὅπερ ἀμφιβολογεῖται, καὶ τὰ ὅμοια. Τὸν γὰρ Ἀ-
 πολλώνιον, καὶ Θεόδωρον σὺν ἐκείνῳ, ὡς τὰ πολ-
 λὰ τὰ τῇ πτώσει, καὶ τῷ προσώπῳ συνέρχε-
 σθαι ὑπειληφότες φασί. Τὶ δὲ περὶ τῶν ἀκλίτων
 ἐπιρρήματος, προθέσεως, καὶ συνδέσμῳ, οἷς οἱ κατὰ
 χρόνους, καὶ ἐγκλίσεις, καὶ πτώσεις, καὶ ἀριθμοί, καὶ
 γένη, καὶ πρόσωπα μεταχηματισμοὶ καὶ συμβαίνουσι,
 φαίμεν ἂν; Ταῦτα δὲ ἀδιαφορῶντα φαίνεται πρὸς
 αὐτὰ, ὧν ἡκιστα μετειλήχασι, πλὴν εἴτινα, καὶ τέτων
 ἢ τῶν τοίετων συμβαμάτων τινὸς σημασίαν φέροντα.
 Οἷον τὸ χρόνος ἐπὶ ῥῆμα χρόνος παρελάσαντος σημαν-
 τικὸν ὄν, μόνοις τοῖς κατὰ τὴν αὐτὴν τῷ χρόνῳ δια-

Φορὰν συντάσσεται ῥήμασι, χθές ἔλεγον, χθές
 ἔλεξα· τό, τε εἶδε εὐκτικοῖς συντάσσεται, καὶ τὸ ἄγε
 προσακτικοῖς· ἄγε εἶπε, εἶδε εἶποις. Ἐπεὶ δὲ τέ-
 των ἑδέτερον χρόνον, ἑδὲ πρόσωπον, ἑδ' ἀριθμὸν
 συνεμφαίνει, ταύτητοι, καὶ ῥήμασι κατὰ χρόνον, καὶ
 πρόσωπον, καὶ ἀριθμὸν ἀδιαφορεῖσι συντάσσεται· ἄγε
 λέγε, ἄγε λεξάτωσαν· εἶδε λέγοις· εἶδε λέξαιεν.
 Ἔσαι δὲ δὴ τι τοῖστο καὶ ἐπὶ τῷ δυνητικῷ ἂν ἰδεῖν, ὅς πρὸς
 τὰς παρεληλυθότας τῶν χρόνων, ὡς εἰρήσεται, Φέ-
 ρων συγγένειαν, τέτοις δὲ καὶ συντάσσεται, πλὴν
 τῷ παρακειμένῳ κατὰ Θεόδωρον. Ἀπλῶς δ' ἔν εἰ-
 πεῖν, ἐν οἷς ἅντις τῶν εἰρημένων συμβεβηκότων δια-
 φορὰ ἦ, ταύτη ἐκάνανγκές ἐστι σοιχεῖν καὶ τὴν σύν-
 ταξιν, τὴναντίον δὲ, ἔνθα μηδὲν ἐκείνων, καὶ τὰ τῆς
 συντάξεως ἀδιαφορεῖ. Ἡ δὲ δὴ ἀδιαφορία αὕτη ἔ-
 μένοις τοῖς ἀκλίτοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλιτοῖς ἐκείνοις,
 συγχεομένων τε, καὶ συμπιπτόντων, τῶν τε γενῶν, καὶ
 πτώσεων, καὶ ἀριθμῶν, καὶ προσώπων, καὶ δὲ καὶ τῶν
 χρόνων, καὶ τῶν ἐγκλίσεων, τὰ πολλὰ συμβαίνει.
 Τὸ γὰρ καλὸς τριγενὲς ὄν, τῷ γένει ἐπὶ τῇ συντά-
 ξει ἀδιαφορεῖ. Καὶ τὸ Θεὸς διγενὲς, νῦν μὲν ἀρσε-
 νικῶ, νῦν δ' ἂν Θηλυκῶ συνταχθεῖν· ἔντε ταῖς Ἀντωνυ-
 μίαις ἢ ἐγὼ τὸ γένος ἔ διακρίνει. Καὶ αὐτὸς, καὶ ἐ-
 αὐτῶν ἀδιαφόρως ἐπὶ παντὸς προσώπου λαμβάνονται.
 Καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων δὲ τὸ ἔλεγον, πῇ μὲν πρω-
 τοπροσωπεῖ ἐνικῶς, πῇ δὲ πληθυντικῶς τριτοπρο-
 σωπεῖ· καὶ διὰ τῆς μετοχῆς λέγων ἐνεσώστε ἅμα,
 καὶ παρατατικὸς συνεμφαίνεται χρόνος. Ταῦτα ἔν

ἐσιν, ἅπερ ἐνταῦθα ὁ Θεόδωρος ἐκδιδάσκει, καὶ ἅπερ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ σαφέστερον ἀνακαλέσαι πεπειράμεθα.

„Περὶ αὐτῆ πρότερον τῆ καταλλήλου.

Τὴν πρόθεσιν ἴσῃσι δῆλιν, καὶ ὅτι πρῶτον μὲν ἔρεϊ περὶ τῆς καταλλήλως ἐχέσης συντάξεως κοινῇ πάντων τῶν μερῶν, εἶτα καὶ περὶ ἐνὸς ἐκάστω ἰδίᾳ.

„Ἐς μὲν ἓν καὶ ἓν τοῖς ὑποκειμένοις.

Τὸ κατάλληλόν τε, καὶ ἀκατάλληλον καὶ ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν φωνῶν θεωρεῖται, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι, ὡς δεόντως ἀλλήλαις ἔχειν συζεύγνυσθαι. τῶν ὑποκειμένων δη-
„λονότι πάντοτε τῶν αὐτῶν ὄντων, ἥ φησιν Ἀπολ-
„λώνιος, καὶ τοῖς ῥήμασιν ἐπὶ ἀκριβὲς ἐχρήσατο ὁ Θεόδωρος.

„Καὶν ἀληθεύῃ τῷ γένει.

Καὶν σώζῃ τὸ γένος λέγων αὕτη, περὶ θηλείας. Ἐὰν δὲ περὶ τῆς αὐτῆς γυναικὸς λέγων εἶπῃ, ὡς καὶ ἐγὼ με ἐτύψε, καὶ τῆ γένους τῆ προσήκοντος τῷ πράγματι ἁμαρτάνων, ἐμπῆς τῆ λόγου τὸ κατάλληλον διασώζει.

„Κατὰ τὴν τῆ αὐτῆ προσώπε παρέμ-
„πτωσιν.

Τετέστιν ἐν συντάξει ἀμεταβάτῳ, ἐνθα γὰρ προσώπε μετάβασις, ἢ κατὰ τὸν ἀριθμὸν συμφωνία ἢ κίσα ἀπαιτεῖται, ἀδιαφορεῖ γὰρ δὴ τότε ἀριθμῷ, καὶ πτώσει, καὶ γένει, καὶ προσώπῳ ἢ σύνταξις. κρίνῳ γεμῆν, καὶ ἐγκλίσει τροπὴν καὶ ποιεῖ ἢ μετάβασις.

„Τὰ ὅπως ἐν παρεμπίπτοντα.

Τὰς ὅπως ἐν παρεμπιπτέσας λέξεις.

„Ἀλλὰ καὶ ἓνα μόνον.

Εἰν ἀρχαίῳ Κώδικι γέγραπται, ἀλλὰ καὶ ἓνα δὴ σχηματισμὸν, ὅπερ τὸ δὴ περιγραφικὸν ἐστίν, ἀντὶ τῆς μόνου. Σεσημειώσω δὲ, ὡς ἀπλῶς σχηματισμὸν ἀποκαλεῖ ὁ Θεόδωρος, περὶ τῶν ἀκλίτων λέγων, μετασχηματισμὸν δὲ περὶ τῶν κλιτῶν, καὶ ποικίλως μεταμορφῶσθαι πεφυκότων.

Κατὰ Πλῶσιν.

Ἔπακυσέον, ὅτι κατάλληλος σύνταξις.

„Ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾷται.

Παράδειγμα μεταβάσεως ἐν διαφόροις πτώσε-
σιν, καὶ ἀριθμοῖς.

„Ἡμῶν αὐτοὶ.

Παράδειγμα ἐν διαφόροις πτώσεσιν ὁμοιότη-
μοις.

„Καὶ ἓν εἰ συνέλθοι.

Περὶ τούτου εἴρηται ἀνωτέρω.

Κατὰ Γένος.

Κατὰ Πρόσωπον.

„Καὶ ἐπὶ προσώπῳ.

Νόειμοι, ὅτι ἀδιαφορήσει τὸ ἐν μεταβάσει.

„Εἴπερ ἔν μὴ ἐπισυμβαίνει.

Περὶ τῆς καθόλου συντάξεως κατὰ τε ἀριθμὸν, καὶ πτώσιν, καὶ γένος, καὶ πρόσωπον τῆς τε μεταβατικῶς ἐχέσης, καὶ τῆς ἀμεταβάτως φθάσας ἐδήλωσε· λοιπὸν ἔν καὶ περὶ χρόνον, καὶ ἐγκλίσεως εἰπεῖν, περὶ ὧν καὶ διαλήφεται ἐφεξῆς, περὶ τῆς τῶν ἀκλίτων μερῶν κοινῇ συντάξεως πραγματευσόμενος. Καίτοι τὸ λεγόμενον κοινότερον καί τισι τῶν μετασχηματιζομένων προσήκειμερῶν, τῶν πρὸς ἑστὶν ἅ τῶν εἰρημένων συμβεβηκότα τῇ γε φωνῇ ἀδιαφορέντων. Ἀλλὰ ταῦτα δὴ τὰ ἀκλίτα ἔδὲν ὅλως διακρίνυσιν, ἐπεὶ ἔδὲ καὶ ἑαυτὰ σημαίνουσι.

„Ἡ τοιούτω τινί.

Χρόνῳ, ἢ ἐγκλίσει.

„Ἀνέλεγκτα γάρ.

Καθάπερ ἔν αἱ γένος, ἢ ἀριθμὸν, ἢ τοιούτωι συνεμφαίνουσαι λέξεις τῆς προσηκέσης αὐταῖς ἐξιςάμεναι θέσεως ἐν τῷ λόγῳ, αὐτίκα ἐλέγχονται, ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο, ἕτως ἐκ τῆς ἐναντίας δείκνυσιν ὁ Θεόδωρος, ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα μὴ ἐπιδεχομένων συμβεβηκότα, ἕξω εἶναι ἐλέγχου, οἷς ἂν καὶ συντετεῖεν, τὰ τῆς συντάξεως. Τέτο δὲ μάλιστα ἄντις ἴδοι ἐπὶ τῶν ἀκλίτων, ἐπειδὴ γὰρ ἔδὲν ἑστὶν ἐπ' αὐτῶν τὸ τὴν διάκρισιν ποιῆσαι δυνάμενον, ἀδιαφορήσει, καὶ τὸ ταῖς δε, ἢ ἄλλως μετεσχηματισμέναις ταῖς φωναῖς ἐπιπλέκεσθαι· φημὲν γὰρ ὅτι καλῶς γράφω, καὶ καλῶς γράφεις, καὶ καλῶς γράφομεν· ἐδέτις τῆς ἐ-

ἐπιρρήματος τέττε, εἰς ἣν ἂν μεταχηματιοῦσθῃ (ὅδε γὰρ πέφυκε) φωνὴ ἄλλη παραληφθεῖσα δείξειεν ἂν τῆς τῆ καλῶς μετὰ τῆ γράφω, ἢ γράφεις, ἢ κτ. ἐπιπλοκῆς τὸ ἀνοίκειον. Εἴτα καὶ ἐπίτινων, κλιτῶν μὲν, ὅμως δὲ διάφορα τῶν αὐταῖς συμβαινόντων, ὁμοίως ἐκφερασῶν λέξεων, τὸ αὐτὸ γίνεται· οἷον τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας τριπροσωπείας ἢ μετὰ παντὸς προσώπου ῥήματος ἐπιπλοκὴ ἀνέλεγκτος, αὐτὸς γὰρ γράφω, καὶ αὐτὸς γράφει.

„Καὶ ἦκιστα ἔκτε ἐλεγχομένην ὁμο-
εἶδές.

Τετέσι μηδαμῶς ἐλεγχομένην ἔκτινος μεταχηματισμῷ τῆ αὐτῆς ἐπιρρήματος, ὅς ἂν τῷ ῥήματι ἀριθμῷ, ἢ προσώπῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν τοιούτων συμφωνῶν, ὁμοειδὴς εἴη. Ὁμοειδῇ γὰρ τὰ ὁμοιᾶριθμα, καὶ ὁμοιοπρόσωπα, καὶ ὁμοιόχρονα, καὶ ἀπλῶς τὰ κχτὶ τὰ εἰρημένα συμβεβηκότα ὅμοια· οἷον ἐγὼ γράφω, σὺ λέγεις. Τὸ τοίνυν ἐγὼ λέγεις, ἐλέγχεται ἐκ τῆς ὁμοειδούς, τετέσιν ἐκ τῆς ἀντωνυμίας σὺ τῆς ταυτοπροσωπείας τῷ ῥήματι. Παραπλησίως δὲ ἐκληπτέον τὸ ὁμοειδές, καὶ κατωτέρω ἐν Κεφ. 8 ἐπιγραφῇ, Ἀνάλυσις.

Κατὰ Ἐπίρρημα.

Ἐξυπακυστέον δὲ κἀνταῦθα, ὥς καὶ ἀνωτέρω, τὸ σύνταξις κατάλληλος. Ἐνταῦθα δὲ μάλιστα περὶ χρόνου λόγος ἐστὶ καὶ ἐγκλίσεως, ὧν ἓν τῶν ἐπιρρή-

μάτων δεκτικὰ ὄντα, τοῖς κατὰ ταῦτα ὁμοειδέσι ῥή-
μασι, τῆτέσι τοῖς ὁμοιοχρόνοις, καὶ ὁμοιευκλίτοις
συμφωνητέα ἐσὶ.

„Καταβαίνει δὲ κτ.

Χθὲς δηλονότι.

„Εἶδε.

Εὐκτικῆς.

„Ἄγε.

Προσακτικῆς καὶ ὑποθετικῆς.

„Ἡ γὰρ προσακτική.

Τῆτέσιν ἔτε τὸ εἶδε προσακτικῶ, ἔτε τὸ ἄγε
εὐκτικῶ ποτε συνταχθήσεται.

Κατὰ Σύνδεσμον.

„Οὐκ ἂν τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο.

Τῆτέσιν, εἴπερ ἐπὶ τῶν συνδέσμων συμβαίη
ὠρισμένως ὅπως ἔχειν πρὸς τὶ τῶν συμβεβηκό-
των δὴ τῶν, καὶ ἂν πεφυκασιν αἱ φωναὶ μεταχρη-
ματιζεσθαι, ἔκ ἂν σώζοιτο ὁ προκείμενος τῆς συντά-
ξεως λόγος, κοινῇ καὶ ἀδιαφόρως ἔχων. Ἐξ Ἀπολ-
λωνίς εἴση τὸ λεγόμενον τῷ περὶ συνδέσμου ἔτι
ἀποφανομένῃ. “Εἰ γοῦντις πάλιν μερικὴ γένοιτο
„ἐπὶ αὐτῶν διαφορὰ, ἀπολειφθεῖν ἂν πάλιν τῆς προ-
„κειμένης συντάξεως, διὰ τὸ ἐγκείμενον τῷ συνδέσμῳ.

„Οὔτι τὰ μὴ γεγονότα ἀναιρῶν.

Ταῖς αὖτε ἀποφάσεσιν γεγονέναι, ἅπερ ἔγέγονε, σημαίνει δύνασθαι αὐτὰ γενέσθαι.

„Πλὴν τῷ παρακειμένῳ.

Προκείτω δὴ τὰ τῷ Ἀπολλ. περὶ τῆς εἰρημένα, ὡς ἂν δῆλον ἢ μᾶλλον, τί δήποτε τῷ μέλλοντι, καὶ παρακειμένῳ μηδαμῶς τὸν ἂν συντασσεῖται ὑπειλήφασιν. “Τὰ μὴ γεγονότα τῶν πραγμάτων, φησὶν, ὁ σύνδεσμος ἀναιρεῖν θέλει, παρισάνων αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι. Ἐνθεν καὶ δυνητικὸς εἴρηται. Τὸ μὲν γὰρ ἔγραψα, ἢ τὸ ἔγραφον, ἢ τὸ ἐγγράφειν, ἢ ἀπὸ μέρους γεγονότα ἐσὶν, ἢ συνέκπαλαι γεγονότα, ἔνθεν προσέρχεται τοῖς δυναμένοις τὴν ὕλην αὐτῷ παραδέξασθαι· ἔγραφον ἂν, ἔγράφειν ἂν, ἐγράψα ἂν· ἔμην γράψω· ἔγὰρ παρῶχεται, ἢ ἐχωρήσῃ ἢ ἐκ τῷ συνδέσμῳ ἀναίρεσις μὲν τῷ γεγονότος, ἐπαγγελία δὲ τῷ ἐσομένῳ. Καὶ ἐντεῦθεν δὲ πειθόμεθα, ὅτι ἔπαρῶχμένῳ συντέλειαν σημαίνει ὁ παρακείμενος, τὴν γεμὴν ἐνεσῶσαν. Οὔθεν ἔδεν δυνησόμενον γενέσθαι παρεδέξατο· καὶ διὰ τῆς τοῦ ἀπροσδεῆς τῷ ἂν συνδέσμῳ ἐγεγόνει.” Ταῦτα μὲν ἔν περὶ τῆς Ἀπολλωνίου, ἄλλ’ ὃν προχειρίζεται λόγος, καίτοι αὐτὸν πείσαι ἴχυσεν, δέος μὴ ἔχῃ ἄλλον ἰχύσειεν. Εἰ γὰρ ἔπαρῶχμένῳ συντέλειαν τῷ παρῶχμένῳ σημαίνει ὁ παρακείμενος, ταῖς αὖτε μὴδὲν σημαίνει ἐντελῶς παρῶχικός, ἔδεν μᾶλλον ὁ ἐνεσῶς αὐτὸν ἢ ὁ παρατικός σημαίνει συντετελεσμένον. Τέ-

τοῖς δὲ ὁμῶς ὁρῶς τοῖς χρόνοις ὁ δυνητικὸς ἂν συντάσσεται. Εἴω γὰρ τὸν μέλλοντα λέγειν, ἔτι τὴν σύνταξιν, ὡς κατωτέρω ὑποθήσεται, ὁ δυνητικὸς ἔδαμῶς ἀποσρέφεται. Εἴφ' οἷς καὶ Πλάτων παρακειμένῳ τὸν ἂν συντεταχῶς φαίνεται ἐν Φαίδρῳ, ἡ γοῦν ἄνευ τέττε μέθοδος εἰκοι ἂν ὥσπερ τυφλῶ πορείῃ. Καὶ Δημοστ. περὶ συμμορ. Αὐτὸς δὲ πειράσομαι τὸν τρόπον εἰπεῖν, ὃν ἄνθρωποι δοκεῖτε μάλιστα παρεσκευάζειν. Καὶ περὶ παραπρ. ἀλλὰ πάντα ταῦτ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἂν ἐαλωκέναι. Καὶ περὶ Στεφάνου. Εἴπερ διάγε ὑμᾶς αὐτὲς πάλαι ἂν ἀπολώλατε. Ἀφροδι. παρ' Εὐσ. περὶ Ὀναγγ. Προπ. βιβλ. 5. ἀρ. Θ'. Καὶ εἰς ἐδενὸς τῶν αἰτίων τῆς Γενέσεως δεύτερον τὸ τέλος, ἔτι χάριν γέγονεν.... ἄνευ γὰρ τῆς τοιαύτης αἰτίας ἔδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ὁ ἀνδριᾶς φέρ' εἰπεῖν γέγονεν. Ἰσοκρ. περὶ ἀντιδόσ. ἐκείνως ὑμᾶς ἡγῆμαι τάχιστα ἂν ἀφείδωαι τῆς δόξης ταύτης. Ξενοφ. ἐν δ. παιδ. Καὶ τοίνυν ἔγνω, ὅτι τέττε εἰκὸς μάλιστα πάντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ νῦν κατειληφθῆναι ἂν ἦν; διὰ τὸ ἀμφὶ σκευασίαν ἔχειν. Εἰ μή τις φαίη, ὅτι ὑπερσυντέλειχοι οἱ χρόνοι, ἐν ἀπαρεμφάτοις χρόνοις τῷ παρακειμένῳ συμπέπτοντες.

Κατὰ Ἀνλωνυμίαν.

Εἰ καὶ μὴ ἀπλῶς τοῖς κλιτοῖς τῷ λόγῳ μέρεσιν ὁ σχηματισμὸς ἔχει, ποικίλλεται δὲ, ἔστιν ἄλλ' ἢ καὶ τέτοις τιπὲς τῶν φωνῶν δι' ὁμοιότητα ἀλλήλαις

συμπίπτειν, δι' ας, κατὰ τὰ ἀκλίτως ἐκφερόμενα,
ἐν τῇ συντάξει ἀδιαφορεῖται.

„Ὡς διελεγχόμενον ἂν ὑπὸ τῆς συ-
„ζύγε τῆς οἱ.

Πολλαί εἰσι κατὰ τὰς γραμματικὰς αἱ τῶν ἀν-
τιωνυμίων συζυγίαι· ἡ μὲν τῶν ἐν τρισὶ προσώποις
τριῶν πρωτοτύπων, ἐγὼ, σὺ, ὅς· ἡ δὲ τῶν παραγώ-
γων ἀπαυτων· ἡ δὲ τῶν τριῶν συνθέτων, ἐμαυτῆς,
σεαυτῆς, ἐαυτῆς· ἡ δὲ τῶν τριτοπροσωπεσῶν τριῶν
τεταωνί, αὐτός, ἑτός, ἐκεῖνος.

„Ὅτι ἔδεν ἀκόλεθον πρόσωπον κατὰ
„συζυγίαν.

Οὐδὲν γὰρ σύζυγόν ἐστιν, ὑφ' ἧς διελέγχοιτο ἂν·
καὶ παραβάλλει τοίνυν τὸ ἀκόλεθον, καὶ ἀλλότριον ὡς
ἐναντία. Ἐς δ' ὁ νῆς, ὡς ἡ αὐτός καὶ τρίτος ἔσα προ-
σώπε πρωτοπροσωπεῖ ἔδεν ἦττον, ὥσπερ καὶ τριτο-
προσωπεῖ, καὶ ἅπασι τοῖς τῆς ῥήματος προσώποις συν-
τάσσεται. Αὐτός γράφω, γράφεις, γράφει. Οὐ-
δεμία γὰρ τῶν ταύτης συζύγων ἐστὶ, τῷ πρώτῳ, ἢ
δευτέρῳ προσώπῳ συμφωνῶσα τῆς ῥήματος, ὑφ' ἧς
ἂν διελεγχθεῖν. Σύζυγοι δὲ τῇ αὐτός, ὡς ἔφαμεν,
αἱ ἑτός, ἐκεῖνος, ὅδε, ὁμοιοπρόσωποί τε ἐκείνῳ, καὶ
ὁμοιόκλιτοι. Ἀλλ' εἰ καὶ ἑτός ἐγὼ, καὶ ὅδε ἐγὼ συνημ-
μένως λέγεται, αἵ γεμην ἑτός, καὶ ὅδε καθ' ἐαυτὰς,
τοῖς τῶν ῥημάτων πρώτοις, καὶ δευτέροις προσώποις εἰ-
σὶν ἄσύντακτοι· ἢ τῷ Ἀπολλωνίῳ δοκεῖ.

„Ὅλως γὰρ ἔθεν.

Τετέσι τὰ κατὰ πτώσιν, ἢ πρόσωπον, ἢ τι τῶν ὁμοίων, μεταχρηματισμὸν ὠρισμένον μὴ προσιέμενα, ἐν τῇ συντάξει ἔξω τῷ δέοντος ἑδαμῶς κείσονται.

„Γινόμενα γεμῆν ἐκ τοῦ ἀκόλεθα.

Καίτοι ἀμέλει ἐκ μέρους τέτοις ἀλαχόθεν τὰ τῆς ἀκολεθίας παροπηδεῖ. Οἷον τὸ αὐτὸς, εἰ καὶ ἐν ὠρισμένῃ ἀκολεθήσει ἐς ἀριθμῶτε, καὶ πτώσεως, ἐπειμέντοι ἔχι καὶ προσώπῃ, ταύτῃ δὲ παρὰ τὸ δέον παντὶ προσώπῳ ῥήματος συνοιωθήσεται.

„Οὕτως τὸ ἑαυτὸς ἐπὶ πρώτῃ ἐν κἀκῇ.

Οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ συζύγου ἑμαυτὸς δηλονότι, ἐν χρήσει μὴ ὄντος, διελεγχθεῖη. Οὕτως ἐν αὐτῷ ὁ λόγος χωρεῖ. τὰ ὠρισμένης, φησὶν, ἀκολεθήσεως μὴ τυχόντα, ἀδιαφόρως ἔχει πρὸς σύνταξιν. Ἀλλὰ μὲν τὸ ἑαυτὸς κατὰ γε τὸ πρόσωπον, ἐν ἀκολεθήσει ὠρισμένη καὶ ἔστιν, ὡς μὴ διελεγχόμενον ὑπὸ τοῦ ἑμαυτὸς. ἀδιαφορεῖ τοίνυν ἐπὶ ἀ. καὶ γ. προσώπῃ, καὶ ἡμᾶς αὐτὸς ἔδεν ἦπτον, ἢ αὐτὸς ἐκείνης σημαίνει. Ὡσαύτως δὲ ἐπιφέρεται, καὶ ἐπὶ προσώπῃ δευτέρῃ τὸ ἑαυτὸς τίθεσθαι ὀρθῶς, ὡς μὴ ἂν διελεγχόμενον ὑπὸ τοῦ σεαυτὸς, καὶ τέτε ἀχρήστ.

„Τὸ ἑαυτὸν δὲ ἴσως.

Ἐξυπακυσέον ὅτι ἐπὶ πρώτῃ ἐν κἀκῇ ἐσί.

„Ἐς γὰρ καὶ τὸ ἑμαυτόν.

Τ' φ' εἴ ἂν διελέγχοιτο· λέγει δὲ ἴσως, ὡς ἀπορῶν ἄρα διὰ τὴν χρῆσιν, ἐνίοτε γὰρ τὸ ἑαυτόν, ἀντὶ τῆς ἑμαυτόν εὐρηται.

Ρ' ἡμεῖς.

Περὶ Συντάξεως τῶν ῥημάτων ἐν γένει πραγματεύεται, ἐκ τῶν ἐπίσυμβαινόντων αὐτοῖς, ἀριθμῶ, καὶ προσώπῃ, καὶ χρόνῃ, καὶ διαθέσεως.

„Αἱ γὰρ κυρίως ἐγκλίσεις.

Κυρίως ἐγκλίσεις ἐνόησε τὴν ὀριστικὴν, καὶ προστακτικὴν, καὶ εὐκτικὴν, καὶ ὑποτακτικὴν, ἅτε δὴ πάθηματι ψυχῆς ἐμφαινέσας, ἢ δὲ ἀπαρέμφατος κυρίως ἐκ ἑσιν ἐγκλίσεις, ὡς μηδέν τι τοιοῦτο πάθημα παρεμφαίνεσα.

„Παρά τήν.

Διὰ γὰρ ταῦτα, ἡ τροπὴν ἐπ' αὐτῇ ἐπιδέχεται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον παρὰ τὸ δέον ἂν ἐν τῇ συντάξει συμφέροιτο.

Μετοχαί.

„Δῆλον δέ.

Ὅ δ' αὐτὰς ἐς λόγους καὶ πρὸς τῶν μετοχῶν· καὶ

γὰρ καὶ αὐταί, καθ' ἃ μὲν ἐπιδέχονται, ὠρισμένως ἔ-
χουσι, καθ' ἃ δὲ μὴ, ἀορισαίνουσι, καὶ ἀδιαφορεῖσι πρὸς
σύνταξιν.

„Καὶ ψυχικῆς τε βεληήματος.
Ἐγκλίσεως δηλονότι.

Ῥήματα.

Οὐ μόνον τὸ ἀπαρέμφατον ἀδιαφορεῖ τὴν σύντα-
ξιν, ἥ γε ἀριθμῶ, καὶ προσώπῳ ἡμείρησεν. ὥσπερ ἔφη-
μεν, ἀλλὰ καί τινες τῶν κατὰ τὰς ἐγκλίσεις φωνῶν,
οἷον ἔλεγον, διὰ τὴν τῆ γ'. ἐνικῆς τῆ παρατατικῆς,
καὶ τῆ γ'. πληθυντικῆς συνέμπτωσιν. Ἀλλ' οἱ Δωριεῖς
τὸ πληθυντικὸν παροξυτονῶντες, τῆ ἐνικῆς προπαρο-
ξυτονῶντες ἀντιδιέσειλαν· ἐλέγον γὰρ καὶ ἐφέρον.
Καὶ ἐπὶ τῇ Ἀορίσει ὁμοίως ἐλάβον.

„Καταβιβαζομένη.

Ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν δηλονότι.

„Σύμπτωσιν.

Συνέμπτωσιν, ὁμοφωνίαν, τὸ συγκεχυμένον τῆς
φωνῆς, καὶ εἰς ταῦτ' ἦκου.

Ὄνόματα.

Τοῖς τε δέ τι συμβαίνει καὶ τοῖς ὀνόμασι, συμ-
πίπτει γὰρ δὴ καὶ ταῦτα ἐνίοτε γένει. πτώσει, ἀ-
ριθμῶ, διὸ καὶ ἀναμαρτήτως τῆνικαῦτα ποικίλλεται
τέτων ἢ σύνταξις.

„Οἶον σοφὸς, ἢ Θεός.

Τὸ μὲν σοφὸς τριγενὲς ὄν, σοφὸς, σοφῇ, σοφόν, ἐκ ἑνὸς ὅτι μὴ κατ' ἐναλλαγὴν, ἀδιαφορήσεις τῷ γένει. Τὸ δὲ Θεός, ὅτι κοινόν, καὶ μάλα. Ὀμηρ. Ἰλ. Θ. μήτέτις ἐν Θήλεια Θεὸς τόγε, μήτέτις ἄρσιν πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος. Καὶ Ὀδυσ. μ, πολλὰ περὶ τῆς Κίρκης· Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ Θεὸς ἀνδρήεσσα. Καὶ Ὀδυσ. ν ἢ Ἀθήνη φθεγγομένη, αὐτὰρ ἐγὼ Θεός εἰμι διαμπερές, ἥσε φυλάσσω. Καὶ Ἡσίοδ. περὶ τῆς Φήμης, Θεὸς νύτις ἐστὶ καὶ αὐτή. Καὶ Θεκυδίδης ἐν β'. ἐξ ἐκείνων Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ Θεῷ ἑορτὴν δημοτελεῖ ποιεῖσι· καὶ Δημοστ. κατὰ Ἀνδροτίωνος, τὴν μὲν γὰρ Θεὸν τὲς στεφάνους σεσυλήκασιν. Ὅτι δὲ καὶ πτώσει, καὶ ἀριθμῶ πολλάκις τὰ ὀνόματα εἰς ἓν συμπίπτειν πεφύκασιν, δῆλον.

„Τάσσηται.

Συντάσσηται· ἔτω γὰρ εὖρηται γεγραμμένον.

„Τὸ μὲν γὰρ Θεὸς σαφές.

Σαφές ἐστὶ δηλονότι ἀφίστασθαι τῷ ἀκαταμύλῳ.

„Καὶ ἄγριος ἔ.

Οὐ Σαφές ἐστὶν ἀφίστασθαι τῷ ἀκαταμύλῳ, εἰσι γὰρ ἐπιθέτων φωναί, ἄρσενικαὶ τῷ γένει, κατ' ἐναλλαγὴν δηλονόμηναι· οἶον Ἰλ. β'. τὸν ῥ' ὑπὸ πειριθόφω τέκε κλυτὸς Ἰπποδάμεια, περὶ τῷ Μενεπτολέμῳ ἐν τῷ καταλόγῳ. Οὕτω δέτοι καὶ ἄγριον ἄτην, ὃ προσίθησιν ὁ Ἀπολλ. ὁμηρικόν ἐστιν, ἀντὶ ἀγρίαν,

τὰ γὰρ εἰς ο καθαρόν ἐπίθετα, ἀρσενικά, εἰς α καθα-
 ρὸν τὰ θηλυκὰ κοινῶς ἔχει λήγοντα. Ἀττικὸν
 γὰρ τὸ κοινολεκτεῖν τὰ εἰς ος τῷ γένει. Τὰ δὲ εἰς
 ος μὴ καθαρόν, τὰ θηλυκὰ εἰς η ἀποδίδωσι, πλὴν
 τῶν εἰς ρος, ὧν ἡ κατάληξις σχεδὸν καθαρά διὰ τὸ
 ρ, δύναμιν ἔχον φωνήεντος. Πλὴν τῶν εἰς ος συν-
 θέτων καθαρῶν τε, καὶ μὴ. Ταῦτα γὰρ κοινολεκτεῖ-
 ται τῷ γένει· οἷον ὁ καὶ ἡ ῥιζοφάγος. Καίτοι καὶ
 τέτοις οἱ Ἀττικοὶ τῷ θήλει τῆς φωνῆς ἐχρήσαντο.
 Καὶ τὰ εἰς ιμος δὲ ἀπλᾶ κοινολεκτεῖται τῷ γένει·
 οἷον ὁ καὶ ἡ ὠφέλιμος. Ἀλλὰ περὶ τέτων πλείω ἂν
 εὔροις παρὰ Βεδαίῳ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι.

Μετοχή.

Ἐπὶ τῶν μετοχῶν συγκέχυται ἡ τῆς ἐνεσῶτος,
 καὶ παρατατικῆς φωνή, ἐνθεντοι καὶ ἀδιαφόρως ἐνεσῶτι,
 ἢ παρατατικῷ ῥήματος ἂν συνταχθεῖη.

Ἀπαρέμφατον.

„Μεταληφθεὺν ἐξ ἐνεσῶτος,

Ἡ αὐτὴ γὰρ ἐνεσῶτος, καὶ παρατατ. ἐν ἀπαρεμ-
 φάτῳ φωνή· λέγειν, γράφειν.

Διάθεσις.

Καὶ ἡ ἐπὶ διαθέσεων δὲ συνέμπτωσις τῶν ῥη-

μάτων ἀνέλεγκτον ἐν συντάξει τὴν ἀδιαφορίαν πα-
ρέχεται· τὰ γὰρ μέσα ὑπὸ μιᾷ φωνῇ ἐνέργειάν τε,
καὶ πάθος ἐμφαίνει· οἷον βιάζομαι, καὶ βιάζομαι ὑπὸ
σε, ὁρθῶς λέγεται.

Πρόσωπον.

„Δῆλον ταῦτό.

Τὸ τὰ συμπύπτοντα καθ' ὃ, τίεν ἀφίσταται τῷ
ἀκατάλληλῳ.

„Νικῶ.

Συμπύπτει ἔν ἐν τῷ νικῶ τό, τε πρῶτον τῷ ὀρι-
στικῷ ἐνεσῶτος, καὶ τὸ τρίτον τῷ εὐκτικῷ. Συμπύπτει-
γεμὴν τῇ φωνῇ, τῇ γὰρ γραφῇ διακρίνεται, τῷ
τρίτῳ τῷ ἰῶτα ὑπογραφομένῳ. Ἀλλὰ γὰρ τὸ β'.
τῷ εὐκτικῷ, ἀκατάλληλον ἐπὶ β'. τῷ ὀριστικῷ, ὡς ὑπὸ
τῷ ἐν τέτῳ δευτέρῳ προσώπῳ νικῶς, διελεγχόμενον.

„Πάρ' Ἀλκμᾶνι.

Ἦν δὲ ὁ Ἀλκμᾶν λυρικός ποιητής, καὶ τὸ παροι-
μιῶδες, νικῶ δ' ὁ κάρρων· ὅπερ ἐστὶ τὸ κράτος ἂν ἀ-
πέλθοι φέρων ὁ κρείσσων.

Τὶ γὰρ εὖ Συντάλλειν.

„Δὶ ὃ καὶ εἶη.

Ἐκ τῶν ἐν γένει περὶ τῆς ὀρθῆς, καὶ καταλ-
λήλῳ συντάξεως εἰρημένων, τὸν ὀρισμὸν συναρτῦει.

Ἀντιπαρβάλλει δὲ τὸ εὐ συντάττειν, καὶ τὸ σολ-
μίζειν ὡς ἀντικείμενα.

Περὶ Ὀνόματος.

Τῶν τε λόγων μερῶν ἐκάστη χωρὶς τὴν ἐν τῇ
συντάξει κατὰ τὸ δέον θέσιν παραδώτων, ἀπὸ τε
ὀνόματος ἄρχεται καὶ τε ῥήματος, ἅπερ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς ὡς εἰκὸς πρωτεύει, ἐπεὶ τῶν ἄνευ, ὁδεῖς ἂν
γένοιτο λόγος τέλειος. Προτίθεται δὲ τε ῥήματος
τῆνομα, ὡς ὁσίαν σημαῖνον, ἧς τὸ ἐνεργεῖν τε καὶ
πάσχειν, ὅθεν ἦτε ἐνέργεια, καὶ τὸ πάθος τε ῥήματος
τὰ γνωρίσματα. Ἡ ὅτι τὸ μὲν ἐστὶ τε λόγος οἶονεῖ
ὑλὴ καὶ ὑποκείμενον, τὸ δὲ οἷα δύνάμεις. Τὸ μὲν γὰρ
ἔστιν ὁ, τὸ δὲ περὶ ὃ ἀποφαινόμενοι λέγομεν.

„ΔιαΦερέτω δὲ μηδέν.

„Τότε γὰρ συνίσταται καὶ αὐτοτέλεια, ὅταν
„ἀντ' ὀνόματος παραληφθῇ ἡ ἀντωνυμία, καὶ δυνά-
„μει πάλιν ἡ αὐτὴ συνταξίς ἢ, ὡς φησιν Ἀπολ-
λωνίος.

Ὅρος Ὀνόματος.

„Καὶ ὅσα γε εἴρηται πρότερον.

Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ. Ἀναφορικὸν ὡς οἶος·
Ἐρωτηματικὸν, ποῖος. Ἀρισμητικὸν, εἰς, δύο. Καὶ
ἐντῷ β'. Βιβλ. αἰτίας, Ἐθνικὸν, Φρύξ. Ἀόριστον, ὁ-
ποῖοστι· Περιληπτικὸν, δῆμος· Ἐπιμεριζόμενον, ἔτε-

ρος, ἕκαστος, ἄλλος. Περιεπτικόν, ἀμπελών, δαφνών, κοιτῶν, ἵπκων. Πεποιημένον, φλοῖσβος, ῥοῖζος, ὀρυμαγδός. Τακτικόν, πρῶτος, δεύτερος. Πρὸς τι ἔχον, πατήρ, υἱός· ὡς πρὸς τι ἔχον, νύξ, θάνατος. Εἰσὶ δὲ παρὰ ταῦτα καὶ ἕτερα ὀνομάτων γένη, περὶ ὧν ὄρα τὸν Μοχόπελον, ἐν τῷ περὶ ἐρωτημάτων.

Κύριον.

„Τῆς πρώτης, καὶ κατὰ μέρος ἐσίας.

Πρῶται καὶ κατὰ μέρος ἐσῖαι εἰσὶν αἱ καθ' ἑκάστα, ἃ ἄτομα καλεῖται, αἱ ὠρισμέναις τισὶν ιδιότησι περιγραφόμεναί τε, καὶ χαρακτηριζόμεναι. Τέτων ἔν τὰ σημαντικὰ ὀνόματα, κύρια ἦκασεν. Ἐπεὶ μέντοι τὸ ὄνομα, πῇ μὲν κατὰ τὴν σημασίαν, πῇ δὲ κατὰ τὴν φωνὴν ἐπιδέχεται τὰς διαιρέσεις, ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν σημασίαν εἰδῶν τῆς ὀνόματος ἀρχεται τῆς διδασκαλίας, τὴν τῶν κατὰ φωνὴν θεωρίαν ἀποταμιεύων εἰς ὕστερον.

Προσηγορικόν.

„Τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου ἐσίας.

Δεύτεραι καὶ καθόλου ἐσῖαι εἰσὶ τὰ γένη, καὶ τὰ εἶδη, οἷον ζῶον, ἄνθρωπος, ἵππος, ἃ κατὰ τῶν πρώτων ἐσιῶν κατηγορεῖται λεγόμενα. Τέτων ἔν τὰ σημαντικὰ ὀνόματα προσηγορικὰ εἴρηται.

Επίδελον.

Σύνταξις Ε'πιδέλου.

„Πλαγίως.

Αὕτη δὲ ἡ καλεμένη συνεκδοχικὴ σύνταξις ἥτις καὶ ἐπὶ παθητικῶν, καὶ ἑδτερίων ῥημάτων ἐν χρήσει ἐστίν, οἷον ὑγιαίνω, τύπτομαι τὴν κεφαλὴν.

Ε'νάρθρως.

„Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως.

Ἦ πακυσέον, ὅτι συντάσσεται τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς τὸ ἐπίθετον.

„Ε'νάρθρως μὲν.

Διδάσκει δὲ αὐτὸ τέτο καὶ Ἀπολλώνιος Βιβλ. α'. λέγων „τὰ δὲ ἐπιθετικά, ἐπὰν συντάσσεται κυρίοις ὀνόμασι, πάντως σὺν ἄρθροις λέγεται, εἰμὴ „τὰ ὑπαρκτικά τῶν ῥημάτων ἐπιφέροιτο. Ὁ γραμματικὸς Τρύφων ἀναγινώσκει· ὁ φιλόσοφος Τρύφων περιπατεῖ. Καὶ ἐκ ἄλλως ἀποσέσεται τὸ ἄρθρον, εἰμὴ ὑπαρκτικὴ μετοχὴ ἐπενεχθεῖη. Γραμματικὸς ὢν Τρύφων ἀναγινώσκει· φιλόσοφος ὢν „Δίων διαλέγεται.

„Τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν ὁ Σωκράτης.

Ε'ὰν δὲ διὰ μόνης τῆς μετοχῆς ἄνευ ἄρθρου, εἰ-

πειν ἐθελήσωμεν, ἐρῶμεν, ἀγαθὸς ὢν Σωκράτης
 φιλοσοφεῖ· ἔτω γὰρ ἀφαιρεῖται τὸ ἄρθρον διὰ
 τὴν νῦν ἐμφανιζομένην ποιότητα διὰ τῆς ὡν μετο-
 χῆς, ἣ φησιν Ἀπολλώνιος. Δυνεῖν γὰρ ποιότητων
 ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ ἀσυμπλέκτως προσα-
 ναπτομένων, διατέραν μὲν διὰ τῆς μετοχῆς τῆς ὑπαρ-
 κτικῆς, ἢ τῆς ἄρθρου ἀντ' ἐκείνης, διατέραν δὲ διὰ τῆς
 ῥήματος ἐξενεκτέον.

„Οὐδὲ ἔτως ἄνευ ἄρθρου.

„Καὶ τῷτο ἐστίν, ὃ φησιν Ἀπολλώνιος, ὅτι πάν-
 τως σὺν ἄρθροις λέγεται. Σημεῖον δέ· εἰ γὰρ καὶ
 πλείω προσῆ ἐπίθετα, καὶ πλείονων ἄρθρων χρεία.
 Ὁ καλὸς, ὁ σεμνὸς Σωκράτης· ἢ ὁ Σωκράτης ὁ σε-
 μνὸς, ὁ καλὸς ὑβρίζεται.

„Οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη.

Τῷδ' οὕτως ἐστὶν ἐκληπτέον· ὅτι εἰ προτάττοι-
 το τὸ ἐσιασικὸν σὺν ἄρθρῳ, ἐκότερον ἐξ ἀνάγκης
 ἔξει τὸ ἄρθρον. Οὐχὶ δὲ ἀπλῶς, εἰ τὸ ἐσιασικὸν
 προτάττοιτο· δυνατόν γὰρ καὶ ἀνάρθρως προτάξαι
 τὸ ἐσιασικὸν, ἐπομένῃς τῇ ἐπιθετικῇ ἐνάρθρως. Διο-
 νύσιος ὁ γνώριμός μιν θέλει γενέσθαι φιλόσοφος. Ἀ-
 νάπαλιν δὲ τῇ ἐπιθέτῃ προταπτομένῃ, τὸ ἐσιασικὸν
 τῇ ἄρθρῳ ἀμοιρεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ὁ ἐμὸς δῆλος,
 ὁ ἀτακτήςσας παῖς τυπτεύω. Ἐπιφέρει δὲ τὴν αἰ-
 τίαν ὁ Ἀπολλώνιος εἰπὼν, ὡς ἐπεὶ τὰ ἐπιθετικώ-
 τερον ἀκρόμενα φέρεται ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα, καὶ μὴν
 τὰ ὑποκείμενα πάντως ἐπὶ τὰ ἐπιθετικά, εἴγε τὸ

„ἄνθρωπος ἐκ ἐπιζητεῖ τὸ λόγιος, τὸ γεμὴν λόγιος τὸ
 „ἄνθρωπος· συμβαίνει δὲ καὶ τὴν συνῆσαν ἀναφορὰν
 „ἐν τῷ λόγιος συμφέρεσθαι ἐπὶ τὸ ἄνθρωπος· καὶ ὡς ἐκ
 „ἐς προθεῖναι μετὰ τὸ λόγιος, ἕτως ἔδὲ μετὰ τὸ,
 „ἐν τῷ ὁ λόγιος ἀνὴρ, ἕτερον ἄρθρον.

„Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν.

Ἐξυπακτέω τὸ εἰς, διαιρετικὴ γὰρ ἡ σύντα-
 ξις· τρέπεται δὲ καὶ τὸ ἐπιασικὸν εἰς γενικὴν πλη-
 θυντικὴν· οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπακέ-
 ται ἡ ἀπό.

„Συμπαρειλήφθω δὲ τέτοις.

Τοῖς εἶδεσι τοῖς κατὰ σημασίαν λαμβανομένοις
 δηλονότι.

„Τὰ Ὀμώνυμα.

Ταῦτα δὲ ἐσιν, ὧν τὸ μὲν ὄνομα κοινόν, ὁ δὲ
 κατὰ τῆνομα λόγος ἕτερος, οἷον κύων ὁ, τε χερσαῖος,
 καὶ ὁ ἄερῶος, καὶ ὁ θαλάσσιος· καὶ ταῦρος τό, τε κα-
 τὰ τὴν Ἀσίαν ὄρος, καὶ τὸ κτήνος, καὶ ὁ ἀσερισμός·
 λόγος δὲ τῆς ἐσίας ὁ ὀριστικός· ὁ δὲ κατὰ τῆνομα,
 τετέστιν ὁ προσήκων τῷ ὀνόματι, καὶ συναντιςρέφων
 αὐτῷ· οἷον ἄνθρωπος ἐς ζῶον λογικόν, καὶ ἀνάπαλιν.
 Ἐχρήσατο δέ τοι τῷ κατ' Ἀριστοτέλην ὀρισμῷ τῶν
 ὁμωνύμων ὁ Θεόδωρος.

„Καὶ τὰ Συνώνυμα.

Ταῦτα δὲ ἐσιν, ὧν τό, τε ὄνομα κοινόν, καὶ ὁ κα-
 τὰ τῆνομα λόγος τῆς ἐσίας ὁ αὐτός, οἷον ἄνθρωπος, καὶ
 λέων ἐπίσης κοινῷ ὀνόματι ζῶα λέγεται, ἐκάτερόν

τε τῷ ὀριστικῷ λόγῳ μετέχει τῷ ζῳῇ, ὅσῃα ἐμψυχος αἰσθητικὴ ἦν. Ἐνθεντοὶ συνώνυμα καλεῖται καὶ πολλὰ ὀνόματα τῷ αὐτῷ πράγματι ὄντα σημαντικά, οἷον ξίφος, ἄορ, φάσγανον, ἃ κυρίως ἐστὶ πολυώνυμα.

„Καὶ τὰ μιμητικῶς.

Ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ κατὰ μίμησιν ἤχων τινῶν πεποιημένα.

„Τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά.

Ἐνταῦθα μάλιστα ὁ τῷ προσηγορικῷ ἀνωτέρῳ ἀποδοθεὶς ὀρισμὸς οἰκείως ἂν ἀνακληθεῖν. Τοιαῦτα γένῃ ἀνῶς, ζῶον. Ἀπὸ δὲ τῆς σημασίας γενικάτε, καὶ εἰδικὰ ἤκυσαν.

„Καὶ τὰ ἀπολελυμένα.

Οὕτως ὁ Μοχόπυλος ἐρωτήσας τί ἐστὶν ἀπολελυμένον; ὁ καθ' ἑαυτὸ, φησὶ, νοεῖται, Θεὸς, λόγος, Ἀγγελος· τὸ μὴ ἄλλως δηλ. προσδεόμενον ὀνόματος, ὑφ' ἧς ἐξυπακχομένῃς ἂν νοηθεῖν. Ἀντίκειται δὲ τὰ τοιαῦτα τοῖς πρὸς ἕτερον λεγομένοις, ὧν, ἄνευ τινὸς ἐξωθεν προσεπινοηθέντος, λαβεῖν ἕκ ἐστὶ περίνοιαν.

„Τὰ μὲν ἐν πρὸς ἕτερον αἰεὶ θεωρούμενα.

„Πρὸς τι (φησὶν Ἀρισ.) τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὅσα αὐτὰ, ἅπερ ἐστὶν ἐτέρων εἶναι λέγεται, ἢ ὅπως ἄλλως πρὸς ἕτερον. Καὶ αὖθις· Ἐστὶ δὲ τὸ εἶναι τοῖς πρὸς τι, ταῦτόν τῳ πρόστιπώς ἔχειν. Ἐξ

ὃ καὶ οἱ γραμματικοὶ εἰλήφασιν τὰ πρὸς ἕτερον θεω-
 ρούμενα, καὶ χέσιν ἔχοντα, καὶ ἑτέρων εἶναι λεγόμε-
 να· οἷον πατήρ, υἱός, δῆλος, δεσπότης. Τέτων δὲ τῶν
 ὀνομάτων τριττὸν φέρεται εἶδος, τὰ μὲν γὰρ ἐστὶ κατ' ὑ-
 περοχὴν, ἢ ὑποταγὴν, τὰ ἐν ἀνίσῳ παραδέσσει νο-
 ῦμενα, οἷον πατήρ, υἱός· δῆλος, δεσπότης· διδάσκαλος,
 μαθητής. Τὰ δὲ εἰσι διαφορικά, τὰ διαφορὰν ση-
 μαίνοντα, οἷον ἄλλο, ἕτερον. Καὶ τὰ ἐν τέτοις τοῖς
 εἶδεσι γενικῇ συντάσσεται τῷ πρὸς ὃ ἀναφέρεται.
 Τὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἐξίσῳ, ἃ καὶ ἰσοπαλῇ λέγεται, τὰ ἐν
 ἴσῳ παραδέσσει θεωρούμενα, ἃ καὶ δοτικὴν μάλιστα ἀ-
 παιτεῖ, καί τοι καὶ γενικῇ κτητικῶς, καὶ ἔκκατὰ τὴν
 τῆς ἀναφορᾶς σημασίαν, ἐνίοτε συντασσόμενα.

Ως Πρόσθι.

„Α' μέσως ἀντικείμενα.

Τῶν πρὸς ἀλλήλα ἀντικειμένων, τὰ μὲν, ὡς
 Ἀ'ρις. Φησὶν, κατὰ τὰ πρόσθι ἀντίκειται οἷον διπλά-
 σιον, ἡμισυ. Τὰ δὲ, ὡς τὰ ἐναντία, οἷον λευκόν, καὶ
 μέλαν. Τὰ δὲ ὡς σέρησις, καὶ ἕξις, οἷον τυφλότης,
 καὶ ὄρασις. Τὰ δὲ ὡς κατάφασις, καὶ ἀπόφασις, οἷον
 Σωκράτης διαλέγεται, Σωκράτης ἔ' διαλέγεται.
 εἰσὶν ἄρα τὰ πρόσθι, περὶ ὧν εἴρηται, τῶν ἀντικειμένων.
 Τὰ δὲ ὡς πρόσθι ἐκ τῆς μάχης τῶν ἐναντίων ἐστὶ·
 δύο γὰρ τῶν κατ' ἐναντίωσιν μαχομένων τὰ εἶδη.
 Τὰ μὲν, οἷς μέσον παρεγχωρεῖ, οἷον λευκόν καὶ μέ-
 λαν, θερμὸν καὶ ψυχρόν. Τὰ δὲ, οἷς μή· οἷον ἀρετὴ

καὶ κακία, ἡμέρα καὶ νύξ. Καὶ ταῦτα ἐς τὰ ὡς πρὸς
τι λεγόμενα. Εἰσὶ γὰρ τὰ πρὸς ἕτερον λεγόμενα
κατ' ἐναντιότητα φθαρτικὴν. Ταύτητοι καὶ τὰς διε-
ζευγμένας συντάξεις τοῖς διαζευκτικοῖς συμπαρα-
λαμβανόμενα συνδέσμοις ποιῶσιν· οἷον ἢ ἀρετὴ, ἢ
κακία, ἢ νύξ, ἢ ἡμέρα.

Πευσικά.

„Τὰ δὲ Πευσικά.

Ταῦτα καὶ ἐρωτηματικὰ λέγεται. Εἰσὶ δὲ οἱ
τὰ τοιαῦτα διακρίνειν χαίροντι, πευσικά μὲν ἀποκα-
λεῖντες τὰ ἐκτεταμένην τὴν ἀπάντησιν ἀπαιτῶντα,
οἷον ἐν τίνι δήποτε σημείῳ τῷ ἔρανθ' ὁ ἥλιος σήμε-
ρον; ἐν μοίρᾳ ἐβδόμῃ ἐπὶ εἰκοσῇ τῶν διδύμων.
Ερωτηματικὰ δὲ τὰ συντομωτέραν, διὰ τῶν ἐ-
πιρρήμάτων, ναὶ, καὶ ὤ. Ταῦτα τοίνυν τὰ εἶτε πευ-
σικά, εἴτ' ὅν καὶ ἐρωτηματικά, ἐπὶ μὲν τῇ κατ' ἀρ-
χὴν τῷ λόγῳ ἐρωτήσῃ, ἀνάρθρως, ἐπὶ δὲ ἀντερω-
τήσῃ ἐνάρθρως εἰώθασιν ἐκφέρεσθαι.

Τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος.

Τὸ γὰρ ἄρθρον ἀναφορὰν σημαίνει, καὶ ἀναπό-
λησιν ποιεῖ προεγνωσμένους τε. Ὅρα κατωτέρω περὶ
ἄρθρου.

„Τίς.

Επὶ ἐρωτήσῃ τῷ τῶν καθ' ἕκαστα, καὶ ἀτόμων.
Τὸ δὲ τί, ὑδέτερον, καὶ ἐπὶ ἐρωτήσῃ ὑσίας δευτέρας.

„Ποῖος.

Ἐπὶ ἐρωτήσῃ ποιότητος, τετέσι διαθέσεως, ἢ ἕξεως, ἐπισήμης, ἀρετῆς, δυνάμεως, ἀδυναμίας, πάθους, σχήματος, καὶ μορφῆς, πρὸς ὃ διὰ παντὸς ἐπιδέτε, (πλὴν τῶν ποσότητος σημαντικῶν) οἰκείως ἅντις ἀποκριθεῖη.

„Πόσος; πόσος;

Πρὸς μὲν τὸ πόσος ἐρώτημα, αἱ ἀποκρίσεις διὰ τῶν, τρίτος, τέταρτος, καὶ τῶν ἑξῆς· πόσον γὰρ ἄγει ἔτος; πόση δὲ ὥρα τῆς ἡμέρας; τὸ δὲ πόσος, ἀπὸ τῆς πόσατος κατὰ συγκοπήν. Πρὸς δὲ τὸ πόσος, διὰ μεγέθους, ἢ πλήθους αἱ ἀπαντήσεις· ὁξυνόμενον δὲ, ἐκπίπτει τῆς ἐρωτήσεως, οἷον ποσός.

„Πηλίκος;

Ἐπὶ τῶν μετρεμένων, καὶ τῆς συνεχῆς ποσῆς.

„Ποδαπός;

Ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν, πρὸς ὃ ἀπόκρισις Ἀθηναῖος, Ῥωμαῖος, κτ.

„Ποσαῖος;

Τὸ ποσαῖος ἐπὶ χρόνον, οἷον ποσαῖος παρεγένε; πρὸς ὃ, τριταῖος, τεταρταῖος, καὶ τὰ παραπλήσια.

„Τὸν τίνα;

Ἐξυπακέεται, τὸ λέγεις· ὃ καὶ ἐν παλαιοῖς ἀντιγράφοις γεγραμμένον φέρεται.

„Ἐκ τρίτου.

Οὐχὶ προσώπῃ, ὥς τινες ἔκαλῶς ἐξέλαβον, ἀλλ' ἐκ τρίτου τὴν τάξιν, τετέσι μετὰ τὸ ῥῆμα· ἀνα-

Φέρεται δὲ ἐξίς τε πρὸς τε τὸ ὄνομα, καὶ τὴν ἀντωνυμίαν. Ἐν γὰρ τῷ διὰ τῆς τίς ἐρωτήματι μετὰ τῆς ὑπαρκτικῆς ἢ κλητικῆς ῥήματος, ἢ τῆς ὀνόματος τρίτης ἐπιφέρομεν, δι' ἀντωνυμίας γίνεται ἢ ἀπάντησις· ἢ τὸ ἀνάπαλιν· οἷον τίς ἐστι Σωκράτης; ἔτος. Καὶ τίς ἐστὶν ἔτος; Σωκράτης.

„Ὅτι Σωκράτης.

Νοητέον τὸ λέγομεν, ὅπερ Γεώργιος ὁ Λεκαπηνὸς, περὶ τέτων λέγων, προσέθετο· λέγομεν, ὅτι Σωκράτης.

„Καὶ εἰ μὲν Ἀντωνυμία.

Ἐὰν δ' ἀντωνυμίας ἐπενεχθῇ ἢ ἀπάντησις, ἐδεμιᾶς ἔτι ἀντερωτήσεως χρεία. Ἡ γὰρ ἀντωνυμία ἀναφορικῶς, ἢ δεικτικῶς, ὠρισμένον ἐμφαίνουσα πρόσωπον, τέλος ἀῖρει τὴν ἄγνοιαν· τότε μὲν ὄνομα προσώπου ἀορίστου σημαντικόν ἐστιν, εἰ γὰρ δι' αὐτῆς ἐπιφέροιτο ἢ ἀπόκρισις, ἐπὶ τοσούτον τῷ ἀντερωτήματι ἐπιτρέπεται χώρα, ἕως ἂν ἰδιάζοντί τινι γνωρίσματι τὸ πρόσωπον γνωριθῇ· οἷον τίς γράφει; Ἡσαΐας· τίς Ἡσαΐας; ὁ δὲ τῆς Ἀμώς· πολλῶν γὰρ τῆς αὐτῆς τυχόντων ὀνόματος, ὁ δὲ τῆς Ἀμώς ἐστὶν ὁ ἐπισημότερος.

„Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτᾷν.

Αἱ μετὰ διαπορήσεώς τινος γινόμεναι ἐρωτήσεις ἐν ὀνόματι, ῥῆμα ὑποτακτικῆς ἀπαιτῶσιν ἐγκλίσεως. Πότερον σιωπῶ; τί λέγω; τί πάθω; τί γέινωμαι; καὶ μὴ διαπορήσεως ἐμφασις ἐνῇ τῷ ἐρωτή-

ματι, ἐδὲν ἦττον, ὅτε διὰ ῥήματος προτίθεται ἡ ἐρώτησις· βέλει εἶπω;

Ἀόρισα.

„Ἀόριστα.

Ἐκ τῶν ἐρωτηματικῶν τὰ ἀόριστα γίνεται, προταττομένῃ τῇ ο, τὸ δὲ ο ἐν αὐτοῖς μέρος εἶναι τῆς λέξεως, καὶ ἐχὶ ἄρθρον, δῆλον ἐκ τῆς μὴ κατὰ τὴν κλίσιν τροπὴν ὑποδέχεσθαι· οἶον ποῖος, ὁποῖος, ὁποῖς, ὁποῖω.

Ἀναφορικά.

„Τὰ δὲ Ἀναφορικά.

Ἀναφορικὸν ὄνομα εἶναι φησὶν ὁ Μοσχόπελος „τὸ πρὸς ἕτερον ἀναφερόμενον, ἢ ὁμοιωματικῶς, ἢ „δεικτικῶς, ἢ ἀνταποδοτικῶς· τοιαῦτα δέ εἰσι πῆ μὲν τὰ ποιότητος, οἶος, τοῖος, καὶ τοιῆτος, παράγωγον, (α) καὶ τοιόςδε, σύνθετον. Πῆ δὲ τὰ ποσότητος, ὅσος, τόσος, τισῆτος, τοσόςδε, ἡλίκος, πηλίκος, πηλικόςδε.

„Ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως.

Ὅτι δι' αὐτῶν ποιῶμεθα τὴν ὁμοίωσιν, ἢ δακτυλοδεικτῶμεν ὁρῶντες τὰ ὁμοιόμενα.

„Ἐς δ' ὅτε καὶ θαυμασικῶς.

Ὡς κατωτέρω, τοίην κεφαλὴν ποθέω· ὃ καὶ ἀ-

(α) Ἡ ἐχὶ σύνθετον καὶ αὐτό;

προσηματικῶς ληφθῆναι δύναται, εἰς ἔμφασιν διακρίσεως.

„Τὴν διάνοιαν.

Τῶν ἀκρόντων δηλονότι, τὴν γὰρ ψυχὴν τῆ ἀκρόντος δι' αὐτῶν ἐπίτι προεγνωσμένον ἀνακαλῶμεν, ὥς ἐὰν τῷ εἰδότη τὸν Ἀχιλλέα εἶπω, οἷος ὁ Ἀχιλλεύς τοιῦτος Αἴας.

„Ἡ γέμενα ἢ ἐπόμενα.

Ἐπὶ τῆς ὀρθῶς ἐχέσης συντάξεως προτάττεται μὲν τὰ καλέμενα ἀναφορικὰ, ἐπιφέρεται δὲ τὰ ἀνταποδοτικά. Κατὰ δὲ πλαγιωτέρως πως ἔχουσιν σύνταξιν τὰ ἀνταποδοτικά τῶν ἀναφορικῶν εἴροις ἂν προταπτόμενα.

„Τῷ δὲ ἐπεκτείνεται.

Τῆ τόνος δηλονότι ἐπὶ τὴν λήγουσαν μεταπίπτουτος· οἷον τοῖος, τοῖός δε· τόσος, τοσός δε.

„Αἶθ' ὅσον ἦσσαν.

Ἀπόλων πρὸς Ἑκτορα. Γ' λ. π.

„Ἀλλ' εἰδ' οἱ τόσοι ἦσαν Γ' λ. γ'.

„Ἀπολύτως.

Τετέσι χωρὶς ἀναφορικῆς.

„Τοίην κεφαλὴν ποθέω.

Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς τῆ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα ἢ μέσον
Ἄργος.

Οδυσ. α. τοιαῦδε ἰμειρομένη ἢ Πληνελόπη τῷ
πόσιος· τοίην κεφαλὴν· τοῖτον ἄνδρα.

„Πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ Ἀναφορικά.

Λαμβάνεται ἀπολύτως· Πολέμους διήνυσεν, ὅ-
σους ἔδεις. Ἐξυπακύεται γὰρ τὸ ἀταποδοτικὸν τόσους,
εἰς πλήρωσιν τῆς συντάξεως.

Περίληπτικά.

„Τὰ δὲ Περιληπτικά.

Τὰ τῇ μὲν θέσει ἐνικά, τῷ δὲ νῶ πληθυντικά,
καὶ ῥήμασι διὰ τῷτο πληθυντικοῖς συντασσάμενα, οἷον
ὁ δῆμος εἶπον· φιλοσοφίαν διέπρεπον, τῷτέσι κατὰ
φιλοσοφίαν διέφαινον, διέφερον.

„Σημασία ἐνικά.

Οἷον Ἀθήναι.

„Ἡ^α δυϊκά.

Ὡς ἀμφοτέροι· τῇ μὲν γὰρ σημασία δυϊκὸν,
τῇ δὲ φωνῇ πληθυντικόν.

„Καὶ μὲν δὴ καὶ

εἶναι δὲ πλατυτάτην τὴν χρῆσιν τῷ πληθυν-
τικῷ ἀριθμῷ, καὶ ἐκ τούτου δῆλον εἶη, ὅτι καὶ ἀντὶ
δυϊκῷ, καὶ ἀντὶ ἐνικῷ πολλάκις λαμβάνεται· οἷον ἄμ-
φω γράφεσι. Καὶ ἡμεῖς δὲ γράφομεν, ἀντὶ τῷ ἐγὼ
γράφω. Δυϊκὸν δὲ ἀντὶ πληθυντικῷ κείμενον ἐκ ἂν
εὗροις, εἰμὴ κατ' ἐναλλαγὴν, ὡς παρ' Ομήρ. Ἰλ. υ.

μήπως ὡς ἀψίσι λίνε ἀλόντε, ἀντὶ ἀλόντες, λη-
φθέντες.

„Σχῆμα ποιητικόν.

Ἐναλλαγή, εἶδος σολοικισμῶ.

„Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ.

Ἀντὶ τῆς γενικῆς ἀνδρῶν δυσμενέων, ὃ σύνη-
θές ἐστιν Ὁμήρῳ.

Ἐπιμεριζόμενα.

„Τῶν δ' Ἐπιμεριζομένων.

Οὕτως ὁ Μοχόπτελος, τί ἐστὶν ἐπιμεριζόμενον;
„τὸ ἐκ δύο, ἢ καὶ πλειόνων, ἐπὶ ἓν ἔχον τὴν ἀνα-
„φορὰν, κατὰ διαίρεσιν, ἢ σύναψιν. Ποσαχῶς μερί-
„ζονται τὰ ἐπιμεριζόμενα; τετραχῶς· τὰ λοιπὰ δέ,
ὡς ὁ Θεόδωρος.

„Ὡς ἕτερος.

Οἱ Ἀττικοὶ ἕτερος, ἀντὶ ὃ ἕτερος καὶ πλαγίως
θατέρη, θατέρω, θάτερον. Καὶ ἐν οὐδετέρῳ γένει
θάτερον ἢ ὀνομασική. Καὶ τὰ σύνθετα ἑδέτερος καὶ
ἑδέτεροι· μηδέτερος, καὶ μηδέτεροι,

„Ὡς ἑκάτερος.

Καὶ πληθυντικῶς ἑκάτεροι.

„Ὡς ἑκάστος.

Καὶ πληθυντικῶς ἑκάστοι· λέγεται δὲ καὶ πᾶς
ἑκάστος, αὐτὸς ἑκάστος, καὶ πᾶς τις, ὁμοίως.

„Εἴτερον καί.

Γράφ. τὸ μὲν ἕτερον καί.

„Εἵκασον τῶν ζώων.

Παράδειγμα τῆς κτητικῆς.

„Εἴτερον τῆς λίθου.

Παράδειγμα τῆς διαφορικῆς.

Τακτικά.

„Καὶ ὁμοιοπτώτως.

Τὶ ὅτι ἔ προσέθετο καὶ ὁμοιότητος; ἢ ὅτι ἐν τῷ ὁμοιοπτώτως ἐμφαίνεται; πῶς γὰρ ἐνδέχεται τὸ ἐπ' ἀκριβὲς ὁμοιοπτωτῆν, τῷ ἀριθμῷ διακρίνεσθαι;

Μετασσιαστικά.

„Τὰ δὲ μετέχοντα.

Οὕτως ὀρίζεται τὸ μετασσιαστικόν, ὅτι ἐστὶ τὸ μετέχον ἐσίας τινός, οἷον πύρινος, λίθινος, δρυῖνος καλέσαις ἂν καὶ ὑλικά τὰ τοιαῦτα.

„Τοῖς ὕποκειμένοις.

„Τοῖς μετέχουσι τῆς ἐσίας τῶν πραγμάτων, ὧν αἱ πρωτότυποι φωναὶ σημαντικαί εἰσιν, ἀφ' ὧν καὶ παρήχθησαν, ἢ φησιν ὁ Λεκαπηνός. Ἀλλὰ τὸτο μὲν, ἐφ' ὧν κυριολευτεῖται, ἐνίοτε δὲ καταχρησικῶς

μεταλαμβάνονται δι' ὁμοιότητά τινα· οἷον λιθίνῃ καρ-
δία, νῆς κτηνώδης.

„Οὕτω μὲν καὶ τὰ.

Ἀναπτύξας τὰ κατὰ σημασίαν γένη τῶν ὀνο-
μάτων ἐπὶ τὰ κατὰ τὴν φωνὴν (εἰσὶ γὰρ τὰ πάντα
παράγωγα) ἐπίσημόν τινα ἔμφασιν φέροντα πλὴν
τῶν παρωνύμων, μεταβαίνει.

Πατρωνυμικά.

„Τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς.

Κυρίως.

„Καὶ προγόνων.

Καταχρησικῶς.

„Πλείοσιν.

Ἀδελφοῖς δηλονότι.

„Ἀτρείδης Μενέλαος.

Ὅτι καὶ Ἀγαμέμνων Ἀτρείδης ἦν.

„Ὁ Πριαμίδης Εὔτωρ.

Ὅτι Πριαμίδης καὶ ὁ Πάρις· τάσσεται δὲ τὰ
Πατρωνυμικά, καὶ ἀπολύτως· οἷον ὁ Πηλείδης ἐφό-
νευσεν Ἑκτορα· ὁ Μενοιτιάδης ἀπέκτεινε τὸν Σαρ-
πεδόνα.

Κτηνικά.

Κτητικόν ἐστὶ τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν πεπτωκός, ἐμ-

περιειλημμένον τῷ κεντημένον· οἷον πλατωνικὸν βιβλίον, ἐκτόρειος χιτῶν.

„Τὸ Ἰωνικὸν τῆς σολῆς.

Νοητέον εἶδος, ἢ κτῆμα· τὸ Ἰωνικὸν εἶδος τῆς σολῆς ἐπιχωριάζει. Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ τὸ μὲν ἐπίθετον πάντες γένους εἰς ἑδέτερον τρέπῃσι, σωζομένης τῆς πτώσεως, τὸ δὲ ἑσιασικὸν ἐν γενικῇ τιθέασιν, ἣτις πτώσις τυγχάνει κτήσεως σημαντική· οἷον τὸ πλεῖον τῶν ἀνθρώπων, ἀντὶ οἱ πλείονες ἄνθρωποι.

„Γενικήν.

Οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ὀνόματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀντωνυμίας· οἷον τὸν ἐμὸν φίλον, τὸν φίλον μου. Περὶ δὲ ταύτης τῆς Γενικῆς, τοιαύδε ἀποφαίνεται Ἀπολλώνιος. Προφανές γάρ ἐστιν, ὡς χωρὶς γενικῆς κτῆμα καὶ ἐστὶν ἐπινοῆσαι· διὰ τῆτο τὰ κτητικὰ τῶν ὀνομάτων εἰς γενικὰς ἀναλύεται, καὶ ἀπὸ γενικῶν παράγεται.

Συγκριτικὰ καὶ Ὑπερθετικά.

„Η' πρὸς ἓν λαμβανόμενον.

Ὁμοιογενές, ἢ ἑτερογενές ἀδιαφόρως.

„Η' πρὸς πλείω.

Ἑτερογενῇ· γένος δὲ νοητέον ἐνταῦθα τὸ ἀπὸ πατρὸς, ἢ πατρίδος· ὥς τε ὀρθῶς ἂν εἴποις, ὅτι Αἴας ἰσχυρότερος ἦν Τρώων, ἔχι δὲ ὅτι καὶ Ἀχαιῶν, εἰμὴ διὰ τῆ ὑπερθετικῆς εἰπὼν διὰ τὸ ὁμοιογενές, ἐν ᾧ

χώρα μόνον τῇ ὑπερθεύσει, ἐνθ' ἂν ἡ παράθεσις ἢ
πρὸς πλείονα.

„Υπερθετικὸν δὲ τὸ κατ' ἐπίτασιν.

Λαμβανόμενον.

„Πρὸς πλείω αἰί.

Ὁμοιογενῆ.

„Τὸ δ' ἄριστα ἑαυτῷ.

Επίλυσις τῷ ἀντιπίπτοντος· ἐνταῦθα γὰρ ἔ
πρὸς ἄλλο πρόσωπον, πρὸς ἄλλας δὲ τῷ αὐτῷ προ-
σώπῃ ἐνεργείας τε, καὶ καταστάσεις γίγεται ἡ παρά-
θεσις· τοιοῦτο τὸ Δημοῦ. ὑπὲρ Κτησιφ. ἔ γὰρ λί-
θοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ἐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, ἐδ'
ἐπὶ τέτοις μέγιστον τῶν ἑμαυτῷ φρονῶ. Καὶ τὸ τῷ
Πλάτ. αὐτὸς αὐτῷ κράτιστος ἐν τῷ μονομαχεῖν.

„Εν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικόν.

Ἵπακχεύον, ὅτι ἐστίν, ἢ δηλοῖ.

„Καὶ τὰ μέν.

Συγκριτικὰ δηλονότι.

„Ἡ συγγενές.

Κατ' ἐπίτασιν πρὸς ἐν λαμβανόμενον.

„Ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές.

Κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω.

„Αἴας ἰχυρότερος Τρώων.

Παράδειγμα τῷ ἑτερογενῆς, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ
ὁμοιογενῆς.

„Τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν αἰεὶ.

Εἰμὴ ἀντὶ συγκριτικῆς τεθῆ, Αἰτικῶς· ὡς παρ' Ἀριστοτέλει. Διὸ κινήτικώτατά ἐσι τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν· ἀντὶ κινήτικώτερα. Καὶ Ξενοφ. ἐν τῷ Συμπ. πάντων Σειληνῶν τῶν ἐν τοῖς σατυρικοῖς αἰχίςος ἀν εἶην· τετέστιν αἰχίων ἀν εἶην· ἑτερογενῇ γὰρ τὰ πα-
ρατιθέμενα· τὸναντίον δὲ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τῆς ὑπερθετικῆς λαμβάνεται, ἀλλὰ σπανίως. Συνέσ. μα-
κρῷ πάντων βαρύτερος.

„Σχῆμα μόνον ὑπερθετικῆς ἔχει.

Οἶχι δὲ καὶ τὴν ἐπίτασιν.

„Καὶ τῆς ἢ μεσοσυλλαβέντος.

Δειχθεῖσης τῆς κατὰ τὴν σημασίαν διαφορᾶς τῆς συγκριτικῆς, καὶ ὑπερθετικῆς, τὴν κατὰ τὴν σύντα-
ξιν νῦν ἐκδιδάσκει. Παρὰ γὰρ τὴν γενικὴν, ἣτις κοι-
νὴ ἐστὶν ἑκατέρῃ, τὸ συγκριτικὸν μάλιστα συντάσσε-
σθαι φιλεῖ καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν πτώσιν, ἥς αὐτό ἐστι,
μεσοσυλλαβέντος τῆς ἢ ἐπιλεκτικῆς συνδέσμου· ὡς Ἰλ.
α'. Ἀρείοσιν ἡέπερ ὑμῖν ἀνδράσιν ὠμίλησα, ὁ Νέ-
στωρ Φησί· τὸ δὲ ἡέπερ ποιητικὸν ἀντὶ τῆς ἢ. Εἴτα
καὶ μετὰ τῆς ἢ, ἐπομένης τῆς κατὰ συν Αἰτιατικῆς,
οἷον πλέον ἢ κατὰ ἄνθρωπον. Εὐνότε δὲ καὶ μετὰ τὸ
ἢ ἐπομένῃ τῆς ὡς, συν τῇ αὐτῇ προτάσει, πλέον ἢ
ὡς κατὰ ἄνθρωπον· συντάσσεται δὲ καὶ ἄπαρεμφάτως
μεσοσυλλαβέντος τῆς ἢ, ἥτοι μόνῃ, οἷον νόσημα μεῖ-
ζον ἢ φέρειν, ἢ μετὰ τῆς ὡς ἀποσατικῆς ἐπιρρήμα-
τος, οἷον νόσημα μεῖζον ἢ ὡς δύνασθαι φέρειν· τε-

λευταῖον συντάσσεται τὸ συγκριτικὸν ἐνίοτε καὶ ἐ-
 πιρρήμασι τοῖς ἐπιτατικοῖς, λίαν, πολὺ, σφόδρα. Ο΄-
 μηρ. πολλὸν παυρότεροι, καὶ ῥηότεροι δὴ μάλλον ἔσε-
 ωθε· καὶ Ο΄δυσ. ξ. πολλὸν παυρότεροι, τὲς γὰρ μινύ-
 θεσκον ἔδοντες ἀντίθεοι μνηστῆρες. Καὶ Ἰσοκρ. ἡγή-
 σατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι μάλλον· καὶ αὖθις πολ-
 λῶ μάλλον εἰσὶ ζηλωτότεροι. Εἰδέποτε καὶ ἐπὶ τῶν
 ὑπερθετικῶν τὸ τοῖστο εὐρεῖν ἐστὶ, γίνεται δὴ τῆτο
 κατὰ πλεονασμόν· οἷον Ο΄δυσ. ο· βροτῶν ὅχ ἄρισον.
 Καὶ αὖθις πολλὸν ὅχ ἄρισος ἀνὴρ. Καὶ Ο΄δυσ. π.
 τῶμοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατίς ἐστιν. Ἐχῆ-
 μάτισαι δῆτα τὰ τοιαῦτα, ἢ τῶ Θεοδώρῳ δοκεῖ. Καί
 τοι παρά τε τοῖς ἱστορικοῖς, καὶ ῥήτορσι, παραπλησίοις
 ἐστὶν ἐντυχεῖν· οἷον παρὰ Ξενοφ. ἐν Η΄. Παιδεί. Πλείεα
 εὐδαιμονεσάτους ἡγεῖμαι. Καὶ Πaus. ἐμοὶ δὲ παρέχε
 καὶ τῆτο μὲν θαυμάσαι, παρέχε δὲ πολλῶ μάλισα
 Αἰγυπτίων ὁ Κολοσσός.

„Εἴ τι τὸ ὑπερθετικόν.

Δείκνυσιν, ὅτι καὶ τὸ ὑπερθετικὸν ἰδίᾳ τινὸς εὐ-
 μοιρεῖ τρόπον συντάξεως· οἷον τὸ πρὸς τὰ ἀντιπαρα-
 θετικὰ κατὰ τὴν αὐτὴν πτώσιν συντάσσεσθαι μετα-
 ληπτικῶς· οἷον Ἰλ. χ. ἔσπερος, ὅς κάλλιστος κτ.

„Εἴσι δὲ καὶ ἀπολύτως.

Ἐν ἀπολύτῳ σχήματι, τετέσι θετικῶς· τὰ γὰρ
 ἀπόλυτα, καὶ θετικὰ, ἃ καὶ θέσεις καλεῖνται, ἀντὶ ὑ-
 περθετικῶν ἐνίοτε λαμβάνονται, καὶ τέτοις ταυτοδύνα-
 μα καθίστανται, καὶ ὁμοιοσύνητα, ὡς καθ’ αὐτὰ τὴν

ὑπέρθεσιν ἐμφαίνοντα. Οἷον μόνος, ἔξοχος, δία γυναικῶν, ὃ πυκνόν ἐστι παρ' Οἰμήρῳ· ὅτι γὰρ ὑπέρθεσιν ταῦτα σημαίνει, τεκμήριον τὸ πλέοντι παριστᾶν, ἢ τὰ συγκριτικὰ αὐτὰ, εἴπερ ἀντ' ἐκείνων ἐτίθετο, ὡς ὁ Θεόδωρος σεσημείωκεν.

„Η' σύγκρισις ἐπὶ δυοῖν.

Λαμβάνεται δηλονότι καὶ ὁ καὶ μάλιστα τῆ ὑπερθετικῆς τὸ συγκριτικὸν διακρίνεται· ἡ γὰρ ὑπέρθεσις ἐπὶ πλειόνων αἰεὶ λαμβαίνεται.

„Ε' μφαίνεται γεμὴν.

Τὸ διττὸν ἐκτίθησι τῆς παραθέσεως, τῆς μὲν προσωπικῆς, τῆς μεταξὺ προσώπων γινομένης, τῆς δὲ πραγματικῆς, τῆς μεταξὺ προσώπου καὶ πράγματος.

Γ' υποκοριστικά.

„Α' πόλυτον ἔχει τὸ χῆμα.

Οὐ γὰρ πρόστι, ὡς τὰ συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά, λέγεται· διὸ καὶ προσίθησιν, ὅτι μείωσιν ἀσυνγκρίτως δηλῶντα τῆς πρωτοτύπου· ἐν τέτοις γὰρ ὁ τῆς ὑποκοριστικῆς ὀρισμὸς περιέχεται. Ἐς γὰρ τὸ μείωσιν τῆς πρωτοτύπου ἀσυνγκρίτως δηλῶν, οἷον ἀνδρωπίσκος, μειρακύλλιον, λογίδριον, ἀνδρώπιον, λίθαξ, νησίς· τοσῆτοι γὰρ αὐτῆς οἱ τύποι.

Παρώνυμα καὶ Ῥηματικά.

„Τῶν δὲ Παρωνύμων.

Παρώνυμον λέγεται τὸ παρ' ὀνόματος ποιηθέν· ὡς Θεῶν, ἀπὸ τῆς Θεός, τρύφων, ἀπὸ τῆς τρυφή, ἑκάτερον δὲ ὄνομα κύριον· ῥηματικὸν δὲ τὸ ἀπὸ ῥήματος παρηγμένον, οἷον φιλήμων ἀπὸ τῆς πεφίλημαι, καὶ νοήμων ἀπὸ τῆς νενόημαι. Ἔστι δὲ ἡ τῆς παρωνύμου κλησίς γενικωτέρα, πρὸς πᾶν εἶδος ὀνόματος τὸ κατὰ τὴν φωνὴν ληφθέν ἐκτρέχουσα· πάντα γὰρ ἔστιν ἀπὸ ὀνόματος. Οἷον τὰ μὲν πατρωνυμικά ἀπὸ κυρίων, τὰ δὲ κτητικά, ἀπὸ τε κυρίων καὶ προσηγορικῶν· τὰ δὲ συγκριτικά καὶ ὑπερθετικά, ἀπὸ τῶν τριγενῶν ἀπολύτων· ταῦτα γεμὴν ἀπὸ τῆς ἰδίας, καὶ ἐπίσημόν τινα ἔμφασιν πλατέσεως, τὸ ἐπώνυμον ἔχει, καὶ ἕκ ἐκ τῆς ὕλης, τετέστιν ἕκ ἐκ τῆς, ἣν ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει, παραγωγῆς, ὡς τὰ περὶ ὧν ἐνταῦθα ὁ λόγος, ἅτινα τὴν γενικωτέραν ἐπωνυμίαν ἐξοικεῖται, καὶ ταύτη ἐμμένει, ἅτε δὴ τὰς σημασίας ποικιλλόμενα, καὶ μὴ μίαν ἔχοντα, καὶ κοινὴν, ἀφ' ἧς ἂν ἐξονομασθῇ.

„Ὅσα μὲν ἔστι κύρια.

Ὡς περ τὰ παρώνυμα Θεῶν, καὶ Τρύφων.

„Ὅσα δὲ ἐπίθετα.

Ὡς τὰ ῥηματικά νοητὸς, καὶ νοητικός.

Εἰ περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων συντάξεως συ-
νοπτικώτερον.

„Εἴη δ' αὖν.

Διαιρεῖ πρῶτον τὸν ὄνομα κατὰ τὸ πρᾶγμα (ὥσπερ
ἀνωτέρω) εἰς κύριον, προσηγορικόν, καὶ ἐπίθετον.
εἶτα τὸ ἐπίθετον αὖθις ὑποδιαίρεσιν ἐπιφέρει, εἰς τε
τὸ ἀπόλυτον, καὶ τὸ πρὸς ἕτερον λεγόμενον. Κοινῇ δὲ
προσῆκειν τέτων ἐκατέρῳ φησὶ τὸ ὁμοιοπτώτως, καὶ
ὁμογενῶς, καὶ ὁμοαρίθμως τοῖς ἑσιαστικαῖς συντάττε-
σθαι. ἴδιον δὲ τὸ πρὸς ἕτερον λεγόμενον, τὸ γενικῇ,
ἢ δοτικῇ, ἢ αἰτιατικῇ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ. Καὶ γενι-
κῇ μὲν τὰ παραθετικά, ἢτοι τὰ συγκριτικά, καὶ ὑ-
περθετικά, τὰ διαφορικά, τὰ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑ-
ποταγὴν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ σεσητά, πληρωμα-
τικά καὶ τὰ ὡς κτητικῶς θεωρούμενα. Δοτικῇ δὲ, μό-
να τὰ ἐξ ἴσης τῶν πρὸς τι λεγόμενων. Αἰτιατικῇ δὲ,
ἢ ἀπαρεμφάτῳ, τὰ ἀναφορικά, καὶ τὰ κυρίως ἐπι-
θετά.

„Ὑποτιθεμένοις.

Ὑποκειμένοις.

„Κοινὸν μὲν αὖν εἴη.

Πάντων τῶν ἐπιθέτων, εἴτε τῶν ἀπολύτων,
αἶτ' ἢ καὶ τῶν πρὸς ἕτερον λεγόμενων.

„Ἡ εἰς Γενικήν.

Συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς.

„Η^α εἰς Αἰτιατικὴν, ἢ εἰς Ἀπαρέμ-
 „Φατον.

Τῆτο γεμὴν ἕκ ἑσιν ἴδιον τῶν πρὸς ἕτερον λε-
 γομένων· καὶ γὰρ καὶ τὰ κυρίως ἐπίθετα, καὶ αὐτὰ δὴ
 τὰ ἀπόλυτα, αἰτιατικῇ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ συμφέ-
 ρεται, ὡς κατωτέρω εἰρήσεται, καλὸς τὸ εἶδος, καὶ
 καλὸς ἰδεῖν.

„Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρέμενα ὅλως.

Οἷα τὰ ἐξ ἴσας, καὶ ὅσα σύνθετα ἐκ τῆ ὁμῆ, καὶ
 συν, καὶ ὁμοιον, καὶ ἴσον, εἰ γενικῇ συμφέροιτο, οἷς
 κυρίως ἢ δοτικῇ προσοφείλεται.

„Τάτε κυρίως ἐπίθετα.

Οἷον καλὸς, σοφὸς, ἀγαθὸς, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ
 μὲν γὰρ μὴ κυρίως, ἐπαμφοτερίζει, καὶ νῦν μὲν ἀντὶ
 ὑσιασικῶν, νῦν δὲ ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται, οἷον
 εὐεργέτης, πολίτης, βασιλεὺς, καὶ τὰ παραπλήσια,
 οἷς ἔδ' αἰτιατικῇ, ἔδ' ἀπαρέμφατον συντάσσεται.

„Οἷος εἰπεῖν.

Ἐξυπακχέον τὸ τοιῆτος. Ἀρῖς. ἐν ζ. ἡθικῶν·
 ὁ μὲν γὰρ φύσει τοιῆτος, οἷος μὴ ἡδεσθαι παρὰ τὸν
 λόγον, εἰδ' οἷος ἡδεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἄγεσθαι.

„Καὶ νομοθετῶντες ἐν λέγομεν.

Τατέσιν, ἐφ' ᾧ τοίνυν ὅρες τῶν τοιῆτων θένται,
 ἢτοι συγκριτικῶς καὶ ὑπερθετικῶς λέγοντες, ἢ τοῖς
 ὑπεροχὴν, ἢ ὑποταγὴν σημαίνουσιν ὀνόμασι χρώμε-
 νοι, γενικὴν πτώσιν παραλαμβάνομεν, ἢ δὲ ὀνομά-
 των σημαντικῶν ἰσότητος ἡμῶν ὁ λόγος χωρεῖ, καὶ

δοτικήν· ταῦτα δὲ τὰ τέτταρα εἶδη τῶν ὀνομάτων
ἐς τῶν πρὸς ἕτερον λεγομένων· ἢ τελευταῖον συ-
νεκδοχικῶς φράζομεν, καὶ τήνικαῦτα αἰτιατικῇ, ἢ ἀ-
παρεμφάτῃ προχρώμεθα ῥήματος.

Περὶ Πτώσεως.

„Πτώσις δέ.

Οὕτως ἀπέδωκε καὶ ὁ Μοχόπελος· ὀνομάτων, ἢ
ὀνομασικῶς, κατὰ τὸ τέλος γινομένη κίνησις.

„Ὀνομασικῶς τε.

Εὐκλιτικῶς ἀντὶ τῆς τινός· ἄλλως γὰρ ἐξοβε-
λίσσον τὸ μόριον κατὰ τὸν Μοχόπελον· προσετέθη
δὲ τὸ ὀνομασικῶς διὰ τε τὸ ὀρθρον, καὶ τὴν ἀντωνυμίαν,
καὶ τὴν μετοχήν, ἃ διὰ πτώσεων ποικίλλεται ὥσπερ
τὸ ὄνομα.

„Πρώτη καὶ ὀρθή.

Ὄρθῃ καταχρησικῶς ὠνόμασαι πρὸς ἀντιδιαφο-
ρὰν τῶν ἄλλων· τὸ γὰρ ὀρθόν, καὶ τὸ πεπτωκὸς ἀν-
τίκειται. Πτώσις γὰρ εἴρηται παρὰ τὸ πίπτειν. Ὁ
δὲ Λεκαπηνὸς Γεώργιος ὀρθὴν ἔγνω δεῖν ὀνομάζειν,
ὅτι ὀρθῶς σημαίνει τὴν ἔσιν τῆς πράγματος, τρεῖς-
σιν ἀπολύτως, καὶ ἄνευ τινός πρὸς ἕτερον ἀναφορᾶς τε
καὶ ἀποδόσεως· τὰς δὲ λοιπὰς πλαγίας, ὅτι ἐκ πλα-
γίᾳ σημαίνουσι τὰ περὶ τὴν ἔσιν γινόμενα. Παρὰ
γὰρ τῷ Ἀμμωνίῳ διεξοδικήτις διάλεξις μεταξὺ τῶν

Στωϊκῶν, καὶ τῶν Περιπατητικῶν πρόκειται, περὶ τῆς
 πότερον ἢ ὀνομασικῆς πτώσεως ἐστί;

„Εὐθεΐα.

Ὅτι συνώνυμόν ἐστι τὸ εὐθεὶ τῷ ὀρθῷ.

„Ὀνομασική.

Ὅτι δι' αὐτῆς ὀνομάζομεν τὴν ἐστίαν.

„Ἀρμόζετε τῷ ὀρθῷ, καὶ ἀποφαντικῷ.

Περιφραστικῶς τῇ ἀποφάνσει, ἣτις καὶ πρότασις
 λέγεται, καὶ ἀξιῶμα, καὶ ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος συ-
 νίσταται, ἥτοι ἐξ εὐθείας, καὶ ὀριστικῆς, εἴτ' ἐν ἀπο-
 φαντικῆς ἐγκλίσεως· ἐν ἣτε (ὡς Ἀριστ. Φησὶ) τὸ
 ἀληθεύειν, ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει. Τὴν δὲ ὀριστικὴν
 ἐγκλίσιν, ἅτε δὴ πρὸς ἐκφάνσιν τῶν τοιούτων ὀρθῶν
 προτάσεων, καὶ ἀποφάνσεων, καὶ ἀξιωμάτων, οἷς τισὶν
 ἀλήθεια, ἢ ψεῦδος παροπηδεῖ, οἰκείως ἔχουσιν, καὶ
 ὀρθὴν, καὶ ἀποφαντικὴν ἐγκλίσιν προσεῖπον. Καί τοι
 καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσιν ἀποφαινόμεθα, ὡς οἶεται
 Ἀπολλώνιος. Ἀλλ' ἡ ἀπόφανσις τῶν διαλεκτικῶν
 μάλιστα, περὶ ἧς ὁ Θεόδωρος, μόνῃ ὀριστικῆς ἐγκλί-
 σεως ῥήματι, καὶ μόνῃ τῇ ὀρθῇ συναρτύεται.

Γενική.

„Γενικὴ Γενεαλογίαις.

Διὸ καὶ γενική, καὶ πατρική λέγεται.

„Καὶ κτηματολογίαις.

Διὸ καὶ κτητική. Καὶ γενεαλογία μὲν ἐστὶ τῇ

γένος ἑκθεσίς, κτηματολογία δὲ τῆς κτήσεως. Γενική τοίνυν χρώμεθα γενεαλογεῖν τε, καὶ κτηματολογεῖν τε. Τῶν δὲ δυοῖν προκειμένων παραδειγμάτων, θάτερον μὲν ἐπὶ τὸ γένος, θάτερον δὲ ἐπὶ τὴν κτῆσιν ἐπανακτέον.

Δοτική.

„Γλαῦκος Διομήδει.

Ἰλιά. ζ. Εἴθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης Φρένας
ἐξέλετο Ζεύς.

Ὅς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

„Φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ Ἰλ. ε.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο τέκτονος υἱὸν
Ἀρμονίδεω, ὅς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν, ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο παλλὰς
Ἀθήνη.

Ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἰσας,
Ἀρχεκάκους, αἵ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέ-
νοντο.

Αἰτιατική.

„Ἦκει εἰς χρῆσιν.

Ἐκ τῆ πράγματος τοίνυν τὸνομα ἔλαχε.

„Σωκράτης ἀξιοῖ.

Τυτέσιν ἀξιωματίζει· ἕκαστον δὲ ἀρετὴν ἐπαινέ-
τον εἶναι.

Κλητική.

„Ἐπὶ τὸ καλεῖν.

Ἦ πακυσέον τὸ ἦκει εἰς χρῆσιν, ἀπὸ κοινῆς.

„Αμεταβάτως.

Αἰ γὰρ ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἥτε κλητι-
κῇ, καὶ τὸ ῥῆμα, ὧ συμφέρεται· τῆτο δὲ ἐν πάσαις
ταῖς τῆς ὀρθῆς ἀποπεπτωκείαις, τῇ κλητικῇ μόνῃ
προσιδιάζον ἐσίν. Αἱ γὰρ λοιπαὶ μεταβατικῶς αἰ
τοῖς ῥήμασι συντάσσονται, οἷον δέομαί σε, δίδωμί σοι,
ὀρῶσε. Αἱ δὲ ἐπὶ ῥήματι τινὲς, ῥήματι δ' ἔχῃ τὴν
κλητικὴν συνάπτεσθαι φασί, διὸ καὶ ἀπολύτως κει-
μένην, αὐτοτελῇ ἀποδιδόναι τὴν ἔννοιαν.

Ἀνθυπαλλαγή.

„Ἀνθυπαλλαγὰς.

Ὡς ὅτε πτώσις ἀντὶ πτώσεως τίθεται, οἷον ὄνο-

μασική ἀντὶ κλητικῆς Ἀττικῶς, καὶ κλητικὴ ἀντὶ
ὀνομασικῆς Ἰωνικῶς.

„Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυές’.

Γ’λ. β’. Περὶ τῆ σκήπτρου τῆ Ἀγαμέμνονος,
ἐνθα τὸ Θυέσα ἀντὶ τῆ Θυέσης κεῖται.

„Εὐθαγεμήν.

Συγχέονται δὲ αἱ πτώσεις αὗται ἐπὶ τῶν ἑδε-
τέρων ἐν παντὶ ἀριθμῷ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐν τῷ
δυσικῷ καὶ πληθυντ., καὶ ἕτως ἑδετέραι τῶν πτώσεων,
ἑδετέραν διεχρηματισμένην ἂν διελέγξειεν.

„Ἔσαι λαμβάνειν.

„Οὐδ’ ὅτι ἡ εὐθεία ἀντὶ κλητικῆς, ἑδ’ ὅτι ἡ
„κλητικὴ ἀντὶ εὐθείας, ὡς προσίθουσιν Ἀπολλ.

„Βιβλ. δ’. Κεφ. ζ’.

„Ὡς εἴρηται.

Ἐν γὰρ τοῖς περὶ συντάξεως κατὰ γένος, ἐς
πλάτος εἴρηται περὶ Συνεμπτώσεως.

Περὶ ῥήματος.

„Κατὰ διαφόρους μεταχρηματισμούς.

Αἱ τῆ ῥήματος φωναὶ, ὥσπερ προσώποις, καὶ
ἀριθμοῖς, καὶ ἐγκλίσεσιν, ἕτῳτοι καὶ χρόνοις εἰσὶ ποι-
κιλλόμεναι, οἷον λέγω, ἔλεγον, λέξω, ἔλέξα.
Καὶ προσσημαντικὸν τοίνυν χρόνον τὸ ῥῆμα λέγε-
ται, ὅτι ἐνέργειαν, ἢ πάθος, ἢ ἑδέτερόν τι προη-
γεμένως σημαῖνον πρὸς τέτοις σημαίνει καὶ χρόνον,

καθ' ὃν ἡ ἐνέργεια, ἢ τὸ πάθος, ἢ τὸ ἕτερον ἐκεί-
 νο ἐστὶ. Σημειωτέον δὲ ὡς κατὰ τὸν ἀποδοδομένον
 ὁρισμὸν τὸ ἀπαρέμφατον ἐκ ἂν εἴη ῥῆμα, ὡς διακρι-
 τικὸν προσώπων μὴ ὄν. Διὸ καὶ ὄνομα ῥήματος κα-
 τωτέρω μετὰ τῶν Στωϊκῶν ἀποκαλέσκει τὸ ἀπαρέμ-
 φατον. Οἱ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ ῥῆμα γενικώτατον αὐ-
 τοῦ ἀπεφήνατο εἶναι, ἀποδεδωκώς, ὅτι ἴδιον ῥήμα-
 τὸς ἐστὶν, ἐν ἰδίοις μεταχρηματισμοῖς, διάφορος χρό-
 νος, διάθεσις τε ἢ ἐνεργητικὴ, ἢ παθητικὴ, καὶ ἐτι
 ἢ μέση· ὧν πάντων μετέλαβε τὸ γενικώτατον
 ῥῆμα, λέγω τὸ ἀπαρέμφατον. Βιβλ. γ'. Κεφ. ιγ'.

Τὶ δὲ ἐστὶν ὁ χρόνος.

Χρόνος ἐστὶ, κατὰ τὸν Πλάτωνος ὁρισμὸν, διάση-
 μα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως, ἥτοι καταμέτρησις τις
 ἐκ τῆς τοῦ ἕραντος περιφορᾶς λαμβανομένη. Ἐνθεν-
 τοι τὸν τοῦ χρόνου τῆ παρ' ἑαυτοῖς τινὲς τῶν Γραμ-
 ματικῶν ἐρανισάμενοι ὁρισμὸν, χρόνος ἐστὶ, Φασὶ,
 τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάση-
 μα, ᾧ πάντα μετρεῖται κινήσεις, εἴτε ἀσέρων, εἴτε
 ζώων, εἴτε ἕτινος τῶν κινουμένων· ὁ δὲ Ἀρισ.
 Βιβλ. δ' τῶν Φυσικῶν, ἀριθμὸν ἀπέδωκε κινήσεως
 κατὰ τὸ πρότερον, καὶ ὕστερον. Οὕτω δέ τοι, ὡς Φη-
 σιν ὁ Θεμισίος, ὡς δύο τινὰ συνεννοεῖσθαι τῷ χρόνῳ
 τὰ ἀκαριαῖα σημεῖα τὸ μέντι, ὡς πέρας ὃν ἔχατον
 παρελθούσης τινὸς κινήσεως, τὸ δέ τι ὡς πέρας ὃν
 πρότατον τῆς μετ' ἐκείνην, καὶ τέτων μεταξὺ, ὡς ἐτέ-
 ρων ὄντων ἐτέραν ἔσαν τὴν κίνησιν. Ταῦτόν γάρ ἄρα,

„Φησὶ, χρόνος τε καὶ τὸ πρότερόν τε, καὶ ὕστερον ἐν κινήσει, ὅταν διορίζηται, καὶ ἀριθμῆται· διορίζεται δὲ ἢ ἄλλως, ἢ ὅταν δύο προσπέσῃ τῇ ψυχῇ τὰ νῦν, τὸ μὲν ὡς πρότερον, καὶ προτέρας κινήσεως πέρας, τὸ δὲ ὡς ὕστερον, καὶ ὡς ὑτέρας, καὶ ὅταν ἄκρα αὐτὰ καὶ ἕτερον τῶ μέσῳ νοήσομεν.

„Συγκεχυμένως.

Οὐ μετὰ φιλοσοφικῆς δηλονότι ἐρευνῆς, εἰδὲ δι' ἀκριβῆς ὁρισμῶ.

„Ὡς καὶ ἄλλα πολλά.

Τοιαῦτα ἢ ἐστὶα ἢ τε πρώτη, καὶ ἢ δευτέρα, καὶ τὸ ὑποκείμενον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ἐν τῷ παρόντι Βιβλ. ἄλλοθεν λαμβανόμενα.

„Διηρημένε δ' ἄρα τῶ χρόνῳ.

Κυρίως μὲν ὁ χρόνος εἰς τὸ παρεληλυθὸς, καὶ ἐνεστὸς, καὶ μέλλον τὴν διαίρεσιν ἵσχει· οἱ δὲ Γραμματικοὶ τὰς ἐνεργείας τῶ ῥήματος, καὶ τὰ πάθη τὰ κατὰ τὸς χρόνους γινόμενα, χρόνους ἀποκαλεῖντες, εἰς ἑξ διαίρεσι.

„Ὅ δὲ μέλλων.

Οὕτως ἄλλοι ὀρίζουσιν, ὁ μήπω γεγονώς, καὶ ὁ προσδοκώμενος, ἔπω δὲ ὢν.

„Ὅ δὲ Ἀόριστος.

Τῷδε τῷ χρόνῳ ὁρῶντε καὶ πέρας ἐπιτιθέμενοι προτάττειν εἰώθασιν, ἢτοι τὸ ἄρτι, οἷον ἄρτι ἔγραψα, ὅπερ ἐστὶ γέγραφα· ἢ τὸ πάλαι, οἷον πάλαι ἔγραψα, τῷτο δὲ ἐστὶν ἐγεγράφειν. Καὶ ὀρίζόμε-

νος τοίνυν ὁ ἀόριστος ἐπὶ τὸν παρακείμενον, ἢ τὸν ὑπερσυντελικὸν μετακίπτει.

„Καὶ ἐντελὲς τὸ ἐνεσῶτος.

Οἱ γὰρ Στωϊκοὶ (ὃ γέγραφεν Ἀπολλώνιος) τὸν παρακείμενον τέλειον ἐνεσῶτα ἐκάλεον, ἥτοι συντετελεσμένον.

Διαίρεσις ῥήματος.

„Τὸ δὲ Αὐτοενεργητικόν.

Νόημοι τὸ ἐν ἐπιμέσοις, ἢ ἐπικοίνοις. Πέντε γὰρ τῶν ῥημάτων τὰ εἶδη εἰσὶν, ἐνεργητικόν, παθητικόν, ὑδέτερον, μέσον, καὶ ἐπίμεσον, ἢ ἐπίκοινον. Διαίρεται δὲ τὸ ἐπίμεσον, εἰς τε τὸ αὐτοενεργητικόν, ὃ τῇ σημασίᾳ ἐνεργητικόν ἐστίν, οἷον μάχομαι, καὶ τὸ ὀλοπαθὲς, ὃ κατὰ τὴν φωνὴν παθητικὴ καὶ ἡ σημασία, περὶ ὧν ὕστερον.

„Τὸ δὲ Αὐτοπαθητικόν.

Εἰν ὑδετέροις δηλονότι. Διαίρεται γὰρ καὶ τὸ ὑδέτερον εἰς εἶδη τρία· εἰς τὸ ὀλοενεργητικόν, οἷον ἀναβαίνω, τὸ καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ σημασίᾳ ἐνέργειαν παριστῶν, μὴ μέντοι ἐνεργητικὸν ὄν, διὰ τὸ μηδέποτε εἰς φωνὴν, ἢ σημασίαν παθητικὴν ἀποκλίνειν, εἰ μὴ τυχὸν ἐν γ'. προσώποις. Εἰς τὸ Αὐτοπαθητικόν, οἷον πάχω, τὸ τῇ σημασίᾳ παθητικὸν ὄν. Καὶ εἰς τὸ Αὐτοὑδέτερον οἷον πλετῶ, τὸ τὴν μὲν φωνὴν

ἐνεργητικὸν, τὴν δὲ σημασίαν ἔδ' ἐνεργειάντινα ἐμ-
φαῖνον, ἔδὲ δὴ πάθῃσιν.

„Τὸ μὲν ὑπαριτικόν.

Οἶον τυγχάνω, ὑπάρχω, εἰμί.

„Καὶ τὸ μὲν τέλειον, τὸ δ' ἀτελές.

Τέλεια, ἢ αὐτοτελῆ ἐν τοῖς ἑδαιτέροις εἰσὶ τὰ
καθ' ἑαυτὰ ἄνευ πλαγιασμῶ τινος, τὴν ἔννοιαν πλη-
ροῦντα· οἶον πλετῶ. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἀπόλυτα λέ-
γεται. Τὸναντίον δὲ ἀτελῆ, ὅσα πλαγίαν ἀπαιτεῖ
πτῶσιν, οἶον ἀναβαίνω τὸ ὄρος. Κτίτοι ἐκ παντὸς
γένους ῥήματος τὰ μὲν τέλειά ἐσιν, οἷς πλαγία πτῶ-
σις ἀρκεῖ, ἢ ἂν συνταχθεῖεν, οἶον ἀγαπῶ τὴν γο-
νέαν. Τὰ δ' ἀτελῆ τὰ τὸ εἰς τι, ἢ τὸ ἐντινι, ταύ-
τὸν εἰπεῖν, τὴν εἰς τόπον ἢ πρόσωπον, ἢ ἐν τόπῳ
ἢ προσώπῳ ἀναφορὰν ἀπαιτῶντα, καὶ πτώσει προτά-
σεως μεσολαβέσης, ἢ ἐπιρρήματι τοπικῶ συμφε-
ρόμενα. Οἶον τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, ἐνθάδε κεῖ-
ται. Περὶ ὧν εἴση κατωτέρω ἐν τοῖς τόποις τῶ ἐπι-
μέσῃ. Προσίθῃσι δὲ τοῖς εἰρημένοις Γεώργιος ὁ Λε-
καπηνός, ὅτι τέλεια καλεῖται τὰ ῥήματα, τὰ διὰ
τῆς τῶ ἐνεσῶτος φωνῆς ἐνεργειαν αὐτοτελῆ, ἢ πά-
θος σημαίνοντα· οἶον γινώσκω. Ἀτελῆ δὲ, τὰ μὴ
τελείαν, ἀλλ' ἐκ διαδοχῆς, ἔτως εἰπεῖν, γινομένην,
„οἶον γράφω. Εἰσὶ γὰρ ῥήματά, φησιν, ἐν τῷ ἐνε-
„σῶτι ἀτελῆ, ὡς ἀπλήρωτον τὴν διάθεσιν ἔχοντα,
„ἔσι μέντοι ἐν παρατάσει ὄντα, οἶον τύπτω, γράφω.
„Καὶ εἰσὶ ῥήματα ἐν τῷ ἐνεσῶτι τὸ τέλος ἔχοντα

τὸ πρᾶγματος, οἷον τὰ ὑπάρχω, νοῶ, γινώσκω, βλέπω, αἰσέω, καὶ ἔτι ἐν ἐπιτάσει ὄντα.

„Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων.

Κατὰ πᾶν ἓν γένος, ἐξ ὅτε ἂν καὶ ληφθεῖη τὰ ῥήματα, ὡς ἐκ τῆς συντάξεως, ἢτοι ἀπόλυτά ἐσιν ἢ μεταβατικά. Ὑποδιαίρεται δὲ τὰ μεταβατικά εἰς εἶδη τρία. Ἡτοί γὰρ κατ' εἰσπομπὴν εἰσιν, ἔξωθεν τι ἐπιγιγνόμενον δηλῶντα τῷ πράγματι, καὶ οἷον πάθος ἐμφαίνοντα, καὶ ταῦτα γενικῇ συντάσσεται, ἣτις δὴ ἢ τῶν παθητικῶν ἐστὶ πτώσις, οἷον δέομαι, τῇδεσι λείπομαι τῆς σῆς βοηθείας. Ἡ γὰρ κατ' ἐκπομπὴν, τὰ ἔσωθεν τι προῖόν πως σημαίνοντα, τῇδεσιν ἐνέργειάν τινα πρὸς ὑποκείμενόν τι προβάλλοντα, καὶ ταῦτα αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀγαπῶσε· Ἡ τέως κτῆσιν τε καὶ περιποίησιν σημαίνουσι, καὶ ταῦτα συντάσσεται δοτικῇ, οἷον δίδωμί σοι, χαρίζομαι ἐκείνῳ. Τὰ δὲ δὴ τρία εἶδη τῶν ῥημάτων ταῦτα ἀπλῆς εἰσὶ μεταβάσεως.

„Προβάλλουτά τι.

Οὕτως ἓν Γεώργιος ὁ Λεκαπηνὸς, γενικὴν μὲν, „Φησὶ, λαμβάνει, ὅσα ἔξωθεν λαμβάνει, ἃ καλεῖται κατ' εἰσπομπὴν· αἰτιατικὴν δὲ ζητεῖ, ὅσα οἷον „θεθεν εἰς τὰ ἔξω προβάλλει, ἃ καλεῖται κατ' ἐκπομπὴν.

„Καὶ τὰ μὲν τελείως.

Θεωρεῖσθαι δηλονότι. Τῶν μεταβατικῶν τελεία ἐσιν, ὡς ἔφημεν, τὰ μίαν τινὰ τῶν εἰρημένων τινῶν

πτώσεων ζητῶντα ἄνευ προθέσεως· οἷον λείπομαι
 τέττε, ὁρῶσε, δίδωμί σοι. Ἀτελῇ δὲ, τὰ ταῖς πτώ-
 σεσι μὴ συντασσόμενα ἄνευ προθέσεως· ἢ, ὡς φη-
 σιν ὁ Θεόδωρος κατωτέρω, οἷς προϋετέον τὸ εἶστι,
 ἢ τὸ ἐντινι· οἷον ῥήχόμην ὡς τὸν θεόν, ἔρχομαι πρὸς
 ἐκεῖνον.

„Προϋφισαμένης.

Γράφ. προϋφесώσης, ἔτω δὲ καὶ παρὰ τῷ
 „Ἀπολλωνίῳ ἀναγινώσκειται Βιβλ. γ'. οἷς καὶ τὸ πα-
 „θητικὸν ἐκ προϋφесώσης ἐνεργητικῆς διαθέσε-
 „ως, τέττεσι τὴν φύσιν προτέρως ἔσης.

Οὐδετέρων.

„Ἐνεργῶντα ἅττα.

Τινὰ πρόσωπα δηλονότι. Εἴληπται δὲ ὁ τόπος
 ἐκ τῶν τε Ἀπολλωνίᾳ Βιβλ. γ'. Κεφ. λ'.

„Καὶ Συσατικήν.

Γράφε, συσατήν. Οὕτω γὰρ ἔθετο καὶ Ἀπολ-
 λώνιος.

„Γαλαχήσασα, καὶ ἐκτρώσασα.

Θηλυκαὶ αἱ μετοχαὶ, ὧν εἶεν αἱ ἐνεργητικαί,
 γαλαχήσας τε, καὶ ἐκτρώσας, εἴτις γυμνασίας χά-
 ριν πλάσασθαί τε, καὶ κλίνει θελήσεις, ἔδέποτε γὰρ
 ἂν φύσει ἄρρην ὧν γαλαχήσειεν, ἢ ἐκτρώσειεν·
 ὡσαύτως ἔν πλάττειν ἐνι φωνὴν παθητικήν καὶ ἐπὶ
 τῶν ἑδετέρων.

„Η' ἑτέρου.

„Η'τικός τῶν κατὰ φωνὴν μὲν δυναμένων συ-
νέμπτειν, ἑμὴν ἐν παραδοχῇ λόγῳ, ὡς φησιν Α'-
πολλ.

„Μὴ δυναμένων.

Συμπίπτειν δηλονότι, τέτῃσιν ἀρμότειν.

„Τε συνεῖναι τὸ σημαίνόμενον.

Τετὶ μόνον ἄρα δείκνυσι τὰ ἑδέτερα, τὸ πρᾶγ-
μα προσεῖναι, ὃ σημαίνεται. Τετέσιν ἐνυφίσταται
ὑποκειμένῳ τινι, ἄνευ ἐνεργείας, ἢ πάθους, ἀλλὰ
μετὰ διαφορᾶς χρόνου, οἷον τὸ μὲν φρονῶ, τὴν φρό-
νησιν, τὸ δὲ γηρῶ, τὸ γῆρας προσὸν παρισῶσι.
Πλείω περὶ τέτῃ εὖροις ἂν παρ' Α'πολλ., ὧν καί τοι
μὴ ἀνελλιπῶς ἔχειν δοκούντων, ἔ' δυσχερὲς ἀλλ' ἐν
„εἰσβαλεῖν τὴν ἔννοιαν. Ἔστι δὲ ἐν, φησι, τὰ προει-
ρημένα αὐτὸ μόνον ὅρισμὸν ἐμφαίνοντα τε συνεῖναι,
„τὸ ζῆν, τὸ φρονεῖν, τὸ γηρᾶν. Καὶ ἔτι ἐπὶ τῆς
„συνέσεως ἑσίας τὸ ὑπάρχειν. Καὶ ἔτι ἐπὶ τῶν ἑξω-
„θεν προσγινομένων κατ' ἑσίας περὶ κτῆσιν, ὡς τὸ
„πλετεῖν, κερδαίνειν. Ἔστιν ἅ καὶ ψυχικὴν, ἢ σω-
„ματικὴν διάθεσιν σημαίνει, οἷον κοπιῶ, ὀφθαλ-
„μιῶ, ἐν αὐτοπαθείᾳ ἔχοντα τὸν ὅρισμόν.

Μέσων, καὶ Αὐτοενεργητικῶν.

„Αὐνάπαλιν δέ τὰ μέσα, καὶ αὐτοενεργητικά.

Ταῦτα γὰρ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἐνεργητικὰ ὄντα τὴν κατὰ τὰ ἐνεργητικὰ φωνὴν ἀποπτύουσιν, οἷα δὲ καὶ τῶν ἐδετέρων τὰ αὐτοπαθητικά, τὴν κατὰ τὰ παθητικά, εἰ καὶ καθ' ἑαυτὰ πάθος ἐμφαίνοντα· οἷον πάχω, ἐρυθριῶ, θνήσκω.

„Ὅτι παντὸς παθητικῆς.

Τετέσι παντὸς ῥήματος τὴν γε φωνὴν παθητικῆς, καὶ εἰς μαι λήγοντος. Ἄλλως γὰρ περιττῶς ἂν εἶχεν ἡ ἐξῆς ἐπιφερομένη ὑπόθεσις, ὅτι ἂν μετὰ κτ.

„Πτώσιν προϋφισαμένην.

Γρφ. Παρυφ. Οὕτως Ἀπολλών. Βιβλ. γ'. Κεφ. λ'. Τὰ δὲ ῥήματα πτώσιν ἔχει ὀρθὴν παρυφισαμένην, καὶ συμφέρεται. Καὶ αὖθις, ἀνάγκη ἐν πᾶσι τὸ παρυφισάμενον πρόσωπον ἐκ τῶν ῥημάτων ἐν πτώσει ὀρθῇ καταγίνεσθαι. Τὸ δέ τοι παρυφισαῖναι, ἐδὲν ὅτι μὴ τὸ συνυφισαῖναι σημαίνει, ἥτοι τὸ κατ' ἀκολουθίαν ὑφισαῖναι τῷ προϋφισαῖναι τὸ πρότερον τῇ φύσει, καὶ ἡγέμενον δηλῶντος. Ἐπεὶ τοίνυν τῷ ὄντι ἡ τὴν ὁσίαν σημαίνουσα ὀνομασικὴ φύσει ἡγεῖται, καὶ προτερεύει τῷ ῥήματος τῷ τὸ συμβεβηκὸς ἐμφαίνοντος, ταύτητοι εἰκότως καὶ προϋφισαται τέτε ἐκεῖ-

νη· ὥς· ὀρθότερον ἂν, ἔμοι δοκεῖν, ἔχοι τὸ προϋφί-
 σαῖναι ληφθέν, ἢ τὸ παρυφίσαῖναι, ὃ παρ' ἄλλοις
 γραφόμενον φέρεται.

„Ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν.

Ἀμεταβάτως, ὅπερ ἰδιόNEY τῷ ἀπαρεμφάτῃ.

Συμλποκὴ λόγῳ.

Σχήματι προεπιζευκτικῷ, καὶ ἐπιζευ-
 κτικῷ.

„Ἡ γέν· ἐν συνάπτεται ἐνί.

Διδάσκει τὸν τρόπον, καθ' ὃν ῥῆμα ἐν ὀρθῇ
 μιᾷ ἢ δυσὶ συνάπτεται, ὃ καὶ φύσει, ἢτοι γραμμα-
 τικῷ δεσμῷ, καὶ σχήματι τελείῳται φησί. Καὶ φύ-
 σει μὲν διττῶς· πῇ μὲν, ὅτε τὸ ἐνὸς λόγον ἔχον
 ῥῆμα δυεῖν εὐφειῶν ἐνικῶς προτάττεται, ἢ μεταξὺ
 τάττεται, οἷον φιλοσοφεῖ Σωκράτης, καὶ Πλάτων.
 Σωκράτης φιλοσοφεῖ, καὶ Πλάτων. Τῷτο δέτοι σχῆ-
 μα τισὶν εἶναι δοκεῖ. Πῇ δ' ὅτε τὸ ῥῆμα ἔχατον
 τάττεται πληθυντικῶς, οἷον Σωκράτης, καὶ Πλά-
 των φιλοσοφεῖσι. Καὶ κατὰ σχῆμα δὲ αὐτῶς δισσω-
 πῇ μὲν προταττομένῃ τῷ ῥήματος, ἢ παρενταττο-
 μένῃ πληθυντικῶς, ὅγε καὶ προεπιζευκτικὸν ἀποκα-
 λεῖ ὁ Θεόδωρος, οἷον φιλοσοφεῖσι Σωκράτης καὶ Πλά-
 των. Σωκράτης φιλοσοφεῖσι καὶ Πλάτων. Πῇ δὲ
 ἐπιφερομένῃ τῷ ῥήματος ἐνικῶς, ὃ δὴ σχῆμα ἐπι-

ζευκτικὸν ὀνομάζει, οἷον Σωκράτης καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ. Οὐ μόνον δὲ ἐν δυσὶ συνάπτεται ἐν συντάξει εὐθείας καὶ ῥήματος, ἀλλὰ καὶ ὑσιασικῆ καὶ ἐπιθέτου. Οἷον Σωκράτης καὶ Πλάτων Ἀθηναῖοι. Καὶ ἄρθε ὑποτακτικῆ καὶ ἡγεμένῃ, ὁρῶν Σωκράτην καὶ Πλάτωνα, ἕς ἐπαινῶσιν ἅπαντες.

„Φύσει μὲν ἐὰν τὸ ῥῆμα.

Οὗτος ὁ πρῶτος τρόπος τῆς κατὰ φύσιν καὶ ἀπλῆς συμπλοκῆς.

„Ἔτι φύσει ἐὰν.

Οὗτος ὁ δεύτερος τρόπος τῆς ἀπλῆς συμπλοκῆς, τὴν τάξιν, ἣ δοκεῖ, ἀντίστροφος, εἰδει γὰρ ἴσως πρότερον τῆτο ἐκείνη ταχθῆναι.

„Τὸ περιληπτικόν.

Τὴν περιληπτικὴν σύνταξιν νοεῖ, ὥς ὅτε ῥῆμα πληθυντικὸν ὀνομασικῇ συνάπτεται. Καλεῖσι δὲ τὸ σχῆμα σύνθεσιν. Οἷον Ἰλ. β'. ὡς Φάσαν ἡπληθύς. Ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔση σκῆπτρον ἔχων.

Εἶδη τῶν Μεταβαλικῶν Προσωπικῶν.

„Εἶδη δὲ τῆς καθ' ἑκάστα.

Ἐπαναλαβὼν τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω τρεῖς εἶδη τῆς ἀπλῆς μεταβάσεως τῆς εἰς γενικὴν, αἰτιατικὴν, καὶ δοτικὴν, ἐν τέτοις εἶδη συνθέσεως προσέ-

Θησι τέτταρα, ὡς αὐτός Φησιν, ἢ μᾶλλον ἕξ, ἕξ ὧν αὐτός Φησιν, ἕξαριθμεῖν δίδωσι.

„Πρῶτον μὲν εἰς Αἰτιατικὴν.

Πρῶτον εἶδος μεταβάσεως εἰς αἰτιατικὴν δηλοῦσι, ἢ γὰρ εἰς μετὰ τῆς πτώσεως, ἢ συμφέρεται, ἐκ τῆς ὀνόματος ἐξήπται τῆς μεταβάσεως.

„Διδάσκωσε, καὶ διδάσκω γραμματικά.

Παραδείγματα δύο ταῦτα τῆς ἀπλῆς μεταβάσεως· ἐὰν γὰρ ἐφ' ἐν ᾧ δε συντάξης διδάσκωσε γραμματικά, σύνθετος ἔσαι μετάβασις, ἥς διαβατικὸν τὸ εἶδος κατωτέρω κληθήσεται.

„Τέτταρα δὲ συγκείμενα ἄττα.

Ὅπερ ἐστὶ, τέτταρα δὲ εἶδη συγκείμενα τινά· τέτταρα γὰρ τὰ εἶδη τῆς συνθέτης μεταβάσεως εἰσι, κοινὰ τοῖς τρισὶν ἀπλῶς, ὡς ἐκ τέτων συγκείμενα. Καί τοι τοῖς τέτταρσι δὴ τέτοις τοῖς κατὰ σύνθεσιν καὶ δύο προσέθησιν ἕτερα, ὥς εἶναι τὰ πάντα ἕξ. Ἦ' τοι γὰρ ἐκάσῳ τῶν εἰρημένων τριῶν ἀπλῶν αἰτιατικὴ ἐπισυνάπτεται, καὶ ἔτω τελεῖται τὸ διαβατικὸν εἶδος· οἷον διδάσκωσε τὰ γραμματικά· δέομαις τὰ δίκαια· δίδωμί σοι χρυσίον· ἢ γενικῇ, οἷον διδάσκωσε τῆ καλῇ, ὃ δὲ καλεῖται εἶδος αἰτιολογικόν, καὶ ἔλλειπτικόν, ὡς ἄρα κατ' ἔλλειψιν τῆς αἰτιολογικῆς συνδέσμου τῆς ἔνεκα, ἢ προθέσεως τῆς ἀπὸ, ἢ τῆς διὰ συγκείμενον· ἢ δοτικῇ οἷον διδάσκωσε τύχῃ ἀγαθῇ· καλεῖται δὲ ὀργανικὸν τὸ εἶδος, ὡς ἐν ταύτῃ τῇ πτώσει τῶν ὀργάνων ἐκφερομένων. Τέταρ-

τον δὲ εἶδος ἐς τὸ λεγόμενον ἑλλειπτικὸν δεύτερον,
 ἐν ᾧ τῆς τεθείσης αἰτιατικῆς ἢ κατὰ ἕξωθεν ὑπα-
 κέεται πρόθεσις, οἷον διδάσκω σε χρόνον συχνόν· λέ-
 γει δὲ ὅτι κοινότερον, καὶ ἔχ' ἀπλῶς δηλονότι, ἔδὲ κα-
 θάπαξ, διὰ τὸ ἐνίοτε ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς δοτικὴν
 παραλαμβάνεται ὀργανικῶς, ὃ παρακατιῶν ἐν τοῖς
 περὶ τῆς ἑλλειπτικῆς ὑποδήσει. Τὸ δὲ πέμπτον εἶ-
 δος συνίστησι τὸ ἀπαρέμφατον προσεθὲν, ὑφ' ἧς πα-
 ρωνύμως, τέλος μὲν ἐπισημαίνοντος, τελικὸν εἶδος
 ἀκβεῖ· οἷον διδάσκω σε διαλέγεσθαι, ἔνθα τὸ ἀπο-
 τελεσιτικὸν ἵνα ἀρμότει, τετέσι καὶ γὰρ ἵνα διαλέγη.
 Εἰδοποιῶντος δὲ ἄλλως, εἰδικόν· οἷον λέγω Σωκρά-
 την γεγονέναι σοφόν, ἔνθα τὸ ὅτι βεβαιωτικὸν προ-
 σήκει. Τῆτο γὰρ ἐμφαίνει, ὅτι Σωκράτης σοφὸς
 ἐγένετο. Τὸ δὲ ἕκτον εἶδος συγκατηγορηματικὸν
 ὀνομάζεται, ὅτι ἐκ συγκατηγορημάτων, συνέστηκε.
 Διττὸν δὲ καὶ τῆτο. Ἦτοι γὰρ προσρηματικὸν ἐπίρ-
 ρήματος ἐπιφερομένον, οἷον διδάσκω σε νῦν· ἢ ἑτερο-
 τελές, ὡς ἐτέρωθεν ἔχον τὸ τέλειον, προσκειμέ-
 νης προτάσεως, οἷον ταῦτα πάχω δι' ἀχρηματίαν·
 ἢ καὶ συνδέσμων· καὶ γὰρ οἱ Στωϊκοί, καὶ τὰς προθέσεις,
 προθετικὰς συνδέσμων ἐκάλουν· οἷον αὐθενὴς εἰμι ἀχρη-
 ματίας ἔνεκα. Ἡ τελευταῖον τινὸς ὀποιοῦν τῶν καθ'
 ἑαυτὰ ἀσημάντων, ἐκ γὰρ δὴ τῶν τοιούτων πᾶσα
 σύνταξις συγκατηγορηματικὴ σύγκειται. Τὸ δέ τοι
 ἐπίρρημα διέκρινε τῆς προθέσεως, πᾶσα γὰρ πρό-
 θεσις φύσει ἑτεροτελής. Τὰ δ' ἐπίρρηματα καὶ κα-
 θ' αὐτά τι σημαίνοντα, αὐτοτελῆ εἶρηται· ὃ γὰρ κα-

λῶς, εἰπὼν, τὸ λεχθὲν, ἢ πραχθὲν δοκιμάζων φαί-
 νεται, καὶ κατ' Ἀριστοτ. εἰπεῖν, ἴσησι δι' αὐτῶν ὁ λέ-
 γων τὴν διάνοιαν, καὶ ὁ ἀκέσας ἠρέμησεν. Διὸ καὶ ὁ
 ἐξ Ἀφροδισιάδος Ἀλέξανδρος, δι' ἣν φέρει σημα-
 σίαν ὀνόματα καλεῖν ἔγνω τὰ ἐπιρρήματα. Ἀλλὰ
 γὰρ ἐπεὶ ταῦτα, αἰεί τῳ ἀνεπτυγμένως, εἴτεν
 συνεπτυγμένως ἐν τῷ λόγῳ κειμένῳ συμφέρε-
 ται ῥήματι, ὅγε προσδιορίζουσιν, εἰδὲ καθ' ἑαυτά
 ποτε ὑφίσταται, τοῖς κατηγορήμασιν εἰκότως καὶ συ-
 νηρίθμηται. Ἀπλῶς ἐν προθέσεως προσκειμένης,
 ἢ ἐπιρρήματος, συγκατηγορηματικὸν εἶδος τὸ τῆς
 συντάξεως, μόνην τὴν ἀπὸ τῆς αὐτοτελεῆς, ἢ ἑτε-
 ροτελεῆς διαφορὰν ἐπιδεχόμενον.

„Εὔπει καὶ εἰς ἓν.

Τῆς εἰρημένης ἐπάγει τὸν λόγον, εἴτις γάρ, Φη-
 σιν, εἰς ἓν συναγαγεῖν ἐθελήσειε πάντα τὰ εἰρη-
 μένα εἶδη τῆς μεταβάσεως, ὅποιαν ἐν εἰληφῶς ἀπλὴν
 συμπλοκὴν μᾶλλον καὶ μᾶλλον σύνθετον ἀναδείξαι
 δυνήσεται ταῖς προθέσεσιν, ὡς ἐν τῷ παραδείγμα-
 τι δῆλον ἐστί· ληπτέον δὲ τὸ καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς
 εἰκαί, καίτοι, καὶ τῶν τοιούτων, ὑποτακτικῷ συμφέ-
 ρεται.

„Φράζειν μέντοι.

Τῆς γὰρ σαφηνείας ἐν τῷ λόγῳ φροντίζοντες,
 παρεντάττειν εἰώθαμεν, ἥτοι τὸν ἕνεκα σύνδεσμον ἐν
 τῷ ἐλλειπτικῷ πρώτῳ, ἢ τὸν ὅπως, καὶ ἵνα ἐν τῷ τε-
 λικῷ, ἢ τὴν κατὰ πρόθεσιν ἐν τῷ ἐλλειπτικῷ τῷ

δευτέρῳ, ἢ τὸ ἀποσαπτικὸν ὥς ἐν τῷ τελικῷ, ἢ τὸ ὅτι βεβαιωτικὸν ἐν τῷ εἰδικῷ· οἷον δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρέσης, κτ.

„Εὖ ἔχει ἑλληνισμῶς.

Ὁ γὰρ Διογένης ὁ Λαέρτιος βιογραφῶν τὰ κατὰ τὸν Στωϊκὸν Ζήνωνα, πέντε, φησὶν, εἶναι τὰ λό-
γους τὰς ἀρετάς, ἑλληνισμὸν, σαφήνειαν, συντο-
μίαν, τὸ πρέπον, καὶ κατασκευήν. Ἔστι δὲ, ὡς ἐκεῖ-
νος ἀπέδωκεν, ἑλληνισμὸς, φράσις ἀδιάπτωτος ἐν
τῇ τεχνικῇ, καὶ μὴ εἰκαίᾳ συνηθεῖα. Περὶ δ' ὅρα καὶ
Ἀ' ρις. Βιβλ. γ'. τῶν ῥητορικῶν.

Ἐπιβαλικά.

„Εἰλήφθω δέ.

Τῇ δ' ἀνήκει τὰ εἰς αἰτιατικὴν τὴν τῷ σημα-
νομένῳ ὑπ' αὐτῶν μεταβαίνοντα, ἃ καὶ ἄλλην πολ-
λάκις ἀπαιτῶσι πλαγίαν· οἷον μάχομαι μάχην, εἰ-
πὼν, ἐπιβατικῶς συντάξεις, ἣν δὲ μάχομαί σοι μά-
χην, διαβατικῶς. Ὡς ἐλλειπτικὴ τῆς διαβατικῆς
συντάξεως, ἢ ἐπιβατικῇ. Ὑπονοεῖσθαι δὲ τῷ τοιῷ-
δε τῆς συντάξεως γένει ὁ τῷ Ἀ' ρισοφάνους σχολια-
στῆς ὑπέληφε τὴν κατὰ πρόθεσιν· ληρῶ λῆρον, λη-
ρῶ κατὰ λῆρον.

Τόποι 78 πρώτος.

Περιέχουσι δὲ οἱ τόποι ἅπαντα, ἅττα ἂν ἢ τὰ αἰτιατικῇ συντασσόμενα ῥήματα, ὃ δὴ πρῶτον εἶδος ἐστὶ τῆς ἀπλῆς μεταβάσεως.

„Κατὰ μείζω ἐνέργειαν.

Ἡ μὲν μείζω ἐνέργεια ἐπὶ πρόσωπον ἀφορᾷ, ὅπερ ἂν οἶον ἢ ἀφ' ἑαυτῆς ὁμολογεῖν τὴν ἐπεγγινομένην αὐτῷ ἐπενέργησιν, διὸ καὶ πεπληρωμένη ἐπὶ τῶν ἔτιω ἐνεργητικῶν ἢ τῆς παθητικῆς διεξήγησις· οἶον τιμῶ Σωκράτην· φαίη γὰρ ἂν καὶ Σωκράτης, ὥς ἐγὼ τιμῶμαι. Προσιδιάζει δέ τοι ἡ μείζων αὕτη ἐνέργεια τοῖς ῥήμασιν, ἅπερ ἐνεργητικὰ ἀκεί, καὶ δραστήρια, καὶ ὀρθά. Ἡ δὲ ἐλάσσων ἐνέργεια, ἐπὶ τὴν αἰτιατικὴν μεταβαίνει τῆς πράγματος, κοινήτε ἐστὶ τῶν ῥημάτων ἀπάντων, καὶ τῶν ὑδετέρων, καὶ παθητικῶν. Διὸ καὶ κατωτέρω ἐρεῖ, ὥσπερ ἄρα καὶ πᾶν εἴη „ἂν ἐνεργείας ἐλάσσοнос ἐνεργητικόν.

„Καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα.

Τὸ φρονῶ ὑδέτερον ὄν, κατ' ἐνέργειαν ἐλάσσονα αἰτιατικῇ συντάσσεται.

„Σκοπεῖν ἔν.

Ἐμειψίς Ἀττική. Ἐνδεῖ γὰρ τὸ χρή. Οὕτως Ἀῤῥις. ἐν προτέροις Ἀναλυτ. πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί, καὶ τίνος ἢ σκέψις ἐστίν. Εἶτα διορίσαι τί ἐστὶ πρότασις. Καὶ πολλαχῶς ὡσαύτως· νοητέον δὲ, ὅτι αἰτια-

τική τὰ τοιαῦτα συντάσσεται, ὅπερ ἄπαξ κατὰ τὸ τέλος ἔθετο.

„Λοιδορῶ.

Σημειωτέον, ὡς ἔστιν αἱ τῶν ῥημάτων τέτων τῇ αὐτῇ σημασίᾳ ποικίλως συντάσσεται. Οἶον Λοιδορῶσε, καὶ Λοιδορῶσοι· μέμφομαίσε, καὶ μέμφομαίσοι. Καὶ ἐπαινῶσε τὴν εὐσέβειαν, καὶ ἐπαινῶσε τῆς εὐσεβείας· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ θαυμάζω, καὶ θαυαμαι. Προσκυνῶ δὲ καὶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεόν. Καὶ ἐποίησαν μόχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

„Γονῆμαι.

Γ' λ. φ. Γονῆμαις Ἀχιλλεῦ, σὺ δὲ μ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον.

„Ἐρωτῶ, ἐν ἴσῳ τῷ παρακαλῶ.

Τετέστιν ἰσοδυναμεῖν· οἶον ἐρωτῶσε, παρακαλῶ, ἱκετεύω, δέομαι. Σβ' δ. Καὶ αὐθις ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ δεῖπνον ἡρώτα. Περὶ τούτου καὶ Ἀ' „πολλῶν. Βιβλ. γ'. Καὶ ὅσα ἱκετεῖαν σημαίνει· γονῆμαι σε ἄνασσα. Ἐρωτῶσε νῦν ἐν ἴσῳ τῷ παρακαλῶσε, λιτανεύω. Πυκνὴ δὲ ἡ χρῆσις ἐν ἱεροῖς γράμμασι Ματθ. ιε'. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπιθεν ἡμῶν· καὶ ις'. Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς.

Τόποι 78 δευτέρου.

„Τε δὲ δευτέρου.

Νοητέον εἶδους τῆς καθ' ἑκάστα μεταβάσεως, ὡς ἀνωτέρω. Ἐν τῷ δὲ τῷ τόπῳ πρώτιστα, τὰ ταῖς αἰσθήσεσιν ἐπανήκοντα, ὧν ἔτι τινὰ καὶ αἰτιατικῇ ἔστιν ὅτε συντάσσεται· οἷον ἀκέω, ἀκροῶμαι, αἰθάνομαι, ὀσφραίνομαι· τὰ γὰρ τῇ ὁράσει προσιδιάζοντα αἰτιατ. ἐς αἰεί, διὰ τὸ ὄξυ, ἢ Φασί, καὶ ἀκμαῖον τῆς αἰσθήσεως· ταῖς γὰρ ἄλλαις παθητικωτέραις ἔσταις, καὶ γενικῇ, ἢ συγγενὲς τῇ παθῆται, προσνέμεται. Περὶ τούτου καλῶς ὁ Ἀπόλλ' ἐν γ' Βιβλ. Κεφ. λ'.

„Φροντίζω.

Καὶ τούτο δὲ αἰτιατ. συντάσσεται· καὶ ἀπολαύω, καρπῶμαι, μετέχω, καὶ μέμνημαι.

„Ἀρχω.

Καὶ δοτικῇ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς συμφέρεται· τὰ δὲ βασιλεύω, δεσπόζω, κυριεύω, ἐξουσιάζω, ἡγεμονεύω, αἰτιατ. συντάσσεται, τὸ ἕτερον καθιςᾶν βασιλέα, δεσπότην, κύριον, κτ. σημαίνοντα.

„Ἀμαρτάνω.

Ἰσοκράτ. ἐν τῷ Παναθηναϊ. τοῖς μὲν τοι ἡμετέροις, ὥσπερ τῶν μαθητῶν τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπάρχοντων ἐξηπατημένοις, καὶ διημαρτηκόσι τῶν ἐλπίδων, εἰκότως ἂν συγγνώμην ἔχοιμεν· Ὁμ. Ἰλ. ψ. ὄρνιθες μὲν ἄμαρτε, μέγιστος γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων. Καὶ

ἐν Ε'πιγράμ. Α'μφοτέρων δ' ἤμαρτεν ὁ νῦν βίος. Καὶ
Θεκυδ. Ε. Η'. τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν διὰ τὴν κατ'
αὐτὰ ἐρημίαν λήψεως ἔκ ἂν ἁμαρτεῖν.

Τόποι 78 7ρί78.

Τόποι τῆ τρίτῃ εἴδους τῆς ἀπλῆς μεταβάσεως
εἰς δοτικὴν.

„Α'ντιπεριποιητικά.

Τὰ ἀντισατικά καὶ οἷον τὸ ἐναντίον τῶν περι-
ποιητικῶν σημαίνοντα.

„Ὡς περιποιητικὸν ἔσι λαμβάνειν.

Δοτικὴν δηλ.:, καθάπερ (ἢ προσίθησι) καὶ πᾶν
ῥῆμα λάβοι ἂν αἰτιατικὴν, ὡς ἐνεργητικὸν ἐνεργείας
ἐλάσσοнос.

„Ὡνάμην ὅποσα ἔδει.

Τετῆςιν ἀπήλαυσα τ' ἀνδρὸς, ὅποσα ἔδει ἀπο-
λαύειν· γίνεταί δὲ ὠνάμην κατὰ συγκοπὴν ἐκ τῆ ὠ-
νησάμην· ἔτως ἐχρήτατο καὶ Συνέσιος, ἢ ἡμετέρας
Πεντάπολις Γενναδὶς τῆ Σύρου πολλὰ ἐπὶ πολλῶν ὠ-
νατο· ἔτω καὶ ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ ἀνδρὶ, λέγε-
ται· ἐνθα τὸ ἐχρησάμην, διὰ μὲν τὴν συμφερομέ-
νην αὐτῷ δοτικὴν τῆ τρίτῃ εἴδους ἔσιν. Αἰτιατικῇ δ' ἢν
συμφέροιτο τῆ α' ἂν εἴη, ἐνεργητικὸν ἐλάσσοнос ἐ-
νεργείας. Ε'πὶ γὰρ τῶν παθητικῶν ῥημάτων, ἢ κα-
τὰ τὴν ἐλάσσω ἐνέργειαν αἰτιατικὴ πυκνή. Δημο-
θένης κατὰ Α'νδροτίωνος· συμβέβηκε δὲ πολλὰ καὶ

δεινὰ κ' παρὰ πάντας τὰς νόμους Εὐκτῆμονος ὑβρισμέ-
 νος, ἐλάττω ταῦτ' εἶναι τῶν ἐμοὶ γεγεννημένων δι'
 Ἀνδροτίωνος πραγμάτων. Καὶ ἐν τῷ περὶ Παρα-
 πρεσβείας· πάντα ἐξηπατημένοι. Καὶ περὶ Στεφά-
 νου· πολλὰ μὲν ἐν ἑγῶγ' ἐλαττέμαι κατὰ τετονὶ
 τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου.

Περὶ Συγκειμένων.

Μετὰ τὰς τόπους τῆς ἀπλῆς μεταβάσεως, τὰς
 περὶ τῆς συνθέτης ὑποτίθησι, σύντομον ὑποσυνάπτων
 εἶδος ἐκάστη ἀνάπτυξιν.

„Ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἀπλῶς συν-
 θέντες.

Γράφ. ἀπλῶς συντιθέντες.

Διαβατικῶς.

„Ἦτοι διαβατικῶς.

Φθεγγόμεθα· τέτοιοι τῶν συνθέτων εἶδος πρῶ-
 τον, ὅτε αἰτιατικὴ τοῖς ἀπλοῖς (ὡς εἴρηται) προσί-
 θεται, πρᾶγμα σημαίνουσα, περὶ ὃ ἡ ἐνέργεια ἀνα-
 τρέφεται, τῆς πρὶν πλαγίας τὴν ἐνέργειαν ἐπιδεχο-
 μένης, τετέσι τὸ πάχος πρόσωπον ἐμφαινέσης· οἷον
 διδάσκωσιν τὰ γραμματικά.

Αἰτιολογικῶς.

„Η^α Αἰτιολογικῶς, καὶ ἐλλειπτικῶς.

Πανταχῶς ἐξυπακχθέν, τὸ φθελξόμεθα, ἐρῶ-
μεν, ἡτι τοιῦτον· τέτο δὲ τὸ δεύτερον εἶδος ἦν.

„Ε^ξ ἧς.

Τετέσι δι' ἣν, αἰτίαν, ἧς ἔνεκα, ἢ καὶ ὕλην νοεῖ.
Καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν αἰτίων ἀριστελείζει·
ὅτε γὰρ φάμεν ἐπαινω Σωκράτην τῆς ἀρετῆς, ἢ ἀ-
ρετὴ τέ ἐπαίνε οἶον ὕλητις ἐσι, καὶ ὑπόθεσις. Εἰ
μὲν ἔν τέ προκειμένε παραδείγματος τὸ ἔνεκα ὑπο-
νοῶσιν, ἐπὶ δὲ τέ ἐπομένε, ὠνῆμαι πυρὸς σατήρων
τριῶν, τὴν διὰ πρόθεσιν· ἐπὶ δὲ τέ γ' μεταδίδω-
μῖσοι τέ περιόντος, τὴν ἀπό. Διὸ καὶ ἐλλειπτικὸν τε-
τὶ τὸ εἶδος καλῶσι.

Ὀργανικῶς.

„Η^α ὅθεν ἢ κατ' ἐνέργειαν κίνησις.

Ἐντι τῶν ποιητικῶν καὶ τὸ ὄργανον, ὅθεν ἢ κα-
τὰ τὴν ἐνέργειαν κίνησις· τῶν γὰρ ποιητικῶν αἰτίων,
τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ ὡς ὄργανα ὑπεργεῖ πρὸς
ἐνέργειαν.

Τελικῶς.

„Τὸ ἔνεκα.

Ὅπερ ἔχατόν ἐστιν ἐν τῷ ἐνεργεῖν, καὶ ἔχαιριν
γίνεταιι, τὸ ἔνεκα Ἀρις. ὠνόμασεν. Ἐς δὲ αὐ-
τῇ ἀπασῶν αἰτιῶν ἡ κρατίστη.

Εἰδικῶς.

„Εἰ τὸ καθ' ὃ.

Κατὰ γὰρ τὸν αὐτὸν φιλόσοφον, τὸ καθ' ὃ, τὸ εἶδος
σημαίνει. Ἐς δὲ τὸ αἷτιον, καθ', ὃ τὸ τί ἦν εἶναι ἔχει
τὰ συγκείμενα. Ἀόριστόν τι γὰρ ἔσα ἢ ὕλη, καὶ ἀνεί-
δεον, διὰ τῶ εἶδος ὀριζομένητε καὶ ὠραιζομένη, εἶδος τε
καὶ μορφὴν ὠρισμένην πορίζεται, καὶ τοιόνδε, ἢ τοιόνδε
τελεῖται. Ἐχει δέ τινα τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῶ λόγῳ καὶ
ὁμοιότητα. Διὰ γὰρ τῶ φασί, μηδὲν ὠρισμένως, ὅ-
περ ἅντις εἰσβαλεῖν ἔχοι, ἀποφαινόμεθα, κατὰ γέ-
νος δὲ καὶ ἀπολύτως τετὶ μόνον, ὅτι λέγουσι· προῤῥέ-
μενοι δὲ τῷ φασί τὸ ἐληλυθέναι, ἢ ὅτι ἐληλύ-
θασιν, ὠρισάμεθα τὸ λεγόμενον, ἐπὶ τῶ εἰδικόν τε
ἔτω τὴν σύνταξιν ἀνεκαλεσάμεθα γένος.

Ἐλλειπτικῶς.

Τῷτοτοι τὸ εἶδος ἑλλειπτικὸν δεύτερον ἀνωτέρω προσείρηται.

„Ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Οἱ δὲ τόποι κατωτέρω ἐν τοῖς περὶ τῷ ἑλλειπτικῷ ἐκτεθεῖσονται.

Τῷ Τελικῷ.

„Τόποι δὲ τῷ μὲν τελικῷ.

Δι' ἀπαρεμφάτε, τετέσιν, ὡς τὸ ἵνα προσήκει· οἷον τάττωσε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων, ἤτοι ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων· ἔθετο τοίνυν τὴν τῷ παραδείγματός ἐκθεσιν, ἐκεῖνο παραλιπὼν· τελικὸν δὲ ἐκάτερον.

Τῷ Εἰδικῷ.

„Ἐνθα τὸ ὅτι.

Νοητέον τὸ ἀρμόττει· διὰ γὰρ ἀπαρεμφάτε ὡς ἀνωτέρω· φασὶν ἐληλυθέναι τὰς περὶ τὸν βασιλέα· τετέσι, φασὶν, ὅτι κτ.

Τῷ Ἐλλειπτικῷ.

„Τῷ δὲ Ἐλλειπτικῷ.

Ἐξωθεν νοητέον τόποι εἰσίν. Ἀνωτέρω συντόμως ἀποδεδωκώς, τί τὸ Ἐλλειπτικόν, καὶ τὸ Ἐλλειπτικῶς λέγειν, ἐπὶ τῷ παρόντος τὰς τόπους τῷ αὐτῷ ὑποτίθουσιν.

„Ἐζησεν ἔτη πολλά.

„Ἡ' τὸ ἀπ' αὐτῷ τῷ ἐνεργούντος.

Ὑπακχέω τὸ δηλῶσαι δέοι. Γέγραπται ἐν ἀρχαίοις ἀντιγράφ. ἄνευ τῷ ἄρθρου· δοκεῖ δὲ πλεονάζειν, εἰμήτις προτάττειν ἔλοιτο, ὥς λέγειν τὸ ἀπὸ τῷ αὐτῷ κτ. τῷ τῷ αὐτῷ προσώπῳ ἐξημμένον ἐνεργούντος ἅμα, καὶ πάχοντος. Αὐτοπαθεῖς δὲ καὶ ἀντανάκλασον, ἔνθα τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργεῖ καὶ πάχει. Ἐπάνεισι δῆτα σαφῶς τὸ, τὸ σὸν μέρος, ἐπὶ τὸ ἐνεργεῖν πρόσωπον· Παραπλήσια δὲ τέτρω τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπ' ἐμοί, τὸ κατ' ἐμέ, τὸ κατ' ἐμαυτῷ μέρος, τὸ ἐπ' αὐτὸν ἦκον μέρος, καὶ τὸ ἦκον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

„Ἡ' τὸ κατὰ τί.

Δηλῶσαι δέοι· τέτρω δὲ ἀντίκειται τὸ ἀπλῶς. „Ἀπλῶς δὲ εἰσιν, ὃ μηδενὸς προσεθέντος ἐρεῖς· ὡς Ἀρίς. Βιβλ. β'. τῶν τοπικῶν· οἷον εἰπῆς, ἔτος τοφός ἐστιν, ἀπλῶς ἔση εἰρηκώς· εἰ δέ τι προωδέμε-

νος, ἔτος σοφός ἐσι τὰ μηχανικά, κατάτι· οὕτως, ἐν τίκτεσιν αἱ γυναῖκες, ἀπλῶς· ἐν δὲ τίκτεσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, κατάτι. Δι' αἰτιατικῆς τοίνυν ἐκφέρειν εἰώθασιν ἐλλειπτικῶς τὸ κατάτι, τὸ δὲ σχῆμα, συνεκδοχὴ τοῖς Γραμματικοῖς ἤκαστε.

„Ἀνυμοίως.

Καὶ διὰ δοτικῆς δὲ ἐνίοτε ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ἥτις πτώσις ἐστὶ τῷ ὀργανικῷ· ὑγιαίνω τῷ σώματι· ἔρχομαι ταύτῃ τῇ ὁδῷ. Ἐλὼν εἰμὶ τῷ γένει. Ἀλλ' ὥς ἄνωτέρω, ἐν τῇ τῷ ἐπιθετικῷ ὀνόματος συντάξει, φθασας ἐδήλωσεν, ἡ τῆς δοτικῆς χρήσις ἐ πάνυτοι ἀκριβής.

„Ὡς ἄν.

Ἀντὶ τῷ ἴνα. Οὕτως Ἀρισ' ἐν γ'. περὶ μορίων, καὶ σύσοιχα γὰρ ἀλλήλων εἰσὶ τὸν εἰρημένον τρόπον.

Τόποι τοῦ Αἰτιολογικοῦ, καὶ Ἐλλειπτικοῦ.

„Υποκείδωσαν.

Ἀνωτέρω τι τὸ αἰτιολογικόν, καὶ ἐλλειπτικόν εἶδος διδάξας, ἐν οἷς ἔλεγεν, ἢ αἰτιολογικῶς, ἢ ἐλλειπτικῶς φθεγξόμεθα, εἰ δεῖ τῆς αἰτίας, ἐξ ἧς ἡ ἐνέργεια, τὰς ἐκείνων ἐκδέσθαι τόπους ἤδη ἐπιχειρεῖ.

„Σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ

„ἀποτιμητικῶς.

Υπονοεῖσθαι ἐν ᾗπασι, τὸ εἰ δεοί τι δηλῶσαι.

τετέσι ἐν σημασίᾳ ἀνταλλάγματος, καὶ ἀποτιμή-
σεως· ὁ δὲ τῷ Α' λδὲ κώδηξ ἔχει ἀνταποδοτικῶς,
ἀντὶ τῷ ἀποτιμητικῶς.

„Καὶ ἀφοριστικῶς.

Τῷτο δ' ἐκείται ἐν τῷ εἰρημένῳ κώδικι, ὅδ' ἐν
τῷ χειρογράφῳ.

„Ε'φειτικῶς.

Παρὰ τὸ ἐπέχειν, τὸ κωλύειν. Εἴσι δὲ τῷδε τῷ
τόπῳ, τὸ ἐπέχωσε τῷ δρόμῳ. Πλέτ. ἔρχετο δρόμῳ
καὶ τὴν πορείαν ἐπισήσας, πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ
διήνευκε. Περὶ τῷ Καίσαρος παρὰ τῷ Ρ' ὑβρίκωνι πο-
ταμῷ.

„Α'φίσημι.

Διαζεύγνυμι, καὶ εἰς σάσιν διεγείρω. Η'ρωδι.
Φόβῳ τῷ Μαξιμίῳ πάντα ἔπραττεν, εἰς τὸ ἀποσῆ-
σαι αὐτῷ τὰ ἔθνη.

„Ανασέλω.

Τ'φίημι, καὶ ἀποκρέομαι, τῆς Κελτικῆς ἀνέσει-
λε τὰς πολεμίους.

„Συγχωρῶ.

Συγγινώσκω, ἀφίημι, χαρίζομαι. Δημοσ. ἐ-
δεήθη μὲν ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δὲ ἐμὲ τοιούτον
πρᾶξαι, ἀλλὰ συγχωρῆσαι, ὅσπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο
θανάτῳ. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ συντίθεσθαι, καὶ ἐφηρε-
μεῖν· Λυσ. ἐγὼ δὲ τῷ ἐκείνῳ τιμήματι καὶ συνε-
χώρην.

„Καθαίρω.

Καθαρίζω, ἢ καταίρω, τὸ κατάγω ἐπὶ νηῶν·
ἢ ἐναντίον τὸ ἀπαίρω, ἀνάγω· τὸ δὲ καθαιρῶ πε-
ρίσπώμενον, τὸ κατασρέφω, ἢ ὑφαιρῶ, ἢ κατα-
σέλλω τὸ ἐπὶ πολὺ αὐξηθέν.

„Περιαίρω.

Τὸ περιτέμνω. Οὔθεν τὸ περιαιρεμένας ἀμπέ-
λεις, τὰς περιττὰς τῶν κλάδων τεμνομένας.

„Ψεύδω.

Αὔπατῶ. Σοφοκλ. μὴ ψεύσον ὧς Ζεῦ τῆς ἐπίε-
σης ἐλπίδος· Καὶ Ἰσοκράτ. εἰς Εὐαγόρ. ὑδετέρου
τέτων ἐψεύθησαν.

„Ἐπαινῶ.

Τὸ παράδειγμα φθάσαν ἡνέχθη· ἐπαινῶ Σω-
κράτην τῆς ἀρετῆς.

„Θαυμάζω.

Γενικῇ μὲν συντασσόμενον τὸ καταγινώσκω.
Ἰσοκ. εἰς Ἀρχίδαμον, θαυμάζω δ' ἔγωγε τῶν ἐν
ταῖς πόλεσι δυναστευόντων· τέτῳ ἐκ ἀποδέχομαι.
Αἰτιατ. δὲ τὸ ἐπαινῶ, Σειδ.

„Εὐδαιμονίζω.

Δημοφ. πολλὰ μὲν τοίνυν ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης· εἰκότως τέτο μά-
λιστα εὐδαιμονίσειεν ἀπάντων.

„Ζηλῶ.

Τὸ μακαρίζω. Ἀρισ. ὁ ζηλῶσε τῆς παιδείσεως,

ζηλῶσε τῆς εὐδελίας, μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας ἄν-
θρωπε τῆς παρέσης. Καὶ αὖθις, ζηλῶσε τῆς εὐ-
γλωττίας. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ μιμεῖσθαι μᾶλλον, καὶ βα-
σκαίνειν. Ἡσίοδ. ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων. Συν-
τάσσεται δὲ καὶ δοτικῇ. ὥς ἐπὶ τῇ ζηλῶν ἐζήλωκα
τῷ Κυρίῳ. Σειδ.

„Αποδέχομαι.

Αποδέχομαίσε τῆς προαιρέσεως.

„Κοινωνῶ.

Λεκιαν. ἐν τῷ Νιγρίνῳ, καὶ τοίνυν προσβλέπειν
ἡμᾶς ἔτι ἀξιοῖς, καὶ ὁμιλίας μεταδίδως, ἕτε κοινωνεῖς
τῶν ὁμοίων λόγων.

„Μετέχω.

Πολύβιος, καὶ συνέθεντο μεθέξειν τῆς κοινῆς
συμμαχίας. Πλάτ. ἐν Τιμαί. λογισμῷ δὲ μετέχουσα,
καὶ ἁρμονίας ψυχῇ.

„Μεταδίδωμι.

Δημοτ. ὑμεῖς ὦ Ἀθηναῖοι πάσης τῆς πόλεως
μεταδιδόντες αὐτῷ. Ἰσακρ. ἐν Παναθηναϊ. καὶ τῶν ὑ-
παρχόντων αὐτοῖς ἀπάντων μετέδωσαν. ὡσαύτως δὲ
λέγεται, καὶ ἀγαθῆτινος μεταλαμβάνειν.

„Φιλῶ.

Φιλῶσε τῆς εὐποιίας. καὶ φιλεῖ ἀναγινώσκειν.
ἀντὶ τῇ εἰώθε.

„Ἀγαπῶ.

Τὸ φιλῶ ἢ πλεον τῇ φιλεῖν σημαίνει, αἰτιατικῇ
συντασσόμενον, ὡς καὶ γενικὴν ἂν προθεῖης ἐλλειπτι-

κῶς· ἀγαπῶσε τῆς σπευδῆς ταύτης· τὸ δὲ ἀρκῆσαι
δοτικῇ, οἷον ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς· τὸ δὲ
ἐρῶ μετὰ γενικῆς ἐπὶ διαβολῆς λαμβανόμενον.

„Οἰκτείρω.

Οἰκτείρω τὸν ἄνθρωπον τῆς δυσπραγίας
ταύτης.

„Καθόλου δέ.

Εἴ γένει δὲ ἡ περὶ τὴν ἐκφερομένην αἰτίαν
συμβαίνουσα ἔλλειψις, ὅτι τόπος ἐστὶ τῷ ἐλλειπτικῷ,
νοητέον.

„Ἔτι εἰ ἀπὸ μέρους.

Νόειμοι, τὸ δηλῶσαι τι δέοι.

„Χειμῶνος, καὶ ἔαρος.

Ἰπποκράτ. Βιβλ. α'. τῶν Ἀφορισμῶν.

„Φανερόν ἐν, ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα.

Σαφές ἐν ὡς εἰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα διαφόρως λη-
φθεῖη, φύσει ἑαυτῷ διοίσει, καὶ διαφόρως ὀνομασθήσε-
ται, καὶ συνταχθήσεται· οἷον τὸ λύω, ἡ μὲν τῷ σώ-
ματι προσανῆκον, σωματικόν τε ἀκέρει, καὶ αἰτιατικῇ
συντάσσεται, ὡς ἐν τοῖς περὶ τῶν τόπων τῷ α'. εἶδες
τῶν ἀπλῶν εἴρηται· ἡ δὲ διαχωρισμὸν σημαίνει,
διαιρετικὸν καλεῖται, καὶ γενικῇ συμφέρεται, ὥσπερ
εἴρηται· ταὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥημάτων παρα-
τηρητέον, ὥστε ἐκ τῆς κατὰ τὴν σημασίαν ἐννοίας,
καὶ τὸν τῆς συντάξεως τρόπον εἰς αἰεὶ ἐξῆφθαι. Σκο-
πεῖν δὲ, ὡς ἔστιν ἅ ἐν τοῖς δε τοῖς τόποις τῷ ἐλλει-
πτικῷ ῥήματα, ἐν οἷς ἔδὲ τὸν ἔνεκα σύνδεσμον, ἔθ'

ἑτέραν ἔξωθεν πρόθεσιν παραληπτέον· ταῦτα δὲ
 εἰσιν, ἅττα εἰς τὸ συγγενὲς ὄνομα, καὶ τὸ ποιῶ ῥῆμα
 ὑφίσταται τὴν ἀνάλυσιν· οἷον γυμνῶσε τῆς ἀρχῆς·
 τετέσι καὶ γὰρ γυμνὸν ποιῶ. ἀθετῶσε τῆ ἐγκλήμα-
 τος· κενῶσε τῆ πλέττε· τὰ δὲ γεμίζω τὸ πλοῖον σί-
 τε, καὶ κορέννυμίσε τροφῆς, καὶ ἐμπιπλῶσε ἀ-
 γαθῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, φύσει οὕτω συντάσ-
 σεται.

Παθητικόν.

„Τὸ δὲ Παθητικόν.

Τὴν κατὰ γένος, καὶ κοινῇ τοῖς παντὸς γένους
 ῥήμασι προσήκυσαν εἰς τόδε ὑποθέμενος σύνταξιν,
 καὶ δὴ καὶ τὴν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἰδιάζουσιν, ἐχομένως
 καὶ τῶν λοιπῶν γενῶν τὰς ἰδιαζέσας συντάξεις ἐπε-
 ξέρχεται, τῇ κατὰ διάθεσιν ἀνωτέρω γενομένη αὐ-
 τῷ τῶν ῥημάτων διαιρέσει ἐπόμενος.

„Ἡ' τοῖς ἴσοις.

Οἷον παρὰ, καὶ ἀπό.

„Ὡς εἴρηται.

Τῆτο δὲ περὶ τῆς ἡγεμένης ὁρθῆς ἅπασι τοῖς
 ῥήμασι νοητέον εἰρηῶθαι αὐτῷ, ἔνθα ἔλεγεν, ἔχει
 „δὲ ἄρα ἅπαντα πτώσιν παρυφισαμένην ἐκ πρώτῃ
 ὁρθῆς· ὡς περὶ τῆς γενικῆς ἔδὲν ἔπω εἴρηται. Προ-
 σάπτεται δὲ τοῖς παθητικοῖς τῶν ῥημάτων καὶ δοτική.

οῖον βιβλίον πωλεῖται Κορίσῳ, τετέστιν ὑπὸ Κορίσκου.

„Αὐτετραμμένως τοῖς ἄλλοις.

Ὡς τὴν μὲν τῆ ἐνεργητικῆς ὀνομασικῆς εἰς γενικὴν, τὴν δὲ αἰτιατικὴν εἰς ὀνομασικὴν ἀντιστρέφει.

„Κοινὸν ἓν ἢ τὸ ἐκ τετάρτου.

Εἶπερ γὰρ τῷ παθητικῷ μόνον προσιδιάζει τὸ μεθ' ἑαυτὸ γενικὴν ἔχειν, τῆς ἄλλης συντάξεως τῷ ἐνεργητικῷ κοινωνῶντι (ὡς εἴρηται), κοινὸν ὥσπερ ἐπὶ τέτῳ, κακείνῳ τὸ ἐπὶ τὸ τέταρτον· ἐξαιρημένων τῶν κλητικῶν ῥημάτων, καλεῖμαι, ὀνομάζομαι, προσαγορεύομαι, τῶν ἐκ τετάρτου ὀνομασικὴν ἔχόντων, ἐγὼ καλεῖμαι παρὰ πάντων Σωκράτης. Τὰ γάρτοι ἐνεργητικὰ αἰτιατικὴν ἐπιδέχεται· πάντες καλεῖσιν με Σωκράτην. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων παθητικῶν, οἷς ἐκ τετάρτου, ὡς ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν, ἡ αὐτὴ πτώσις, παράδειγμα ἔστω, τὸ ὃ Κορίσκος πωλεῖ τὸ βιβλίον σατήρων πολλῶν· τὸ βιβλίον πωλεῖται ὑπὸ τῆς Κορίσκου σατήρων πολλῶν.

„Ἀλλ' ὦ τὴν κεφαλὴν.

Ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα Αὐτοπαθητικόν.

Οὐδέτερον ὑπαρκτικῶς.

„Τῶν δὲ ἐδετέρων.

Ταῦτα γὰρ δὲ ὀνομασικῇ μὲν ὑπαρκτικῶς μεθ'

ἑαυτὰ, γενικῇ δὲ κτητικῶς, δοτικῇ δὲ ὀργανικῶς
 συμφέρεται. Εἰσὶ δὲ ὑπαριτικά, τὰ εἰμί, ὑπάρχω,
 πέφυκα, καθέστηκα, τυγχάνω.

Τ' ἄλλα δὲ κοινά.

Ὅσα δὲ τῇ μετὰ τὸ ῥῆμα ὀνομαστικῇ ἐπισυνά-
 πτεται, κοινά ἐσιν, οἷον ἡ δοτικὴ ἐνίοτε ὀργανικῶς.
 Δημοσθ. περὶ τῆς Συντά. πρῶτον μὲν οἱ σύμμαχοι,
 μὴ Φρυγαῖς, ἀλλὰ τῷ τὰ αὐτὰ συμφέρειν ἡμῖν τε
 καὶ κείνοις, ὥσιν οἰκεῖοι· τότε ἀπαρέμφατον τελικῶς,
 ἢ τε γενικῇ, καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἐλλειπτικῶς, καὶ ὅσαι δὴ-
 ποτε ἄλλαι τῶν ῥημάτων ἀπάντων κοινὰ συντάξεις,
 περὶ ὧν εἴρηται.

Κτητικῶς.

„Διέχω.

Α'φίσαμαι· ἐς Σελεύκειαν πόλιν ἐπὶ θάλασ-
 σαν ἀφίκετο, Ἀντιοχείας ρ καὶ λ σαδίς διέχυσαν·
 Σβίδ. ἔτω καὶ ἀπέχω. Δημοσθένους περὶ Ρ'οδίων ἐλευ-
 θερίας. Ἐπειδὰν γάρ τι δόξη, καὶ ψηφισθῇ, τοσούτον
 τε πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσον πρὶν δόξαι.

„Πληθύω.

Πλήρης εἰμί, πλεονάζω. Ἀ'ρις. ἔμην ἀλλὰ βέλ-
 τιον, διὰ κτήσεως ὠμαλισμένης πληθύειν ἀνδρῶν τὴν
 πόλιν.

„Α'πορῶ.

Ε'νδεὴς εἰμί τινος. ἀπορῶ χρημάτων, ὥ ἀντί-
κειται τὸ εὐπορῶ. Δημοστ. ἔπειτα χρημάτων εὐ-
πορεῖ.

„Α'μοιρῶ.

Α'ποτυγχάνω, ἔ μετέχω.

Α'πολαύω.

Ε'ν μετοχῇ εἰμι· ἔ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ἡδέων τάτ-
τεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων, μετὰ γενικῆς, Μαρ-
κελλῖνος περὶ Θεκυδίδ. ἔτε Κλέων, ἔτε Βρασίδας ὁ
αἴτιος τῆς συμφορᾶς, ἀπέλαυσε λοιδορίας, ὡς ἂν τῇ
συγγραφέως ὀργιζομένῃ. Καὶ μετὰ αἰτίατ. Ἰσοκρ.
δέδοικα μήτι κακὸν ἀπολαύσαιμι.

„Τρυφῶ.

Α'μεταβάτως ἐν τρυφῇ διάγω. Μεταβατικῶς
δὲ μετὰ γενικῆς κατὰ Θεόδ., καὶ μετὰ αἰτίατ. κατὰ
Μοχόπελον· τρυφῶ τὰς λόγους. Κατατρίφῃσιν τῇ
Κυρίῃ, καὶ δώησιν· ψαλ. λς. οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων
ἐκτρυφῶντες.

„Ο'ζω.

Α'ριστοφ. ἐν Νεφέλαις, ὅζει λήρῃ βεκκεσε-
λήνῃ.

Ο'ργανικῶς.

„Βρίθω.

Α'πόλυτόν ἐστι, τὸ ὑπὸ βάρους κάμπτομαι, καὶ τὸ

μεμέσωμαι, σημαίνον· δόξαν δὲ, ἐνέσαι προφεῖναι
 καὶ δοτικὴν ὀργανικῶς, ὥσπερ καὶ πᾶσι τοῖς ἀπολύτοις
 ῥήμασιν. Οἷον βρίθκει ἐπὶ θάτερον μέρος τῇ ἀνωμα-
 λίᾳ, τῷτῆσι διὰ τὴν ἀνωμαλίαν, καὶ βρίθκει δένδρον
 τοῖς καρποῖς, τῷτῆσι γέμει, καὶ βαρύνεται. Λέγεται
 δὲ καὶ βρίθκομαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. Οὕτωτοι, καὶ
 εὐφενῶ τῇ σωφροσύνῃ.

„Δοτικῇ.

Συντάσσεται δηλονότι.

„Καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων.

Νοητέον ἔξωθεν, ὅτι ἡ δοτικὴ ἐστίν.

Ἀντοπαθητικόν.

Τρία τῶν ἐδετέρων τὰ εἶδη ἐστίν (ὡς εἴρηται.)
 Ἀντοπαθητικόν, Ὀλοενεργητικόν, καὶ Ἀντοεδέτερον.

„Τῇ μαι.

Τῷτῆσι Συλλαβῇ.

„Καὶ ἀντιδιαιρέμενον τῷ ὀλοενεργη-
 „τικῷ.

Ἀντιδιαιρέμενα καλεῖσθαι εἴωθε, τὰ τῆς αὐ-
 τῆς διαιρέσεως μέρη, πρὸς ἄλληλα παρατιθέμενα.
 Ἐπεὶ τοίνυν τὸ ἐδέτερον διήρηται εἰς τὸ ὀλοενεργη-
 τικόν, οἷον ἀναβαίνω, καὶ ἀντοπαθητικόν οἷον πάχω,
 καὶ ἀντοεδέτερον οἷον τὸ πλετῶ, φανερόν, ὅτι ταῦτα
 ἀλλήλοις ἀντιδιαιρεῖται.

„Φθίνω.

Τὸ φθείρομαι, καὶ λήγω.

„Εἴρω.

Ταυτὸν τῷ φθίνω, ὀλλυμαι. Ξενοφ. ἐν Συμ-
ποσ. Εἴρει τὰ ἐμὰ πράγματα. Ἀριστοφ. ἐν Πλάτῳ,
εἴρω ἐς κόρακας θάττον ἀφ' ἡμῶν. Τετέσι φθείρω
καὶ ἀποφθάρησι.

„Πάχει ὑπὸ τῷ ποιῆντος.

Ξενοφ. ἐν α. Παιδ. πολλοὶ δὲ πολλὰς ἡυξήσαν
ἤδη καὶ ἰδῶτας, καὶ πόλεις, ὑφ' ὧν αὐξηθέντων τὰ
μέγιστα κακὰ ἔπαθον.

„Τὸ δ' ἔκτε, καὶ κατ' οὐ, καὶ δι' οὐ.

Οὕτω διαφόρως ἡ αἰτία ἐκφέρεσθαι εἶωθεν. Εἴ
μὲν ἔν τῷ γ'. βιβλ. κατ' οὐ, καὶ δι' οὐ, συνδέσμους αἰ-
τιολογικὰς ἀπεκάλεσε. Χρώμεθα δὲ καὶ ταῖς προθέ-
σεσιν, ἔξ, κατὰ, διὰ, ἐπὶ, πρὸς, ὑπὲρ, αἰτιολογῶν-
τες. Οἷον, ἐκ τῷ τριήρεις ἔχειν τὴν πόλιν ἔσωσαν.
Καὶ, διὰ τῷ ἀποφύγοις ἂν δικαίως. Καὶ, τὸ σαυτὸν
ἐκ ἐμβρορίζεις ἐπὶ τέτοις; Καὶ, εἰσὶ δὲ καὶ περὶ τῶν
ἄλλων αὐτῷ λόγοι πρὸς τὸ φενακίζειν ὑμᾶς εὖ με-
μηχανημένοι. Καὶ, ὑπὲρ ἔν τῷ μὴ παρακροθέντας ὑ-
μᾶς, ἐναντία μὲν τοῖς ὁμωμισμένοις πεισθῆναι ψη-
φισαῖται, προσέχετε τὸν νῦν, οἷς ἐρῶ. Χρώμεθα δὲ
καὶ τοῖς συνδέσμοις ἔνεκα, ἵνα, ὅπως, καὶ τοῖς ὁμοίοις,
τοῖς αἰτιολογικοῖς καλεσμένοις. Ταύτητοι καὶ τὰς τρεῖς
προθέσεις ἐπαγαγὼν, αὐτίκα ἐπέφερε, καὶ ὅλως τὸ
αἰτιολογικὸν, ὑφ' ἐνὶ λόγῳ πᾶν τὸ αἰτίας ὄν σημαν-

τικὸν συμπεριλαβών. Σημαίνει δῆτα τὸ ἔκτε, τὸ ἔνεκάτινος.

Ὁλοενεργηλικόν.

„Τὸ δὲ ὀλοενεργητικόν.

Τῷτοτοι τὸ δεύτερον εἶδος τῶν ἑδετέρων.

„Φεύγωσε.

Τῷτὶ τὸ ῥῆμα ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ τὰ ἰσοδύναμα, φοβεῖμαι, τρέμω, φρίσσω, αἰτιατικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς διὰ συντάσσεσθαι οἶεται δεῖν. ὑπεμφαίνεσθαι „γὰρ αὐτοῖς πάθημα ὅλως δοκεῖ. μᾶλλον γάρ, φησιν, αὐτοπάθειαν σημαίνει τὸ φρίσσειν, καὶ τρέμειν „διὰ φόβον, καὶ ἔτι φεύγειν, καὶ τὰ παραπλήσια, „συνεπιχύοντος καὶ τῷ μὴ γενέσθαι ἐπὶ τῶν τοιούτων „συντάξεων παθητικὰς διαθέσεις.

„Λανθάνω.

Σὺν αἰτιατικῇ. Ὅμηρ. Νέσσορα δ' ἐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντάπερ ἔμπης. Καὶ σὺν ὀνομασικῇ μετοχῆς, λανθάνω χρώμενος.

„Κρύπτω.

Λυσίας. Ὁ Διογείτων τὴν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τῷ ἀνδρός. Λέγεται δὲ, καὶ κρύπτομαι κατὰ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Δημοσθ. Συνοικεῖ δὲ ἡ γυνὴ φανερώς, καὶ ἑδὲ κρύπτεται τὸ πρᾶγμα.

„Παραλλάττω.

Εναλλάξ τῆτο καὶ κεῖνο ποιῶ, καὶ παραλείπω.
Ὅρα Βεδαῖον ἐν τοῖς ὑπομνήμασι.

„Παρελαύνω.

Κινῶ ἐπὶ τὰ πρόσω, καὶ χωρεῖν ποιῶ. Ξενοφ. ἐν
ἀ. Ἀναβάσεως, ἐπεὶ δὲ πάντας παρήλασε. Καὶ
αὐτοῖς, ὁ δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόωθεν
κατεθεῖτο τὰς τάξεις. Σημαίνει δὲ πρὸς τέτοις, καὶ
τὸ ἐφιππεύω, καὶ ἐφορμῶ οἷον ἐπὶ τὰς πολεμίας, καὶ
ὑπερβάλλω, καὶ παρέρχομαι. Ὅρα Βεδ. Αὐτ.

„Καὶ ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω τὸ ὅρος ἀκριβῶς ὁλοενεργητικὸν ἐστὶ,
καὶ ποτε καὶ ἀπόλυτον, ὡς ἔπειτ' εἰρήσεται.

Ἀνολογισμὸν.

Τὸ τρίτον εἶδος τῶν ὑδετέρων. Ἐστὶ δὲ τὸ αὐτὸ
καὶ ἀπόλυτον, καὶ κατὰ τὰ ἀπόλυτα συντασσόμενον·
καίτοι ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν ῥημάτων σημα-
σίας τε, καὶ χρήσεως, ποικίλλεσθαι πέφυκε καὶ ἡ σύν-
ταξις. Τὸ γὰρ ἀναβαίνω πῇ μὲν ἀπολύτως συν-
τάσσεται, οἷον Ἀριζοφ. δεῦρο ὧ φίλτατε ἀνάβαι-
νε, σωτήρ τῇ πόλει, καὶ νῶϊν φανείς, πῇ δὲ μετα-
βατικῶς, οἷον ἀναβαίνω τὸ ὅρος· καὶ τῆτο ἤτοι τελείως,
κατὰ τελείαν δηλ. μετάβασιν, μηδεμιᾶς συμπαρα-
ληφθείσης προθέσεως, ὡς ἐπὶ τῇ ληφθέντος πα-
ραδείγματος, ἢ ἀτελῶς, ὡς παρ' Ἰσοκρ. εἰδέτις ἔ-

χει μοι περὶ τῶν παρόντων συνειπεῖν, ἀναβὰς εἰς ὑ-
μᾶς λεγέτω. Λεκιαν: Πότερον ἔν ἐπὶ τὸν πάγον
τῆτον ἀναβὰς ἀπελαύνω αὐτὸς τοῖς λίθοις, ἔξ ὑ-
περδεξίων ἀκροβολιζόμενος. Ὡσαύτως καὶ τρέχω τὸ
σάδιον τελείως, καὶ ὀλοενεργητικῶς. Ἀτελῶς δὲ τρέ-
χω ἐπὶ τὴν ἀγοράν. Τῶν τοίνυν μεταβατικῶν τίνα
τὰ ἀτελῇ λεγόμενα, ἀνωτέρω τε εἴρηται, καὶ μετ' ὀ-
λίγα αὖθις εἴρησεται. Ἀπόλυτα δὲ λέγεται τὰ
ῥήματα, ἅττα τῆς τῶν πλαγίων συντάξεως ἀπο-
λέλυται. Αὐτοτελῇ δὲ καὶ τέλεια, τὰ καθ' ἑαυ-
τὰ πλήρη τὴν ἔννοιαν παρεχόμενα.

Μέσον.

„Καὶ ὅλως κατὰ τὰ διωρισμένα.

Καθ' ἃ δηλονότι διώρισαι ἀνωτέρω συντάξεως
εἶδη τὰς τῶν μέσων τύπας ληπτέον, κατὰ τε τὸ ση-
μαινόμενον, καὶ τὴν χρῆσιν. Οἷον, ἐπαινέσομαι τὴν ἀ-
ρετὴν, ἐνεργητικῶς λέγεται, καὶ καθ' ἀπλὴν μετὰ-
βασιν· τὸ δ' ἐπαινέσομαι τὴν ἀρετὴν τὰ εἰκότα, ἔχει
διάβασιν. Ὡσαύτως ἐπαινέσομαι ὑπὸ τῆ φίλε, πα-
θητικῶς τε καὶ ἀπλῶς, ἐπαινέσομαι δὲ ὑπὸ τῆ φίλε
τὰ εἰκότα, ἐν διαβάσει. Ἰσέον δὲ, ὅτι πάνυτοι ὀλίγα
φέρεται τὰ κυρίως μέσα, τὰ δὲ πλείω ἀπὸ τῶν κοι-
νῶν παθητικῶν οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνειν εἰώθασιν.

Ε' πίμεσον.

„Καὶ τῷ ἐπιμέσῃ.

Τὸ τὸ γένος διαιρεῖται εἰς τὸ αὐτοενεργητικὸν, οἷον μάχουμαι, καὶ τὸ ὀλοπαθεῖς, οἷον γίνομαι, καὶ οἶχομαι. Καὶ τὰ μὲν ὀλοπαθεῖ σπανιώτερα, τὰ δὲ αὐτοενεργητικὰ πυκνότερα, καὶ ἐνεργείας μάλιστα σημαντικὰ, ἐξαιρουμένων τῶν ἀορίστων πρώτων, τῷ ἐπὶ τούτων τῶν ῥημάτων κατ' ἐνέργειάν τε καὶ πάθος ἐπαμφοτερίζοντος, καὶ τῷ παρακειμένῃ, ὅς σπανιώτερον μὲν, ἐπιδέχεται ὁμῶς καὶ αὐτὸς ἐνίοτε τὴν κατὰ πάθησιν σημασίαν.

Τόποι Ε' πίμέσθ.

„Ὡς τὸ τρίτον.

Εἶδος τῶν μεταβατικῶν μοι νοήσεις. Οὕτω δέ τοι ἐκληπτέον καὶ κατωτέρω τὰ ὡς τὸ πρῶτον, καὶ ὡς τὸ δεύτερον.

„Εἴ τι εἰ ἀτελές.

Εὐτεῦθεν ῥᾶδιον ἂν εἴη συνιδεῖν, τίνα τῶν μεταβατικῶν ἀτελεῖ καλεῖται· ἐκεῖνα δηλ. ὧν ἡμετάβασις διὰ προθέσεως, ἢ ἐπιρρήματος τῷ ἀντὶ προθέσεως εἰσαγομένῃ περαίνεται. Τῷτο γὰρ νοεῖν παρέχεται τὸ εἰς τι, καὶ τὸ ἐντινι.

„Ὡς ἐπὶ τῶν εὐδετέρων ἐλέχθη.

Εἰν Κεφ. τῷ περὶ τῶ Αὐτοῦδετέρου.

„Ἀντιληπτικὸν καὶ ὑπεροχὴν.

Τὸ ἀντιλαμβάνομαι τὸ κρατεῖν σημαίνει, καὶ ἐξέχεσθαι, καὶ ἀντιποιεῖσθαι. Ἀντιληπτικὰ δὲ ῥήματα καὶ ὑπεροχὴν, περιγίνομαι, περιέχομαι, ἀντιλαμβάνομαι. Κατ' αἰσθησιν δὲ ἀναληπτικὰ, ἄπτομαι, ὁσφραίνομαι. Ὁρεκτικὰ δὲ, ὀρέγομαι, ἐφίεμαι.

„Δὶ ὁ, ἐφ' ὁ, ἵνα.

Λέγεται δὲ καὶ ἐφ' ὧ, καὶ ἐπὶ τῷ, καὶ παρ' ὅ. Καὶ τῶν δὲ τῶν αἰτιολογικῶν εἰρημένων προθέσεων, καὶ συνδέσμων, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται, ἰσοδύναμος ἡ σημασία.

Ἀπρόσωπον.

Δύο ποιεῖ τὰ εἶδη τῶν ἀπρόσωπων, τὰ μὲν τῶν ἀπολύτων, οἷς ἐνὶ καὶ δοτικὴν περιποιητικῶς προθεῖναι, εἰ βελητὸν, ἢ γενικὴν παθητικῶς μετὰ τῆς προθέσεως, οἷον λέγεταιί μοι, καὶ λέγεται ὑπ' ἐμοῦ. Τὸ δὲ τῶν μεταβατικῶν, ὧν τρία αὖτις τὰ εἶδη· το μὲν γὰρ γενικὴν ἐπιδέχεται κτητικῶς μετὰ δοτικῆς περιποιητικῶς, οἷον μέτεσι τέτε ἐμοί. Τὰ δὲ δοτικὴν σὺν ἀπαρεμφάτῳ· οἷον πρέπει μοι φιλολογεῖν. Τὸ δὲ μόνον ἀπαρέμφατον ἐπιβατικῶς, οἷον χρή λαβεῖν. Τὸ δὲ τὸ ἐπιβατικὸν βέλεται, ἐν τοῖς περὶ αὐτῶ τέτε ἐξῆς εἴρησεται.

Κληρικόν.

„Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον.

Νοητέον τὸ συντάττεσθαι πεφυκότα· ταῦτα δὲ τὰ μεταβατικά ἐσι.

„Διαφέρει.

Ὁ χειρόγραφος κώδιξ ὅτως ἀναγινώσκειν παρέχεται, διαφέρει, ἢ μέλει, ἢ προσήκει τέττε ἐμοί. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῷ Α' λδδ. Ἐς γὰρ τὸ μέλει, τῷδε τῷ τόπῳ· λέγεται δὲ ὅμως καὶ μέλει μοι περὶ τέττε, καὶ μέλει μοι τέτο.

Περιποιητικόν.

Ἐπιβατικόν.

„Φιλεῖ γενέσθαι.

Ὅτι τὸ ἐπιβατικὸν ἐλλειπτικὸν τῷ διαβατικῷ ἐσιν, ἀνωτέρω εἴρηται. Ἐς τοίνυν διαβατικὸν ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων τὸ κτητικὸν, καὶ τὸ περιποιητικὸν, ἔνθα διττὴ ἡ μετάβασις. Οὕτω γὰρ, ἐφ' οἷς μόνον κεῖται τὸ ἀπαρέμφατον, ἐπιβατικά ἐσαι.

Ἀνάλυσις ῥήματος.

„Εἰς τὸ ὁμοειδές.

Τὸ τῷ αὐτῷ τύπῳ, καὶ σχήματος. Τετέσι κατα

χρόνον, καὶ πρόσωπον, καὶ ἀριθμὸν, καὶ διάθεσιν τὴν
τῶ ῥήματος, ὅπερ ἀναλύεται, ὡς ἐπὶ τῶν παραδειγ-
μάτων ἐστὶ σαφές.

„Καὶ δὴ ἔτω.

Ἀχρι τῶδε παρεδίδοι τὰ περὶ τῆς τῶν ῥημάτων
συντάξεως κατὰ εἶδη. Ἐξῆς ἔν τὰ περὶ τῆς αὐτῆς
παραδώσειν ἐπιχειρεῖ κατὰ τὰς ἐγκλίσεις, ἑχατον
δὲ καὶ κατὰ χρόνους, καὶ πρόσωπα τὸν περὶ συντάξεως
λόγον ὑποθησόμενος.

Ἐγκλίσις.

Ὀρισική.

„Καλεῖται δὲ ἡ ὀρισική καὶ ἀποφαντική.

Ἀλλ' ἰδίως ὀρισική. Διὰ γὰρ τῶν ἄλλων ἀπο-
φαινόμεθα, διὰ δὲ ταύτης ὀριζόμενοι ἀποφαινόμεθα,
τετέστι διωρισμένην τὴν ὑπόστασιν τῶ σημαινομένου ἀ-
ποδιδόντες· διὰ ἀποφαντικά μὲν κληθεῖεν ἂν καὶ αἱ
ἄλλαι ἐγκλίσεις, ὀρισικά δ' ἔ. Ὅ γὰρ ἐπιτάσσων,
φέρ' εἰπεῖν, ἢ εὐχόμενος, ἢ δὲ ὑποτακτικῆς ἐγκλί-
σεως ἐνδοιάζων, ἢ τι ἐν ὑποθέσει λέγων, ὡς ἤδη
ὑφ' ἑσὸς τὸ περὶ ἧς ἀποφαίνεσθαι δοκεῖ, διορίζεται· ὁ
δὲ τῇ ὀρισικῇ χρώμενος ἐγκλίσει, καὶ μάλα δῆλος
τυγχάνει ἀποφαινόμενος ἅμα καὶ διορίζων. Διὸ καὶ συν-
δέσμευς παραλαμβάνειν εἰώθαμεν ἐν τῷ ὀρισικῷ λό-
γῳ βεβαιωτικὰς τε, καὶ αἰτιολογικὰς, τὰς τὴν ὑπο-

σασιν παρισῶν τῷ πράγματι δυναμένους· καὶ δὴ καὶ ἐπιρρήματα ἀποφατικά, ἃ τὴν ὑπόστασιν ἐν δέοντι ἀναιρεῖ. Καὶ βεβαιωτικοὶ μὲν εἰσι τὴν δύναμιν οἱ σύνδεσμοι ὅτι, καὶ ἢ, οἷον λέγω, ὅτι γέγραφα· καὶ παρ' Οἰκάρῳ Ἰλ. α'. βέλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι· ταῦτάσι καὶ γὰρ, ὅτι ἐκ ἀπολέσθαι. Περὶ δὲ ὅρα ἐν τοῖς περὶ Συνδ. κατωτέρω· ἔνθα περὶ τῷ διαζευκτικῷ. Αἰτιολογικοὶ δὲ σύνδεσμοι, οἷς ἡ ὀριστική ἐγκλισίς συνάπτεται, εἰσιν, ὅτι, ὥς, γὰρ, ἐνεκα, καθὼς, καθότι, διὸ, διότι, καθόσον. Τῷ γὰρ εἰς διδακτικῷ, καὶ τοῖς ἀποτελεστικοῖς ἵνα, ὅπως, ὅφρα, τοῖς ἐκ τῶν αἰτιολογικῶν, ἐκ ἡ ὀριστική, ἀλλ' ἡ ὑποτακτική ἀρμόττει.

„Ὅτι γέγραφα.

Διαβεβαιωτικῶς· ταῦτάσι καὶ γὰρ διαβεβαιῶμαι, ὅτι γέγραφα· ἔνθα σαφὴς ἡ τῷ ὀρισμῷ ἐπίτασις.

„Καὶ, ὅτι περιπατῶ, κινῶμαι.

Τὸ ὅτι αἰτιολογικόν.

„Οὐ μὲν δὲ καὶ τοῖς προσακτικοῖς.

Οὐ γὰρ διαβεβαιῶσιν, ὥσπερ τὰ ὀριστικά. Α' πολλῶν. ἔδὲ γὰρ ἐγκείται ἐν ταῖς τοιαύταις ἐγκλίσεσιν, ἢ μαχομένη τῇ ἀποφάσει κατάφασις, ἢν συνέβη ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἐκ ἀποφάσεως.

„Εἰς γὰρ ἐπερώτησιν.

Τηνικαῦτα γὰρ καὶ τὸννομα τῆς ὀριστικῆς ἢ ἐγκλισίς ἀποτίθησι, καὶ ἐνδοιασική ἢ ἐρωτηματική, ἢ τι τοιοῦτον εἰκότως ἀκέρσειεν.

Προσακλική.

Καὶν ὁμόφωνα ἢ τοῖς ὀριστικοῖς.

Δευτέροις προσώποις, οἷον γράφετε· δεύτερον γὰρ πληθυντικὸν ὀριστικῆς ἐπίσης τε καὶ προσακτικῆς ἐσιν ἐγκλίσεως. Τὸ γεμὴν ἀμφίλογον αἵρεται κλητικῆς ὀνόματος, ἢ ἐπὶ ῥήματος προσεθέντος, οἷον ὦ φίλοι γράφετε, ἢ ἄγε γράφετε, δι' ὧν προσακτικὴ ἢ ἐγκλισις ἔσα φαίνεται.

„Τό, τε συντασσόμενον πρόσρημα.

Ἀντὶ ἐπὶ ῥήμα. Ἄλλως καὶ πρόσρησις, ἢ προσηγορία, λόγος, κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. Σκίδ. ἔτω δὲ καὶ ἄνωτέρω τὸ προσρηματικὸν εἶδος τῆς συντάξεως ἐξωνόμασε.

„Τὰ δὲ πρωτοπροσωπεῦντα.

Ἀμοιρεῖ δῆτα ἢ προσακτικὴ ἐγκλισις πρώτη προσώπων. Τὸ γὰρ δεύτερον, ἢ ἄνευ ἐδὲ καλεῖν, ἐδ' ἐπιτάσσειν δυνάμεθα, τῷ πρώτῳ ἢ συνεμφαίνεται. ὥσπερ ἐπὶ τῇ γ'. φιλεῖ τῇ προσακτικῇ, περὶ ἢ μετὰ ταῦτα. Τὰ γεμὴν παραλαμβανόμενα εἰς πρόσαγμα πρῶτα πρόσωπα, οἷον ἄγε εἶπω, φέρε λέγωμεν, ἐγκλίσεως εἰσὶ τῆς αὐθυποτάκτε, ἢ ὑποτακτικῆς καλεμένης, δι' ἧς τι σφᾶς αὐτὸς συνεπιχειρῆσαι τοῖς ἄλλοις προτρεπόμεθα. Τὰς δύο τοίνυν ἐγκλίσεις εἰς ἑνωσιν ἄγεσθαι φησὶν ὁ Θεόδωρος, τὴν

προσακτικὴν δηλονότι καὶ ὑποθετικὴν, τῆς ἐτέρας τὴν
κατὰ τὴν ἐτέραν ἑλλειψιν ἀναπληρώσης.

„Συλληπτικὰ δὴ.

Συμπεριλαμβάνεται γὰρ ἐν τῷ α'. πληθυντικῷ
τό, τε β', καὶ τὸ γ'. Πολλὴ δὲ τῷ λόγῳ ἐν τῷ
ἡ δύναμις, εὐψυχώτερον γὰρ πως, καὶ ἐτοιμότερον ἔ-
χουσιν οἱ ἀκροώμενοι, πρὸς ἅπερ ἂν ἡμᾶς αὐτὸς ἐτοι-
μως συνίδοιεν ἔχοντας· πρὸς τῷ δὲ ἀφύῃς ἡ τῆς
προσακτικῆς ἑμφασις, δι' αὐτῆς γὰρ τοῖς ἄλλοις κε-
λεύομεν, ἅττα ἂν αὐτοὶ παραιτοίμεθα. Διὸ καὶ τὰ
μὲν προσακτικὰ, ἀφορισικὰ, τὰ δὲ ὑποθετικὰ, συλ-
ληπτικὰ προσεῖρηται.

„Τὸ δὲ τρίτον τῶν προσακτικῶν.

Εὐνόμισάντινες τὸ τρίτον τῶν προσακτικῶν εἶναι
καὶ δεύτερον, ὅς διελέγχει ὁ Ἀπολλώνιος. Καίτοι
καὶ γὰρ τὸ λεγέτω, καὶ τὸ λεγέτωσαν, ἐπὶ β'. πολ-
λάκις ἐκφέρεται, ὃ ἂν πρὸς τὸς ἀπόντας τὸ κέλευ-
σμα ἀπαγγείλῃ ἀναδεξάμενον, ὃ μὲν τοι β'. τῷ ὄν-
τι εἰσὶν, ὡς ἐδὲ τοῖς παρῶσιν (ὃ τῶν β'. ἐστὶν) ἐπιφω-
νόμενα. Εὐνεῖσιν ἄλλ' ἔν ἐν τοῖς δε τοῖς γ' τὰ β'. ἐ-
ναλλασσομένως, ἥ φησιν Ἀπολλών., ἥτοι κατ' ἐναλ-
λαγὴν χήματος, κατὰ κανόνα μηδαμῶς ἐνεῖναι δυ-
νάμενα.

Εὐκλική.

„Εἰς πλείονα ἐπίτασιν.

Νοητέον τῆς εὐχῆς, ἣν καθ' ἑαυτὰ σημαίνει, ἄφ' ἧς καὶ ὠνόμασαι.

„Τοῖς δὲ ὀριστικοῖς δεόντως.

Ἐπεὶ γὰρ καθ' ἑαυτὰ εὐχὴν ἥκιστα σημαίνει, ἀνάγκη αὐτοῖς εὐχῆς ἐπὶ ῥῆμα παρασυνάπτειν.

„Μετὰ τῷ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικήν.

Γράφ. καὶ τὴν εὐκτικήν, κτ.

Οὐ γὰρ συμπάριστα τὸ ἐφ' ᾧ.

Οὐ γὰρ τὸ ἐν ἐφέσει ὃν συσσημαίνεται, καὶ ὑπὲρ ἧς ἡ εὐχή. Τὸ δὲ παρίσταται δικανικὸν ἐν, σημαίνει κυρίως τὸ ἐνώπιον ἵσταται, καὶ εἰς μέσον, καὶ προκειλημένος ἦκω.

„Ὡς περ ἄρα.

Πολλὰ τέτοις εἰκίτα ἐπιφέρει ἐξ Ἀπολλωνίου· οἶον εἰς καὶ ἄνθρωπος. Ἐκάτερον γὰρ ἐντι σημαίνει, ἀλλὰ μετὰ διαφορᾶς. Τὸ μὲν γὰρ εἰς τῷτο μάλιστα, ὁ δὲ ἄνθρωπος παρὰ τὴν κοινὴν καὶ δευτέραν ἐσίαν, καὶ τῷτο· παρυφίσταται δὲ ἐς τὸ μὴ αὐθυπάρκτως, μηδ' αὐθυποσάτως, ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ τὸ εἶναι ἔχον ὑφεσηκέναι. Οὕτω δὴ τὸ εἰς ἐν τῷ ἄνθρώπῳ ὑφίσταται· τετέστι τὸ ἄνθρωπος, ἔχει τὸ εἰς ἑαυτῷ παρυφιστάμενον. Ὑφίσταται δέ τοι τὸ φύσει αὐθυπαρκτον.

„Καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰλιόθεν.

„Καθὸ τὸ μὲν ἰλιόθεν μετὰ τῆς ἐκ τῆς τόπῃ
 „σημασίας, συμπάρισησι καὶ τὸ ἴδιον τῆς τόπῃ. Τόγε
 „μὴν ἄλλοθεν αὐτὸ μόνον παρίσησι τὴν ἐκ τόπῃ
 „χέσιν. Ἀπολλών.

„Ὡς ἐν ὑποκειμένῳ.

Μετάτινος ὑποκειμένῃ, ὡς Ἀπολλώνιος.

„Τὸ δ' αἶθ' ὄφελος.

Ἰλ. α. καὶ γ. Αἶθ' ὄφελος τ' ἄγονος τ' ἐ-
 θεῖται, ἄγαμόςτ' ἀπολέσθαι. Τὸ δ' ὄφελος δεύτε-
 ρον ἀπὸ τῆς ὥφελον, διὰ τὸ μέτρον τὸ ὦ βραχυνό-
 μενον, καὶ τρίτον τὸ ὥφελος διενήνοχε τῆς διὰ τῆς ο
 ὄφελον, ὅσα καὶ τῶν εἶθε, καὶ αἶθε, καὶ τῶν παραπλη-
 σίων εὐκτικῶν ἐπιρρήμάτων· τὸ μὲν γὰρ παρὰ τὴν
 εὐχὴν, καὶ ἀριθμὸν σημαίνει, καὶ πρόσωπον, τὰ δὲ
 εὐχὴν ἄκρατον ἀναρίθμωστε, καὶ ἀπροσώπως. Ταύ-
 τητοι τὸ αἶθ' ὄφελος ἐκ τῆς παραλλήλῃς εἰρηῶται καὶ
 παραδέχονται. Ἐκ παραλλήλῃς δὲ τὸ τὰς ἰσοδυναμέ-
 σαι φωνὰς ἐν τῷ λόγῳ παρατιθέμενον ἀλλήλαις
 εἴρηται ὁχῆμα· οἷον τυχὸν ἴσως, καὶ πάνυ σφοδρὰ, καὶ
 τὰ τοιαῦτα. Παρὰ ταῦτα δὲ τὸ διὰ τῆς ο ὄφελον,
 εὐκτικῶς αἰεὶ τὰ πολλὰ συντάσσεται, ἢ ὀριστικῶς ἐν
 παρωχημένῳ χρόνῳ, ἢτοι μόνον, ἢ μετὰ τῆς ὥς, τὸ
 δ' ὥφελον ἀπαρεμφάτῳ, ἢ μόνον, ἢ σὺν ἐπιρρήμα-
 τι ἀρνητικῶς, ἢ μετὰ τῆς ὥς μεσοσυλλαβέσης καὶ τῆς
 ἐρνήσεως. Οἷον ὥφελον, καὶ ἐκ ὥφελον, καὶ ὥς μή ποτ'.

ἔφελον ἰατρῷ δεῖσθαι. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐνδέον, ὅμως ἔξωθεν ὑπακύεται.

Τ' ποτακτική.

„Δισακτικήν καλεῖσι.

Τὰς δισακτικήν τὴν ἔγκλισιν ταύτην ἀποκαλεῖντας ἐκ ἀποδεχόμενος φαίνεται ὁ Θεόδωρος, τῷ ἰδίῳ Ἀπολλωνίῳ, ὃ περ ἄλλως ἀκριβῆς ὁπαδὸς ἐν ἅπασιν σχεδὸν, διαφόρως περὶ τῆς ἀποφαινόμενος. Οὐ γὰρ μόνω, φησὶ, τῷ δισακτικῷ εἶναι ἢ ἔγκλισις αὕτη συνάπτεται, ὥς ἐξ αὐτῆς καὶ παρονομάζεσθαι, συμφέρεται γὰρ καὶ τοῖς ἀποτελεσικοῖς ἵνα, ὅπως, καὶ τοῖς ὁμοίοις· οἷον δὲ τὸν χάρτην, ἵνα γράψω. Καὶ τοίνυν ὁ δισακτικήν ὀνομασέον εἶναι λέγει, ὑποτακτικήν δὲ, τὸ μᾶλλον καθόλου, ὡς συνδέσμοις τισὶν ἢ τοῖς δισακτικοῖς, ἢ ἀποτελεσικοῖς ὑποταττομένην.

„Τοῖς προκειμένοις.

Δισακτικοῖς τε, καὶ ἀποτελεσικοῖς.

„Καὶ τῶν ἴσων.

Ἰσοδυναμῶντων, οἷον εἰ, ἂν, ἤν.

„Ἐὰν γεμὴν σύνταξις παρωχημένη.

Ὅ, τε ἵνα, καὶ οἱ παραπλήσιοι ἐνεσῶτι κρίνω, ἢ μέλλοντι συμφερόμενοι, ἀποτελεσικοὶ μόνον λέγονται· τῷ παρωχημένῳ δὲ, αἰτιολογικοὶ μᾶλλον. Τῶν μὲν γὰρ παρωχημένων ἔσι καὶ λόγον ἀποδῶ-

ναι, τῶν μελλόντων δὲ ἔ· οἷον ἢν εἴποις, ἵνα φιλο-
 λογήσω πάρεσιν, ἢ παρέσαι Δίων, τὸ ἵνα ἀποτε-
 λεσικὸν ἔσαι· ἐὰν δὲ, ἵνα φιλολογήσω, παρεγένε-
 το Δίων, μᾶλλον αἰτιολογικόν. Καίτοι ἀποτελεσι-
 κῶς ἂν καὶ ἔτω νοηθεῖη, ἀντὶ τῆς εἰς τὸ φιλολογῆσαι-
 με παρεγένετο Δίων. Ἐπομένων ἔν τῶν παρωχημέ-
 νων, αἰτιολογικῶς φαμέν, ἢ ἀποτελεσικῶς, ἔτως,
 ἵνα διδάξη, παρεγένετο Δίων· μελλόντων δὲ, αἰ-
 ἀποτελεσικῶς, αἰτιολογικῶς δὲ ἔδέποτε· οἷον, ἵνα
 διδάξη, παραγενήσεται. Ἐνθα δὴ καὶ τῆτο προσση-
 μειωτέον, ὡς ἐπὶ ἐνεσῶτος, ἢ μέλλοντος, τῆτέσιν
 ἀποτελεσικῶς τὸ ὑποτακτικὸν παρεισάγεται, ἐπὶ
 δὲ παρωχημένε, τῆτέσιν αἰτιολογικῶς, καὶ ἡ εὐκτι-
 κή, καὶ ἡ ὀρισιική· οἷον Ξενοφ. ἐν α. Παιδ. ἵνα ἐν τῷ
 σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδω. Καὶ
 Λακκιαν. Εἰ γάρτοι ἔφη τῇ πνοῇ τῶν ἰωντε, καὶ ῥό-
 δων χαίρουσιν, ὑπὸ τῇ ρινὶ μάλισ' ἂν ἐχρῆν αὐτὰς σέ-
 φρωθαι, ἵν' ὡς πλείστον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς. Καὶ Δεί-
 ναρχ. κατὰ Δημοφ. ἵνα τότε δόντος δίκην τῆς θηρίε-
 τέτε, καὶ τῶν μερισαμένων ἐκεῖνα τὰ χρήματα φα-
 νερῶν γενομένων, καὶ τῆς περὶ Θηβαίεας προδοσίας ἐξε-
 λεγχθεΐσης, ἢν ἔτος προδέδωκεν, ἀπηλλάγμεθα
 τέτε τῆς δημαγωγῆς.

Ἀπαρέμφατος.

„Τὸ δ' ἀπαρέμφατον.

Οὕτω καλεῖται, ὡς μὴ παρεμφαῖνον ἀριθμὸν, καὶ δὲ πρόσωπον.

„Ὀνομά ἐσι ῥήματος.

Τεκμήριον δὲ, ὅτι ἅπασαν διάθεσιν δι' αὐτῶ ἐσιν ἀναπτύσσειν· οἷον εἰπὼν ἀναγινώσκω, τίποτ' ἀπεφηνάμην; ἀναγινώσκειν με. Τὶ δὲ, ἀναγινώσκει; προσέταξάσε ἀναγινώσκειν. Τὶ δὲ, ἀναγινώσκει; ἡυξάμην ἐκεῖνον ἀναγινώσκειν. Τὶ δὲ, ἐὰν ἀναγινώσκῃς, ἐγκρατὴς ἔσῃ τῆς παιδείας; ὑπέσχημαῖσσι εἰς τέλος ἡξεῖν τῶ καλῶ κυνηγεσίῃς, ὑποδέμενός σε ἀναγινώσκειν. Ἐξ ὧν καὶ τὰ λεγόμενα τῷ Θεοδώρῳ συνήσεις ῥᾶδιον. Τῶν δὲ τὸ ἀπαρέμφατον ὄνομα λέγειν ῥηματικὸν ἀξιωσάντων, πρῶτοι ἐγένοντο Ἀπολλώνιος, καὶ Τρύφων, ἐνὶ τέτῳ διαπεφωνηκότες, ὅτι ὁ μὲν Τρύφων, ῥηματικὸν ὄνομα ἡξίε καλεῖν, ὅτε ἐπιφέρει τὸ ἄρθρον· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ ἀνάρθρως ἐκφερόμενον καθ' ἑαυτὸ τοῖστον ἡγήσατο· ταῦτα γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ κατὰ τῶ Τρύφωνος φέρεται αὐτῷ γεγραμμένα. Ἀπ᾽ αὐτῶν γὰρ ἐκεῖνο „ἐσι διαλαβεῖν, ὡς πᾶν ἀπαρέμφατον ὄνομά ἐσι „ῥηματικόν. Εἶγε καὶ οἱ ἀπὸ τῆς σοφίας αὐτὸ μὲν „καλῶσι ῥήμα, τὸ δὲ περιπατεῖ, ἡγράφει κατηγόρημα, ἢ σύμβαμα, καὶ ἔτι τὰς ἀπὸ τέτῳ

„ἐγκλίσεις. Διάτρετο, καὶ ὡς ἐπὶ γενικὸν ὄνομα τὸ
 „ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἐγκλίσις ὑποσρέφει.

„Καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς δὲ τρετο μὲν
 „ῥῆμα καλεῖσι.

Ῥῆμα δὲ αὐτὰ καλεῖσιν οἱ Στωϊκοὶ διὰ τὸ χρό-
 νον μετὰ ἐνεργείας, ἢ πάθος, ἢ ἑδαιτέρου τινὸς εἶναι
 σημαντικόν, (καὶ τρε κατὰ τὸ ῥῆμα ὀριστικὸν λόγον κεί-
 ται γνωρίσματα.) ἄνευ προσώπου, καὶ ἀριθμοῦ, καὶ πα-
 θήματος, ἅττα ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσι συνεμφαί-
 νεται. Ταῦτα γὰρ κυρίως εἰπεῖν ἔχει τρε ῥήματος χα-
 ρακτικῆς εἰσὶν, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τρε ῥήματος σημαίνον-
 μενον, προσώπῳ τινὶ ἐπίπτει, τῷ δὲ προσώπῳ, καὶ
 ἀριθμῷ, καὶ παθήματος ἔμφασις παρακολουθεῖ, ἢ
 καλῶς σεσημέικωκεν Ἀπολλώνιος. Τὰς δὲ λοιπὰς
 τῶν ἀπαρεμφατικῶν ῥημάτων φωνὰς, καὶ μάλιστα τὰς
 τῶν ὀριστικῶν, οἱ Στωϊκοὶ καλεῖσι κατηγορήματα, ἢ
 συμβάματα. Οὐμὴν ἀπάντων τῶν ῥημάτων (φησὶν
 ὁ Πορφύριος), ὅσα δὲ ὀνομασικῆς κατηγοροῦμενα ἀπό-
 φανσιν ἐκτελεῖ· οἷον τὸ περιπατεῖ· λέγομεν γὰρ
 αὐτοτελῶς, ὅτι Σωκράτης περιπατεῖ. Ταῦτα δὲ καὶ
 συμβάματα, ὅτι κατὰ συμβαινέσας διαθέσεις μετα-
 σχηματίζεται. Τὰ δὲ φιλεῖ καὶ γράφει, οἷς πρὸς ἐκ-
 φανσιν τελεῖς νοήματος πλαγία ἐνδεῖ, τὰ τοιαῦτα
 ἐλάττονα κατηγορήματα καλεῖσιν. Οἷον Σωκράτης
 φιλεῖ Ἀλκιβιάδην. Τὰ δὲ μόνη πλαγία εἰς αὐτο-
 τελῇ ἀπόφανσιν συναπτόμενα, οἷον Σωκράτει με-
 ταμέλει, παρασυμβάματα, οἷον δήτινα παρακείμενα

τοῖς συμβάμασιν ὄντα· τὰ δὲ δυσὶ πλαγίαις ἐλάττονα παρασυμβάματα, οἷον τὸ μέλει· Σωκράτει μέλει Ἀλκιβιάδες.

„Διὸ καὶ ὥς ἐπὶ κοινὸν ὄνομα.

Ἀνωτέρω διδάξας τὸ ἀπαρέμφατον ὄνομα ῥηματικὸν εἶναι, προσίθησιν ἤδη αὐτὸ καὶ κοινὸν εἶναι ὄνομα· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, καί τοι ὄνομα ἐνίοτε τέτο καλέσας, γενικώτατον ἀλλ' ἐν ῥήμα προσεῖπε. Ἄτε γὰρ δὴ πρὸς τῇ ἐνεργείᾳ, ἢ τῷ πάθει, ἢ ἑδαιτέρῳ τινὶ προσημῆτον χρόνον, σύμφωνα τῷ ὁρισμῷ τῆς ῥήματος, ὃν φθάσας ἀπέδωκε, ῥήμα ὠνόμασε. Γενικώτατον δὲ, ὅτι δι' ἀπασῶν, ὡς εἴρηται, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, ἢ κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον σημασία, ὡς γένος εἰς εἶδη διανεμόμενον, διήκει, καὶ διακέχυται. Εἰδικωτέρα γὰρ δήτις, ἢ ἐν ταῖς ἐγκλίσεσι κατὰ πρόσωπον, καὶ ἀριθμὸν, καὶ τὸ ψυχικὸν πάθημα ἔμφασις, κατ' αὐτό τε τὸ ῥήμα ἐν γένει πρὸς ταῦτα ἀδιαφορεῖ, καὶ τὸ γενικώτατον τέτων ἀφήρηται. Ἐνθεντοι καὶ τῶν ἐγκλίσεων ἀπασῶν πρῶτον τῇ φύσει τὸ ἀπαρέμφατον καὶ τέττε ἐκεῖναι, εἰ πράγματι, καὶ μὴ φωνῇ τὸ λεγόμενον ἐξετάζοιμεν. Ἐκεῖναι γὰρ ἀνακύπτουσί πως, καὶ ἐν ὑποστάσει γίνονται, τῷ ἀπαρεμφάτῳ εἰς πρόσωπων, καὶ ἀριθμῶν, καὶ παθημάτων ψυχῆς ἔμφασιν μεταχηματιζομένῳ τε, καὶ διοριζομένῳ. Εἰλήφθω καὶ γὰρ, ὡς ἐν παραδείγματι, τὸ λέγειν ἀπαρέμφατον· φανερόν ἐν, ὡς πρὸς τῇ ἐνεργείᾳ προστηναι καὶ χρόνον, ἀπρόσωπος καί τοι,

καὶ ἄνευ ὧν τῷ προσώτῳ πέφυκε παρακολυθεῖν· προ-
 σεθείτω δῆτα τῷ λέγειν, καὶ πρόσωπον, ὃ ἂν ἐνε-
 γοίῃ τὸ σημαίνόμενον, τετέστιν ὁ λέγει, καὶ τὸ πρῶ-
 τον (ἴσος γὰρ ὁ λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων) ἅματε ἐ-
 ξηνέχθω καὶ κατ' ἀριθμὸν, καὶ πάθημα ἰδιάζον τὸ ῥῆ-
 μα λέγειν, μεταχηματιζόμενον· ἔτω γὰρ ἦτοι ὀρι-
 σικὸν ἔσαι, ὡς τὸ λέγω, ἢ προσακτικὸν, ὡς τὸ λέγε,
 ἢ εὐκτικὸν, ὡς τὸ λέγοιμι, ἢ ὑποτακτικὸν, ὡς εἰάν
 λέγω. Καθάπερ ἔν αι ἐγκλίσεις ἀπὸ τῆ ἀπαρεμ-
 φάτε ἀποκυΐσκονται, ἔτω μάλιστα καὶ εἰς αὐτὸ ἀνα-
 λύονται, προτεθέντος ἐπὶ ἐκάσῃ τῆ οἰκείᾳ γνωρίσμα-
 τος· οἷον τὸ μὲν λέγω εἰς τὸ ὀρίζομαι λέγειν· τὸ δὲ
 λέγε, εἰς τὸ προσάπτω λέγειν· τὸ δὲ λέγοιμι, εἰς
 τὸ εὐχομαι λέγειν. Καί γε εἰκότως ἄρα γενικώτα-
 τον ῥῆμα ἐξύμνησε τὸ ἀπαρέμφατον ὁ Ἀπολλώνιος,
 ὥς καὶ τέτε δέον ὑπειληφέναι τὴν περὶ τῆς συντά-
 ξεως τῶν ῥημάτων ἀρχὴν ἐνστήσασθαι. Εἰ γὰρ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων τῆς τέχνης μερῶν τοῖς κατὰ τὰς φωνὰς
 τύποις σοιχῶν, τὴν ὀρισικὴν τῶν ἄλλων προέταξεν
 „ἐγκλίσεων, ἔμπης, ἀλλ' ἔκ ὡς πρώτην ἔσαν φη-
 „σιν, ὡς δὲ ἐκφανεσάτην, καὶ πολλὴν, καὶ δυναμένην
 „διδάξαι, καὶ τὰς ἐγγινομένας συνεμπτώσεις, κατὰ
 „τὰ ἐγγινόμενα πάθη, καὶ παραγωγάς. Οὗ δὲ Θεό-
 δωρος ὄνομα κοινὸν, τετέστι γενικὸν ἐξωνόμασε, πα-
 ρὰ τὸ, ἣν ἔχει σημασίαν, οἷον δῆτι ὄνομα τῆ ὑπὸ τῆ
 ῥήματος σημαίνοντος, μεταδιδόναι ταῖς λοιπαῖς ἐγκ-
 κλίσεσι. Σημαίνεται γὰρ τὸ αὐτὸ σχεδὸν δι' ἀπασῶν
 τῶν τῆ αὐτῆς ῥήματος φωνῶν, ὅτι μὴ τὸ πρόσωπον,

ἢ ὁ ἀριθμὸς, ἢ τὸ πάθημα, ὧν, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων εὐμοιρῶν, ἀφήρηται τ' ἀπαρέμφατον, ἢ οἷς τῆτο ἐκείνων ἀντιδιέσθαι. τὸ δὲ δὴ κοινὸν τῆς σημασίας ἢ τῆ τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις εἰς αὐτὸ τῆτο ἀναλύεσθαι παραίτιον γίνεται.

„Ε'ξ ἀποφάνσεως.

Γράφ. Ε'ξ ἀποφάνσεως δὴ, ἐν τῷ κώδικι. Ε'κ αὐτερον δὲ ἀπὸ τῆ ἀποφαίνεσθαι. Ε'σι δὲ ἀπόφανσις τοῖς διαλεκτικοῖς λόγος ἀληθείας, ἢ ψεύδους σημαντικὸς, ὅς τὰ πολλὰ ἐξ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ὀριστικῶς συνίσταται. Διαιρεῖται δὲ εἰς κατάφασιν, ἢ ἀπόφασιν, τὴν ἀπὸ τῆ ἀποφᾶναι. Καὶ ἀπόφανσις μὲν ἐστίν, ὃ Σωκράτης διαλέγεται· Α'φήγησις δὲ, ὀρίζομαι, Φημί, λέγω, Σωκράτην διαλέγεσθαι, ἢ ὅτι Σωκράτης διαλέγεται· ὥς τὸ ὀριστικὸν εἰς τὸ ἀπαρέμφατον ἀναλύοντες, ἀπὸ τῆς ἀποφάνσεως μεταπίπτομεν ἐπὶ τὴν ἀφήγησιν.

„Ι'διώματα.

Ι'δίωμα τῆς μὲν ὀριστικῆς τὸ ὀρίζομαι· τῆς δὲ προσηκτικῆς τὸ προσάπτω· τῆς δὲ εὐκτικῆς τὸ εὐχομαι· τῆς δὲ ὑποτακτικῆς εἴη ἂν (παρ' ἑδενὶ γὰρ ἐνέτυχον) ἐκ τῶν ἄλλων παραδειγμάτων εἰκάζουσι τὸ ὑποτάπτω, ἢ τὸ δισάζω, ἢ τι τοιοῦτον, οἷον χάρακτηρίζειν τὴν ἐγκλίσιν.

„Ταῦτ' ἄρα.

Τοιγαρὲν· διὰ ταῦτ' ἄρα. ἐξυπακέτται γὰρ ἡ διά. Καὶ τοίνυν, ἐπεὶ τὸ ἀπαρέμφατον τῆ ῥήματός ἐ-

εἰν ὄνομα, διατέτο καὶ ἄρθρον προταπτόμενον ἐπιδέ-
χεται, καὶ πολλάκις, ὅσα καὶ ὄνομα, ὑπεργεῖ· οὐ γὰρ
δηλονότι, ἢ διάθεσιν τε καὶ χρόνον σημαίνει, τῷ ἄρθρῳ
συμπλέκεται, ἀλλ' ἢ τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ τῶν δια-
θέσεων τὸ ἄρθρον ἐστίν, ἢ τῶν χρόνων, τῷ δὲ πα-
ρυφισαμένῳ πράγματι.

„Αἰτιατικὴν περιέχειν.

Ἀμεταβάτως δηλονότι. Τῷτο δὲ ἰδιάζον ἐστὶν αὐ-
τῷ· ταῖς γὰρ ἄλλαις ἐγκλίσεσιν, ἐκ ἄλλως, ὅτι
μὴ μεταβατικῶς ἢ αἰτιατικῇ ἀπονέμεται. Τὸ τοίνυν
περιέχειν ῥῆμα ἀπέκλεισε τὴν μετάβασιν. Οὐ μόνον
δὲ αἰτιατικὴν πρὸ ἑαυτῆς ἀπαιτεῖ τ' ἀπαρέμφατον,
ἀλλὰ καὶ ὀνομαστικὴν τὰ πολλά. Δημ. περὶ Στεφάν.,
αἷς ἐκ τῷ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει. Καὶ αὐ-
θις· ἄράγε μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῖν δοκῶ;
ἢ μικρὰ ἀναλῶσαι ἂν τῷ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν
οἱ πλέσιοι; ὁ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καδυφεῖναι ταῦτα
σεμνύνομαι, ἐδὲ τῷ γραφεῖς ἀποφυγεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ
συμφέροντα θεῖναι τὸν νόμον, καὶ τῷ πείραν ἔργῳ δε-
δωκέναι. Ως δὲ μὲν ἔν τῷ, οἱ πλέσιοι ἐθέλειν, καὶ τὸ,
γραφεῖς ἀποφυγεῖν, ὥσπερ καὶ ἀνωτέρω, τὸ πρότε-
ρος λέγειν, σαφῶς δεικνύουσι μὴ πάντῃ τὸ ἀπαρέμ-
φατον τὴν ὀρθὴν ἀποτρέφεσθαι.

„Ἐπεὶ ὥς ῥῆμα.

Ὑποτίθουσιν αὐτίκα τὴν μετὰ πлагίων πτώ-
σεων τῷ ἀπαρεμφάτῳ μεταβατικὴν σύνταξιν μὴ
ἰδιάζεσαν αὐτῷ εἶναι, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις

κοινήν, πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων, εἶναι, καὶ γίνεσθαι· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ πτώσις ἡ ὑγυμένη τὴν ἐπομένην ἐφέλκεται· ἐπὶ μὲν ὀνομαστικῇ, προσποιεῖται τοῖς εἶναι· ἐν δὲ γενικῇ, ἐντεῦθεν ἐπὶ ἄλλον ἢ αὐτῶν ἐκείνων δοκούντων σοφωτέρων εἶναι· ἐν δὲ δοτικῇ, ὡς ὑπάρχει ἰατρῷ εἶναι· ἐν δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἀξιῶντας εἶναι κυρίως τῷ πολιτεύματι.

„Διωρισμένοις τρόποις.

Τοῖς τε τρισὶν ἀπλοῖς, καὶ τοῖς συνθέτοις, αἰτιολογικῷ, ὀργανικῷ, διαβατικῷ, ἐπιβατικῷ, ἐλλειπτικῷ δευτέρῳ, καὶ τέτῳ δισσως, ἤτοι γὰρ τελικῶς, ἢ εἰδικῶς.

„Αἰκίωσεν μαθεῖν.

Τούτο μόνον εἰς παράδειγμα ἐλήφθη τῷ εἰδικῷ, τούτοις γὰρ, ὅτι ἑμαυτοὺς, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ τελικῷ ἀπαντα.

„Ὡς εἴρηται.

Ἀνωτέρω περὶ τῶν εἰδῶν τῶν μεταβατικῶν πραγματευομένοις.

„Ὡς εἴ.

Καὶ τὸ ὡς, ἀντὶ τῷ ὡς ἀπαρεμφάτῳ φέρεται συντασσόμενον. Αἰσχί. κατὰ Τιμάρχ. κατεπαγγέλλεται γὰρ τοσούτους ἐκκαλέσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς ἑμὰς δημηγορίας, ὡς εἰδὲ ἀπαντήσεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἀπολογησόμενον· ἢ καλεῖ δὲ τὸν μέλλοντα τὸ ἐπαγγέλλεται. Καὶ τὸ ὡς δὲ αὐτὸ σὺν ἀπαρεμφάτῳ μέλλοντι Αἰσχ. περὶ

Παραπ. τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη ὁ Δημοφθένης, ὥς ἀπορρή-
 ψεν τὸ σῶμα τῷ Φιλίππῳ· ὡσαύτως διὰ τὸ Φημί·
 Τὸ δ' ὥς καὶ ὀριστικῶς ἐνίστε Ἀττικῶς. Θουκ. ἀπέ-
 χει δὲ ἡ Ρήνεια ἔτι ὀλίγον, ὥς ὁ Πολυκράτης
 τύραννος ἐλθὼν ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλύσει δὲ
 σας. Καὶ Συνέσ. τῷ Ἀδελφῷ· οἶμαι δὲ πάντας δεῖν
 ἐξῆς ἀποτροπιάζεσθαι τὸν μὲν, ὅτι τοῖστος ἐστίν, ὥς
 εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν, ἀλλ' ἐποίησεν ἄν, καὶ τοῖς ἑαυτῷ
 τρόποις αἰτίαν πρέπυσαν ἐδέξατο. Καὶ Πλάτ. ἐν
 Πρωταγ.

„Η' Ε'ΛΕΙΠΤΙΚΟΝ ΤΟ Τῷ.

Εὐδεῖ γὰρ τὸ ἐνεκα προσυπακχόμενον, Θουκ. ἐν
 Α'. δι' ὃ, τι δ' ἔλυσαν, τὰς αἰτίας ἔγραψα πρῶτον...
 τῷ μή τινος ζητῆσαι· κτ.

„Η' προθετικόν ὅμῃ ἄρῳ.

Οἶον ἐφ' ᾧ. ἐν χρόνῳ ἐνεσῶτι, ἐφ' ᾧ μεμνη-
 θαι, ἀντὶ τῷ ἐπὶ τῷ, καὶ ἐνεκα τῷ· ἐνίστε δὲ καὶ ἐφ'
 ᾧτε λέγεται πλεονάζοντος τῷ τε Ἰωνικῶς. Ἰωνικόν
 γὰρ τὸ ἐπ' ᾧτε, ἀντὶ τῷ ἐφ' ᾧ. Δημοφ. κατὰ Διο-
 νυσόδωρον, συγγραφὴν διαρρήδην γραψάμενος, ἐφ'
 ᾧτε καταπλεῖν τὴν ναῦν... εἰδὲ μὴ ἀποτίνειν κτ.
 Καὶ ἐν χρόνῳ δὲ παρωχημένῳ, ὡς Αὐτ. ἐφ' ᾧτε πλεῖ-
 σαι εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ρόδον. Καὶ
 Ἀριστοφ. ἐφ' ᾧτ' ἐκείσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι. Καὶ
 Ξενοφ. αἰρεθέντες, ἐφ' ᾧτε συγγράψαι νόμους. Πα-
 ρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἐστὶν ἕ, καὶ ἐν μέλλοντι, ἐφ' ᾧτε βοη-
 θήσιν. Πausαν. δὲ ἐν Λακωνικοῖς, ὑποτακτικῶς συνέ-

ταξε, τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ μακρότατον ἀντιχῆσιν ἐποιήσατο ὁ Ἀντίγονος εἰρήνην, ἐφ' ὥτε σφίσιν ἐπαγάγη φρερὰν ἐς τὸ μυσεῖον· εἰμὴ διέσφαλται ἀντὶ τῆς ἐπαγαγεῖν εἰσφθαρέν. Συντάσσεται δὲ συνεχῶς καὶ μέλλοντι ἔρισικῶ, οἷον Θουκυδ. ξυγ. ε'. παρέδωκαν ἑαυτὲς τοῖς Θετταλοῖς δελεύειν κατ' ὁμολογίαν, ἐφ' ὥ ἔτε ἐξάχουσιν ἑαυτὲς τῆς χώρας, ἔτε ἀποκτενεύουσιν. Καὶ Ἀ' ρις. ε'. Ἡ' θικ. καὶ χρήματα πρόοιτ' ἂν, ἐφ' ὥ πλείω λήψονται οἱ φίλοι. Καὶ Θουκυδ. ἐφ' ὥ τὲς ἄνδρας κομιῶνται. Καὶ δὴ καὶ παρωχημένῳ ἔρισικῶ, Συνέσ. Τρωίλῳ, καὶ τὸν ἥλιον εἶδεν ἐπὶ ῥητοῖς ἄνθρωπος, ἐφ' ὥ Γεννάδιον ἔγραψεν, ἀντὶ τῆς ἐγράψατο· λέγεται δὲ καὶ ἐφ' ὅτῳ· Λακκιαν, ἐφ' ὅτῳ συνεῖναι τοῖς νέοις. Καὶ Δημοσθ. ἐμὲ μηδὲν ἔχεις, ἐφ' ὅτῳ τῆς το ποιήσεις. Ἐπὶ τέτοις δὲ καὶ ἄλλαις προθέσεσιν εὐρεῖν ἔσαι σὺν ἄρθροις τὸ ἀπαρέμφατον συμφερόμενον εἰς τὸ, πρὸς τό. κτ.

Προαιρετικά, καὶ ὑπηρετικά.

„Μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς προαιρετικοῖς.

Περὶ τῆς τῶν ἀπαρεμφάτων συντάξεως ἔτι πραγματευόμενος, μάλιστα φησι, τοῖς προαίρεσιν βεβλήσεως σημαίνουσιν αὐτὰ συντάσσεσθαι, ὡς τῆς τοιαύτης δηλονότι σημασίας κατ' ἑαυτὰ πάντα ἄμοιρα ὄντα. Τῆς δὲ τοῖς προαιρετικοῖς ἡδιστα συνάπτεσθαι τὸ ἀπαρέμφατον, τεκμήριον τὸ τὰς παρεμφατικὰς ἐγκλίσεις, αἷς ἐκεῖνο εἶωθε συνεκφέρεσθαι, τὸ σημαί-

θόμενον μετάτινος βελήματος συμφοαίνειν. Ὑπηρε-
 τικά δέ ἐσιν, ὅσα δύνάμιν τινα τῷ εἰς ἔργοντι ἀγαγεῖν
 παρίσῃσιν, οἷον ἐπίσταμαι, δύναμαι. Αἰτιολογεῖ δῆτα
 τὸ τελικὸν τοῖς τοιούτοις τὰ ἀπαρέμφατον συντασσό-
 μενον ῥήμασι. Τοῖς δὲ δ' ἂν προφείης καὶ τὰ πορείας
 σημαντικά, οἷον πορεύομαι ἐντυχεῖν τ' ἀνδρὶ· καὶ τὰ
 ἱκετευτικά, οἷον ἀντιβολῶσε παραγενέσθαι, οἷς δὲ
 καὶ κατὰ τὸν ἐνεσῶτα χρόνον, ἢ ἀόριστον συμπαραλαμ-
 βάνεσθαι εἰώθεν, ὡς ἐξῆς ἔρεῖ.

Ἐνεσῶς, Ἀόριστος.

„Ἀποδώσομεν δέ.

Νοητέον τῷ εἶδει, τῆτέσι φθεγγόμεθα διὰ
 τῷ εἶδους τῷ τελικῷ· τὸ γὰρ τελικὸν παρισάνον τὸ
 ἀπαρέμφατον ἐνεσῶτι, ἢ ἀόριστῳ συντάσσεσθαι
 φιλεῖ.

„Εἰ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις.

Ἐγγεγραπτο δὲ ἐν τῷ κώδικι, εἰς τὸ ἅπαξ,
 ὥς δοκεῖν τὸν νῦν εἶναι, καθάπαξ, καθόλου, ἢ τὰ
 πολλὰ, ὡς ἂν τὸ ὑποκείμενον ἀπαιτοίη.

Ἐνεσῶς, Ἀόριστος, Μέλλων.

„Τῷ δὲ εἰδικῷ.

Ἀποδώσομεν δηλονότι, τῆτέσι τὴν εἰδικὴν αἰ-
 τίαν ἐποίσομεν, δι' ἀπαρεμφάτε παντὸς χρόνου, οἷον

ἐνεστὶς, παρῃμένον, ἢ μέλλοντος, ἀφηγέμενοι
 τι, ἢ ἱπολαμβάνειν, ἢ εἰδέναι λέγοντες· ὑπάρχον-
 μενοι δὲ, ἢ τὸ ἐσόμενον προαγορεύοντες, ἀποδώσο-
 μεν τῷ εἰδικῷ κατὰ τὸ μέλλον. Καίτοι τὸ μέλλω
 ὁρθῶς ἂν καὶ ἀπαρεμφάτῳ ἐνεστῶτος συντάσσοιτο·
 οἷον μέλλω δρᾶν. Τοῖς γὰρ τοιούτοις ῥήμασι, Φημί δὴ
 τοῖς ἀφηγηματικοῖς, οἷον λέγω, Φημί· τοῖς δοξασι-
 κοῖς, οἷον δοκῶ, οἶμαι· τοῖς γνωσικοῖς, οἷον οἶδα· καὶ
 τοῖς ἐπαγγελτικοῖς, οἷον τὸ ἐπίσμαι, εἰδικῶς τὸ ἀ-
 παρέμφατον ἐκλαμβάνεται συντασσόμενον. Παρώνυμα
 κυρίως λέγεται, ὅσα ἀπότινες ὀνόματος παρεχηματί-
 σθη, καὶ ἔχῃ τὴν προσηγορίαν, οἷον ἀνδρείος ἀπὸ τῆς
 ἀνδρίας. Καὶ τότε μέλλω πρὸς τὸ μέλλον παρωνύ-
 μως· ἔτως Ἀμμώνιος, καὶ τὸ εἰμί ὑπαρκτικὸν ῥῆμα,
 παρηγμένον εἶναι φησὶν ἀπὸ τῆς ὄντος.

„Ἀποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις
 „τὰ περὶ τὸν χρόνον.

Περὶ δὲ τῶν ἀπροσώπων φησὶν, ὡς ὁ αὐτὸς ἀ-
 ποδοθήσεται χρόνος τῷ εἰδικῷ ἐν τῇ τέττων συντά-
 ξει, ὅς περ καὶ τῷ τελικῷ, ἐνεστῶς ἀμέλει, ἢ παρε-
 ληλυθότος σημαντικός

„Ὡς εἴρηται.

Πᾶς ἐν τοῖς περὶ συντάξεως τῶν ἀπροσώπων
 ἐν Κεφ. Ἐπιβατικόν.

Πρόσωπα.

„Γῶν δὲ παρεπομένων.

Τὴν τῶν ῥημάτων σύνταξιν ἐκ τῆς γένεος μάλι-
 σα, καὶ τῆς ἐγκλίσεως, καὶ τῆς χρόνου εἰς τόδε διδά-
 ξας, ἤδη περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, καὶ ἐκ τῆς προσώπου ἐπι-
 χειρεῖ.

„Πρῶτον τῷ περὶ ἑαυτοῦ.

Τῆς Α' πολλωνίς φασὶν εἶναι τὸν ὀρισμόν.

„Ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τῆς

„πρώτης τε καὶ δευτέρας.

Τιμιώτερον εἶναι τῆς β'. τὸ πρῶτον Μάξιμος ὁ
 Πλανέδης φησὶ· πῇ μὲν, ὅτι τῆς α'. μὴ λέγοντος,
 καὶ ἂν ἀκυσθεῖν τὸ β'. πῇ δ' ὅτι καὶ τῆς β' ἀπόντος,
 παρείη ἂν τὸ α'. καὶ φθεγγόιτο· τῆς δ' ὅπερ Εὐριπί-
 δης ἐμφανὲς ἴσησιν ἐν τοῖς προλόγοις, καὶ τῶν δευ-
 τέρων μὴ παρόντων τὰ πρῶτα παρεισάγων τε, καὶ
 φθεγγόμενα παρισῶν. Πῇ δὲ τέως, ὅτι καθάπερ τὸ
 γ', ἔτῳ τοι καὶ τὸ β' τῷ πρώτῳ συμπεριέχεται. Ἀλλ-
 λὰ καὶ τὸ α' καὶ β' τῆς τρίτης ὡσαύτως εἰσὶ προφερέσε-
 ρα, ὅτι τε συμπεριέχεται ἐκείνοις τῆς το, ἀνάπαλιν δ'
 καὶ ὅτι πρὸς ἀλλήλα διαλέγεσθαι, μηδαμῶς
 τῆς γ' παραληφθέντος, δύναται· ὡς Ἰλ. π. τοὶ γὰρ
 ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὁμοσσον. Καὶ, ὅστις
 ἐμεῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο, σοὶ κοίλης
 παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρὸς ἐφήσει· συννπακέεται

δὲ τῷ τρίτῳ τάγε πρὸ τέττα, οἶον, κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· συνυπακέεται γὰρ ὁ, τε λέγων ὁ Κάλχας, καὶ πρὸς ὃν λέγει ὁ Ἀχιλλεύς.

Σύλληψις.

Ἡ δὲ σύλληψις καὶ γένει πολλάκις, καὶ ἀριθμῷ, καὶ προσώπῳ. Ἀλλ' ἐνταῦθα περὶ μόνῃς τῆς κατὰ τὰ πρόσωπα συλλήψεως γίνεται λόγος, ἥτις καὶ παρατιός ἐστι τῷ τὸ γ' τῷ α' καὶ β' λείπεσθαι. Ἐς δὲ σύλληψις προσώπων, ὅτε πλείοσιν ἑτεροπροσωπείαις εὐθείαις ῥῆμα πληθυντικὸν ἀποδίδοται, τῷ τιμιωτέρῳ προσώπῳ ῥημόττον.

„Ἐτι τὸ μὲν πρῶτον.

Τὸ πρῶτον, καὶ β'. πρόσωπον πεφύκασι συλλαμβάνειν τὸ τρίτον, ἐν ἰδίῳ πληθυντικῷ ῥήματι· ἴδιον δ' ἂν εἴη τὸ αὐτοῖς ἐκείνοις, καὶ ἔχῃ τῷ γ' σύμφωνον.

Περὶ Μετοχῆς.

Τρίτην μετὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα εὐθεὺς τὴν μετοχὴν τάττεσιν, ὡς ἀμφοτέρων μετέχουσιν, ὁ δὲ λοῖ καὶ τὸ ὄνομα, ὃν δήπε τρόπον καὶ τὸ ἑδέτερον μετὰ τὸ ἀρσενικόν, καὶ θηλυκὸν ἀριθμοῖσι διὰ τὸν ἀντίθετον λόγον· τῷ μὲν γὰρ τὰ ἀποφασκόμενα, τῷ

δὲ τὰ μετεχόμενα θεὸν προῦποτίθεσθαι· ἔδ' εὐλό-
γως ἂν πρὸ τῆς μετοχῆς ἐτάχθῃ ἀντωνυμία, ἢ ἐ-
πίρρημα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ὧν ἦκιστα ἐν μετεστιά
ἐκείνη γίνεται.

„Διάθεσιν, καὶ χρόνον, καὶ συζυγίαν.

Διὰ μὲν τῆς διαθέσεως τὴν κατ' ἐνέργειαν, ἢ
πάθος, ἢ ἑδέτερόν τι σημασίαν ἠνίξατο. Καὶ τὸν
χρόνον δὲ, καὶ τὴν συζυγίαν προσέθετο, αἰεὶ γὰρ ἡ
μετοχὴ τὰς κατὰ τὴν συζυγίαν διασώζει χαρακτῆ-
ρας, ὁμοχρονῶσα τῷ αὐτῆς ῥήματι· οἷον κρύπτων,
κρύψων, κειρυφώς· λέγων, λέξων, λελεχώς.

„Δι' ὃ καὶ τῇ μὲν τῆς ἀμφι τέννομα.

Δι' ὃ καὶ πῇ μὲν ἡ μετοχὴ τὴν τῆς ὀνόματος ἐπι-
δέχεται σύνταξιν, ὥς ὅτε τοῖς ἑσιαστικοῖς, καὶ γένει,
καὶ πτώσει, καὶ ἀριθμῷ τοῖς ὁμοίοις, κατὰ ἐπίθετα
τῶν ὀνομάτων ἀμεταβάτως συμφέρεται· πῇ δὲ κα-
τὰ τὰ ῥήματα, ἐξ ὧν αὐτὴ εἰς αἰτιατικὴν, ἢ γενι-
κὴν, ἢ δοτικὴν μεταβαίνει, ἐλλειπτικῶς, ἢ ὀργανι-
κῶς, καὶ κατὰ τ' ἄλλα τῶν συνθέσεων εἶδη, περὶ ὧν
εἴρηται.

„Τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλα.

Οἷον θέλω γράφειν.

„Καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα.

Οἷον ὁ Σωκράτης διαλέγεται· καὶ μεταβατικῶς,
τύπτω τὸν ἄνθρωπον.

„Οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε.

Οἷον θεώμενος τὰς γυμναζομένας· καὶ πρὸς τὰ

ὀνόματα, ὁ Σωκράτης διαλεγόμενος· καὶ μεταβατικῶς,
τύπτων ἄνθρωπον.

„Καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ με-
τοχικόν.

Κομψοτέραν εἶναι φησὶ τὴν φράσιν τῆς ἐπὶ
μέλλοντος μετοχῆς συντασσομένης τοῖς ῥήμασιν, ἤ-
κω, πέμπω, ἔρχομαι, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς πορείαν
σημαίνουσιν, ἢ τῷ ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ἄλλως τελικῷ
ῥήματι. Ὅσα ῥήματα (φησὶν ὁ Μοσχόπ.) δηλοῦσι
πορείαν, μετὰ μετοχῆς μέλλοντος συντάσσονται·
λέξεις εἰς ἑν, ἤκω λέξων, ἢ ἤκω λέξειν, ἢ ἵνα λέξω.
Πλέταρχ. περὶ Παίδ. Ἀγωγ. τὸ δὲ πάντων μέγι-
στον, καὶ κυριώτατον τῶν εἰρημένων ἔρχομαι φράσεων.

„Τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδώς.

Παρ' ὁ μὲν σχῆμα τυγχάνει ὅν τὸ κατὰ ἀντι-
μέρειαν, εἶδος ἐναλλαγῆς, ἢ μέρος λόγου ἀντὶ μέρος
λαμβάνεται, ὥς ἐνταῦθα ἡ μετοχὴ ἀντὶ τῆς ὀνό-
ματος.

„Ὅθεν καὶ δηλονότι πάντα τὰ πτωτι-
κὰ ἐπὶ γενικὴν.

Ἐξυπακυσέον τὸ φέρονται, τὰ ἀπὸ ῥήματος
γινόμενα, οἷον κοπεὺς τέτε, τὸ ἀπὸ τῆς κόπτω· ποιη-
τῆς λόγων παρ' Ἰσοκρ. ἐν Σοφισ. πορισικὸς τῶν ἐπι-
τηδείων, παρὰ Ξενοφ. ἐν α. Παιδείας.

Διαλὶ εἴρηται Μετοχή.

Τὴν τῆς μετοχῆς συνίστησι χρεῖαν, λίαν συντε-
 λεῖν διδάσκων αὐτὴν εἰς βραχυλογίαν, καὶ ἔδεν ἦ-
 τον εἰς ἑλληνισμόν· καὶ δὴ καὶ τρίτον, εἶναι τινὰ καὶ τὴν
 ἕξ αὐτῆς ἀνάγκην τῷ λόγῳ προσιδεῖς. Ὁ γὰρ ἑλ-
 ληνισμός, καὶ ἡ βραχυλογία ἀρεταὶ τῷ λόγῳ ἐπίση-
 μοίεϊσι. Καὶ ὁ μὲν ὀρθότης ἐστὶ καὶ ἀκρίβεια τῷ κατ'
 ἑλληνας λόγῳ, ὡς εἴρηται, κατ' ἐπισμὸν ἑντεχνον·
 δὲ λέξεις αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα περιέχουσα πρὸς δή-
 λωσιν τῷ πράγματι· ὡς ἀπέδωκε Διογένης ὁ Λαέρ-
 τιος, κατὰ τὴν Στωϊκὴν ὠρισάμενος· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης
 τὸ εὐφρασόν τε, καὶ εὐανάγνωστον ἐπὶ τὸν ἑλληνισμόν
 ἀναφέρει, κατ' ὃ λείως τε καὶ ἄνευ τραχύτητος, ἐν
 φωναῖς εὐρύθμως ἡχέσαις τὸν λόγον ἐκφέρομεν. Βρα-
 χύτερος ἐν δηλονότι ὁ λόγος ἐστὶ γράφων ἔλεγον,
 καὶ γράψας ὠφέλησα, τῷ ἔγγραφον καὶ ἔλεγον, καὶ τῷ
 ἔγγραφα καὶ ὠφέλησα, καὶ ἡ σημασία ἡ αὐτή· εἰάν
 δὲ καὶ διαφορὰν ἔχη, ὃ δὴ συμβαίνει· σημαίνει γὰρ
 τὰ πολλὰ αἰτίαν ἢ μετοχὴν συναπτομένην τῷ ῥήματι,
 ὡς ἐπὶ τῷ γράψας ὠφέλησα· τότε δὴ καὶ ἀναγκαίως
 ἐμφέρεται τῷ λόγῳ ἢ μετοχή· Εἰπόντες γὰρ ἔγρα-
 ψα καὶ ὠφέλησα κατὰ συμπλοκὴν, ἔδόλωσεν τὴν αἰ-
 τίαν τῷ γινόμενῳ ἐναπεφύναμεν, καὶ ἔδὲ τάξιν, οἷαν
 τὸ λεγόμενον ἀπαιτεῖ, κατ' Ἡρώδιαν εἰπεῖν, δεδη-
 λώκαμεν· Ἀπρόσφυκός γὰρ ἔχει πρὸς τὰ ταῦτα ἐμ-
 φαίνειν ὁ συμπλεκτικός σύνδεσμος.

„Εἰ δὲ καὶ ἑτέρας.

Νοητέον τὸ, ὃν σημασίας.

„Δεόντως.

Ἐκληπτέον ἀντὶ τῆς ἀναγκαίως· οὕτω καὶ γὰρ καὶ Μάξιμος ὁ Πλανέδης ἐξέθετο, καὶ Ἡρώδιανός, διὰ τὴν ἀναγκαίαν χρείαν εἰπών. Οὐκ ἐν τοίνυν σικτέον μετὰ τὸ δεόντως, ὅτω δὲ ἀναγνωσέον· εἰ δὲ καὶ ἑτέρας, δεόντως καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν μετινέχθῃ σχῆμα· τῆ δὲ ἀκολούθιας ἐνταῦθα δύναμιν ἔχοντος· ὡς παρὰ τῷ θείῳ Γρηγορίῳ· ἐπ’ αὐτὸν καὶ δὴ τρέψομεν.

„Εἰς τὸ πτωτικὸν μετινέχθῃ σχῆμα.

Ταῦτα ἐκ τῆς Ἡρώδιανῆς ἐλήφθη, κατ’ ὃν ἡ μετοχὴ ὥριται ῥῆμα ἔχον πτώσεις, ἀριθμὸς, καὶ διάφορα γένη.

Πλαγίως.

„Πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις.

Τὴν τῶν μετοχῶν χρῆσιν κατὰ τὸ ὀρθὸν ἐκδιδάξας, ἐπὶ τὴν τῶν αὐτῶν κατὰ πλαγιασμὸν μεταβαίνει σύνταξιν. Καί φησιν, ὅτι δισσως ἡ μετοχὴ τῷ ῥήματι συντάσσεται, πῇ μὲν ὀρθῶς, πῇ δὲ καὶ πλαγίως, ἢ τοι αἰτιωδῶς σημαίνοι, ἢ καὶ κατὰ συμβεβηκός. Ἐκβαίνει δὲ τέτταρα εἶδη συντάξεως ἐντεῦθεν, τῆς πλαγιωτέρας αὐτῷ εἰς τρόπους τρεῖς ὑποδιαίρεθέντος· ὁ μὲν ἐν ὀρθῶς ἔχων τῆς συντάξεως λόγος,

τὸν τρόπον συνίησιν, ὃν ταυτοπροσωπικὸν ἀμετά-
 βατον ἀποκαλεῖ, τῆς μετοχῆς δηλονότι τῷ ῥήματι
 κατὰ πρόσωπον τὸ αὐτὸ συμφερομένης· οἷον Σωκρά-
 τῆς περιπατῶν διαλέγεται· τὸ δὲ κατ' ἀκολέθησιν
 προσέθετο, τὴν ἐν ἀριθμῷ καὶ προσώπῳ συμφωνίαν
 τῆς μετοχῆς ἐμφαίνων μετὰ τῆς ῥήματος. Ἐν γὰρ
 δὴ τέτοις ἢ ὁρῶν αἰεὶ τῷ ῥήματι συνάδουσα εὐρεθή-
 σεται. Ἐκδὲ δὴ τῆς πλαγιασμῶ τρεῖς εἰσιν οἱ συναρ-
 τυόμενοι τρόποι, κατ' ἀριθμὸν καὶ τάξιν τῶν πλα-
 γίων, β', γ', δ' οἱ πάντες ἀδιαφόρως, (ἥτοι ἀδια-
 φορῶντες κατὰ τὸ τῆς μετοχῆς μετὰ τῆς ῥήματος,
 ἐν ἀριθμῷ, καὶ προσώπῳ σύμφωνον. Ἀντίκειται δὲ
 πρὸς ἄλληλα τὸ κατ' ἀκολέθησιν, καὶ τὸ ἀδιαφόρως.
 Καὶ τοίνυν β' μὲν ἐστίν, ὃ κατὰ τὴν γενικὴν τὴν ἀπό-
 λυτον, ὅς καὶ ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος λέγεται,
 ὅτι καὶ διαφόρων ἐν αὐτῷ συνιόντων προσώπων (ὅθεν
 καὶ ἑτεροπροσωπικὸς ἀκέραι.), ἑδεμία ἄλλ' ἐν τελεῖται
 μετάβασις, παρὰ τὸ ἀπόλυτον τῆς κατὰ τὴν μετο-
 χὴν γενικῆς, εἰς ἣν ἡ τῆς ῥήματος ἔ μεταβαίνει ἐνέρ-
 γεια· γ' δὲ ὃν ἡ δοτικὴ συνίησιν ἀδιαφόρως τε, καὶ
 μεταβατικῶς, οἷον διαλεγόμενον Σωκράτης παρῆν,
 ἢ σὺ παρῆς· δ' δὲ, ὃν ἡ αἰτιατικὴ ἀδιαφόρως ὁμοίως
 καὶ μεταβατικῶς, οἷον διαλεγόμενον ὁρῶ, ὁρᾷς, ὁρᾷ·
 ἢ καὶ τροπῇ τῆς χρόνου ἑώρα.

„Ὡς ἐκεῖνο τὸ ὁρᾷόν.

Ὡς τὸ κατ' ὁρᾷν πτώσιν α'. εἶδος τῆς συν-
 τάξεως, περὶ ἧς μικρὸν ἀνωτέρω δειληπταί.

„**Η'** τοι αἰτιωδῶς.

Οἷον γράψας ὠφέλησα· τέτῃσι γάρ, ἐὰν τῷ
γράψαι ὠφέλησα.

„**Η''** κατὰ συμβεβηκός.

Οἷον γράψας ἦλθον· ἐ γάρ, ὅτι ἔγραψα, ἦλ-
θον, συνέβη δέ μοι γράψαιτε, καὶ ἐλθεῖν.

„**Δύο** μὲν τοίνυν τρόποι.

Δύο εἰσὶν οἱ τρόποι, κατ' ἑς ἡ μετοχὴ συντάσ-
σεται, ὁ μὲν δηλονότι ὀρθῶς, ὁ δὲ πλαγίως. Εἴτα
ὡς περὶ θατέρω προσίθῃσιν, ὁ μὲν.

„**Η'** γάρ τοι παραλαγὴ τῷ προσώπῳ

„ἐνταῦθα σολοικισμός, ὡς εἴρηται.

Εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τοῖς περὶ σολοικισμοῦ, ὡς
παρ' Οἰμῳ· ὅσοι Θεοὶ εἰς' ἐν ὀλύμπῳ, σοὶ τ' ἐπι-
πείθονται, καὶ δεδμήμεθα, ἀντὶ τῷ δέδμηνται. Ἐν-
θα ἐναλλαγὴ τῷ προσώπῳ ἐστίν. Οὕτω καὶ διὰ μετο-
χῆς, εἰ εἴποις, Σωκράτης περιπατῶν διαλέγομαι, ἢ
Σωκράτης περιπατῶν διαλέγη, σολοικιεῖς. Σολοι-
κοφανῇ τοίνυν τό, τε Εὐριπίδειον ἐν Ἑκάβῃ, ἦκω
νεκρῶν κευθμῶνα, καὶ σκότος πύλας λιπῶν, ἦν ἄδης
χωρὶς ὥκισαι Θεῶν, Πολύδωρος, νοσμένης τῷ ἐγώ.
Καὶ τὸ παρὰ Θεκυδίδῃ, Θεμισοκλῆς ἦκω παρὰ σέ.

„**Ο'** δὲ ἀπὸ γενικῆς.

Κατ' ὃν ἔτως ἡ τῆς μετοχῆς γενικὴ τῷ ῥήμα-
τι συντάσσεται, ὥς ἐ ἀδιαφορεῖν κατὰ τὸ πρόσωπον,
καὶ ἦτοι συμφωνεῖν, ἢ διαφέρειν. Ἐν μὲν γάρ τῷ ὀρ-
θῷ τῆς συντάξεως τὸ ῥῆμα ὁμοιοπροσωπεῖ τῇ εὐθείᾳ,

ἐν τῷ πλαγίῳ δὲ ἀδιαφόρως, ἦτοι γὰρ ὁμοιοπροσω-
πεῖ, ἢ ἑτεροπροσωπεῖ τῇ πλαγίᾳ. Ἡ δὲ δὴ σύν-
ταξις αὕτη ἰδιάζεσθαι ἐστὶ τῇ κατὰ μετοχὴν γενικῇ,
καὶ ταύτης ἄνευ ἐκ ἂν ἀναπτυχθεῖη. Ταύτητοι καὶ ὁ
τῆς μετοχῆς πλαγιασμός, τὴν ἐν μετοχῇ τῆς γενι-
κῆς μαλιστα σύνταξιν ὑποδηλοῖ. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀν-
τὶ τῆς γενικῆς, ὅτε μὲν ὀνομασικῇ, ὅτε δὲ αἰτιατι-
κῇ εἰσι χρώμενοι.

„Τρίτος δὲ ἀπὸ δοτικῆς.

Διττὰς εἶναι τὰς τρόπας εἰπὼν, ἤδη καὶ τρίτον
τίθεισι, μετ' οὗ πολὺ καὶ δ'. ὑποθησόμενος. Τὸ μὲν
ἐν πρᾶγμα σαφές, ὁ δὲ λόγος μικρὸν δυσεξέλικτος.
Ἐξυπακυσέον δὲ καὶ ἀνταῦθα, ὡς ἀνωτέρω, τὸ φέρε-
ται εἰς ῥῆμα, ἢ ὁ νῆς ἦ, ὡς ὁ τρίτος εἰς ῥῆμα φέρε-
ται, διαφέρον καὶ προσώπῳ, καὶ ἀριθμῷ· μᾶλλον ἐν
συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω κέοιτ' ἂν κατ' ἀδιάφορον. Καί
τοι ὁ αὐτὸς ἂν ἐκατέρωθεν νῆς ἐπαχθεῖη.

„Καθόλου δέ.

Ἐν γένει δὲ ἔτω τοῖς πρὸ αὐτῶ πτωτικοῖς, γέ-
νείτε, καὶ πτώσει, εἰ δὲ βέλει καὶ ἀριθμῷ συμφωνεῖ
ἡ μετοχή, ὡς ὑπὸ τῆς ῥήματος διευδύνεσθαι.

„Ἐμοὶ βελομένῳ ἦν.

Ξενοφ. ἐν δ. Παιδ. ὅτῳ ὑμῶν μὴ ἀχθομένῳ εἴη.
Καὶ Πλάτων ἐν Φαίδ., εἴσοι ἠδομένῳ ἐσί. Καὶ Θυ-
κυδ. Ξυγ. β. τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βε-
λομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. Καὶ Θεόδω-
ρος αὐτὸς ἐκ τῶν τῆς Κικέρωνος περὶ Γήρως, ἀλλά

μοι ἐπειδὴ βελομένῳ ἦν περὶ γήρως τι συγγράψαι,
 σὺ προσέβαλες ἄξιός δῶρε τοιῷδε· καὶ Ὅμηρ. Ἰλ. ξ.
 νῦν δ' εἴη ὅς τις δέ γ' ἀμείνῃς μῆτιν ἐνίσποι, ἢ νέος,
 ἢ παλαιός, ἐμοὶ δέκεν ἀσμένῳ εἴη. Τῶν Ἀττικῶν
 δὲ ἡ φράσις, ἀναλύνοντων τὸ ῥῆμα εἰς τὴν δοτικὴν
 τῆς ἰδίας μετοχῆς ὁμοιοχρόνως τε καὶ ὁμοιαρίθμως,
 καὶ εἰς τὸ ὑπαρκτικὸν τὸ ὁμοειδὲς κατὰ τε χρόνον καὶ
 ἔγκλισιν. Αὐτίς ὁ Θεκυδ. βιβλ. ἡ. εὐθύς πλὴν ὅ-
 σοις μὴ βελομένοις ταῦτα ἦν, ἔτοιμοι ἦσαν ἐς τὰ
 ὄπλα ἰέναι. ἀντὶ τῆς, πλὴν ὅσοι μὴ ἐβέλοντο ταῦτα.

Ἀπροσώπως.

Ἐκτίθησιν ἐν τέτοις τὰ περὶ τῆς συντάξεως
 τῶν μετοχῶν τῶν ἀπροσώπων.

„Τῆ δευτέρῃ τρόπῃ.

Τῆ διὰ γενικῆς ἀπολύτῃς. Τὰ γὰρ, ἄδηλον ὅν,
 καὶ ὡς ἔμετόν αὐτοῖς ἐπιδάμνῃς· Θεκ. ξ. α. καὶ, ἔπρο-
 σῆκον, καὶ δέον ἕτερα, καὶ ἀκρωθέν αὐτῷ, ἀντὶ τῶν
 γενικῶν κεῖται.

Προσωπικῶς.

„Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν, καὶ εὐθύλο-

„γέμεναι.

Μετοχαὶ δηλονότι.

„Εν ῥήματος μοίρα.

Οὔτε μεθ' ἑαυτὴν ἢ μετοχὴ τὴν τῷ ἰδίῳ ῥήματος πτώσιν ἔχει, τὰ τῷ ῥήματος πληροῖ. Οὔτε δὲ ὑπὸ ῥήματος φέρεται μεταβατικῶς, τὰ τῷ ὀνόματος.

„Καὶ ὁμῶς ἀρσενικ' ἄττα.

Σύλληψις συμβαίνει τοῖς τῶν μετοχῶν γένεσι, οἷαπερ καὶ τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις, περὶ ἧς εἴρηται· τῷ γὰρ ἀρσενικῷ γένει ἐν συλλήψει ἔγκειται τὸ θῆλυ, τῷ δὲ τὸ ὑδέτερον.

„Μετοχὴν ἐπάγειν.

Ἀττικῶς.

„Αἱ δέπε ἡμέτεραι τ' ἄλοχοι Γ'λ. β.

„Νῆς μὲν ἤδη· γρφ. Νῆς μὲν ἔν ἤδη.

Ἀρις. περὶ ψυχῆς. Ἔστιν ὁ μὲν νῆς τῷ τύπῳ ἀρσενικός, ἡ δὲ αἰωθησις θηλυκόν. Τῇ δὲ σημασίᾳ ὑδέτερον ἑκάτερον. Διὸ καὶ ὑδετέρῳ πληθυντικῷ συντέτακται.

„Τῶν συσοίχων.

Γράφ. μηθὲν πλέον δηλῆσαι ἄλλως τῶν κτ.

Περὶ Ἀρθρου.

Οὐκ' ἄνευ λόγου οἶεται δεῖν Ἀπολλώνιος τῷ περὶ τῆς μετοχῆς τὸν περὶ τῷ ἄρθρου λόγον ἐχομένως ὑποσυνάπτεσθαι. Τῷ γὰρ ἄρθρῳ τὰ μὲν πτωτικὰ ἀντιποιεῖται, ὑδὲ τῷ ῥήματος ἀπλῶς ἀπαξιῶντος τέτῳ συμφέρεσθαι, ὡς ἐπὶ τῷ, τὸ φιλολογεῖν

καλόν ἐσι, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἡ δὲ ἀντωνυμία ἀπέχε-
ται· ἐφ' οἷς καὶ τῆς ἀντωνυμίας τὸ ἄρθρον φύσει
πρότερον· τὸ γὰρ ἀντὶ ἐτέρῃ τιθέμενον ὕστερον τῇ
φύσει, ἔ' ἀντιτίθεται. Παραλαμβάνεται δὲ ἡ ἀντω-
νυμία ἀντὶ τῆς ὀνόματος, τῆς τῷ ἄρθρῳ συμφερομένης.
Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀναφορικαὶ τῶν ἀντωνυμιῶν ἀντὶ τῶν
ἐν ἄρθρῳ ἐκφερομένων ὀνομάτων τάττονται, ὥς εἰ-
κὸς εἶναι λέγειν αὐτὰς καὶ ἀντὶ τῶν ἄρθρων παρα-
λαμβάνεσθαι. Οὐδὲν ἔνθα θαυμαστὸν, εἰ τὸ ἄρθρον,
διασπαθὲν τῆς ὀνόματος, εἰς τὴν ἀντωνυμίαν μετα-
πίπτει, μέρος ἔσαν αὐτῷ ὑποκείμενον· Οἶον, ὃ γὰρ
ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· καὶ, τὸν δ' ἀπαμειβά-
μενος, κτ.

„Ὡς διαιρεῖται πρότερον.

Ἐν βιβλ. Α'.

„Κυρίως γεμῆν ἄρθρον τὸ προτακτι-
κόν.

Τὸ γὰρ ὑποτακτικὸν ὑποτάσσεται μὲν τοῖς ὀνό-
μασι, προτάσσεται δ' ἐπὶ τοῖς ῥήμασιν. Ἔδει δὲ
τὸναντίον συμβαίνειν, ὅπερ ἐπὶ τῶν προτακτικῶν.

„Ποιῶ δ' ἀναπόλησιν προεγνωσμέ-
νε τε.

Ἀναπόλησιν λέγει τὴν ἀναφοράν· διὸ καὶ ἀνω-
τέρῳ περὶ τῶν πρὸς τῶν ὀνομάτων λέγων, ἀπε-
φαίνετο τὸ ἄρθρον εἶναι ἀναφέροντος, τετέστι πρώτης
γνώσεως, καὶ δευτέρας σημαντικόν. Ἀλλ' ἔδεις πε-
ρὶ ταυτησὶ τῆς τῆς ἄρθρου ἀναφορᾶς ἐπιμελέσετον

τὸ Α' πολλῶν ἐπραγματεύσατο. Διὸ δὴ ἐξ ὧν
 „ἐκεῖνος ἐν α. βιβλ. περὶ ταύτης φησὶ, μικρὰ πα-
 „ραθήσομαι. Ἔστιν ἔν, καὶ ὁ καὶ ἐν ἄλλοις ἀπεφηνά-
 „μεθα, ἴδιον ἄρθρον ἢ ἀναφορά· ἢ ἐστὶ προκατει-
 „λεγμένον προσῶπον παραστατικὴ. Ἀναφέρεται δὲ τὰ
 „ὀνόματα ἢ κατ' ἐξοχὴν, ὅτε φαμέν, ἔτος ἐστὶν ὁ
 „γραμματικὸς, τοιῦτοτι ἐμφαίνοντες, ὁ πάντων
 „προήκων, ὡς ἐστὶν εἰπεῖν, ὁ γενναϊότατος· ἢ καὶ κα-
 „τὰ μοναδικὴν κτῆσιν· ὁ γὰρ ἔτις ἀποφαινόμενος
 „δὲλός σ' ταῦτ' ἐποίησε, μοναδικὴν κτῆσιν ὑπαγο-
 „ρεύει· ἢ καὶ κατ' αὐτὸ μόνον ἀπλῆν ἀναφορὰν, ὅτε
 „φαμέν, ὁ ἄνθρωπος ἦλθέ σε ζητῶν. Καὶ μετ' ὀλί-
 „γα δὲ αὖτις, ἀορίσως τε καὶ κατὰ πρόληψιν γίνε-
 „σθαι τὴν ἀναφορὰν διδάσκων, ἐστ' ὅτε δὲ, φησὶ, καὶ
 „πρόληπτικώτερον πρόσωπον ἀναφέρει, ὅτε δὴ καὶ
 „ἀορίσῳδες φαίνεται· ὅτε ἔτις φαμέν, ὁ τυραννοκτο-
 „νήσας τιμάσθω· τὸ γὰρ ὡς ἐσόμενον πρόσωπον ἀ-
 „νεπόλησεν· ὁ καὶ ἐπὶ τὸ προγεγονὸς πρόσωπον ἀν-
 „ἀναχθεῖη, εἴγε ἔτις νοήτομεν, ὅτι καί τοι τυραν-
 „νοκτονήσας, ἔγω μὲν τοι τῶν νομιζομένων γερῶν με-
 „τείληφε. Τελευταῖον δὲ καὶ κατὰ πλήθους ἐμφάνι-
 „σιν, ὡς ὁ γυμνασιαρχήσας Πτολεμαῖος ἐτιμήθη·
 „ὁ γὰρ εἰς ἐμφανίζεται ὁ Πτολεμαῖος, ἀλλὰ πλείους,
 „ὧν ἐκεῖνος μάλιστα προεκρίθη. Οἱ δὲ παρὰ ταῦτα
 „διδάσκουσιν, ὅτι τὸ ἄρθρον καὶ ἰδιόντινα προσδιορισμὸν
 „ἰσοδυναμῶντα τῷ κατ' ὅλην παρίσῃσιν, οἷον ὁ ἄνθρω-
 „πος. Οὐ γὰρ ἓνα τινὰ τῶν κατ' ἑκάστα ὠρισμένως
 „σημαίνει ἀναφερόμενον ὑπὸ τῇδε, ἢ τῇδε τῇ περι-

σάσει τῆδε, ἢ τῆδε τῆ προσώπῃ, ἄλλ' εἰδικῶς τὸν
 ἄνθρωπον, ὑφ' ὃν πάντες οἱ καθ' ἑκαστα ὑπάγονται,
 ὡς ἡρμηνεύται τῷ Βησσαρίονι· ὅς δὲ καὶ τριττὴν τι-
 να χρῆσιν τῆ προτακτικῆς ἄρθρου ὑπέθετο· τὴν μὲν
 „ἀναφορὰν κατ' ἐξοχὴν δηλῶτος, ὡς ἐκάλεισεν
 „Α'πολλώνιος· τὴν δὲ τὸν λόγον τε καὶ τὸ εἶδος
 τῆ πράγματος. Οὐκ αἰεὶ δὲ τὸ εἰδικὸν ἀνάρθρως,
 ἔδεν ἦττον ἢ ἐνάρθρως ἐκφέροντος τῆ ὀνόματος·
 ὡς Α'ρις. γ'. τῶν Μεταφ. ἔχ' ἑτερόντι δηλοῖ κατὰ
 τὴν λέξιν ἐπαναδιπλέμενον τὸ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
 ἄνθρωπος. Διὸ καὶ ἐν τοῖς προβλήμασιν εἰδικῶς πολ-
 λάκις ἀνάρθρως ἐξήνευγεν, ἄλλοτε δὲ ἐνάρθρως·
 διατὶ ἄνθρωπος γίνεται ἰχνόφωνον; καὶ διατὶ μᾶλ-
 λον ἄνθρωπος πολλὰς φωνὰς ἀφίησι; καὶ διατὶ ὁ ἄν-
 θρωπος χαίτην ἔχει; καὶ διατὶ ὁ ἄνθρωπος μόν-
 ον ἴχει λεύκη; Καὶ πληθύντ. ἄνευ ἄρθρου, διατὶ
 ὄρνιθες, καὶ ἄνθρωποι, καὶ τῶν ζώων τὰ ἀνδρεῖα σκληρό-
 τερα; Τὴν δὲ, καθ' ἣν ἐπίτι προεγνωσμένον ἀπλῶς
 „ἀναφέρει· ἣν Α'πολλ. ἀπλῆν ἀναφορὰν προσεῖπεν.
 Ο' δὲ Θεόδωρος καθόλου τῆς τῆς ἄρθρου ἀναφορᾶς
 ἐμνημόνευσεν, ἐνὶ ὀνόματι συμπάσας αὐτῆς τὰς χρή-
 σεις συμπεριλαβὼν· καθάπερ δὲ καὶ Α'πολλώνιος,
 ὅς καί τοι εἰς πέντε εἰδικωτέρους τρόπους διεῖλεν, ἀ-
 ναφορὰν γε μὴν κατὰ γένος πανταχῶς ἀπεκάλεισεν.

„Τὰ μὲν ἐν προτακτικᾷ πάντων τῶν
 „ὀνομάτων.

Ἡ' δ' ὁκεῖ ἐαυτῷ ἀντιπεριπίπτειν ὁ Θεόδωρος,

ὅς πάντων ἐπὶ τῷ παρόντος Φησὶ, τῶν πευσικῶν τε
 καὶ ἀορίστων ἀνωτέρω ἀφελόμενος; Οἱ δὲ ἔδὲ τῶν
 ἀριθμητικῶν, καί τινων ἄλλων φασὶ προτάττεσθαι.
 Ἀλλ' ἔδὲν ἂν εὖροις εἶδος ὀνόματος, ὃ μὴ ἐνίοτε τὸ
 ἄρῃον συμφέροιτο. Πάντως γὰρ πολλῶν πευσικῶν,
 καὶ μόνον ἐπ' ἀντερωτήσῃ, ὃ φησιν ὁ Θεόδωρος, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ ἐρωτήσῃ ἀρκτική λόγῃ τὸ ἄρῃον ἔστιν ἰδεῖν
 προτιθέμενον· οἷον Δημοφ. περὶ Στεφάν. ἀλλὰ τὸν
 ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἂν ἐροίμην,
 τῆς ποίας μερίδας γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβέλετ' ἂν; Οἱ
 δὲ Θεόφραστος ἐν α'. περὶ αἰτίων, ἅμα καὶ ἐν ἁρῃονος,
 καὶ ἀνἁρῃονος ἐξέφερε· πλείων γὰρ ὁ λόγος, καὶ ἔ-
 χων τινὰ ἀπορίαν, ποῖα θερμὰ καὶ ψυχρὰ, καὶ τοῖς
 ποίοις διορίζεον; καὶ ὁ αὐτ. ἐν γ', ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ γέ-
 νη διαφέρει, καὶ αἱ χώραι, τέτο χρὴ πειρᾶσθαι δια-
 ρεῖν τὰ ποῖα, καὶ ταῖς ποίαις οἰκεῖα; Ἀριστοφ. εἰπέ
 δὴ νῦν ἐμοί. Σωκρ. τὸ τί; Εἰπὶ τέτων ἔν ἅπαντων
 πύσμα ἐστὶν ἀρκτικὸν λόγῃ, ἔδαμῃ δ' ἀντερώτημα.
 εἰμήτις; τὰ πρὸ τῆς πυσματικῆς φωνῆς τῶν ἐπο-
 μένων ὀνομάτων μᾶλλον οἶοιτο εἶναι, οἷον τῆς ποίας
 μερίδος, ἀντὶ τῆς ποίας τῆς μερίδος· καὶ, ποῖα θερ-
 μὰ καὶ ψυχρὰ, καὶ τοῖς ποίοις διορίζεον, ἀντὶ ποίοις
 τοῖς γνωρίσμασι, καὶ σημείοις. Ξενοφ. ἐν Τυραν. ἰδὼν
 γὰρ πρῶτον προσειπάτω τινὰ φιλικῶς, ὃ, τε ἁρχων,
 καὶ ὁ ιδιώτης· ἐν τέτῳ τὴν ποτέρῃ πρόσρησιν μᾶλ-
 λον εὐφραίνειν τὸν ἀκέσαντα νομίζεις; Ἰῆσι δὲ ἐ-
 παινεσάντων ἀμφοτέρων τὸν αὐτὸν, τὸν πότερον δο-
 κεῖς ἔπαινον ἐξικνεῖσθαι μᾶλλον εἰς εὐφροσύνην; Να-

ζιανζ. κατὰ Γ'ελιαν· Σὺ κατὰ τῆς μεγάλης τῆς χρι-
 στῆ κληρονομίας; (ὁ τις, καὶ πόθεν, καὶ πόσος)· τῆς
 μεγάλης, καὶ ἔποτε παυσομένης; Ἀντὶ τῆς σὺ ὁ
 ταῦτα τολμήσας; Καὶ πρὸ τῶν ἀορίστων δὲ παρ'
 Ἀ'ρις. τὸ προτακτικόν, αὐτὸ τῆτο γίνεται· οἶον
 ἐν β τῶν Μεταφ. ἔ γάρ ἐστὶ γένος ἄνθρωπος τῶν
 τινῶν ἀνθρώπων· ὁ Αὐτὸς περὶ εἰδεῶν· ἔ γάρ ἄν
 δείημεν εἶναι τινὰ οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας. Ἐν
 τέτοις δὲ καὶ τοῖς ὁμοίοις τὰ τινὰ παρείληπται ἀντὶ
 τῶν κατ' ἑκάστα. Πολλάκις δὲ καὶ πρὸ τῶν ἀριθμητι-
 κῶν τιθεμένοις ἐντυχεῖν ἔσαι τοῖς ἄρθροις· Γαλην.
 ἐν α'. πρὸς Γλαύκωνα. Ἦν δὲ τὸ μεिरάκιον ἡλικία
 μὲν ἀμφὶ τὰ ὀκτωκαίδεκα ἔτη. Ξενοφ. ἐν Οἰκονομι-
 κοῖς. Ῥ'αδίως γάρ ἀνὴρ εἰς παρὰ τῆς δέκα διαφέρει
 τῷ ἐν ὥρᾳ ἐργάζεσθαι· ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις
 παρὰ σαδία διακόσια, ἔστιν ὅτε τοῖς ἑκατὸν σαδίοις
 διήνεγκαν οἱ ἄνθρωποι τῷ τάχει. Ἀ'ρις. ἐν ζ'. περὶ
 ζώων ἰσορίας, καλεῖνται δὲ ἐκρύσεις μὲν αἱ μέχρι
 τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν διαφοραὶ, ἐκτρωσμοὶ δὲ αἱ μέ-
 χρι τῶν τετταράκοντα. Ξενοφ. εἰς ὃ ὁ ἑξάμηνος, καὶ
 ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἔτη τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα· καὶ ἀλ-
 λαχῆ, ἀνάρθρως· διδόασίτε, ὅσα περ ἦτησε, καὶ ἑξα-
 μήνη σίτων. Οὕτως ἔν ἐκ ἔστιν ὅτε σχεδὸν ἔ προτέ-
 τακται τὸ ἄρθρον ὀνόματος. Εἰ δὲ ἐν τῇ συντάξει
 τινῶν ἀμφισβητησίμων, ἐνγε μὲν τῇ κλίσει τῶν
 πάντων ὁμολογημένως.

„Α'λλ' ὅταν ἀπλῶς ἔτω.

Τὸ ὅστις σύνθετον, ἀντὶ τῆ ἀπλῆ ὅς, καὶ τῆ ὅς-
περ συνθέτε· τὸ δὲ ὅστις δήποτε ἀόριστον.

„Προσκειίδω δὲ τέτοις καὶ τὸ ἄττα.

Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄτινα, καὶ τὸ ὅσα, καὶ τὸ τινά.
Σεΐδ. τὸ δὲ τινὰ φιλέμενον ἄττα. Ποῖ' ἄττα, πόσ'
ἄττα, ἕτερόν ἄττα, τοσαῦτ' ἄττα, πολλ' ἄττα.

„Ἐτι τὰ μὲν προτάκτικα.

Αὐτοῖς ἀποφαίνεται ἀπάντων τε ὀνομάτων προ-
τάττεσθαι καὶ τῶν μετοχῶν τὰ προτακτικά. Ἀντωνυ-
μιῶν δὲ τῶν τε δεικτικῶν, καὶ τῶν ἀναφορικῶν ἔ, ὡς
ἐν οἰκείῳ τόπῳ εἰρήσεται. Ἀεὶ δὲ προτάττεται τῶν
μετοχῶν τῶν εἰς τὰ ῥήματα ἀναλυομένων· οἷον οἱ
λέγοντες ταῦτα ἐκ ἀληθεύουσιν. Ἐκεῖνοι, οἵτινες λέ-
γῃσι.

Πρόληψις.

„Ἐνικὸν ἔπεται.

Ῥῆμα δηλονότι.

„Ἐξεσίγεμὴν καὶ τὸ ἐνικόν.

Τοῦτο δέ τι ὄν, οἷον καὶ ἐνικὸν ὄν τῇ φωνῇ τῇ γε
σημασίᾳ ὁμῶς πλῆθος σημαίνειν· διὰ γὰρ τῆ τῆς
προλήψεως σχήματος τὰ τε κατὰ γένος εἰς τὰ
κατ' εἶδος καὶ τὰ πλεθὺν παριστώμενα εἰς τὰ καθ' ἕκα-
στα τὴν διανομὴν ἵσχει.

„Βελομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν.

Διττήτις φέρεται πρόληψις, ἡ μὲν τὰ μέρη κατ' εὐθείαν ἀμεταβάτως ἐκφέρουσα, περὶ ἧς ἄχρι τῆδε· ἡ δὲ τό, τε ὅλον, καὶ τὰ μέρη πλαγιάζουσα, μετοχῆς ἀντὶ τῆς ῥήματος ληφθείσης, μεταβατικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς, ἐφ' ἕτερον γὰρ ἡ μετοχή, ἐφ' ἕτερον δὲ τὸ, ὃ ῥῆμα ἔπεται, ἀναφέρεται πρόσωπον. Αἰτίαν δὲ τῆς μεταβάσεως τὸ ἑτεροπροσωπικόν.

„Ἰσον τὸ τάχος.

Ἐξυπακυσέον τὸ ἐσί. ἔχει δὲ διαφορὰν ἡ ἀνωτέρω σύνταξις, Σωκράτης διαλεγόμενος Δίων γράφει. Εἰ γὰρ καὶ αὕτη ἑτεροπροσωπική, ἔστιν ἄλλ' ἢν ἀμετάβατος διὰ τὸ ἀπόλυτον τῆς γενικῆς.

„Ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μὲν.

Νόειμοι, ὅτι αἱ ἀνατολαὶ κατελείφθησαν.

„Τῷ δέ.

Αἱ δυσμαὶ κατελείφθησαν.

„Ἀετὲς διαπτάντας τὸν μὲν, τὸν δέ.

Ἐπεμψαν, ἡ ἀφῆκαν.

„Τὸ δὲ Ὀμήρου Ἰλ. γ'.

Περιέχει δὲ τὸ ὁμηρικόν τὰ Ἀντήνορος πρὸς Ἑλένην περὶ Μενελάου, καὶ Ὀδυσσεύος· Κακίζει δὲ τὴν πρόληψιν ὁ Θεόδωρος, ὃ γὰρ ἡ γενικὴ, ὡς ἔδει, ἠγήσατο, ἐδ' ἡ διανομὴ εἰς πλείω διεμερίσθη· δικαι- οῖγε μὲν τὰ τῆς διαστροφῆς ἡ διάλεκτος. Ἀττικισμός γὰρ ἡ τῆς ὀνομαστικῆς, ἀντὶ τῆς Γενικῆς, χρῆ-

σις, ἀμφοτέρων καθεζομένων, ὡς ἐν τοῖς περὶ σο-
λοικισμῷ παρατετήρηται. Νεσορίδαι δ' ὁ μὲν ἔτασ'
Ἀτύμνιον ὀξεί δαρι Ἀντίλοχος, καὶ τὰ λοιπά· καὶ σύν-
τε δύο ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τῷ ἐνόησεν, ὅπως
κέρδος ἔη· ἰλ. κ. ἀντὶ δυοῖν συνερχομένοιιν.

„Ιῶδιον δὲ τῷ προτακτικῷ ἐδετέρω.

Μέχρι τῷδε περὶ χρήσεως ἄρθρων κατὰ τὴν
πρόληψιν διελθὼν, ἤδη, ὅπως ἄλλως ἐν χρήσει ἦκει,
ἐπιχειρεῖ πραγματεύεσθαι, καὶ μάλιστα τὸ ἐν ἐδε-
τέρῳ γένει· ὃ δὲ καὶ παντὸς μέρους τῷ λόγῳ αὐτῷ ἐ-
δὲν ἦττον προτάττεσθαι ὀρικῶς φησὶν, ὅπερ ἐστὶν ὀ-
ριστικῶς, οἰασθὲν φωνῆς, καὶ τῷ λόγῳ κατὰ τὴν ὕ-
λην ὀρισμῶν ἀποδιδομένων· ὕλη γὰρ λέξεώς ἐστι,
γράμμα, καὶ συλλαβή, καὶ τόνος, καὶ χρόνος· τῷ δὲ
λόγῳ ὕλη, αἱ ἐκ τοιασδὲ ὕλης συνιστάμεναι λέξεις.
Εὐθεν τοι τὸ τύπτω εἰπόντες, ἔχῃ τὸ σημαίνονμενον
τῆς φωνῆς, αὐτὴν δὲ τὴν φωνὴν ὕλικῶς ὑποσημαι-
νόμεθα. Καὶ τὸ Σωκράτης δὲ διαλέγεται, ὡσαύτως.
Καὶ πάντα ἔτως ἐκλαμβάνόμενα, ἐδέτερά τε τῷ γέ-
νει ἐστὶ, καὶ ἀκλίτως ἔχει, καί τοι τῷ προταττομένῳ
ἄρθρῳ κλιτῷ τυγχάνοντος.

„Εἴ τι τὸ ὅς.

Τρόπους τρεῖς συντάξεως τῷ ἄρθρῳ ὡς ὑποτίθη-
σι· τῆς μὲν ἐξ ὀρθῆς καὶ πλαγίας, τῆς δὲ ἐκ δυεῖν
ὀρθῶν, τῆς δὲ ἐκ δυεῖν πλαγίων. Εἰ μὲν ἔν τῷ
α'. τρόπῳ διδάσκει, αἰτιατικῇ, ἢ ἑτέρα τινὶ πλα-
γίᾳ τῷ ὀνόματος ἐφεπόμενον πτώσει, μὴ μόνον γέ-

νει τε καὶ ἀριθμῶ συμφωνεῖν ταύτῃ τὸ ἄρθρον ὅς, ἄλ-
 λὰ καὶ ἐτέρῳ τῷ ῥήματι, ὡς συμφέρεται, ὅτω πειθαρχεῖν,
 ὡς ἐν ἡ πτώσει ἐκεῖνο ἀπαιτεῖ, τίθεσθαι. Ἀλ-
 λὰ τῆτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τρόπων παρατηρούμενόν
 ἐσιν. Ἐςι δὲ ἡ τὸν δε τὸν τρόπον ἔχουσα σύνταξις
 μεταβατική, οἷον Ὀδυσ. α. Ἄνδρα μοι ἔννεπε μέσσα,
 κτ. Αἱ γὰρ διαφέρεισαι τῶν ῥημάτων διαθέσεις
 ἐπὶ πρόσωπα διαφορὰν ἔχοντα ἀναφορὰν ἔχουσι.
 Συμβαίνει δὲ τὸ αὐτὸ καὶ τῆς μὲν ὀνομαστικῆς εὐθείας
 ἡγεμένης, τῆς δὲ ἀρθρικής πλαγίας ἐπομένης,
 ὡς. Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ περὶ
 τῆτο μικρὸν ὕψερν.

„Ὀνόματος αἰτιατική.

Ἡ ἑτέρα πλαγία τῆ ὀνόματος.

„Εἰ δὲ εὐθεῖα συντάττοιο εὐθεῖα.

Τῆτέσιν, εἰδὲ εὐθεῖα ὅς τῆ ἄρθρου, συντάττοι-
 το εὐθεῖα ὀνόματος προηγμένη, ἀμετάβατος ἡ σύν-
 ταξις γένοιτ' ἂν.

„Εἰδὲ δύο πλαγίαι εἶεν.

Μία μὲν τῆ ὅς, ἑτέρα δὲ προηγμένη ὀνόμα-
 τος δηλονότι.

„Τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔλεω, τρέφω.

Ἐνθα μετάβασίς ἐσιν, ὅχ ὅτι τὰ ῥήματα ἐπὶ
 διαφέροντα πρόσωπα τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ἀλλ' ὅτι
 ἐκάτερον τὸ ῥῆμα μεταβαίνει ἀπὸ προσώπου εἰς πρό-
 σωπον.

„Εἰ δ' ἢ μὲν τῶν πτώσεων εἴη εὐθεΐα.

Ἐπάνεισιν ἐπὶ τὸν α'. τρόπον, ὃν ἔγω συντίθε-
θαί φησιν, ὡς ἦτοι τῆνομα, πρὸς ὃ, τ' ἄρθρον ἀνα-
φέρεται, κατ' εὐθεΐαν κείσθαι, τὸ δὲ ἄρθρον πλαγί-
ως, οἷον ὃν ἀγαπᾷ θεός, ἀποθνήσκει νέος· ὅπερ τὸ
ῥῆμα ἐπὶ τὸν εὐθειολογούμενον νέον μεταβαίνει· ἢ
γὰρ πλαγιάζεσθαι μὲν τῆνομα, εὐθειολογεῖσθαι δὲ
τ' ἄρθρον, τὸ δὲ ῥῆμα ἐπὶ τὴν πλαγίαν τῆ ὀνόμα-
τος μεταβαίνειν, ὃ φησιν εἶναι καὶ μᾶλλον ἐν χρήσει·
αἶον ἀγαπᾷ τὸν νέον, ὃς ἀποθνήσκει· καὶ Ἰησοῦν
διώκεις, ὃς ἐγώ εμι.

„Καὶ ἔτι αὐτῷ ὅς.

Γράφ. Καὶ ἔτι αἱ τῆ ὅς.

„Ἐς δ' ὅτε καὶ μετὰ ὑποτακτικόν.

Ἄρθρον δηλονότι. Ἐνίστε, φησὶ, μετὰ τὸ
ὑποτακτικὸν ἄρθρον μετοχὴ ἐπάγεται, ὁμογενὴς τε,
καὶ ὁμοιόριθμος τῷ ἄρθρῳ τῷ συμφερομένῳ τῷ ἐφε-
ξῆς ῥήματι, ὡς εἴρηται ἐν τῷ α' τρόπῳ τῆς ἐπὶ τῇ
παρόντος θεωρημένης συντάξεως· οἷον αἰρεῖσθαι τὴν
ἀρετὴν, ἣν παρῆσαν, κτ' ἢ καὶ τῆς μετοχῆς τῷ ἄρ-
θρῳ κατὰ τὰ εἰρημένα συμφωνέσης, ἐδετέρηστε πρὸς
τὸ λοιπὸν τῆ λόγῳ ἀναφορὰν ἔχοντος, ὅπερ ἴδιον
μάλιστα ἐστὶ τῆς διὰ γενικῆς μετοχικῆς περαινομένης
συντάξεως. Προσίδησι δὲ τὸ ἢ πλαγιοσύντακτον
αἰεὶ, μετοχὴν δηλονότι· εἰ δὲ τὸ αἰεὶ ἐν τῷ χειρογρά-
φῳ κἀδίκι ὑδαμῶς ἔκειτο, ἔδει γεμῆν· ἢ γάρ τοι-
άδε σύνταξις πλαγιασμός ἰδίως καλεῖται· ὅπερ καὶ

ἀνωτέρω ἡμῖν παρήνηται· οἷον ἐπαινῶ Σωκράτην, ὃ καθεγυγισαμένους πλείους ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν.

„Ὦναντο τὰ εἰς ἀρετήν.

Οὕτω καὶ ἀνωτέρω ἐν τῷ Κεφ. ὃ ἐπιγρ. Τόποι τῷ γ', ὡνάμην ὅποσα ἔδει τ' ἀνδρός.

„Ἐτεροπροσωπικῶς.

Τετέσι μεταβατικῶς ἐν προσώπῳ διαφέροντι, ὥς ἐπὶ ἕτερον μὲν τὴν μετοχὴν, ἐφ' ἕτερον δὲ τὸ ἄρθρον ὅς ἀναφέρεται.

„Πρὸς πληθυντικόν.

Ὄνομα προηγέμενον δηλονότι.

„Ἐνικὸν ἀποδιδόμενον.

Τὸ ὑποτακτικόν.

„Ἀνθρώπους τίνυντο Ι'λ. γ'.

„Ὅς τις κεν

Τετέσιν ὅς τις ἂν· ἐπήνεγκε δὲ τὸ ἐνικὸν πρὸς τὸ πληθυντικὸν ἀναφέρων· τὸ δ' ἐξῆς ἐναντίον.

„Οἱ τέμοι αἰεὶ.

Τὸ οἱ ἐπὶ τὸ ἡγέμενον τις ἀνέφερε. Ταυτὸ συμβαίνει καὶ πρὸς τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν· Ξενοφ. δ. Παιδ. ὅς τις δὲ εἰς ἐνδεόμενά πε κατεσκήνωσε, τέττες ὑμεῖς σκεψάμενοι τὸ ἐλλεῖπον ἐκπληρώσατε· καὶ αὐθις, ἐν τῷ γ', νομίζων, ὅ, τι καλὸν καὶ γαθὸν ἔχει τὸ σράτευμα, τέτοις ἅπασιν αὐτὸς κεκοσμηθεῖται.

„Κἂν μὴ ἦ δὲ τὸ ὑποτακτικόν.

Νοητέον, κἂν μὴ ἦ δὲ συνταττόμενον τὸ ὑποτακτικόν, τῷ τῆς, κἂν δὲ τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον τῷ ἐφεξῆς ῥήματι μὴ συντάσσεται, μεταληπτέον ἥτις ζυγγενές, οἷον Σωκράτει, ὃ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο, Σωκράτει τῷ διδάξαντι· εἰς γὰρ σύνοιχα τῷ διδασκάλῳ, καὶ τῷ διδάξαντι· ἥτις συνώνυμον, οἷον Σωκράτης, ὁ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολὺς, τῷ μάλιστα δὲ ἀρετὴν ἐπαινεμένῳ· συνώνυμα γὰρ τὸ, ὁ λόγος ἐστίν, καὶ τὸ ἐπαινέμενος· ἥτις ὅμοιον, οἷον, ὁ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολὺς, τῷ πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος· ὅμοια γὰρ ταῦτα εἰσιν.

„Η' καθεγνησαμένῳ Πλάτωνος.

Μετάληψις συνώνυμος.

Ελλειπτικῶς.

Διδάσκει τὸ ἄρθρον συντάσσεσθαι ποτε καὶ ἐλλειπτικῶς, ὃ κοινὸν εἶναι φησὶν ἀπάντων τῶν ἀναφορικῶν, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ τῷ ὀνόματος εἴρηται· οἷον σοφοῖς ἐνέτυχον, οἷοις εὐδείς· ἀντὶ τοιούτοις, οἷοις. Καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐν ἧτις τίθεσθαι λέγει ἐλλειπτικῶς, ὡς ἄνευ πτωτικῆς ἡγεμένῃς τίθεσθαι· οἷον ἦκεν, ὅς ἐμοὶ φίλος· τὸ δὲ προτακτικὸν γενικῇ τῇ μεθ' ἑαυτὸ συναπτόμενον, ἐπὶ τὴν ἡγεσαμένην πῶσιν τὴν ἀναφορὰν ἵσχει· οἷον λόγος μὲν ἕκτοσι πρῶτος, δεύτερος δὲ ὁ τῶν φιλοσόφων.

„Α' ποδίδοται καὶ τῷ τὶς ἐρωτηματικῷ.

Δισσῶς δ' ἂν πρὸς τὸ τὶς ἐρωτηματικὸν δι' ἄρ-
θρον ὑποτακτικῶς ἢ ἀπάντησις γένοιτο, τότε μὲν με-
τὰ τῷ ἡγησαμένῳ ῥήματος ἐν τῇ ἐρωτήσει, ἥτοι ἀ-
νεπτυγμένως, οἷον τὶς ἐποίησε τὴν Οὔδυσσείαν; ὅς καὶ
τὴν Ἰλιάδα ἐποίησεν· ἢ συνεπτυγμένως, οἷον, ὅς καὶ
τὴν Ἰλιάδα· τότε δὲ μετὰ ἄλλας τε παρὰ τὸ ἡγησά-
μενον ῥήματος, αἰεὶ τῷ ῥήματος ἀνεπτυγμένως ἐκφε-
ρομένῳ· οἷον τὶς Κέρβερον ἐξ ἅδου ἀνήγαγεν; ὅς καὶ
τὸν, κτ.

„Καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ.

Γένοιτ' ἂν ἡ αὐτὴ ἀπάντησις μεταληπτικῶς,
μετοχῆς ἀντὶ ῥήματος εἰσαγομένης.

Συνθήκη.

Δυοῖν συνεχῶς ἄρθρων κειμένων μετὰ τῶν πτω-
τικῶν αὐτῶν, ἔ δι' ἴσιν, ἀλλ' ἀντιστρόφως τακτέον τὸ
τῷ β' πρῶτον, καὶ τὸ τῷ α' δεύτερον· τριῶν δὲ (ὅσκα-
νίως συμβαίνει.) ἡ αὐτὴ ἀντιστροφὴ χώραν ἔξει πρὸς
δὴ τὸ ἔχρατον, ὃ τῷ πρώτῳ πτωτικῷ ἂν εἴη. Δυεῖν
δὲ τῶν λοιπῶν, καί τοι μᾶλλον ἐγκριτέα δοκεῖ ἢ πα-
ρακλησία μετάθεσις, καθ' ἣν δεύτερον ἂν ταχθεῖν
τὸ πρῶτον τὸ β' ὡς ἐπὶ τῷ ἐφεξῆς, οἱ τὴν τῶν ἀπάν-
των φροντίδα ἀνειληφότες, ἔδεν μὲν τοι κωλύει καὶ
τέτῳ τὴν τῶν ἰδίων πτωτικῶν τάξιν σώζειν ἐκάτε-
ρον· ἢ μᾶλλον ἔδεν κωλύει, κατὰ τάξιν τὴν τῶν ἄρ-

Θρων αὐτῶν τὰ πτωτικὰ τετάχθαι· Ὡς παλαιὰ γὰρ ἐν τέτοις χρησάμενος φαίνεται ὁ Θεόδωρος· ἡ γὰρ τῶν ἄρθρων θέσις ὠρῖσαι, ἡ δὲ τῶν πτωτικῶν τὸ ἀόριστον ἔχει, καὶ ἄσατον· ταχθήσονται τοίνυν καὶ ἔτις, οἱ τὴν τῶν ἀπάντων ἀνειληφότες φροντίδα.

„Τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων.

Δυσὶν τελευτώντων δηλονότι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἀναπτύσσει, λέγω δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιφέρων. Καὶ δυσὶν μὲν ἄρθρων παρόντων αἰεὶ, τριῶν δὲ, καὶ αἰεὶ, τὰ πολλὰ δὲ τὸ πρῶτον τῶν τελευτώντων ἐς τὴν β' τῶν πτωτικῶν.

„Ταὐτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ.

Τῶν τελευτώντων δηλονότι πρὸς τὸ πρῶτον πτωτικῶν· ἔστι γὰρ τὸ δεύτερον τῶν τελευτώντων, ὃ τρίτον τίθεται τῇ πρώτῃ πτωτικῇ.

„Ὡς τόγε πρῶτον καὶ δεύτερον.

Τετέστιν, ἐπειδὴ τόγε πρῶτον, καὶ δεύτερον, (καί τοι ἐνὸν καὶ ἐν τέτοις τὰ τῆς ῥηθείσης ἀντιστροφῆς διασώζεσθαι) καὶ ἐν ἐμποδῶν ἴσεται, τῇ μὴ τοῖς ἰδίῃς αὐτῶν πτωτικοῖς ὁμοιοτακτεῖσθαι· ἔστιν ἄρα λέγειν, οἱ τὴν τῶν ἀπάντων ἀνειληφότες φροντίδα· καὶ, οἱ τὴν τῶν ἀπάντων φροντίδα ἀνειληφότες. Σύνηθες δὲ μᾶλλον δοκεῖ τὸ δεύτερον. Ἰσοκράτ. ἐν τῷ Παναθηναϊκ. κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν γινομένης, τῶν τὰ περὶ τὸν πόλεμον κάλλιστα ἀσκέντων. Ξενοφ. ἐν δ. Ἀπομνημ. ὁ μέγιστον φρονήσας ἐπὶ τῷ τὰς τῶν Θεῶν μηχανὰς ἐξηγεῖσθαι. Σπανίως ἄλλ' ἐν τοῖς τρισὶν ἐ-

πιπλεκομένοις ἐντυγχάνειν ἐσί· τὸ γὰρ συνηθέσερον,
 καὶ τριῶν προσπιπτόντων, τὰ δύο μόνα τιθέναι ἐπάλ-
 ληλα, ὡδὶ: οἱ τὴν Φροντίδα ἀνειληφότες τῶν ἀπάν-
 των· ἢ ὡδὶ, οἱ τῶν ἀπάντων ἀνειληφότες τὴν Φρον-
 τίδα· ἢ ὡδὶ, οἱ ἀνειληφότες τὴν τῶν ἀπάντων Φρον-
 τίδα. Θεκυδ. Ξυγ. καὶ κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προεν-
 οίκησιν τῆς Κερκύρας. Καὶ αὖθις, ἀναστήσαντες δὲ
 αὐτὲς οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλα-
 κήν· ἢ καὶ τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς,
 ἐκάστων ἐκάστοις συναπτομένων χωρὶς. Θεκυδ. ἐν α'.
 δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθη-
 ναίων.

„Ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα.

Οὐ τῆς παρέσης προθέσεως. Ἰσως γὰρ τοῖς
 περὶ τὸν ῥυθμὸν τῆς λόγου, τὸν εἰς εὐφωνίαν τὴν καθ'
 ἑρμηνείαν τείνοντα, παισὶ ῥητόρων ἐμμελέσερον τὰ
 τοιαῦτα πρόκειται ἐξετάζειν.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

„Τῶν γὰρ ὀνομάτων πρώτῃ καὶ δευτέρῃ
 „ἀμοιρέντων προσώπῃ.

Τὴν αἰτίαν προτίθησι, δι' ἣν εὐρίηται ἡ ἀντωνυ-
 μία, ἐφ' ᾧ δηλονότι τοῖς ῥήμασι συνάπτεσθαι τὸ ὄνομα
 καὶ κατὰ α' καὶ β' πρόσωπον, ὧν ἡμοίρησεν. ἵνα τὴν
 „θέσιν τῆς ὀνόματος, καὶ τάξιν τῆς ῥήματος ἀντανα-
 „πληροῖ, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος· ὅς δὲ καὶ ταύτην ὠρί-

„σατο, τὸ μετὰ δείξεως, ἢ ἀναφορᾶς ἀντονομαζόμενον, ὧς ἔσυνεσι τὸ ἄρθρον.

Διαίρεσις.

„Διαιρεῖται δέ.

Εἴν μὲν ἔν τῷ πρώτῳ βιβλ. διεῖλε τὴν ἀντωνυμίαν ὁ Θεόδωρος, εἰς πρωτότυπον, οἷον ἐγὼ, σὺ, ὅς· καὶ δεικτικὴν, οἷον ἔτος, ἐκεῖνος· καὶ ἀναφορικὴν, ἣτοι ἐπιταγματικὴν, καθ' ὃ (ἢ Φησιν Ἀπολλ.) ἐπιτάσσεται ἅπασι τοῖς ἀντωνυμικοῖς προσώποις, καὶ ἐξαιρέτως, ἀλλὰ κατὰ πλεον· ἔσι γὰρ καὶ τὸ ὅδε ἐπιταγματικόν, οἷον ὅδ' ἐγὼ, ἡδ' ἐγώ· καὶ κτητικὴν τὴν αὐτὴν ἔσαν καὶ παράγωγον, οἷον ἐμός, σός, ἐός, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος· καὶ σύνθετον, οἷον ἐμαυτῶ, σεαυτῶ, ἐαυτῶ.

„Ἐσι δὲ καὶ ἡ μὲν.

Εἴπὶ δὲ τῷ παρόντος διαιρεῖ αὖθις τὴν ἀντωνυμίαν, εἰς τὴν ἐντελῆ, τὴν φωνὴν δηλονότι, καὶ ταύτην ὀρθοτονυμένην, οἷον ἐμοί· καὶ ἀτελῆ, καὶ ταύτην ἐγκλιτικὴν, οἷον μοι· αἱ καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ μὲν ἐντελής πρὸς ἀντιδιαβολὴν λαμβάνεται, οἷον ἔδωκας ἐμοί, καὶ ἐκ ἄλλῳ· ἡ δὲ ἐγκλιτικὴ, ἀπολύτως, οἷον ἔδωκάς μοι. Παρ' ἄλλοις δὲ παραπλησίατις ἔστιν ἡ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν διαίρεσις, εἰς τὰς ἀπολύτας, αἷς ἑδὲν προσεπινθεῖται προσκειμένον ἕτερον πρόσωπον, καὶ αὗται εἰσὶν αἱ ἐγκλι-

τικαί· οἷον εἶδεμε, ἐλάλησέ μοι· καὶ τὰς διασαλτικὰς,
 τὰς καὶ ἕτερον συνεμφαινέσας πρόσωπον, ἥτοι ἐνεργεία
 τῷ λόγῳ προσλαμβανόμενον, οἷον εἶδεν ἐμὲ,
 ἐκ ἐκείνου, ἢ καὶ δυνάμει ὑπακχόμενον, οἷον εἶδεν ἐμὲ,
 σοὶ λέγω· ἃς καὶ ὀρθοτονεμένας εἶναι φαμέν. Καὶ δὴ-
 λον, ὅτι παρὰ Ἀπολλωνίᾳ λαβόντες ἔτω διεῖλον· ἕτος
 γὰρ ἐν τῷ β' βιβλ., διττὴν εἶναι τὴν δείξιν ἀπο-
 φαινόμενος, τὴν μὲν ἀπολύτως γινομένην, οἷον ἔπαι-
 σέ με· εἶναι δὲ σαφῇ καὶ ταύτην, ὑφειμένην δέπως,
 ἅτε δὴ ἀπαράθετον, τὴν δὲ ἀντιδιασαλτικὴν, οἷον
 ἐμὲ αὐτὸν ἔπαισεν· εἶναι δὲ ταύτην σαφεσέραντε ἐ-
 κείνης, καὶ μᾶλλον ἐπιτεταμένην ἔκτινος παραθέσεως·
 ἐδὲ γὰρ ἄλλως συμβαίνει καὶ ταῖς ποιότησι· τὸ μὲν
 γὰρ λευκὸς ἀπλῶς ἐσήμανε τὴν ποιότητα, τὸ δὲ
 λευκότερος μετὰ ἐπιτάσεως διὰ τὴν συνεπινοημένην
 παράθεσιν πρὸς ἕτερον ὑποκείμενον. Δοκεῖ δὲ τῷ
 αὐτῷ Ἀπολλωνίῳ καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τὰς γε ὀρθοτο-
 νεμένας προτάττεσθαι τῶν ῥημάτων, ἐμοὶ ἐλάλησας,
 σὲ εἶδον, ὥς γε τὴν σύνταξιν κατ' αὐτὸν ἀνεσρά-
 φθαι, παρεπομένων τῷ ῥήματι.

„Καὶ αἱ μὲν αὐτοπαθεῖς.

Ἀντωνυμίαι δηλονότι, αἷς δὴ καὶ χρώμεθα τῇ
 αὐτῇ ἅμα προσώπῳ, καὶ ἐνεργούντος, καὶ πάχοντος· τοι-
 αῦται δὲ αἱ τρεῖς σύνθετοι, ἐμαυτῇ, σεαυτῇ, ἑαυτῇ.
 Αἱ δὲ ἑτεροπαθεῖς, καὶ ἀπλαῖ, αἷς χρώμεθα διακρι-
 νομένων τῶν προσώπων, τῇτε ἐνεργούντος, καὶ τῇ πά-
 χοντος· οἷον σοὶ φημι, κάλεσον αὐτόν.

Πρωτότυποι.

„Τῶν μὲν εἰς πρωτοτύπων.

Τῶν δύο δηλ. τῆς τε ἐγὼ, καὶ τῆς σὺ, καὶ γὰρ
τῆς ὅς τριτοπροσώπε.

„Αἱ δὲ πλάγιοι.

Τῶν πρωτοτύπων δηλονότι.

„Ἡ δὲ μὲν ὀρθοτονῶνται.

Ὁ συμβαίνει ταῖς ἐντελέσις, ἐμῶ, ἐμοὶ, ἐμέ·
ὀρθοτονεῖσθαι δὲ λέγονται, ὡς Ἰωάννης ὁ Γραμμα-
„τικός ἀπέδωκεν ὁ χάραξ ἐπιλεγόμενος, ὅτε τὸν
„ἀνάλογον φυσικὸν τόνον φυλάττεσθαι, ἐγκλίνεσθαι
„δὲ, ὅτε τὸν τόνον ἀναβιβάζεσι τῇ πρὸ αὐτῶν λέξει·
„ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐγκλινόντων ἐπὶ τὰ ὀπίσω τὰ
„σώματα αὐτῶν.

„Ἀπολύτως λέγονται.

Τετέστιν ἀπόλυτοί εἰσι, μηδεμίαν διασολὴν ση-
μαίνεσθαι, καὶ δὲ πρόσωπον ἕτερον προσκείμενον ἐννοεῖν
παρεχόμεναί.

Παράγωγοι.

„Ὡς περ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ, καὶ τῶν
„ὀνομάτων.

Ἐπακκέω, τὸ προτίθεται.

„Ανάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς.

Αἱ κτητικαὶ καὶ παράγωγοι τῶν ἀντωνυμιῶν τοῖς πρώτοις καὶ δευτέροις προσώποις τῶν ῥημάτων, ἄνευ τῶν πρωτοτύπων, ἔπεφύκασιν συνάπτεσθαι· οἷον σὺ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις· ὥσπερ δὲ συμβαίνει καὶ τοῖς ὀνόμασι· σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκει, ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω· σολοικοφάνῃ γὰρ τὰ, ὁ Σωκράτης διδάσκω, καὶ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις, ὥσπερ εἴρηται.

Αἱ δὲ τῷ τρίτῳ δίχῃ τῷ ἑτέρῳ.

Κτητικαὶ τριτοπρόσωποι εἰσὶν ἕως, σφέτερος· αὗται δὲ πρόσωπα τῷ τῷ κτήματος παρασπαστικῷ ἢ συντάσσονται, εἰμὴ προσληφθεῖσης καὶ ἄλλης ἀντωνυμίας, ἢ ἂν τὸ τῷ κτημένῳ σημαῖνοι πρόσωπον. Ἐστὶ γὰρ σολοικισκὸς τὸ, ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ· ῥητέον δὲ ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς· καὶ ἄνευ τῆς κτητικῆς, ὁ αὐτῶν παῖς. Καὶ τὸ μὲν σφέτερος κυρίως λέγεται πολλῶν ὑπόντων τῶν κτημένων· ἕως δὲ, ἑνὸς καὶ μόνου. Καί τοι ἐνίοτε καὶ ἐπὶ ἑνὸς τὸ σφέτερος εἴληπται· ὡς Ἀρις. ἐν δ. πολιτικῶν περὶ τυραννίδος λέγουσι· εἴ τις ἀνυπεύθυνος ἄρχει τῶν ὁμοίων, καὶ βελτιόνων πάντων πρὸς τὸ σφέτερον αὐτῆς συμφέρον. Καὶ ἄνευ ἄλλης ἀντωνυμίας· ἃ ἐγένετο πρὸς τε τὸν βάρβαρον αὐτοῖς, καὶ πρὸς τὰς σφετέρους συμμάχους· καὶ αὖθις ἐν ξυγ. α. ἐπειδὴ δὲ κατεδίωξαν τὰς Κερκυραῖας ὁ Κορίνθιοι, ἐς τὴν γῆν πρὸς τὰ ναυάγια, καὶ τὰς νεκρὰς τὰς σφετέρους ἐτράποντο. Καὶ

μετ' ὀλίγα, δείσαντες, ὅπερ ἐγένετο, μὴ κινήσῃ-
σιν οἱ Κερκυραῖοι, καὶ αἱ σφέτεραι δέκα νῆες ὀλίγα
ἀμύνειν εἰσὶ.

Ἀντιμετάβασις.

„Ἀντιμετάβασιν καλεῖσι, καὶ ἦν τὸ
ῥῆμα.

Ὁ πρότερον κεῖται, ἐχὶ τὴν ἰδίαν, τὴν δὲ τῇ
δευτέρῃ ῥήματος μετάβασιν ἐφ' ἑαυτὸ ἐπιστρέφει ἢ,
ὥς ὁ Θεόδωρος, καὶ ἦν ἐκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα με-
τάβασις θεωρεῖται ῥήματος· οἷον δέονταί σε τοῖς σφε-
τέροις ἐπικερῆσαι. Δύο γὰρ ἐνταῦθα μεταβάσεις φα-
νεραὶ εἰσιν, ἡ μὲν ἀπὸ τῆ γ' προσώπῃ ἐπὶ τὸ β', ἡ δὲ
ἀπὸ τῆ β' ἐπὶ τὸ τρίτον κατ' ἐπανάκαμψιν.

„Ὅς καὶ τὰ τῆ α' καὶ β' προσώπῃ.

Νόειμοι μόναι· αὐτῷ γὰρ καὶ αἱ πρωτοπρόσωποι
κτητικάι, οἷον ἐμὸς, νωΐτερος, καὶ ἡμέτερος. Αἶτε δευ-
τεροπρόσωποι, σὸς, σφωΐτερος, καὶ ὑμέτερος, μόναι
τίθενται, ἔντε ἀντιμεταβάσει, οἷον δέομαί σε τῷ ἐμῷ
παιδί ἐπικερῆσαι, καὶ ἔξω ἀντιμεταβάσεως, οἷον ὁ ἐ-
μὸς παῖς φιλεῖσε. Καὶ αἱ πρωτότυποι, ὡς παρὰ
Δημοφ. περὶ σεφ. εὐχομαι, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ
διατελῶ. κτ. Ἐστὶ γὰρ ἀντιμετάβασις ἀπὸ τῆ πρώτης
προσώπῃ ἐπὶ τὸ δεύτερον, καὶ αὖθις ἀπὸ τῆ β' ἐπὶ τὸ
α', ὅθεν ἦττον ἢ ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ· δέομαί σε ἐπι-
κερῆσαι μοι.

„Οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα.

Νοητέον ἔξωθεν, τὸ συντάσσονται, ἢ συμφέρονται· τῷ γὰρ, ὅτι αἱ κτητικαὶ τῶν ἀντωνυμιῶν ἔκκεν πρὸς τὸ κτῆμα ἀνακτέαι εἰσὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸν κεκτημένον, ὡς τῷ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιαρίθμως συντάσσεται· οἷον τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ἔνθα δὲ κτῆμα μὲν τὸ φῶς, ἀντὶ δὲ τῶν κεκτημένων οἱ ὀφθαλμοὶ, οἷς ἡ κτητικὴ ἀντωνυμία συνῆσεν ἐν πτώσει, καὶ γένει, καὶ ἀριθμῷ.

Διαφορά.

„Παῖδαμοι λύσατε.

Ὁμηρ. Ἰλ. α'. ἐνταῦθα ἡ πρωτότυπος μοι τῷ λύσατε ῥήματι ἑτεροπροσωπικῶς, ἢτοι μεταβατικῶς συντέτακται.

„Καὶ μὲν μεῦ βελέων.

Ἐνταῦτα τὸ μεῦ ἀντὶ ἐμοῦ Δωρικῶς συνάπτεται τῷ ὀνόματι βελέων, ἀντὶ βελῶν· τό, τε ἐμεῖο, ἀντὶ ἐμῆς Ἰωνικῶς, μετὰ τῆς ἀέκοντος μετοχῆς ταυτοπροσωπικῶς, τῷ γὰρ ἀμεταβάτως.

„Ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος.

Πρωτοτύπες ἀντωνυμίας τρεῖς, τὰς ἐγὼ, σὺ, ὅς, ἐν τῷ α' βιβλίῳ ὁ Θεόδωρος καταλέγει, ἀφ' ὧν αἱ κτητικαὶ παράγωγοι ἤκυσαν· συγκατατακτέον γεμὴν ταῖς πρωτοτύποις καὶ τὰς αὐτὰς, ἐκεῖνος, ὡς μηδαμόθεν ἄλλοθεν καὶ ταύτας παραγομένας. Τὸ μὲν

ἐν ἐκείνῳ λαβόμενος ταυτοπροσωπικῶς λέγεται·
τὸ δὲ περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης ἑτεροπροσωπικῶς·
τὸ δὲ τῷ Δημοφένει κατ' Ἀνδροτίωνος, κατασκευά-
σας ἐπ' ἐμὲ, ὡσαύτως ἑτεροπροσωπικῶς.

„Ἡ εἰ ἐπὶ τῆς πολέμους.

Ἄλλως παρ' ἄλλοις ταῦτα γεγραμμένα ἔστιν
εὐρεῖν· ἐντισι γὰρ τῶν παλαιῶν μετὰ τὸ πολέμους,
ἐχόμενα κεῖται τὰ ὁμηρικὰ, καὶ μὲν μετὰ βελέων ξύ-
νιον· ἐν ἄλλοις δ' ἔχι.

„Ἡ δὲ παράγωγος.

Συντάσσεται δηλονότι.

„Τίσειαν Δαναοὶ κτ.

Α' Ἰλιάδ. τὰ τῷ Χρυσῇ πρὸς Α' πόλωνα τοῖς
Ἑλλησιν ἐπαρομένῃ· δισσοὺν δὲ κεῖται παράδειγμα,
ἐμὰ δάκρυα, καὶ σῆσι βέλεσι· τὰ γὰρ παράτισι τῶν
τῷ Ἀλδῇ κώδιξι φερόμενα, γράψας ἀσεβεῖν ἐμοὶ
συνιόντα εἰς ταῦτόν, ὡς πεποιηκότι ταῦτα εἰς ἀγῶνα
κατέστησε, σαφῶς τῷ προσήκοντος ἀποκεκίνηται
τόπος, ὅν ἐκ τῷ Δημοφένει ἀνωτέρω πρὸ χειρι-
σάμεθα.

Ἀὐτοπάθεια.

„Ἐπὶ αὐτοπαθείας.

Ἐπὶ τῆς ὅπως ἐχέσης συντάξεως, ἐνθα δηλ.
τὸ αὐτὸ πρόσωπον καὶ ἐνεργεῖν, καὶ πάχειν νοεῖται,
(τῆτο γὰρ σημαίνει ἡ αὐτοπάθεια·) οἷον ἑαυτοῖς

βοηθῆμεν, καὶ ἑαυτὸν ὀπλίζει, καὶ τὰ παραπλήσια,
 ταῖς τρισὶ συνδέτοις ἑμαυτῷ, σαυτῷ, ἑαυτῷ, κατὰ
 τὴν διαφορὰν τῶν προσώπων χρησέον εἶναι ἐξ ἀνάγκης
 φησὶν· ὃ γὰρ ἔδὲ ταῖς πρωτοτύποις, ἔδὲ ταῖς
 παραγώγοις ἐπὶ αὐτοπαθείας χώρα ὅλως ἐστίν, ὡς
 αὐτῷ δοκεῖ. Ἀλλὰ γὰρ ὃ σπανίως εὐροι τις ἂν καὶ
 συνδέτες προσλαμβανομένας μὴ ἐπ' αὐτοπαθείας,
 Δημοῦ. κατὰ Ἀριστοκρά., ὡς ὅτις ἐξὸν ἑαυτῷ
 ποιεῖν, ἀντὶ αὐτῷ. Καὶ περὶ παραπρεπ. ἀλλὰ καὶ τῷ
 πάντων ἄριστα ὃ τιθεὶς τὸν νόμον οἶδε, τὸ κρύ-
 βδην ψηφίζεσθαι· διατὶ; ὅτι τέτων μὲν ἔδεις εἴσεται
 τὸν ἑαυτῷ κεχαρισμένον ὑμῶν· οἱ δὲ θεοὶ εἴσονται·
 εἶχε δ' ἂν εἰπεῖν καὶ αὐτῷ. Καὶ Ξενοφ. ἐν προσιμ. πε-
 ρὶ Κύρου παιδ· καὶ τοίνυν τῶν ἐθνῶν τέτων ἤρξεν,
 ἔθ' ἑαυτῷ ὁμογλώττων ὄντων, ἔτε ἀλλήλοις. Καὶ
 πάλιν, ἐδυνήθη δὲ ἐπιθυμίαν ἐμβαλεῖν τοσαύτην
 τῷ πάντας ἑαυτῷ χαρίζεσθαι. Καὶ Πλατ. ἐν Μένωϊ·
 νεμεσᾷ γὰρ ὁ Θεός, ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον,
 ἢ ὅταν ἐπαινῇ τὸν ἑαυτῷ ἐναντίως ἔχοντα. Καὶ τὰς
 ἀπλᾶς ἀντὶ τῶν συνδέτων· ὃ μὲν γὰρ Ὀμηρος αἶε
 ἐπ' αὐτοπαθείας ταῖς ἀπλαῖς χρησάμενος φαίνεται·
 παρ' αὐτὸν δὲ καὶ πολλοὶ τῶν λογοποιῶν πολλάκις·
 οἷον ἀπλῆν ἔθετο ἀντὶ συνδέτε Α'ρις. ἰ' Η'θικ. διὸ
 προτρέπονται τὲς ξυνιέντας ζῆν κατ' αὐτὰς, ἀντὶ καθ'
 ἑαυτὰς. Καὶ αἱ πρωτότυποι δὲ ε', οἱ, ε', πῇ μὲν αὐ-
 τοπαθῶς, πῇ δὲ καὶ μὴ, τὸ γὰρ τῷ Ναζιανζ. τοιαῦ-
 τα γὰρ οἱ συνεγνωκέναι κακὰ, ἀντὶ τῷ ἑαυτῷ· τὸ

δὲ τῷ Ἀνδοκίδῃ, ἔφη γὰρ εἶναι ἀνδράποδον οἱ ἐν λαυ-
 ρείῳ· ἐντὶ τῷ αὐτῷ. Καὶ τὸ Ναζιανζ. πάλιν, ἐπει-
 δὴ οἱ φανῆναι πλήθος πολὺ· ὁμοίως· Πausαν· καὶ
 οἱ παῖδα γενέσθαι φαέδοντα· ὁ δὲ αὐτὸς, ἐφαίνετο
 δὲ οἱ. Καὶ ὅτε μὲν σφᾶς, καὶ σφίσιν εἶπον μὴ αὐτοπα-
 θῶς, ὅτε δὲ σφῶν ἕνεκα λέγει, τὸναντίον· Συνέτ.
 δὲ καὶ Ξενοφ. καὶ Θεκυδ. σφᾶς ἀντὶ ἑαυτῆς. Ἰσοκρ.
 δὲ σφᾶς αὐτῆς. Καὶ Ναζιανζ. Καὶ γάρ πως ταῖς και-
 νοτομίαις χαίρουσιν ἄνθρωποι, καὶ τὰ σφῶν ἡδέως κερ-
 δαίνουσιν ἀμαρτήματα· ἀντὶ ἑαυτῶν· ὁ δ' αὐτὸς, δει-
 νὸν ποιησάμενοι τὸ σφῶν κράτος παριδεῖν. Καὶ Πλάτ.
 ἐὰν μὴ σφεῖς κρατήσωσιν αὐτῶν, ἀντὶ σφῶν αὐτῶν.
 Οἱ δ' Ἀττικοὶ καὶ ἡμᾶς ἑαυτῆς, καὶ ὑμᾶς ἑαυτῆς, ἀν-
 τὶ ὑμᾶς, καὶ ἡμᾶς αὐτῆς, λέγουσιν. Ἀρισ. ἐν προβλήμ.
 τμ. λ. ὅτι ὁ Θεὸς ὄργανα ἐν ἡμῖν ἑαυτοῖς δέδωκε
 δύο. Καὶ Ξενοφ. ἐν ζ' Ἑλλην., ὥς παρ' αὐτάς τε τὰς
 ἀρχάς, καὶ παρ' ἑαυτῆς ὑμᾶς τὰς κυρίας, ἕστινας δεῖ
 ἀποδυνῆσκειν, καὶ ἕστινας μὴ, αὐτογνωμονήσαντες ἀ-
 πέκτειναν τὸν ἄνδρα· σεσημειώσω δὲ πρὸς τοῖς, ὡς
 ἑμόνον ἐπ' αὐτοπαθείας, ἀλλὰ καὶ ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς κε-
 κτημένῃ ἐπὶ τὸ κτῆμα μετάβασις γίνεται, ἢ χρήσις
 τῶν συνθέτων κέκοίνωται· οἷον τὸν ἑμαυτῆ οἶκον
 ὠνῆμαι, τὸν σαυτῆ δῶλον τύπτεις, τὸν ἑαυτῆ υἱὸν
 παιδεύει.

Ε'παναφορά.

Η' ἀναφορικὴ αὐτὸς, καὶ ἐπιταγματικὴ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶ παντὸς προσώπου, ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ μόνου τῷ γ'.

„Δι' ἧς προειλεγμένα ἄττα.

Γράφ. προκατειλεγμένα τινά.

„Ζεὺς δ' ἐπεῖ.

Ἀρχεται δὴ ἔτω ἢ ν ῥαψ. τῆς Γ' λ.

„Εἰ γάρτις Ζεὺς πάλιν λέγοι.

Ἐννοιαὶ δύο διὰ τῆς αὐτοῦ ἀναφορικῆς κατὰ τῷ αὐτῷ ἐν συνεχεί λόγῳ πεφύκασιν συνάπτεσθαι, ὥς ἄλλως διασπώμενας ἂν ἴδοις ἀλλήλων, ἐπαναλαβὼν τὸ πρὸς ὃ ἡ ἀναφορὰ σκοπεῖ· δῆλον δὲ ἐπὶ τῷ ὁμηρικῷ Διὸς τὸ λεγόμενον, ὅν δὴ τὸν αὐτὸν καὶ ταῖς ἑλλήνων ναυσὶ πελάσαι τέσ τε Τρῶας Φησὶ, καὶ τὸν Ἑκτορα, καὶ ἅμα ἀμαχόσε τὰς ὀφθαλμοὺς τρέψαι· διέ-
 ζευξας γὰρ ἂν, αὐτοῖς ὡς ἐξ ὑπαρχῆς τὴν λόγον εἰσας, ἀντὶ τῷ αὐτοῦ τῷ Διὸς ὀνόματος χρησάμενος καὶ β'. Αὕτη τοίνυν ἡ τῆς ἀντωνυμίας τῆς ἀναφορικῆς
 „χρεῖα, τὸ τὰς δύο λόγους κατὰ τῷ αὐτῷ συνάγειν, ἢ καὶ Ἀπολλων. δοκεῖ βιβλ. β'. Κεφ. β', τῷ αὐτῷ τῷ Διὸς παραδείγματι χρησαμένῳ. Ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν κυρίων ὀνομάτων γένοιτ' ἂν σαφὴς ἢ τῶν ἐννοιῶν κατὰ τῷ αὐτῷ σύναξις καὶ κατάγει τὴν ἐκανάληψιν· Ζεὺς ἀρχὰ, Ζεὺς μέσσα, κτ. ἐπὶ δὲ τῶν προσηγο-

ρικῶν ἐκδηλότερον τὸ τῆς διαζεύξεως. Ἄνθρωπος ἀγρυπνεῖ, καὶ ἄνθρωπος νοσεῖ. Πότερον ὁ αὐτός; Ἀλλ' ἄνθρωπος ἀγρυπνεῖ, καὶ αὐτὸς νοσεῖ, ὁ αὐτὸς δηλονότι.

„Οὐ μόνον δὴ ἀντωνόμασαι.

Ἀπασα ἀντωνυμία κοινὸν ἔχει τὸ ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνεσθαι. Ταῖς δὲ δεικτικαῖς, καὶ ἀναφορικαῖς παρὰ τὸ κοινὸν τῆτο, καὶ ἕτερον παρακολυθεῖ, τῇ μὲν τὸ εἰς δεῖξιν συντελεῖν, τῇ δὲ εἰς ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἡγησάμενον ὄνομα. Καὶ δύνανται ἄρα αἱ ἀντωνυμῖαι αὗται, ὅσα τὰ ὀνόματα, καὶ τι κλέον. Ὄνομα γὰρ ἔδεν καθ' ἑαυτὸ, (εἰμὴ καὶ ἄρῳρον αὐτῷ συμπαραληφθῇ) ἔτ' ἀντι δεῖξειεν, ἔτ' ἂν ἀπιδῷ πρὸς ἕτερον. Εὐνίστε δὲ αἱ δεικτικαὶ ἔτος, ἐκεῖνος, ἀντὶ τῶν ἀναφορικῶν εἰσηνέχθησαν· εὐρομεν πίσιν ἀληθῆ... αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν· ἀντὶ αὕτη.

Δεικτικά.

„Ἰδίου γέτοί τῶν ἀντωνυμιῶν.

Επίσημόν τινα διαφορὰν προτίθεται τὴν ἐν γ'. ῥημάτων πρὸς ὧποις, καὶ ἐν ταῖς δεικτικαῖς καὶ ἀναφορικαῖς ἀντωνυμίαις καὶ αὐταῖς τριτοπροσωπείαις θεωρημένην. Ἔστι δὲ ἡ διαφορὰ αὕτη· τὸ μὲν τριτοπρόσωπόν φησι, ῥῆμα ἐν μιᾷ φωνῇ πλείω πρόσωπα γ'. ἀορίσως δύναται σημαίνειν· ἡ δὲ ἀντωνυμία ποικιλλομένη κατὰ γε τὴν φωνήν, τῆτο, ἡ ἐκεῖνο ὠρισμένως παρεισάγει τὸ πρόσωπον· γράφει καὶ γὰρ,

ἦτοι Σωκράτης, ἢ Καλλίας, ἢ ὅστις ἐν· ἕτος δ' εἰ-
 πὼν, τὸν ἐγγὺς παρόντα χεδὸν δακτυλοδεικτῆσας,
 ἐκεῖνος δὲ τὸν μικρὸν ἀπωτέρω, ὑπέδειξα· διαφέρει
 γάρ, φασί, ταῦτα τὰ δύο τῷ διαστήματι τῆς δεί-
 ξεως. Αὐτὸς δὲ, φήσας, τὸν ἀπόντα μὲν, ὅμως
 προεπινοηθέντα ὑπέμνησα.

„Οὐδεν δὴ καὶ τῷ Ἀρισάρχῳ εἴρηται.

Ἀποδέχεται τὸν Ἀρισταρχόν, ὃς συζύγους κα-
 τάγε τὰ πρόσωπα τὰς ἀντωνυμίας ἐκάλειπεν. Ἀ-
 πεδέξατο γὰρ αὐτὸν καὶ Ἀπολλών. πολὺ πρότερον.
 „βιβλ. β'. πῶς γὰρ καὶ εὐήθεις, φησὶν, οἱ περὶ
 „Ἀβρῶνα καταδραμόντες, Ἀρισάρχῃ, ὡς καὶ δεόν-
 „τως φαμέντες κατὰ πρόσωπα συζύγους τὰς ἀντω-
 „νυμίας; Σύζυγα καὶ γὰρ τὰ κατὰ τι συνιόντα, καὶ συ-
 σοιχέντα, τὰ δὲ μὴ, ἀσύζυγα· συσοιχεῖ δὲ τό τε
 τῆς δεικτικῆς τρίτον, καὶ τὸ τῆς ἀναφορικῆς, ἐκάτε-
 ρον ὠρισμένον, τὸ μὲν κατὰ δεῖξιν, τὸ δὲ κατὰ χέ-
 σιν πρόσωπον παριστάνον. Σύζυγα δὲ ὡσαύτως ἂν
 εἶη κατὰ τόνδε τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥημάτων τὰ
 πρῶτα, καὶ δεύτερα, ὡς ὠρισμένως σημαίνοντα· ἀσύ-
 ζυγα δὲ ταῦτα τὰ τρίτα διὰ τὸ ἀόριστον. Περὶ τούτων
 „ἐν καλῶς καὶ Ἀπολλώνιος, ἐκεῖνο ἐν, φησὶν, ἀν-
 „τωνυμία, τὸ μετὰ δείξεως, ἢ ἀναφορὰς ἀντωνομα-
 „ζόμενον, ὃ καὶ σύνεσι τὸ ἄρθρον. Ἰδὲ γὰρ ἡ δειξίς,
 „καὶ ὁ ὀρισμὸς τῶν προσώπων ἄχρι τρίτης διήλθεν (ἢ
 „ἐπὶ τῶν ῥημάτων ἄχρι τῆς β'. μόνον χωρήσασα δηλ.)
 „Καὶ γὰρ ἀναφερόμεναι ὀρίζονται, καὶ ὁ τὰ πρό-

„σώπα ἐγνώσθῃ, καὶ δεικνύμεναι, καθ' ὃ τὰ πρόσω-
 „πα ὑπ' ὅψιν ἐστί. Καὶ τῆτα ἐσὶν ἡ συζυγία τῶν προ-
 „σώπων· τὰ γὰρ ῥήματα ἀσύζυγα. Ὁρίζομενα γὰρ
 „κατὰ πρῶτον, καὶ β. ἀοριζέονται κατὰ τὸ γ. Τὶ δ' ὅ-
 „τι καὶ τῷ τῆς ἀορισίας λόγῳ καὶ τὰ τρίτα τῶν ῥη-
 „ματων εἰς συζυγίαν ἐσυνέδραμεν; ἢ ὅτι τῆ ὠρισμέ-
 „νε, ἢ ἐν συζευγνύειν ἴδιον, τῆς δὲ ἐν ἀορισία πλη-
 „θύος τὸ διαζευγνύειν.

„Εἰμήτω ἐξαίρετόντι.

Εἰμήτις ἐνίτινι κατ' ἐξοχὴν ἐμφαίνοιτο ἰδιάζεσα
 ἐνέργεια, οἷον τὸ βροντᾶν, τὸ ἀεράπτειν, τῆ Θεῶ
 ἴδια· τὰ γὰρ τοιαῦτα καὶ Ἀπολλῶν. Φησὶν ὑποσέλ-
 „λεσθαι, καθ' ὃ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἐξαιρέτως τῷ
 „Διὶ ἀναπέμπεται.

„Ε'πεὶ τόγε τρίτον.

Καὶ ἐπὶ τῆτων γὰρ τῶν ῥημάτων τὰ τρίτα ἐ-
 καθ' ἑαυτὰ, ἀλλ' ὥς ἐκ τῆ ἐνεργήεντος ὥρισαι.

„Καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ ὀνόματα.

Τὸ ἰδιότροπον τῆς τῶν ἀντωνυμιῶν συντάξεως
 παραδὲς ἄχρι τῆς, ἐπὶ τὸ πρὸς τὰ ὀνόματα κοινὸν
 αὐταῖς εἶδος μεταβαίνει· καὶ Φησὶν, ὅτι ὁρῶνται μὲν
 ληφθεῖσαι ἀμεταβάτως τοῖς ῥήμασι συνάπτονται.
 πλαγιάζεσθαι δὲ, μεταβατικῶς, καθάπερ καὶ τὰ ὀνό-
 „ματα.

„Ἡ'ν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα
 „καὶ ἄχετα.

Ε'κ παραλλήλων αἱ φωναὶ τὸ αὐτὸ σημαίνεσθαι·

τὸ γὰρ ἀπότινος λελυμένον, ἔδὲ χάσιν ἔχει τινὰ πρὸς
ἐκεῖνο· καὶ τὸ μὴ ἔχον, ταύτη καὶ ἀπολέλυται· ὥτως
ἐχρήσατο τοῖς ὀνόμασι, καὶ ὁ ἱεροτελεσῆς Διονύς. ἐν
,,τῷ περὶ μουσικ. Θεολογ. τῇ γὰρ ἑαυτῷ, καὶ πάν-
,,των ἀρχέτῳ καὶ ἀπολύτῳ καθαρῶς ἐκθάσει, πρὸς
,,τὴν ὑπερέσιον τῷ θεῷ σκοτὺς ἀκτῖνα, πάντα ἀ-
,,φελῶν, καὶ πάντων ἀπολυθεὶς ἀναχθήσῃ.

Διακριτικόν.

Ὡς προσώπων ἔσαι παραστατικαὶ αἱ ἀντωνυ-
μικαὶ εὐθεῖαι ἀείποτε τοῖς ῥήμασιν αὐτοῖς ἐνείσῃτε καὶ
ἐνυπονοῶνται δυνάμει, καὶ μὴ ἐνεργείᾳ προσκείσιντο·
γράφω γὰρ, ἐγὼ δηλονότι, καὶ λέγεις, σύ· καὶ ἀκεί
ἐκεῖνος, ὅς τις ἐν.

,,Προστίθεμεν δὲ τὴν εὐθεΐαν.

Ἐνεργείᾳ συμπαραλαμβάνομεν τὴν εὐθεΐαν,
ἥτοι ἐμφάσεως ἕνεκα, οἷον ἐγὼ θεὸς πέφυκα. Ναζ.
σύ κατὰ τῆς τῷ χριστῷ κληρονομίας; κτ. ἢ διακρίσεως,
ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, καὶ ἐκ ἐσὶ πάρεξ ἐμῷ ὁ σῶζων.
Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. Καὶ τὸ μὲν ἔγωγε Ἀτ-
τικῶς ἐν ἀρχῇ αἰεὶ περιόδου, καὶ ἔγωγε φαίην ἄν· ἐ-
πιτολήσαιομι δ' ἄν ἔγωγε εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἐστὶν ἀδι-
κίας κτ. Μαξ. Τυρ. λογ. β'. τὸ δ' ἐγὼ καὶ κατὰ τὸ
μέσον, (ὡς ὁ τῷ Ἀρισ. σχολ.) καὶ τὸ τέλος. Ἡ δει-
ξεως, τίνα ζητεῖτε; ἐγὼ εἰμι· ἕτος ἐστὶν ὁ κληρονόμος·

ἢ ἀναφορᾶς, αὐτὸς ἐλεύσεται· ἢ καὶ ἐξοχικῶς, αὐ-
τὸς ἔφα.

„Σὺ μὲν ἐδίδασκες, ἐγὼ δέ.

Οὕτω γὰρ παρ' ἄλλοις φέρεται γεγραμμένον, ἄνευ τῆς γράμματα, καὶ κατὰ τὸν χαρακτῆρα τυχὸν τῆς Θεοδώρου τῆς τῆς βραχυλογίας φροντίζοντος. Προσλαμβανομένων ἐν τῶν συνδέσμων, ἐμφανεσάτη ἡ διασολή. Καὶ σὺ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τὰς φιλοσοφῶντας ἐπανορθῶ. Ἰσοκρ.

Σύνδεσοι.

„Ὡς περ εἴρηται.

Ἐν τοῖς περὶ αὐτοπαθείας ἀνωτέρω.

„Ἐκίαση δὲ ἐπὶ τὸ ἐνεργεῖν αὐτὸ ἐπι-
„σρέφει, ἢ ἐπὶ τι τῶν αὐτῶν, ὥς περ
„ἀντανεκλωμένη.

Τελεώτερον ἐπὶ τῆς παρόντος, ἢ ἀνωτέρω, τὸν περὶ τῶν συνδέσεων ἀντωνυμιῶν ἀποδίδωσι λόγον. Ἐν ἐκείνοις καὶ γὰρ τὴν ἐπ' αὐτοπαθείας μόνην αὐτῶν ἐσημεῖα χρήσιν, ἐνταῦθα δὲ ἐν γένει κατὰ πᾶν εἶδος ἀντανεκλάσεως αὐτὴν ἐκτίθησιν. Ἐς δὲ ἀντανάκλασις ἢ τῆς σώματος μετὰ τὴν πρὸς ἄλλο προσβολὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὅθεν πρῶτον προῖκται, ἐπιστροφὴ, καὶ ἐπάνοδος. Διττὴ δ' ἂν γένοιτο, ἢ μὲν ἀπλῆ ὅπως εἶπεῖν, καὶ ἄμεσος, ἐν ἣ μίαν βαίνει εὐθεῖαν τὸ σῶμα τὴν αὐτὴν ἐπιπίπτοντε, καὶ ἀντανεκλώ-

μενον· ἡ δὲ σύνθετος, καὶ ἔμμεσος διὰ γωνίας ἐπὶ τὸ
 αὐτὸ ἐπανέλευσις. Ἐντεῦθεν ἔν τροπικῶς οἱ Γραμ-
 ματικοὶ καὶ τὰς τῶν ἐπιστρόφων συντάξεων χρήσεις
 διὰ τῶν συνθέτων ἀντωνυμιῶν διακρίνουσιν. Ἄλλοτε
 γὰρ ἀπὸ τε προσώπου, δι' ἀπλῆς ἀντωνυμίας, ἦτοι
 προσκειμένης, ἢ δυνάμει νοσμένης, ἢ καὶ δι' ὀνοματι-
 κῆς εὐθείας ἐκδηλωμένης, ἐνεργητικῶς προίῃσα ἢ κατὰ
 τὸ ῥῆμα κίνησις ἐπὶ τὸ αὐτὸ παθητικῶς διὰ συνθέ-
 τε σημαίνονμενον κατέληξε· καὶ τῆτο ἄμμεσος ἂν εἴη
 ἀντανάκλασις, καὶ ἀκριβὴς αὐτοπάθεια· οἷον ὀπλίζω
 ἑμαυτόν· ἡ γὰρ κατὰ τὸν ὀπλισμὸν κίνησις, ἀρ-
 χήν τε ἔχουσα τὸν αὐτὸν ἑμέ, καὶ πέρας, ἀπ' ἐμῶτε
 ὥρμησε, καὶ ἐπ' ἑμέ ἐτελεύτησεν ἀμέσως. Ἄλλοτε
 δὲ ἡ κίνησις ἀπὸ τῆς ἐνεργούντος ἐπίτι, ὃ πέρας ἄλ-
 λης κρίνεται ἐνεργείας, περατωθεῖσα, ἐντεῦθεν κα-
 τὰ δευτέραν αὐτῆς κίνησιν ἔξωθεν νοσμένης ῥήματος
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ διὰ τῆς συνθέτε ἀντωνυμίας ἀνέδραμε
 πρόσωπον· καὶ τῆτο ἔμμεσος εἰρήστω ἀντανάκλασις,
 καὶ αὐτοπάθεια κτητική, ἀπὸ τῆς ἐξυπακομένης αἰ-
 κτητικῆς ῥήματος παρωνυμμένης. Γίνεται δὲ διχῶς ἡ
 κατὰ τὴν κτητικὴν ταύτην αὐτοπάθειαν σύνταξις·
 ἦτοι γὰρ ἀπὸ τῆς κεκτιμένης ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνά-
 παλιν ἀπὸ τῆς κτήματος ἐπὶ τὸν κεκτιμένον ἢ ἐπα-
 νάκαμψις, ὥς ἂν ἡγῆται δυνάμει τὸ τὴν κτῆσιν ὑ-
 περφαῖνον ῥῆμα, ἢ ἐπῆται· ἔτω μὲν, ὥς ἦντις εἶ-
 πη, ἐγὼ σώζω τὰ ἑμαυτῆ· τῆτο γὰρ ἐσιν, ἐγὼ σώ-
 ζω, ἅπερ ἐκτισάμην ἐγώ· ἐκείνως δὲ, οἷον τὰ ἑ-
 μαυτῆ σώζει ἑμέ· τῆτω γὰρ ἰσοδύναμον, τὸ ἐγὼ

ἐκτιησάμην, καὶ αὐτὰ σώζει ἐμέ. Σαφές ἔν ἐπὶ τέ-
των τό, τε ἐν δυσὶ ῥήμασι διττὸν τῆς κινήσεως, καὶ τὸ
τῆς διὰ δυεῖν κινήσεων διαφερεσῶν συνδέτε ἀντανα-
κλάσεως.

ἄττα ἄττα

σώζω σώζω ἐκτιησάμην κτητῆ σωσικῆ

Ἐγὼ ἐμαυτόν· ἐγὼ ἐγὼ· ἐμοὶ ἐμοί.

Διὰ δὴ τέτο καὶ αἱ σύνδετοι ἀντωνυμῖαι ἀντα-
νάκλασάτε, καὶ αὐτοπαθεῖς ἀκέεσι, τῶν λοιπῶν ἑτε-
ροπαθεῶν καλεσμένων.

„Πρὸς τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γε-
„νικὴν τε συνδέτε συντάσσειν.

Πρὸς αὐτῷ τῷ ἀντὶ τῆς συνδέτε ἀντωνυμίας πα-
ραλαμβανομένῳ, καὶ ἐκείνῃ ἰσοδυναμῶντι ὀνόματι ἔξε-
σι συντάσσειν καὶ τὴν τε συνδέτου γενικὴν· ὥς γε γι-
νομένης τινὸς ἐνταῦθα προδιαφαιρέσεως πλεονάζειν
θάτερον. Οὐ μόνον δὲ ἄρα τὴν τε συνδέτε γενικὴν,
ἀλλὰ καὶ ὀνόματος, καὶ μετοχῆς συνάπτειν ἐνὶ τὸν κε-
κτιημένον ἐμφαίνεσαν, καὶ ἧ ἔστιν οἰκεῖον, ἢ ἴδιον· ἀ-
πάντα ἐπὶ τῶν κειμένων παραδειγμάτων γίνεται
δῆλα.

„Κοινὸν δὲ ταὐτὸ τέτο, καὶ πρὸς τὰς
„κτητικὰς.

Ἰσοδυναμῶσι γὰρ καὶ αὐταὶ ταῖς συνδέτοις, ὥ-
σπερ καὶ τὰ ὀνόματα· μᾶλλον δὲ καὶ ἐγγυτέρω, τὴν

γεν Φωνήν, ἢ ταῦτα, τῶν συνθέτων γίνεται· διὸ
 καὶ τὰ μὲν συνάφειας ἂν γενικῇ συνθέτῃ, ἢ ὀνόματος,
 ἢ μετοχῆς· τὰς δὲ, τῇ τῆς συνθέτου μὲν ἴσως ἔχῃ,
 διὰ τὴν ταυτολογίαν, ταῖς δὲ τῶν ὀνομάτων, καὶ
 μετοχῶν, καὶ μάλα· ὅλως δὲ τὰμὰ ἔτοι σπα-
 θῶσι τῷ κακοδαίμονος· Λεκ. Εἰρεῖς ἐν σπαθῶσι τὰ
 ἑμαυτῷ, καὶ τὰ ἴδια ἑμαυτῷ, καὶ τὰμὰ τῷ κακοδαίμο-
 νος· καὶ τὰμὰ τῷ κακοδαιμονούντος· ἐμὸς ὁ κίνδυνος, ἐ-
 μὸν τὸ γέρας τῷ τῆς σῆς ψυχῆς οἰκονόμῃ, καὶ τε-
 λείοντος σε διὰ τῷ βαπτίσματος Ναζιανζ. εἰς τὸ
 βαπτ. Καὶ Ἀριστοφ. Ἀχαρν. καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν
 ψευδαρτάβαν τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκό-
 ψειέγε κόραξ πατάξ τόνγε σὸν τῷ πρέσβεως. Καὶ
 Οἷμ. ἰλ. β. Νεσορέη παρὰ νηὶ πυληγενέος βασιλῆος·
 τὸ γὰρ Νεσορέη κτητικὸν ὄνομα τῷ νόμῳ τῶν ἀν-
 τωνυμιῶν ὧς δε σοιχεῖ. Καὶ δαῆρ γὰρ ἐμὸς ἔσκε κυ-
 νώπιδος, εἶποτ' ἔηνγε. ἰλ. γ. Τὸ δὲ τὰμὰ ἑμαυτῷ,
 ἢ τὰ σὲ σαυτῷ, περιττόν· μετὰ δὲ ἀπλῆς ἐν χρή-
 σει· τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῷ τῷ ταλαιπώρῃ σχεδόν, ἤδη
 νομίζω ἐκτετοξεῦσθαι βίον. Ἀριστοφ. ἐν Πλάτ. Τὸ δὲ
 σὸν εἰδός παρὰ Θεοδώρῃ ἐκ τῶν τῷ Πλάτ. ἐστὶ
 ληφθὲν ἐν Γοργία.

„Ἐπιτατικῶς λέγεται πρὸς τὸ ἐμὲ κτ.

Τετέσι τὸ μὲν ἐμὲ ὠφελεῖ ὑφειμένως πως ἐκ-
 δηλοῖ τὴν ὑπ' ἐκείνῃ ἐμοὶ ἐπιγιγνομένην ὠφέλειαν,
 τὸ δὲ ἐμὲ αὐτὸν μετὰ ἐπιτάσεως πρὸς ἐκεῖνο, ἢτοι
 κατὰ παράθεσιν, πρὸς τὸ ἀπλῶς ἐμὲ λεγόμενον·

Σχέσεως γὰρ ἀναλογικῆς σημαντικῇ ἐνταῦθα ἐ-
λήφθη ἡ πρόθεσις.

„Τῇ Ἀναφορικῇ.

Τῇ αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτὸ, συντάσσοντες τὰς πρω-
τοτύπας χρώμεθα ὁμοιοπτῶτως ἐπίτε δυϊκῇ, καὶ πλη-
θυντικῇ, τῆτο δὲ ἐν προσώπῳ α'· καὶ β'. ἐξ ἀνάγκης,
ἐν οἷς αἱ σύνθετοι μέχρι τῆ ἐνικῆ κλίνονται.

„Οὐκέτι δὲ καὶ ἐπὶ τρίτῃ ὁμοίως.

Οὐ γὰρ ἐνι δυϊκῶς λέγειν σφὲ αὐτῶ, σφὶν αὐ-
τοῖν.

„Οὐκέτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ ὠ-
φελεῖς.

Ὡς διελεγχόμενον ἂν ὑπὸ τῆ ἑμαυτὸν, σαυτόν.

„Ὡς εἴρηται.

Ἀνωτ. ἐν τοῖς περὶ συντάξεως καταλήλει.
Ἀλλ' ἐνταῦθα σεσημεῖώσω, ὅτι πυκναῖς ἐσιν ἐν-
τυχεῖν χρήσεσιν ἀνδρῶν ἐνδοξοτάτων, τῷ τῆ Θεω-
δώρῃ κανόνι ἀντιφερομέναις. Καὶ γὰρ Ξενοφ. ἐν β.
Ἀπομνημον, τὸν τῆ Προδίκῃ Ἡρακλῆν ἀναφέρων,
τὴν ἀρετὴν παρεισάγει τοιαῦτ' ἅττα πρὸς τὴν ἡδο-
νὴν λέγεσσαν· Οὕτω γὰρ παιδεύεις τὰς ἑαυτῆς φίλας·
ἀντὶ σεαυτῆς. Καὶ αὖθις, τῆ δὲ πάντων ἡδίστη ἀ-
κρίσματος, ἐπαίνει ἑαυτῆς ἀνήκοος εἶ. Καὶ μετ' ὀλί-
γα δὲ τὸ αὐτὸ εὐρήσεις. Καὶ ἐν ε'. παιδείας, σὺ δὲ,
ὅς ἐπὶ πᾶσιν ἄρχεις, παράγγελλε τοῖς ἑαυτῆ ἐφο-
ρᾶν ἐκάσῳ τὸ καθ' ἑαυτόν. Ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ἐν ἱεροῖς
Εὐαγγ. Ἰωάν. ιβ'. ἀφ' ἑαυτῆ σὺ τῆτο λέγεις,

ἢ ἄλλος κτ. Πάλλιν Ξενοφ. ἐν α'. Παιδ. μηχανῶ τοί-
 νυν, ἔφη, ὁπόση ἐστὶ δύναμις, τεταγμένος τοῖς αὐτῷ,
 ἀτάκτως λαμβάνειν τὰς πολεμίας. Καὶ Δείναρχος,
 διατὶ ἔν ἐν τῷ δήμῳ συνεχώρεις, ὡς Δημόφενες, εἰάν
 ἀποφύγῃ σε ἢ βεβλήθῃ θάνατον ἐαυτῷ τὴν ζημίαν, ἀν-
 τὶ σαυτῷ. Καὶ Λακκίαν. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόν-
 των· ταῦτα μὲν πρὸς ἐαυτὸν, ὡς τὸ εἰκὸς λέλεκται·
 σοι, ἀντὶ σαυτόν. Καὶ Ναζ. εἰάν μικρόν τι τῷ λόγῳ
 παρεντραπῇς, πρὸς ἐαυτὸν ἐπανάγῃς. Οἱ δ' αὐτοὶ
 Βασιλείῳ, ἀλλὰ σὺ μὲν κραταίῃς, καὶ ἀνδρίζῃς, καὶ πάν-
 τα ἔλκε πρὸς τὴν ἐαυτῷ δόξαν. Καὶ Ἰσοκράτ. ἐν
 Βασίριδι, ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ προχειρότατον ποιεῖν,
 ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν εἰρημένων, μηδὲν ἐπιδεικνύς
 τῶν ἐαυτῷ, πειράσομαί σοι διὰ βραχέων δηλῶσαι·
 ἀντὶ ἐμαυτῷ. Καὶ Διονυσ. περὶ τῆς Οὔραν. Ἱεραρχ.
 τῆς σῆς δ' ἂν εἴη ἐπισήμης, ἢ θατέραν τῶν εἰρημέ-
 νων αἰτιῶν ἀπολυθῆναι τῆς ἀπορίας, ἢ παρ' ἐαυτῷ
 τι τῷ ὄντως ἀληθὲς συγγενέστερον ἐξευρεῖν.

Ἀλληλοπαθείς.

Αὐτοπάθεια ἀλληλοπαθείας διαφέρει· δι' ἐκεί-
 νης μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλῆται, πρὸς δ' ἐαυτὸ ἐνεργ-
 γῆν, καὶ ὑφ' ἐαυτῷ πάχον· διὰ ταύτης δὲ δύο ἢ πολ-
 λὰ ἅμα νοεῖται, ἐνεργῶντα μὲν, καὶ πάχοντα, καὶ μὴν
 πρὸς δ' ἐαυτὰ, καὶ ὑφ' ἐαυτῶν, ἀλλ' ἀμοιβαδόν, ὡς
 τὸ πρὸς ὅ,τι ἐνεργεῖ ὑπ' αὐτῷ, καὶ ἀντιπαθαίνεσθαι,
 ὑφ' ὅ,τε παθαίνεται, πρὸς αὐτὸ καὶ ἀντενεργεῖν· ταύ-

τητοι καὶ ἐνικῶς τὸ ὄνομα ἀχρησεί, θυικῶς δὲ, καὶ
πληθυντικῶς μάλιστα παρεισάγεται.

„Δὶ αὐτοπάθειαν.

Τῷ γὰρ ὅλῳ ἀθροίσματι ἵφ' ἐν ληφθέντι,
ἐπιθεωρεῖται ἡ αὐτοπάθεια. Κείτω γὰρ τὰ τρία
ταῦτα τὸ α, τὸ β, τὸ γ· καὶ ἐνεργεῖτω α πρὸς δύο
τάλοιπα, β καὶ γ· καὶ β ὁμοίως πρὸς τὰ λοιπὰ α καὶ
γ· καὶ γ ὡσαύτως πρὸς τὰ λοιπὰ α καὶ β. παχέτω
δὲ τὸναντίον τὸ α ὑπὸ τῶν λοιπῶν δύο, διὰ τὸ β'.
καὶ γ', καὶ τὸ β ὁμοίως, ὑπὸ τῶν λοιπῶν διὰ τὸ α'.
καὶ γ'. καὶ τὸ γ ὡσαύτως ὑπὸ τῶν λοιπῶν διὰ τὸ α'. καὶ
β'. Ἐντεῦθεν δὲ φανερόν, ὅτι τὸ ἀθροισμα α καὶ β καὶ
γ, ἐὰν ἵφ' ἐν ληφθῇ α β γ πρὸς θ' ἑαυτὸ ἐνεργή-
σει, καὶ ἵφ' ἑαυτῷ πείσεται. Αὕτη ἐστὶν ἡ αὐτοπάθεια
τῷ ὅλῳ ἀθροίσματος κατὰ τὸν Θεόδωρον.

„Ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων.

Τὰς ἀποφάνσεις ἐνόησε τὰς ἐξ ὀνόματος, καὶ
ρήματος, ὡς ἀνωτέρω τὸν λόγον συμπλοκὴν φθά-
σας ἐξωνόμασεν.

„Μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιῆτο κτ.

Ἐπειδὴ ἕκαστον τῶν, εἰς ᾧ ἂν τὸ ὅλον ἀθροισμα
ἀναλυθεῖν, μερῶν, καὶ πρὸς ἑαυτὸ τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖτε,
καὶ πάχει, ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν ἑκάτερον ὅρον τῆς αὐ-
τῆς ἐνεργείας, ἀφ' ἧς, καὶ πρὸς ὅν· ἵφ' ἑτέρῃ δὲ, καὶ
πρὸς ἑτερόν, διὰ τοῦτο εἴδ' ἡ αὐτοπάθεια, ἣν ἄλλως
ἀπεδείξαμεν προσεῖναι τῷ ὅλῳ ἀθροίσματι, ἢ ἐν, ἐ-

κάτω μέρει ἔ' πρόσεσι καθ' ἑαυτὸ χωρίς· ἄλλ' ἢ ἀλ-
 ληλοπάθεια, ἣν ὁρθῶς ἂν καλέσαις ἐκ θατέρου τῶν
 ὄρων καὶ ἀλληλενέργειαν. Καὶ προσφυῶς τοίνυν τὸ τῆς
 „ἀλληλοπαθείας σημαντικὸν ὄνομα διαβατικὴν ση-
 „μαίνειν προσώπων παράθεσιν τῷ Α' πολ. βιβ. α'.
 σεσημείωται· ἐπὶ τῆς αὐτῆς γὰρ φωνῆς ἀλλήλοισ,
 ἀλλήλων, ἀλλήλως, εὐθείατε ἅμα καὶ πλαγία ἐμπε-
 ριέχεται· τὸ μὲν γὰρ ἄλλοι ἄλλοις, τὸ δ' ἄλλοι
 ἄλλων, τὸ δ' ἄλλοι ἄλλως συνεμφαίνει. Οὔτι δὲ καὶ
 ὑφ' ἐνὶ ῥήματι συνημμένῳ μιᾷ τινι τῶν εἰρημένων
 πλαγιῶν, καὶ διττῇ συνυπακέεται ἐνέργεια ὁμοειδῆς,
 καὶ διττῇ πάθεσις, νοῆσαι ῥάδιον· τὸ γὰρ ἀγαπῶ-
 μεν ἀλλήλως, ὅτι τε καὶ γὰρ σὲ, καὶ σὺ ἀνάπαλιν ἐμὲ
 ἀγαπῶν τυγχάνεις, παρισάνον ἐς σαφέστατα.

„Δῆλον δὲ ἄρα καὶ ὥς αἱ τοιαῦται
 „ἀντωνυμίαι.

Αἴτε σύνθετοι δηλονότι, καὶ αἱ τὰς συνθέτους
 μετὰ τῆς εἰρημένης διαφορᾶς ἐκμιμέμεναι, παθητι-
 κοῖς ὑδέποτε συνάπτονται ῥήμασιν. Ἐντεῦθεν δὲ μα-
 θεῖν ἐνι, τῷ χάριν καὶ αἱ τέτων ὁρθαὶ ἐν χρήσει ἐκ
 εἰσίν· ἔ' γὰρ ἔσιν εἰπεῖν, ὥς ἑαυτοὶ βοηθῶνται, ὥς ὑ-
 δὲ ἄλληλοι ἀγαπῶνται· ἀλλ' ὑφ' ἑαυτῶν τε καὶ ὑπ'
 ἀλλήλων, ἐν οἷς ἔξωθεν ὀνόματος, ἢ ἀντωνυμίας
 ἄλλης ὀνομασικῇ ὑπακέεται συμφερομένη τῷ ῥή-
 ματι.

Περὶ Προθέσεως.

Ἄτε δὴ ὑτέρα τὴν φύσιν τῶν εἰς τόδε ἐκτεθέντων μερῶν, ὑτέρα ἂν εἴη ὡς εἰκὸς καὶ τὴν διδασκαλίαν ἢ πρόθεσις. Ἐς δὲ ὑτέρα τὴν φύσιν, καὶ, ὧν ὑσερεῖ, ἦτοι ἐν συνθέσει, ἢ ἐν παραθέσει προτάττοιο· τὸ γὰρ συντιθέμενον, καὶ συμπαρατιθέμενον προὔποτί-θησίπως, καὶ προαπαιτεῖ τὸ, σὺν ᾧ, καὶ παρ' ᾧ τίθε-σθαι πέφυκεν, ὡς ἄνευ τούτου εἶναι μὴ πεφυκός.

„Διήρηται μὲν πρότερον.

Εὐρήσεις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν δ', τὴν γε-νομένην αὐτῷ διαίρεσιν, φάσκοντι ἐν ἐκείνοις, ὅτι.

„Πρόθεσις δὲ ἢ μὲν μονοσύλλαβος, ἢ
„δὲ δισύλλαβος.

„Ἐντε συνθέσει, καὶ συντάξει.

Τὸ ἐν συντάξει τῷ ἐν παραθέσει ταύτοσή-μαντον.

„Ε'οίκασι δὲ αἱ προθέσεις.

Ταῦτα ἐκ τῶν τῷ Α' πολλῶν ἐν βιβλ. δ' παρέξεται· περιέχει δὲ τὴν τῶν Στωϊκῶν περὶ προθέ-σεων δόξαν, τῶν συνδέσμων αὐτὰς προθετικὰς ὀνομά-ζειν χαιρόντων· τῷ ὄντι δὲ εἰσιν αἱ τῶν προθέσεων, σωζομένης τῆς ἐννοίας τῷ λόγῳ, εἰς συνδέσμων μετα-σκειυάζονται· οἷον ἢ διὰ μεθίσταται εἰς τὸν ἕνεκα σύν-δεσμον, ἢ τε ἐκ ὡσαύτως αἰτίαν σημαίνουσα, καὶ ἢ αὐ-

τὴν διὰ, ἐν παραθέσει τῷ ὅτι συναφθεῖσα, αὐτὸ τῷ-
το κατέση σύνδεσμος ὁ διότι· χαλεπὸν δὲ ἐπὶ πα-
σῶν ἀληθεύσαν εὐρεῖν τὴν μετάληψιν, ὅδ' ἐφ' οἷα-
σεν σημασίας ῥάδιον· εἰς τίνα γὰρ ἂν καὶ μετασαίη
σύνδεσμον ἢ ἐκ, τὸ ὑλικὸν αἰτιολογῆσα; Εἴτα καὶ ἐ-
πιρρήματα ἂν λέγοιτο προθετικά τῷ ἴσῳ λόγῳ,
εἴτις διάκρισις συνδέσμου, καὶ ἐπιρρήματος· ἐρεῖς γὰρ
ἀντὶ πρὸ τέττα, πρότερον τέττα· καὶ τὸ σὺν ἐκείνῳ, ἄ-
μα, ἢ ὁμῶς ἐκείνῳ καὶ ἐπὶ ἄλλων ὁμοίως.

„Σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν.

Οὕτω γὰρ συνίστανται οἱ διότι, καὶ καθότι αἰτιο-
λογικοί, ὅς οἱ ἀρχαῖοι διέκρινον δι' ὅ, τι, καὶ καθ' ὅ, τι
λέγοντες, περὶ ὧν ὅρα τὸν Α'πολλ. βιβλ. δ'
κεφ. ε'.

Ε'ν

Α'πὸ τῶν μονοσυλλάβων ἀρχὴν λαβὼν, τὴν Ε'ν
δοτικήν αἰείποτε διδάσκει συμφέρεσθαι, καὶ εἴποτε
γενικήν συγγένοιτο, καὶ τότε δὴ ἐλλειπτικῶς τὴν δο-
τικήν τόπῳ, ἢ οἷῳ, ἢ τινὰ παραπλησίαν νοημένην
προσυπακτέσθαι· φασὶ δὲ τῶν Α'ττικῶν εἶναι τὴν τοι-
αύτην ἔλλειψιν. Δῶρες δὲ τὴν Ε'ν ἀντὶ τῆς Ε'ς λαμ-
βάνοντες, αἰτιατικήν συνεκίνεον, ἐν τὸν χορὸν λέγον-
τες, καὶ ἐν τὴν ἀγοράν. Σημαίνει δὲ κυρίως ἐν παρα-
θέσει α' τὴν ἐν τόπῳ γάσιν, καὶ τῷτο δισσῶς, ἥτοι
γὰρ κατὰ τὴν ἐντὸς περιοχὴν, οἷον ἐν βυθοῖς θαλάσ-

σης, ἐν κιβωτίῳ, ἢ κατὰ τὸ ἐπάνω, κεῖσθαι ἐν πε-
δίῳ Δεειρά· κ, ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, ἀντὶ ἐπάνω,
ἢ Μοχρόπυλος σεσημείωκε· β' δὲ κ, κίνησιν τὴν εἰς
τόπον, οἷον ἐν Ἑλλάδι ἦλθε. Ξενοφ. Ἰ'να πέμψη ἐν
Τιβεριάδι Σειδ. γ' δὲ κ, τὴν διὰ τόπον, οἷον ἐν πο-
ταμῷ διελεύσονται ποδί. δ' τὸ μεταξύ, ἐν βαρβά-
ροις διαιτᾶσθαι, ἐν μεθύσει νήφειν, ε' δεῖ μόνον φρο-
νεῖν ἐν τοσέτοις μεμηνόσι. Λυκ. ε' τὸ ἔμπροσθεν, ἐν
πολλοῖς μάρτυσιν, ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων· κ, τροπαῖον
ἀντέστησαν (οἱ Κερκυραῖοι) ἐν τοῖς ἐν τῇ νήσῳ (ἤτοι
ἔμπροσθεν τῆς νήσου Κερκύρας) συβότοις. Θεκυδ.
Ξ. α. ζ' ἐξυσίαν ἀντὶ τῆς ἐπί· ἐν τῷ Θεῷ τῷ πο-
λέμῳ τὸ τέλος ἦν, εἰ ἐν ἐμοί. Δημ. ἐν σοὶ νῦν Καλ-
λίμαχέ ἐστιν, ἢ καταδελῶσαι Ἀθήνας, ἢ ἐλευθερῶ-
σαι. Ἡρόδ. ζ. ζ' ὄργανον, ἐν πέλταις κ, ἀκοντίοις πο-
πολεμῶσι· κ, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς. ἢ ἀντὶ τῆς
ὑπὸ, ἐν ᾧ πᾶσα πατριὰ ἐν ἔρανῳ, κ, ἐπὶ γῆς· καὶ,
ἐν ᾧ ζῶμεν, κινέμεθα, κ, εἰσμέν· καὶ, φρονῶ γὰρ
τετιμῆσθαι Διὸς ἐν αἴσῃ. θ' τρόπον ἐν ὑπερηφανείᾳ,
κ, ἐξεδενώσκει· ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ. ι' τὸ τελικὸν,
ἐν τῇ ὑγιείᾳ ἢ γυμνασίᾳ, ἐν ὁδοιπορίᾳ ἐπριάμην
ἵππον.

Εἰς

„Μάλιστά γε.

Οὐ γὰρ ἐς αἰ· κ, γὰρ εἰς σέ, φάμεν, ἀνατί-
θῃμι τὰς ἐλπίδας· καὶ, ὥδε δέτις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς

πλησίον ἄλλον· Ὁ μ. εἰ, ὡς μὲν ἔν αὐτοῖ μετὰ προσηκόντων τῶν τῷ δικαίῳ κεφαλαίων εἰς ὑμᾶς ἐρχόμεθα. Θεμ. Ευγ. α'. Καὶ ἀνάπαλιν, ὅς μ' ὑπεξέπεμψε τρωϊκῆς χθονὸς Πολυμνήσορος πρὸς δῶμα Θρηϊκίῳ Εὐρ. Εἰκάβ. καὶ Ὁμηρος, πρὸς ῥὰ πλατάνισον ὄρεσεν. Καὶ Θεμ. Ευγ. α' ὥς μὴτε ἐκείθεν ναυτικὸν εἶσαι Πελοποννησίοις ἐλθεῖν, τό, τε ἐντεῦθεν πρὸς τὰ κεῖ παραπέμψαι.

„Τῇ δὲ πρὸς τὸ ἀνάπαλιν.

Εἰς ψόγῳ. Ἀλλὰ εἰ τῇ εἰς ἐπὶ ψόγῳ πολλάκις. Μὴ τῷ οἷς νίκην ἱερὲ Σώπατρε, τὸ εἰς Θρησκείαν ἢ δόξαν ὑβρίσαι μὴ ἀγαθὴν φαινομένην. Διον. Γερ. Εἰς. ε'. Καὶ τῇ πρὸς δὲ ἐπὶ ἀναφορᾶς ἐνίοτε, ὡς παρ' Ἡρώδιαν. Πρὸς τὴν σύγκλητον ταῦτα ἀνενεγκὼν δικαίῳτα μὲν ἔν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχθμεν ἱκανά. Θεμ. ἐν α'. Ἡ δὲ ἀναφορὰ ἀντὶ τῆς ἱκετηρίας, εἰ ἀναμνήσεως, καὶ ἢ ἀναφέρομέντι γράφοντες, ἢ λέγοντες εἰς τὸς ἄρχοντας, εἴληπται, ἔκκεν ἀντὶ τῆς σχέσεως, ἐπὶ τῶν πρὸς τι τῶν ἀναφορὰν ἔχειν λεγομένων, ἐπὶ γὰρ τῷτά μάλιστα ἢ πρὸς τὰσσεται.

Λαμβάνεται δῆτα ἢ Εἰς α' ἐπὶ σημασίᾳ τῆς εἰς τόπον κινήσεως, ἐπὶ ἀψύχῳ μάλιστα, πορεύομαι εἰς τὸ διδασκαλεῖον· καὶ γενικῇ ἐλλειπτικῶς, εἰς διδασκάλῳ· εἰ ὡς ἀντὶ τῆς εἰς, εἰ πρὸς, παρ' Ἀττικῶς. Αἰσχ. ὡς δὲ τάχιστα ἤκομεν ὡς Μακεδονίαν. Καὶ Δημ. λέγεται οἴχεσθαι πρεσβεύων αὐτὸς ὡς τὸς

Λακεδαιμονίης. β' καὶ ἐπὶ ἐμφύχων, ἐς Μήδης ἐπο-
 ρεύετο. Λυσίας· εἰσελθὼν εἰς τὸν πατέρα τὸν ἐμόν. γ'
 στάσιν· ἦλθεν ὁ Ἰησῆς καὶ ἔσκη εἰς τὸ μέσον. δ' ἀντὶ τῆς
 ἐν· τετύχηκε δὲ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα εἰς τὴν χρεῖαν
 ἡμῖν ἄλογον, καὶ εἰς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐν τῷ πα-
 ρόντι ἀξύμφορον. Θουκ. ἐν α'. καὶ ἐς τὰ ἄλλα συμ-
 φορώτατον. ε' τὸ ἐνώπιον. Ξενοφ. γνῶριμος εἰς πάν-
 τας, καὶ Θουκ. ἐν α'. ἐγυμνώθησάν τε πάντες, καὶ
 εἰς τὸ φανερόν ἀποδύντες, λίπα μετὰ τῷ γυμνά-
 ζεσθαι ἠλείψαντο. ς' ἐπὶ ἐπαίνῳ, εἰς Ἀθανάσιον,
 καὶ εἰς Βασίλειον λέγειν, ἢ γράφειν ὁ Ναζιανζ.
 ἔχαιρεν. ζ' ἐπὶ ψόγῳ, ἐν πράγμασι μεγάλοις γε-
 γονότες ἐπιφανεῖς εἰς κακίαν. Πλάτ. περὶ Δημητρί-
 ῃ. καὶ ἀντὶ τῆς κατὰ· εἰς Σοφιστὰς γράφειν, ἥτοι
 κατὰ τῶν Σοφιστῶν· καὶ εἰς ἡμῶν, ἀντὶ κατὰ ἡμῶν·
 αἰτία δὲ αὕτη ἐγένετο τῷ πολέμῳ τοῖς Κορινθίοις
 ἐς τὰς Ἀθηναίους. Θουκ. Ξ. α'. εἰς ἔρανὸν τοξεύεις.
 Καὶ ἀντὶ τῆς διὰ αἰτιολογικῶς ἐπὶ πράγματος
 μὲν, προσώπῳ δ' ἔχῃ. Πλάτ. εἰς δυσγένειαν αὐ-
 τῷ λαιδορέμενος· καὶ Πολύβ. ἐν ε'. καὶ σκόπει,
 καὶ δοριμάχῳ παρ' ἑκάστων εἰς ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν
 ὠνείδιζε. ι' καὶ ἀντὶ τῆς περὶ ἐν σημασίᾳ ὑποθέ-
 σεως· καὶ τὰ μὲν ἐς Μένεσσαν, ἔκ εἰμι πρόθυμος ἐν
 τοῖς Ἀττικοῖς σημῆναι. Πaus. ἀντὶ τὰ περὶ τῆς Με-
 δέσης· ὁ δ' αὐτὸς, καὶ τὰ μὲν εἰς Τολμίδην τοιαῦτα
 ἐκυνθανόμην ὄντα. ια' καὶ ὁμοιότητα. Οδυσ. α. ἔ-
 μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὧπα ἐώκει. Θουκ. ἐν α'. μετρίως
 δ' αὖ ἐώητι, καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον, πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι

ἐχρήσαντο. ιβ' τρόπον ἀντὶ ἐπιρρήμάτων· εἰς δύναμιν, ἦτοι, ὡς οἶον τε ἦν. καὶ ἐδήλε ὥχρος εἰς ὑπερβολὴν, καὶ λεπτὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον. Λεκ. ἀντὶ ὑπερβαλλόντως, καὶ ἀκριβῶς πάνυ· οὕτω τοι καὶ ἐς βάθος, καὶ ἐς τάχος, ἀντὶ βαθέως, ταχεώς. ιγ' καὶ χρόνε παράτασιν, εἰς αὖριον, εἰς τὴν ἐπίσταν, ἐς νέωτα. Πaus. καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν οἴκοι, ἦτοι ἄχρι τῶν ἐπ' ἐμῶ χρόνων. ιδ' καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ, διαβεβλημένος εἰς τὰς Μακεδόνας. Αὐτ. καὶ Ξενοφ. τὴν λείαν ἅπασαν κατέθεντο ἐς τὰς Βιθυνὰς ἀσυγείτονας ὄντας. ιε' καὶ ἐν σημασίᾳ τάξεως· εἰς τρεῖς κἀθιγνται, εἰς δύο βαδίζουσι. ις' καὶ διαιρέσεως· διαιρεῖται ἡ ἔσῃα εἰς ἱλικὴν, καὶ αὐλον· Τελευταῖον μετὰ τινων ὀνομάτων περιττεύει, εἰς τὸ παραχρῆμα, εἰς τὰ νῦν.

Εξ

Σημαίνει α' κίνησιν ἀπὸ τόπου, οἶον ἐξ ἀγρῶ, καὶ αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀνεχώρησαν ἐξ αὐτῆς. Θεκ. Ευγ. α. ἤλυθες ἐκ πολέμου· καὶ ἐκ προσώπου, ἄνωθεν ἐσι καβαῖνον ἐκ σὲ τῷ πατρὸς τὸν Φώτων· καὶ ὅλως τὸν, ἀφ' ἃ ὄρον, Κύριε ἐπίβλεψον ἐξ ἑρᾶν, καὶ ἴδε. β' τὸ ἔξω· ἐκ καπνῶ θεῖναι τί. γ' τὸ πόρρω, ἐκ ποδῶν γενέσθαι, ὥχετ' ἐξ ἀνθρώπων τὰ δίκαια. δ' καὶ τὸ ὑπερον ἀντὶ τῆς μετὰ, ἐκ δείπνων ὕπνοι· καὶ ἐκ τῶ ὄραν τὸ ἑρᾶν. Ο'θεν καὶ ἐξ εὐδίας ἢ ζάλης, καὶ ἀνάπαλιν. ε' καὶ χρονικῶς τὸν ἀφ' ἃ ὄρον· καὶ ἐξ ἃ, καὶ ἐξ ὅτε, καὶ ἐκ παίδων, καὶ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων· γεν-

ναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου. ε' καὶ αἰτίαν ποιητικῶς, ἀντὶ
 ὑπὸ· ἐκ Θεοῦ ἡ σωτηρία· καὶ τῶν γυναικῶν ὀλυταί
 κόσμος μέγας. ζ' καὶ τελικῶς, ἀντὶ τῆς ἔνεκα· οἶον
 ἐκ ῥαθυμίας ἢ πενία, καὶ ἐξ ἁμαρτιῶν τὰ κακά· ἢ καὶ
 ὑλικῶς, ἐκ πηλῆς συμπέφυρμαι ὁ τάλας ἐγώ· ἐκ
 τῆς βοῆς δεῖ τὲς ἱμάντας λαμβάνειν· ἐκ παντὸς Ἑρ-
 μῆς ὁ γεννηθεὶς ξύλῳ. θ'. καὶ θέσιν τοπικὴν ἐκ δε-
 ξιῶν, ἐκ διαμέτρου· τὸ δ' ἐκ τῆς ἰσθμῆς τεῖχος εὐθὺς οἱ
 Ἀθηναῖοι ἀποτείχισαντες ἐφρέρουν. Θικ. ἐν α'. καὶ,
 ἀπετείχισε τὸ ἐκ Παλλήνης τεῖχος. καὶ, ἐκ θαλάσ-
 σης ναυσὶν ἅμα ἐφορμέσταις. Αὐτ. ι'. καὶ σέρησιν· δί-
 δυμος ὁ ἐξ ὀμμάτων· ἦτοι ἀόμματος. ια' καὶ ἐπισα-
 σίαν, οἶον ὁ ἐξ ἀπορρήτων, ὁ ἐξ ἐπισολῶν τῷ βασι-
 λεῖ· ἀντὶ τῆς ἐν ἐπισολαῖς ἴσως, ἢ τῆς ἔνεκα τῶν ἐπι-
 σολῶν τιμώμενος. ιβ' τὸ μέχρι, οἶον ἐκ πώγωνος σο-
 φὸς, καὶ πήρας, καὶ βακτηρίας. ιγ' καὶ τρόπον ἀντὶ
 ἐπιρρήμάτων· ἐκ τῆς προφανῆς, ἐξ ὑπογείας, ἀντὶ
 προφανῶς, κρυφίως. καὶ, ἐκ χειρὸς μάχεται, ἦτοι
 ἐγγύθεν. καὶ, ἐκ παρασκευῆς, ἀντὶ παρεσκευασμέ-
 νως. ιδ' καὶ μεταβολὴν ἀπλῶς, οἶον ἐκ μὴ ὄντων,
 τὰ πάντα ἐγένετο· ἢ τῆς κατ' ἐσίαν, ἐν γενέσειτε
 καὶ φθορᾷ, οἶον ἐκ γῆς φυτὸν, καὶ ἐκ φυτῆς γῆ· ἢ
 κατὰ τὸ ποσὸν, οἶον ἐκ μικρῆς μέγα· ἢ κατὰ τὸ
 ποιὸν, οἶον ἐκ θερμῆς ψυχρόν· τοιῶτον τὸ, ἐκ ταπει-
 νῶν, καὶ φαύλων μεγάλα πράττεσιν· ἢ τέως κατὰ
 τόπον, ὡς ἐπὶ τῶν φερῶν, ἐφ' ὧν αἰεὶ ὁ ἀφ' ἑ ὄρος
 ἐμφαίνεται νοούμενος.

Σὺν

Α' εἰποτε δοτικῇ συντασσομένη, κυρίως τε καὶ μά-
 λιστα τὸ ὁμῆ σημαίνει· τὸ δὲ ποικιλαχῶς, καὶ ὡς ἐν-
 δέχεται διαφόρως γενέσθαι τὰ τῆς συναφείας τοῖς ὁ-
 μῆ ἔσι. α' καὶ γὰρ κατ' ἐγγύτητα· εὐρυγύνταται σὺν
 αὐτῷ δύο λησαί. β' κατὰ περίθεσιν σὺν τρίβωνι, σὺν
 ὅπλοις. γ' καὶ ἔξιν σὺν πνεύματι, καὶ δυνάμει Η' λῆσ·
 δ' κατ' ἐσιώδη τὴν εἰδοποίησιν, σὺν τῷ πυρὶ καὶ θερ-
 μότης, καὶ σὺν τῇ χιόνι τὸ ψύχος, καὶ ἡ ψυχὴ σὺν τῷ
 σώματι ἐπὶ τῇ συναμφοτέρῃ. ε' κατὰ ἔνωσιν ἐνερ-
 γείας, καὶ κατὰ βοήθειαν, οἷον σὺν Α' θινᾷ καὶ χεῖρα
 κίνει. Καὶ καὶ ἑαυτὴν, ἔξωθεν νοσμένης τῆς Φωνῆς,
 ἥς ἂν προτεθείη· σὺν δὲ Θεοὶ μάκαρες· ὅπερ ἔσι,
 παρείησαν, σὺν ἡμῖν γένοιτο κτ.

Πρὸς

Γενικῇ συντασσομένη, σημαίνει α' τὴν ἀπὸ προ-
 σώπῃ κίνησιν, ὡς καὶ ἡ παρὰ περὶ, ἥς ὕπερον, τῆς ἀ-
 πὸ καὶ ἐκ κίνησιν τὴν ἀπὸ ἀψύχων σημαίνουσιν. Καὶ
 τοιγε ἡ ἐκ, καὶ τὴν ἐκ προσώπῃ δηλοῖ πολλάκις, ὡς
 εἴρηται. β' ὄρκον· ἦκε, πρὸς Θεῷ, τετέστιν ὁμνυμί-
 σοι Θεόν, ὡς ἦκε. γ' σημαίνει δὲ ἄλλοτε ὀρκισμὸν·
 οἷον εἶπε πρὸς Διός· τετέστιν ἐξορκίζω σε, ἵνα ἡμῖν εἴ-
 πης· διαφέρει δὲ ὀρκισμὸς ὄρκῳ, ὅσα καὶ τὸ ὀρκίζω τῇ

ὀρκισμοτῶ· ὀρκοῖς μὲν γὰρ μάρτυρα τῶν λεγομένων
 ἡμῖν τὸν Θεὸν προϊχόμεθα· ὀρκισμοῖς δὲ τῆς ἄλ-
 λης εἰπεῖν ἢ πράξαιτι, τῷ ὀνόματι τῷ Θεῷ κατα-
 δυσωπῶμεν· καὶ εἰκὸς ἔν τῇνικαῦτα ῥῆμα ἱκεσίας ση-
 μαντικὸν ἔξωθεν ὑπακύνει· οἷον τὸ δέομαι, τὸ ἐκ-
 λιπκῶ, τὸ γενάζομαι, καὶ τὰ παραπλήσια. Δημοστ.
 ἱκετεύω, ἀντιβολῶ πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν,
 πρὸς τῶν ὄντων ἀγαθῶν ὑμῖν, ἕτως ὄναιθε τέτων, μὴ
 περιῖδητέ με. γ' τὸ ἐναντίον, ἤτοι τὸ ἔμπροσθεν.
 τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔσων πρὸς τε Θεῶν μακάρων
 πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων. Ἰλ. α. ἀντὶ ἐνώπιον· ὡς
 ὅ, τι ἂν ἀποβῇ καὶ πρὸς Θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναί-
 τιος ᾧ, καὶ ἔχ' ἡκιστα πρὸς τῷ πατρὸς Θεοφίλῃ. Συνέσ. τῷ
 Ἀδελφ. δ' τὸ κατῆκον, τὸ πρέπον, τὸ σύμφωνον ἀν-
 τὶ τῆς κατὰ, καὶ πρὸς ἰατρῶν σοφῶν θροεῖν (γράφ. παρ'
 ἄλλ. θρηνεῖν) ἐπωδάς· δέον γὰρ πυρὶ καὶ σιδήρῳ χρή-
 σαθαι εἰς θεραπεῖαν τῷ κάμνοντος, ἀπαίδευτος ἂν
 εἴη, ἐπωδαῖς ῥηματίων κενῶν τῆς κακῆς χάρις ἐκεῖ-
 νον ἀπαλλάξαι πειρώμενος. Ναζι. περὶ φιλοπτ. καὶ
 πρὸς ἡμῶν ταῦτα τῶν Χριστῶ θρεμμάτων τῷ ἀγα-
 θῷ ποιμένος. Ἰσοκρ. ἐν Πλαταϊκ. ἀλλὰ τὴν γε χώ-
 ραν καὶ πρὸς ἡμῶν ἐστὶν ἀναχέσθαι πεπορθημένην· ἐν-
 θεντοὶ καὶ τὸ πρὸς τρόπῳ ἐσίμοι, ἴδιον, ἢ σύμφωνον
 τῇ ἐμῇ γνώμῃ. Πλάτ. ἐν Φαίδ. τὸν ἐν ἔρωτα τῶν
 καλῶν πρὸς τρόπῳ ἐκλέγεται ἕκαστος· καὶ ἐν δ' πε-
 ρὶ Νόμων· πρὸς μὲν τῷ λακωνικῷ τρόπῳ ὡς ξένε τὸ τὰ
 βραχυτέρα αἰεὶ προτιμᾶν· καὶ Συνέσ. καὶ γὰρ τὸν ἄν-
 δρα, τά, τε ἄλλα ἐπαινῶ, πάνυ γάρ μοι πρὸς τρό-

πρὸς καὶ Ἀριστοφ. ἐν Βατράχ. τὸ δὲ μετασρέφε-
 σθαι δεξιᾷ πρὸς ἀνδρός ἐστι. Καὶ πρὸς τρόπον, ἀντὶ
 τῆς δεόντως, Πλάτ. θ' περὶ τῶν Νόμων, ἅρ' ἐν ᾧ
 καὶ τῆς' ἂν πρὸς τρόπον λέγειν φαίνοιτο· τῆτο δὲ ἐστὶν
 ἐκ ἀπὸς τρόπου· τὸ δὲ πρὸς λόγον τῷ πρὸς τρόπον πα-
 ραπλήσιον. Πλάτ. ἐν Γοργία, τῆτο αὐτίκα ἐπισκε-
 ψώμεθα, ἐάντι ἡμῖν πρὸς λόγον ἢ πρὸς θυμὸν δὲ, τὸ
 θυμῆρες καὶ κεχαρισμένον· Ἀρρῆϊαν. βιβλ. ε'. καὶ ταῦτα
 πάντα πρὸς θυμὸν ἐγίγνετο ἀκέρειν. ε' βοήθειαν ἀντὶ
 τῆς ὑπέρ. Πλάτ. ἐν Πρωταγ. Καλλίας μὲν δοκεῖμοι
 μάλα πρὸς Πρωταγόρου εἶναι· Σοφοκλ. ἐν Οἰδίποδι,
 πιθῆντί μοι πρόσθε γὰρ, ἐδ' ἐμὲ φράσω. Δημοστ.
 πρὸς Πανταίνετον· ταῦτα δ' ἐστὶν ἅπαντά φησι πρὸς
 ἐμὲ. ε' ἀποβατικῶς. Ἀρισ. περὶ Κόσμου· ταῦτα γὰρ
 πάντα ἔοικε πρὸς ἀγαθὸν γινόμενα· ἦτοι ἐπ' ἀγα-
 θῷ. Ἀρρῆϊαν. βιβλ. ε', λόγιον γὰρ γεγονέναι σφί-
 σιν ἐκ Θεῶν τῆς Βήλης, μὴ πρὸς ἀγαθὸν οἱ εἶναι τὴν
 πάροδον τὴν εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ τότε. Γαλην. ἐν β.
 πρὸς Γλαύκ. τὸ δ' ὑγρὸν μέλι ὥσανει ἐπικείμενον
 δερμὶ σώματι περιρρεῖ κύκλῳ, καὶ ξηρὰν ἀπολείπει
 τὴν ὁδόνην, ἣτις ε' μόνον ἐδὲν ὀνίνησιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 κακὸν γίνεται τῷ κολληθερισμένῳ δέρματι. ζ. κοι-
 νωνίαν τῆς κατὰ γένος ἀρχῆς· οἷον οἱ πρὸς αἵματος·
 Πaus. ἐν Κορινθ. Νηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρός· καὶ ἐνικῶς,
 τὸ πρὸς μητρός, ἐνθα προσυπακυσέον τὸ γένος· ὁ παρ'
 Αἰσχίν. ἐπενήνεκται ἐνεργεία, ἀπὸ νομάδων Σκυθῶν
 τὸ πρὸς μητρός γένος ὄν. ἡ. εὔρηται δέπρ καὶ ἀντὶ τῆς
 μετὰ· Ναζιανζ. ἐν τῷ εἰς τὸν ἑαυτῷ πατέρα ἐπιταφ.

ὥσπερ γὰρ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἔμεθ' ἡμῶν εἰσιν,
 ἔς ὃ βίος ἀλλοτριῇ τῇ κοινῇ σώματος, ἔτω καὶ πολ-
 λὰ τῶν ἔξωθεν πρὸς ἡμῶν, ὅσοι τῷ τρόπῳ τὴν πί-
 σιν φθάνουσι.

„Δοτικῇ δὲ τὸ ἐγγυὲς κτ.

Α'. τὸ ἐγγυὲς ἐπίτε ἐμψύχων, καὶ ἀψύχων, οἷον
 πρὸς τοῖς ποσὶ, πρὸς σάθμῃ πέτρον τίθεσθαι, μήτε
 πρὸς πέτρῳ σάθμην· αὐτὸς δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμή-
 τῳ πιτνεῖ· Εὐριπίδ. Β'. προσηύκεν· οἷον πρὸς τοῖς
 ῥηθεῖσι λεγέσθω τό· καὶ πέντε πρὸς τοῖς εἰκοσιν· ἐν-
 θα ἢ πρὸς ἀντὶ τῆς σὺν κεῖται. Κατὰ ταύτην δὲ δὴ
 τὴν σημασίαν, καὶ καθ' ἑαυτὴν ἐπιρρηματικῶς ἢ πρὸς
 τάττεται, ἀντὶ τῇ παρὰ ταῦτα, καὶ προσέτι. Πλάτ.
 βιβλ. θ'. περὶ Νόμ. χαλεπὸν ἡμῖν εἶσι τὰ ἡμέτερα
 αὐτῶν χρήματα, καὶ πρὸς γε, ἡμᾶς αὐτάς· καὶ ἐν ε'.
 Πολιτ. ὅτι κοινῇ στρατεύονται, καὶ πρὸς γε ἄξουσι τῶν
 παίδων εἰς τὸν πόλεμον, ὅσοι ἄδριοί. Γρηγ. εἰς Βασίλ.
 ἔτος πρὸς ἑβδομον, καὶ μικρόν τι πρὸς· Ἰσαῖος· πρόσ-
 дос μὲν αὐτῇ δύο καὶ εἰκοσι μναῖ, καὶ πρὸς· Δημοστ.
 πρὸς Λεπτίνην, ἐγὼ δ' ἡγῶμαι τὸνδε τὸν λόγον κα-
 τὰ πολλὰ ἀσύμφορον εἶναι τῇ πόλει λέγεσθαι, πρὸς
 δὲ καὶ ἐ δίκαιον· ἀντὶ πρὸς δὲ τέτῳ, καὶ ἀδίκον· γ'
 τὸ ἐναντίον, ποιητικῶς· πρὸς Α' τρεῖδαισιν ἡχμασας
 χέρα· ἀντὶ κατὰ τῶν Α' τρειδῶν· δ'. προσοχὴν·
 Α' ρις. ἢ. Πολιτικ. ὅταν δ' ἀφ' ἡβης ἔτη τρία πρὸς
 τοῖς ἄλλοις μαθήμασι γένωνται, τότε ἀρμόττει καὶ
 τοῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀναγκοφαγίαις καταλαμβάνειν

τὴν ἐχομένην ἡλικίαν. Πλάτ. ἐν Φαίδ. σιγῇ ἔν ἐγένετο ταῦτα εἰπόντος τῷ Σωκράτες, καὶ αὐτὸς τε πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης, καὶ ἡμῶν οἱ πλείστοι. Στράβ. βιβλ. ε'. ὡς δ' εἰπεῖν οἱ παλαιοὶ τῷ κάλλει τῆς ῥώμης ὠλιγώρην, πρὸς ἄλλοις μείζοσι, καὶ ἀναγκαιοτέροις ὄντες. Πολύβ. ἐν γ'. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐγένετο πρὸς τῷ κατασρατηγεῖν τὰς πολεμίας ὅμοιον ἔν ἐσι τὸ πρὸς τέτοις εἶναι τῷ περὶ ταῦτα ἀχολεῖσθαι. καὶ ὁ αὐτὸς Πολύβ. ἀμφοῖν ἐκ παραλλήλων φαίνεται κεχρημένος. ὁ μὲν ἔν βασιλεὺς περὶ ταῦτα, καὶ πρὸς τέτοις ἦν.

„Καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται.

Ἐν τοῖς περὶ τῆς Εἰς δηλονότι ἀνωτέρῳ. σημαίνει γὰρ α' τὴν πρὸς ἐμψυχον μάλισα κίνησιν. πρὸς μάντιν ὁδεῖς εὐτυχὴς ἀπέρχεται. καίτοι καὶ πρὸς ἀψυχον, ὡς ἐλέγετο. β'. τὸ πλησίον βότρυς πρὸς βότρυον πεπαίνεται. ὅθεν καὶ ἡ Δωριέων παροιμία, κολοῖδός ποτὶ κολοῖδόν ἰζάνει. ἦτοι πρὸς γ'. τὸ ἐναντίον. πρὸς κέντρα λακτίζειν. ἥς δὴ παροιμίας μέμνηται καὶ Εὐριπ. καὶ Αἰσχύλ. πρὸς λέοντα δορκάδες ἀπτεσι μάχην. Ἰσοκρ. εἰς Ἑλένην. περὶ δὲ ταύτης πρὸς σφᾶς αὐτὰς ἐπολέμησαν. δ'. ἀντὶ τῆς περὶ, πρὸς ταῦτα βελευσόμεθα. ε'. μόνωσίν τε καὶ ἰδιοπραξίαν ἀντὶ τῆς κατὰ, οἷον Πλάτ. ἐν Φαίδ. ὁ ἔν Σωκράτης συχνὸν χρόνον ἐπιχῶν, καὶ πρὸς ἑαυτόν τι σκεψάμενος. ἀντὶ κατ' ἑαυτόν. ς'. τὸ ἀνῆκον. τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὁψεί. Δημοστ. ὁδὲν τέτων πρὸς ἐμέ. καὶ ἄλλ. ὥς τε

ἔδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρὸς ἐ-
 μέ. ζ'. τὸ προσῆκον, καὶ κατ' ἀξίαν· Ἰσοκρ. ἐν τῷ
 Ἀρειοπαγ. τῆς μὲν ταῦτόν ἄπασιν ἀπονεμέσης, τῆς
 δὲ πρὸς τὸ προσῆκον ἐκάστοις· τοιαῦτα τὸ, πρὸς ἀξίαν
 τιμᾶν, τὸ, πρὸς ἀρετὴν κτ. παραπλησίως δὲ καὶ τὰ
 πρὸς ἔπος, καὶ πρὸς λόγον, σύμφωνα εἶναι σημαίνει
 τὰ λεγόμενα τοῖς, περὶ ὧν πρόκειται εἰπεῖν· τῷτο
 τί πρὸς ἔπος; καὶ ἔδὲν πρὸς ἔπος. Πλάτ. ἡ. ἀντ'
 τῆς ἐν· Ἰσοκρ. πρὸς Δημόν. τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς
 ἡμᾶς φιλίας· ὁ αὐτ. ἐν ἄλλ· μετὰ τέτων δὲ καὶ τὰ
 πρὸς ἡμᾶς αὐτὰς συμβόλαια ποιεῖμεθα. θ'. καὶ ἀντὶ
 τῆς ὑπέρ· οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ πρὸς ἡμᾶς εἰσιν· ἦτοι
 ὑπὲρ ἡμῶν· ι'. καὶ ἀναφορὰν, ὡς εἴρηται, ἀντὶ τῆς εἰς.
 διὸ καὶ τὸν πρὸς Λεπτίνην, ἔχῃ κατὰ Λεπτίνην ἐπι-
 γέγραφεν ὁ Δημοφθένης, ἐπειδήπερ (ἡ Φησι) Λιβά-
 νιος) παρελθόντος τῆς χρόνῃ, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν κρί-
 σαι καὶ τιμωρεῖν ὁ νόμον γράψας, ἐφάνητο ἤδη ἀκίν-
 δυνος ὁ Λεπτίνης· ἐνθεντοὶ καὶ ὁ ῥήτωρ πρὸς ἐκείνον
 μᾶλλον ἀναφέρων λέγει, ἢ ἐκεῖνον καταφερόμενος·
 γράφεται ὁ φράσωρ Στέφανον τέτονι πρὸς τῆς δεσ-
 μοθέτας· Δημοφθ. κατὰ Νεαίρας. ια'. καὶ θέσιν,
 οἶον πρὸς δεξιὰ, πρὸς ἀριστερά· πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα,
 πρὸς δύόμενον· ὅθεν καὶ τὸ ἔμπροσθεν· πρὸς σῆμα μη-
 τρυῖας κλαίεις· ιβ'. ἀντὶ τῆς ἕνεκα τὸ τελικὸν αἰτιολο-
 γῆσα· οἶον πρὸς ἀργύριον φθέγγεται· τέτων δὲ ἀφορ-
 μησάντων ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τὸν Λεόντιον πρὸς
 τὴν ἀναδοχὴν· ἦτοι ἕνεκα τῆς ἀναδοχῆς· καὶ αὐθις·
 εἰ μὲν πρὸς ἄλλοτι (ἕνεκα ἄλλῃ τινός·) πεποίηται

τὴν ἀπαγωγὴν τῇ Λεοντίᾳ, μὴ χωρὶς αὐτῶν κτ. ὁ-
 μοια καὶ τὰ, πρὸς χάριν ὁμιλεῖσιν. Ἰσοκρ. πρὸς Νι-
 κοκλ. καὶ πρὸς χάριν εἰπεῖν ἐν τῷ περὶ εἰρήνης. ἦν
 τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγεται. Εὐρ. ἐν Ἑκάβῃ.
 τὸ δὲ πρὸς ἔχθραν, καὶ πρὸς ὀργὴν, λέγειν, ἢ
 πράττειν, ἐπὶ τὸ ποιητικὸν ἀνακτέον. Πυκνὴ δὲ ἐπὶ
 συναλλαγμάτων μάλιστ' ἢ χρήσις. οἷον Θεόφραστος
 περὶ βαλσάμου· πωλεῖσθαι δὲ τὸ μὲν ἄκρατον δις
 πρὸς ἀργύριον, τὸ δὲ ἄλλο κατὰ λόγον τῆς μί-
 ξεως. καὶ Ἀριστ. ἐν γ'. Η'Θ. ἔτοιμοι γὰρ ἔτοι(οῖς)πρα-
 τιῶται) πρὸς τὰς κινδύνους, καὶ τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρ-
 δη καταλλάττονται. καὶ ἐν α' Πολιτ. πολλὰ γὰρ ἔ-
 σθην τῶν βαρβάρων αὐτὰ τὰ χρήσιμα πρὸς ἄλλα
 καταλλάττονται. ἐπὶ πλέον δ' ἔθεν. οἷον πρὸς σίτον
 δίδόντες, καὶ λαμβάνοντες. ιγ'. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ
 χρονικῇ διαστήματος. Αἰσχίνης. ἅπαντα μὲν ἐν διε-
 ξελθεῖν, ἃ ἐν τέτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐνακέργησε, πρὸς
 μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας ἐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν. καὶ πρὸς
 τὸ παρὸν, ἦτοι ἐν τῷ παραχῆμα. ιδ'. καὶ ἐπὶ σχέσεων.
 ὁ πατήρ ἀναφέρεται πρὸς τὸν υἱόν, καὶ δῆλος πρὸς δε-
 σπότην. διὸ καὶ Πρὸς τι ταῦτα προσείρηται. ιε'. καὶ
 ἐπὶ συγκρίσεως. τυφλὸς ὁ Λυγχεὺς ὡς πρὸς σέ.
 ις'. καὶ ἐπὶ σημασίᾳ λόγου τῇ κατὰ τὰς ἀναλογίας,
 ἦτοι τῆς μετὰξὺ δυοῖν πηλικοτήτων σχέσεως. οἷον, ὡς
 δύο πρὸς τέτταρα. ιζ'. σημαίνει καὶ παράδειγμα, καθ'
 ὅ, τι τελεῖται διὰ μιμήσεως. οἷον πρὸς αὐλὸν ἄδειν.
 συνδιαχηματίζοντα δηλαδὴ τὴν φωνὴν τοῖς τῇ ὀρ-
 γάνῃς ἡχήμασι. καὶ πρὸς λύραν ὀρχεῖσθαι. συγκι-

νέντα, καὶ συρρυσμίζοντα τοῖς φθόγγοις τὸ κίνημα.
 ιη'. ἀντὶ τῆς διὰ· πρὸς κάππαριν ζῆς, ἐξὸν πρὸς ἀν-
 θίαν· ἦτοι διὰ καππάρεως τρεφόμενος.

Πρό.

Γενικῇ μόνῃ συντάσσεται, καὶ σημαίνει· α'. το-
 πικῶς τὸ πρόθεν· πρὸ τῶν θυρῶν τῆ ναῦς παρέση-
 κα· πρὸ ὀφθαλμῶν· πρὸ προσώπου. β'. χρονικῶς τὸ
 πρότερον· πάντες, ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμῆ κτ. πρὸ ἀρί-
 στος σχεδόν· πρὸ δειλῆς ἐώας· πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώ-
 μιον ἄδεις· πρὸ τέττα σε ὥμην κέρατα ἔχειν. γ'. ἀν-
 τὶ τῆ μάλλον· νέν θαυμάζειν πρὸ σώματος. δ'. τὸ
 ἀνύσιμον ὄν, καὶ συντελεῖν πρὸς τι· οἷον ἔσαι πρὸ ἔρ-
 γος πρὸς τὴν παρῆσαν σκέψιν· καὶ, πρὸ ὁδῶσσι γέ-
 νοιτο εἰς τὰ μαθήματα. Τὰ δὲ πρὸ ὁδῆ, σημαίνει
 ποτὲ καὶ τὸ πρόχειρον, καὶ ὥτις αὐτίκα ὑπήντησε. ε'.
 ἀντὶ τῆς ὑπὲρ ἐπὶ προσασία, οἷον πρὸ γυναικῶν
 κινδύνευειν, καὶ τέκνων. ς'. ταῦτοσημάντως τῇ ἀν-
 τί· πρὸ πολλῶν ἂν ἐποιησάμην, τετέστιν ἀντίπολλῶ,
 κατὰ τὴν τρίτην τῶν χρήσεων.

Ἀνά.

Αἰτιατικῇ συντάσσεται σημαίνεσα α'. τὸ μέ-
 σον· ἀνάτ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα· τέτο γὰρ Ὀμηρος
 αὐτὸς ἐν ἄλλοις ἡρμήνευσεν εἰπὼν, διὰ τ' ἔντεα κτ.
 Ἐπὶ δὲ τῆ, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα,

ἡ γενικὴ τῷ ἐπιρρήτατος. β'. διανομὴν· ἔλαβον ἀ-
νὰ δηνάριον. γ'. ἐπανάληψιν· ἀνὰ πέμπτον ἔτος ὁ
Ὀλυμπιάσιν ἀγῶν ἐτελείτο. δ'. τὸ ἐπάνω· ἀνὰ χθό-
να πελυβότειραν. ε'. τὸ ἐναντίον· ἀνὰ ποταμὸν πλέ-
ειν. ς'. ἀντὶ τῆς ἐν· ἀνὰ σόμα ἔχειν, ἦτοι ἐν
σόματι. Τέσσαρες εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Εἰμάδα· τετέ-
στιν ἐν Εἰμάδι. ζ'. παρὰ ποιηταῖς καὶ δοτικῇ, ἦτοι τὸ
σὺν δηλῶσα, ὡς ἐν τῷ, χρυσέω ἀνὰ σιγήπτρῳ· ἢ
τὸ ἐπάνω, ἀνὰ φαιδίμῳ ὄπλῳ.

Κατά.

„Γενικῇ μὲν ἐπὶ καταφορᾷς.

Ἡ δὲ καταφορὰ κατηγορίαν σημαίνει μετα-
σφοδρότητος. α'. οὖν τὸ ἐναντίον καταφορικῶς ση-
μαίνει διὰ λόγῳ· οἷον κατὰ Κτησιφῶντος ὁ λόγος·
ἢ δι' ἄλλης ὁποιασὲν ἐνεργείας ἢ πράξεως· κατ' ἐαυτῷ
Βελλερεφόντης· κατὰ σπλάγχχνων ὠθεῖν τὸ ξίφος,
κατὰ κόρρης παλῖν. β'. τὸ ἐπάνω· κατ' ὕδατος γρά-
φειν, κατὰ πετρῶν σπείρειν. γ'. τὸ περίτι, ἢ πε-
ρίτε, ὡς ἐν ταῖς κατὰ τὴν φιλοσόφου ἀποφάνσεσι,
τὸ κατὰ τινος ἀγορευόμενον, ἦτοι λεγόμενον, περὶ
αὐτὸ ἐκεῖνο ἐστὶ, καὶ περὶ αὐτῷ λέγεσθαι, κατ' εἰ καὶ
κατηγορεῖται, οἷον τὸ ζῶον περί τε τὸν ἄνθρωπον ἐστὶ,
καὶ περὶ τῷ ἀνθρώπῳ ὁρθῶς λέγεται, ὅτι ζῶον, καὶ ὡς
οἱ διαλεκτικοὶ φασί, τὸ ζῶον κατὰ τῷ ἀνθρώπῳ κα-
τηγορεῖται. δ'. ἢ κατὰ μετὰ γενικ. καὶ ἐπὶ καλῶς.
ἀντὶ τῆς ὑπέρ, Αἰσχ. πολὺς δὲ ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς

ἡτετέρας πόλεως. ε'. τὸ ὀπίσω· κατὰ νῶτε βοη-
 θῆντας κτ. Θκυδ. Ξ. α'. ζ'. ἐπὶ ὄρις· οἱ δὲ κατὰ
 κυνῶν, καὶ πλατάνων ἐπώμνυντο. ζ'. τὸ κάτω σημαί-
 νει μετὰ κινήσεως, ἢ τῷ ἀφ' ἧς ὄρε ἐκφερομένῃ, ὡς
 ἐν τῷ ὁμηρικῷ· βῆ δὲ κατ' ἑλύμποιο καρήνων· ἀν-
 τὶ τῷ, ἀπὸ κορυφῶν ὀλύμπῃ· ἢ τῷ πρὸς ὄν, ὡς τὸ,
 ῥίπτειν ἑαυτὸν κατ' ἡλιβάτων· ἢ καὶ κινήσεως ἄνευ,
 οἶον κατ' ἄδῃ, ἀντὶ ἐν ἄδῃ.

„Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλό-
 „μενον.

Α'. τοίνυν ὁμοιότητάτε καὶ συμφωνίαν σημαίνει,
 ὅταν τὸ κατ' ὅ, τι παραβάλλεται, καὶ ὁμοιόν ἐσι, δηλῶ-
 μεν, οἶον κατ' Ὀμήρον λέγειν, κατὰ τὸ δίκαιον πο-
 λιτεύεσθαι, κατὰ νῦν προχωρεῖν, ἥτοι σύμφωνον τῷ
 σκοπῷ· τοῖστο καὶ τὸ, κατ' ἀξίαν, καὶ τὸ, κατὰ δύνα-
 μιν· λέγει γὰρ, ὅτι ἀνάλογον, ἢ δὲ ἀναλογία ἐν
 ἰσότητι, καὶ ὁμοιότητι· πρᾶπλήσιον καὶ τὸ, κατ' ἐμέ·
 τάγε μὴν κατὰ Ληκῆαν, καὶ τὰς ἄλλας, περιφραστικῶς
 λέγεται. β'. τὸ περίτι, ἥτοι κίνησιν ἄνευ τῶν ὀ-
 ρων, ἀφ' ἧς, καὶ πρὸς ὄν, σημαίνει, οἶον κατ' ὁδόν, κα-
 τὰ τὴν ἀγοράν· καὶ δὴ καὶ τὴν πρὸς ὄρον ποτὲ ποιη-
 τικώτερον· κατὰ νῆας Ἀχαιῶν, ἥτοι ἐπὶ. Καὶ τὴν διὰ·
 ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν Ποτίδαιαν· Θκυδ. α.
 γ'. τὸ ἐν τινι, ἥτοι εἰσίν, οἶον κατὰ χώραν μένειν. δ'.
 χρόνον· κατ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ σοφός, κατὰ τὰς
 πατέρας ἡμῶν. ε'. τὸ ἔμπροσθεν· κατὰ πρόσωπον,
 κατ' ὀφθαλμῆς. ς'. τρόπον· κατ' αὐτὸ, κατὰ συμ-

βεβηκός· ζ'. τὸ πῆ, καὶ κατὰ τι· δῆλος κατὰ τὴν
προαίρεσιν· σοφὸς τὰ μηχανικά· ή'. αἰτιολογεῖ δὲ
καὶ τὸ ποιητικόν· ἐτρατῆγει δὲ αὐτῶν Ἀ'ρισεὺς ὁ Ἀ'-
δειμάντης, κατὰ φιλίαντε αὐτῷ (ἦτοι διὰ τὴν πρὸς
αὐτὸν εὐνοίαν) οἱ πλείστοι ἐδελοντεὶ ξυνέσποντο. θ'.
διανομὴν· κατ' ἐνιαυτὸν, κατὰ δήμους, κατὰ ἔθνη·
καὶ τὸ, κατ' ἐμαυτὸν ἐλογιζόμεν, μικρὸν ἀλλοιότε-
ρον. ι'. εὕρηται δὲ καὶ δοτικῇ συμφερομένη ποιητικῶς
ἀντὶ τῆς ἐν, οἷον κατ' ὄρεσφιν.

Διά.

„Γενικῇ μὲν ἐνεργειᾷ τινι.

Α'. τὴν τῷ ποιητικῷ· πάντα δὲ αὐτῷ ἐγένετο·
διὰ σὲ ἄμεινον ταῦτα γίνεται· δι' ὑπονοίας εἰρημένον.
β'. καὶ τὴν τῷ ὀργανικῷ, οἷον διὰ δοράτων μάχε-
σθαι. γ'. διάβασιν διὰ μέσας· διήλθομεν διὰ πυρὸς,
καὶ ὕδατος. δ'. χρονικὸν διάστημα· δι' ὅλης τῆς νυκτὸς
κοπιάσαντες ἔδεν ἐλάβομεν. ε'. καθ' ἑκάστον, δι' ἑτὺς
πέμψας, διὰ τρίτης, εἴτ' ἐν καθ' ἑκάστην τρίτην ἡμέραν,
παρὰ τῷ Γαληνῷ. ς'. ἀναλογίαν, διὰ πασῶν, ὅ-
περ ἐστὶν, ἐν λόγῳ διπλασίονι· διὰ πέντε, κατὰ λό-
γον ἡμιόλειον. ζ'. καὶ ἐν ταῖς περιφράσεσι, διὰ
φροντίδος ἔχω, καὶ δι' ἐλπίδος, ἦτοι φροντίζω, ἐλ-
πίζω.

„Αἰτιατικῇ δὲ αἰτίαν.

Α'. ποιητικῶς· διὰ δέος ἐσίγα, ἦτοι ὑπὸ φό-
βου· ἐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πισεύομεν. β'. τελι-

κᾶς· διὰ τὰ χρήματα πάντα, ἥτοι ἔνεκα τῶν χρημάτων. γ'. καὶ τὸ μέσον ἐνίοτε παρ' Οἰμήρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Γ'λ. ψ. καὶ, διὰ σόμα. Γ'λ. ξ. καὶ, διὰ νύκτα μέλαιναν.

Μεγά.

„Τὸ ὁμῶς σημαίνεσα.

Α'. τὸ ὁμῶς· μετὰ γενικῆς τάσσεται· μετὰ γὰρ νοσέντων, καὶ τὸ μαίνεσθαι καλόν. β'. συνυπακοσμένης καὶ βοηθείας, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός. γ'. καὶ ὑπεργίας, ὀργάνη παρόντος· ἴει μετὰ ξίφους. δ'. καὶ ψυχικῆ παθήματος· εἰδὲς ἀσφαλῶς μετ' ὀργῆς βελεύεται.

„Μετὰ τριτάτοιςιν ἀνάσσει. Γ'λ. α.

Παρὰ ποιηταῖς γὰρ ἐνίοτε δοτικῇ συμφέρεται, ἀντὶ τῆς ἐν· σημαίνει δὲ, ὅτι Νέστωρ ἐν τρίτῃ γενεᾷ ἀνδρῶν ἦρχεν· ἔτω καὶ, μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ, ἀντὶ ἐν πᾶσι· καὶ, μετὰ χερσίν, ἔχων λύραν, ἀντὶ τῆς ἐν χερσίν.

„Αἰτιατικῇ δὲ τὸ ὕστερον.

Α'. Τὸ ὕστερον· μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἐγένετο τὰ Μηδικὰ. β'. ἀντὶ τῆς ἐν· μετὰ χεῖρας ἔχω βιβλίον· τοῖστο δὲ καὶ τὸ τῶν Ἀττικῶν, μετ' ἡμέραν, ἀντὶ ἐν ἡμέρᾳ· γ'. ἀντὶ τῆς ἐπὶ ἐχρήσατο Οἰμηρος μετὰ δαῖτα, μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας. δ'. ἀντὶ τῆς διὰ· Πουητικῇ δὲ καὶ αὕτῃ ἡ χρῆσις· ἐὼν μετὰ κάλ-

λος, ἦτοι διὰ τὸ αὐτῆς κάλλος. ε'. καὶ ἐπὶ συγκρίσει πρὸς κειμένη, τῷ, ᾧ πρόκειται, τὰ πρῶτα δίδωσι· μετὰ Λέσβιον ὠδήν· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τοῖς τὰ δεύτερα φερομένοις.

Παρά.

„Γενικῇ μὲν τὴν ἀπὸ προσώπου κτ.

Α'. παρὰ τῆ βασιλέως ἀπεσάλη. Σημειωτέον δὲ μάλιστα τὴν μεταξὺ τῆς τε παρὰ καὶ πρὸς, καὶ τῆς ἀπὸ καὶ ἐκ διαφορὰν, τῶν μὲν τὴν ἀπὸ προσώπου, τῶν δὲ τὴν ἀπὸ τόπου κινήσιν σημαίνουσιν. Τῆτο δὲ μάλιστα εἴρηκεν, ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τηρεῖται, καὶ ἐκ αἰεί. Εὐροὶ γὰρ ἅντις τήν τε ἐκ ἐπὶ τῆς ἀπὸ προσώπου κινήσεως, ὥσπερ εἴρηται, καὶ δὴ καὶ τὴν παρὰ, ἐπὶ τῆς ἀπὸ τόπου, οἷον παρὰ τῶν νηῶν ἀπονοσεῖ. β'. καὶ τὸν, ἀφ' ἧ, ὅρον ἐπὶ παθήσεως, οἷον παρὰ σὲ ταῦτ' ἐπαίδεύειν ἀκέσας. Καὶ διὰ προσώπου δὲ μεσιτεύοντος ὁμοίως, τὰ παρὰ τῆ ἡγεμόνος ἀνάγγειλον ἡμῖν. Λεκτοῖς πλεσίοις παράγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν τὰ παρ' ἡμῶν εἰρημένασσι· ἐκεῖνοι διὰ σὲ ἀκέτωσαν.

„Δοτικῇ δὲ ζάσιν καὶ τὸ ἐγγύς.

Α'. ἐπὶ ἐμφύχων· παρὰ τῷ βασιλεῖ κἀθίζεται· παρὰ κωφῷ ἀποπέρδειν. β'. καὶ ἐπὶ ἀψύχων· παρὰ νηυσὶν ἤμενος· παρὰ βωμῷ. Ὅμηρος δὲ παρ' ὅχθας ἔφη, ἀντὶ παρ' ὅχθαις, τὸ ἐγγύς δηλῶν. Καὶ ἡ παροιμία ὡσαύτως· παρὰ μὲν θάλασσαν περίπα-

τος, παρὰ γῆν δὲ ὁ πλεῖς. γ'. ἀντὶ τῆς ἐν, οἷον εἰ-
 τις ἐστὶ παρ' ἐμοὶ ἐμπειρία, τετέστιν ἐν ἐμοί. δ'. ἐ-
 ξεσίαν, ἐφ' ᾧ αὐτοὶ κύριοι ἐσμέν, οἷα τὰ, παρ' ἡμῖν,
 παρὰ σοὶ τὸ σωθῆναι, καὶ μή· παρὰ τῷ Ἀρχιερεὶ τὰ
 τῆς Ἐκκλησίας.

„Αἰτιατικῇ δὲ κίνησιν ἐπίτι.

Α'. ἐπίτε ἐμψύχων καὶ ἀψύχων· οἷον, πάλιν ἐκανε-
 χώρεν εἰς τὸ τεῖχος, καὶ οἱ Μακεδόνες παρὰ τὰς Ἀθη-
 ναίους. Θεκ. α. παρὰ σὲ ἔρχομαι· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς παρὰ
 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. β'. τὸ διατί, τῆ ποιη-
 τικῆς αἰτιολογούμενος· οἷον Δείναρχ. κατὰ Δημοσθ.
 ὦ Ἀθηναῖοι παρὰ τί οἶεσθε τὰς πόλεις, τότε μὲν εὖ,
 τότε δὲ φαύλως πράττειν; ἐδὲν εὐρήσεται ἄλλο,
 πλὴν παρὰ τὰς συμβέλλας, καὶ τὰς ἡγεμόνας· καὶ
 Θεόφρ. ζ. Ἰσορ. φυτ. τὸ δὲ ὅλον, ὥσπερ ἐλέχθη,
 καὶ ἡ εὐοσμία, καὶ ἡ εὐχροια (τῶν ῥόδων) παρὰ τὰς τό-
 πους ἐστὶ· ταύτητοι καὶ τὸ παρ' ὃ ἀντὶ τῆ δι' ὃ. Ἀρισ-
 περὶ θαυμ. ἀκυσμ. οἱ δὲ τὸν χαλκὸν ὀρύττοντες ὀ-
 ξυδερκέσονται γίνονται, παρ' ὃ καὶ οἱ ἰατροὶ τῷ ἄνθρωπῳ
 τῇ χαλκῇ, καὶ τῇ τέφρᾳ τῇ φρυγίᾳ χρῶνται πρὸς
 τὰς ὀφθαλμούς. γ'. τὸ ἔξω σκοπεῖν, καὶ ἐπαγγελίας,
 οἷον παρὰ γνώμην, παρὰ τὸ δίκαιον· τοῖστο δὲ καὶ
 τὸ ἔξω τῇ κατὰ φύσιν προσήκοντος· οἷον ἀποκυίσκει
 ὁ λαγῶς, παρ' ὃ πέφυκε· καὶ τὸ ἄλλως ἔξω τῇ δέ-
 οντος. Πλέταρχ. θαυμασαὶ παρ' ὃ δεῖ λόγων, ἢ ἄν-
 θρώπων, ἢ καταφρονηταί· καὶ ἔξω τῶν ἀπαιτημένων
 περιστάσεων ἀπαξαπλῶς· οἷον παρὰ τὸν καιρὸν, παρὰ

τὸν τόπον, παρὰ τὸ πρόσωπον, κτ. Βασίλ. τόγε μὴν
 παρὰ τὸν καιρὸν, καὶ παρὰ τὰς καιρὸς, ἀντὶ τῆς εὐκαί-
 ρως· ἔσι γὰρ τοιαύτη τῆς παρὰ ἡ δύναμις, ὡς ἐπὶ
 ἐναντίων σημασιῶν πολλάκις εὐχρησεῖν, ὡς καὶ ἐπὶ
 τῆς παραπολὺ, ἔσιν ἰδεῖν, ὃ πῆ μὲν κατ' ἐπίτασιν ἀν-
 τὶ τῆς κατὰ πολὺ, παρὰ Πausανία, καὶ Θεκυδίδη, καὶ
 Πλῆτ. λέγεται, οἷον παρὰ πολὺ μὲν τῶν Θηβαίων
 χειρόνων, παρὰ πολὺ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων ἀμεινόν-
 των φανέντων. Καὶ Ναζιαν. παρὰ πολὺ τῆς τάξεως
 ἐλαττωμένης· πῆ δὲ καὶ ὕφεσιν ἀντὶ τῆς ἐπ' ἐλατ-
 τον, τῆς παρὰ ἐλάττωσιν δηλέσεως, καὶ οἷον εἰπεῖν,
 τὸ ἔξω τῆς πολλῆς σημαίνεσης· καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ
 Ναζιανζ. ταῦτα σοὶ παρ' ἡμῶν, ὦ Βασίλειε, τῆς ἡδί-
 σης σοίποτε γλώττης, καὶ ὁμοτίμῃ, καὶ ἡλικίᾳ· εἰ μὲν
 τῆς ἀξίας ἐγγύς, σὴ τῆτο χάρις· σοὶ γὰρ θαρρόων
 τὸν περὶ σῆς λόγον ἐνεσησάμην· εἰ δὲ πόρρω, καὶ πα-
 ρὰ πολὺ τῆς ἐλπίδος, τί χρὴ παθεῖν καὶ γῆρα, καὶ
 νόσῳ, καὶ τῷ σῷ πόθῳ τετρυχομένους; εἰμήτις εἶποι,
 ὅτι τὸ παρὰ πολὺ, τὸ πόρρω τῆς ἐλπίδος ἐπέτεινεν.
 Ἀλλὰ τῆς αὐτῆς τὸ ἐν τῷ εἰς τὴν Γοργον. ἐπιταφ.
 σαφέστερον· ὥς ἐ τῆτον φοβεῖμαι τὸν φόβον, μήτι
 τὴν ἀλήθειαν ὑπερδράμωμεν, ἀλλὰ τὲναντίον μήτι
 ἀληθείας ἐλμείπωμεν, καὶ παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας ἐλ-
 θόντες, ἐλαττώσωμεν τὴν ἀξίαν τοῖς ἐγκωμίοις·
 ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ παρὰ τοσῶτον, τότε μὲν ἐπιτείνει,
 τότε δὲ ὑφίησι τὸ δηλέμεον· οἷον ὁ αὐτός, ἔσι μὲν
 ὅπερ, περὶ τῶν πτωχῶν φήσας, καὶ ὁμβροῖς, καὶ ταρα-
 χαῖς ἀνέμων ταλαιπωρούμενοι, παρὰ τοσῶτον καὶ συμ-

πατέμενοι, παρ' ὅσον καὶ ψαύειν αὐτῶν βδελυσσόμε-
θα, τὸ παρ' ὀλίγον ἐσήμανε· ἐσι δὲ ὅπερ, ἐκ αἰχ-
νόμεθα βασιλεῦ, τὰ τοσῶτον ἡττώμενοι τῶν χρι-
σιανῶν, τὸ παρὰ πολὺ ἐναπέφηνεν. Ὅτι δὲ ἡ πα-
ρὰ καὶ ἐλάττωσιν ὑποδηλοῖ, δῆλον ἐκ τῶν συνθέ-
των· τὸ γὰρ πάρεγγυς, ἦττον ἢ τὸ σύνεγγυς· Α'-
ρις. β. Πολιτ. ἡ δὲ Κρητικὴ πολιτεία πάρεγγυς
μὲν ἐσι ταύτης (ἦτοι ἐγγύς πως γίνεται) Ἄλλοτε δὲ
πληρὲς καὶ τῷτο τὴν σημασίαν· Αὐτ. γὰρ ἐν ζ'. δεῖ
γὰρ ἔτε λῖαν ὑπολείπεσθαι ταῖς ἡλικίαις τὰ τέκνα
τῶν πατέρων, ἔτε λῖαν πάρεγγυς εἶναι. Καὶ τὸ πα-
ρόμοιος ἦττον τι δηλοῖ, ἢ τὸ ὅμοιος· ἦτε παρυπό-
στασις ἦττον τῆς ὑπεσάσεως· καὶ τὸ παραλήγειν ἦτ-
τον τῷ καταλήγειν· ἦτε παράληξις τῆς καταλή-
ξεως. δ'. σημαίνει καὶ χρόνον· παρ' ὅλον τὸν βίον,
παρὰ τὸν δείκνον, παρὰ τὸν πλεόν· αὐτὰς ἐν ταύ-
ταις παρὰ τὰς καιρὸς ἐκάστας οἷσσι παρεσάναι συνη-
γόρους. Συνέσ. τὰ μὲν γὰρ παρὰ τὴν εἰρήνην μόνην
εὐδοκιμεῖ, τὰ δὲ παρὰ τὸν πόλεμον μόνον θαυμάζε-
ται. Α'φθόν. ἐν Προγυμ. ε'. καὶ ἐπὶ συγκρίσεως.
Α'ρις. ἐν α' Μεταφ. νέον ἔντις εἰπὼν εἶναι... τὸν αἴ-
τιον καὶ τῷ κόσμῳ καὶ τῆς τάξεως πάσης, οἷον νήφων
ἐφάνη παρ' εἰκὴ λέγοντας τὰς πρότερον· καὶ ἐν
τοῖς Προβλήμ. διατὶ οἱ ἀσύμμετροι παρ' ἀλλήλους θεω-
ρεῖμενοι, μείζους φαίνονται, ἢ κατ' αὐτὰς μόνους; καὶ
Πλάτ. περὶ τὸν Σαυρομάτ. ἐν ζ'. τῶν Νόμων· παρὰ
γυναῖκας δὲ αὐτὰς, ἄνδρες ἂν αἱ ἐκείνων γυναῖκες
φανεῖεν. ε'. καὶ ἐπὶ τῶν ἐτυμολογιῶν, καὶ παραγω-

γῶν· οἷον Α' πόλλων εἴρηται παρὰ τὸ ἀπολλύειν· καὶ
 Παιῶν παρὰ τὸ παίειν τὸ ἰᾶσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς παύειν
 τὰ δεινὰ, οἷα Πανάντις ὦν. ζ'. ἀντὶ τῆς ὑπὲρ, πα-
 ρὰ δύο ἐωθίει· ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τὰς Θεάς.
 η'. ἀντὶ τῆς πάνυ, οἷον παρὰ μικρὸν, παρὰ φαῦλον
 τίθεσθαι. θ'. ἀντὶ τῆς αὐτίκα· τιμωρίαις παρ' αὐτὰ
 τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι· καὶ πρὸς γενικὴν· πολλὰς
 δὲ καὶ εἰς ἀναβολὰς ἀλλὰ παρ' αὐτὰ τῶν συμβαινόν-
 των, προσδραμόντας τοῖς ἱερεῦσι· Ναζιανζ. καὶ ἐν τῷ
 εἰς τὸν ἑαυτῆς πατέρα πολλοῖς γέτοι τῶν λελυπηκό-
 των, ἔδὲ ὑπερήμερος ἀπῆντησεν ἢ ἀντίδοσις, ἔδ' ὁ-
 πιωδόπυς ἢ δίκη, τῷτο δὲ τὸ ποιητικόν, ἀλλὰ παρ'
 αὐτὰ τῆς κινήσεως ἐπλήγησαν, ἐπεσράφησαν, προ-
 σῆλθον, ἐγονυπέτησαν. ι'. σημαίνει διάλειμμα. Πο-
 λύβ. καὶ τὸ μὲν ἔργον γίγνεται κῆφον, διὰ τὸ παρὰ
 τετάρτην ἡμέραν ἐκάστη σημαία καθήκειν τὴν λει-
 τηργεῖαν· ἔτω καὶ παρ' ἡμέρας πέντε λέγεται, καὶ
 παρ' ἑπτὰ· ἔτω παρ' ἡμέραν ζῆν οἱ Διόσκυροι εἴρη-
 ται· ἑτερῆμεροι τυγχάνοντες κατ' Εὐστάθιον· ὁ μόνον
 δὲ ἐπὶ χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων τίθεται τὸ ἐναλ-
 λάξ. ἢ ὄρχησις ἐφήβων τε καὶ παρθένων παρ' ἓνα χο-
 ρευόντων. Καί τοι, παρ' ἓνα, καὶ τὸ πλὴν ἑνός· ὥς,
 παρ' ἓνα τρῶς τοι.

Αὐτί.

„Α' εἰ Γενικῇ.

Σημαίνει δὲ α'. ἰσότητα· ἀντὶ οἰκέτε εἰσιμοι

ἔτος, ἀντὶ πατρός· τετέστιν ἴσα καὶ οἰκέτης, ὅσα καὶ πατήρ. β' τὸ ἐναντίον· ἀντ' εὐεργεσίας τίσαν Ἀγαμέμνονα Ἀχαιοί· ὥς τε καὶ ἔνθα τινὲς φασὶν ἦτοι ἀμοιβὴν, ἢ τόπως ἐποχὴν, ἢ τὸ μᾶλλον, ἢ αἰτίαν ὑποσημαίνεσθαι, τῇ ἀντὶ αἰεὶ θάτερον, ἦτοι τὸ ἐναντίον ἐν εἰς ἰδεῖν ὑποσημαινόμενον.

Ἐπὶ

„Γενικῇ μὲν.

Α' χρόνον. β' τὸ περί τι, καὶ ἔντινι· οἷον, ἢ ἐπὶ τῶν μεταφυσικῶν θεωρημάτων ἀκρίβεια, ἢν ἅντις περὶ αὐτὰ κατίδοι ἀφ' ἑτέρου μεταβαίνων ἐφ' ἕτερον, καὶ ἐφ' ἐνὶ ἐκάστῳ προσέχων, ἔδεν ἦττον· καὶ, ἢ ἐπὶ τῶν ῥεόντων σπευδῇ, καὶ ἦν περὶ τὰ μὴ ἐς ὧτα ἐπτόχονται, καὶ αὐτοῖς σπρσπαθῶς ἔχουσιν οἱ κενόφρονες· ἔ-
τως ἔν δια τῆς ἐπὶ δηλῆται ἐκάτερον· καὶ, ἐπὶ λογι-
σμῶν ὑπάρχων τῶν ἐμαυτῷ· Βασίλ. Βοσπορίῳ. γ'
τὸ ἐπάνω· ἐπὶ τῶν ὤμωνσε φέρω· ἐπὶ ξυρῷ ἴσεται
ἀκμῆς. Ε' νίστε δὲ καὶ αἰτιατικῇ αὐτὸ τέτο· καὶν πιλί-
διον φέρων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοσῆς, καὶ ἐμοὶ λοι-
δορῇ. Δημ. περὶ Παραπρ. τὸ δὲ, ἐπὶ τὴν ἐσίαν κα-
θέζεσθαι, οἷα δὲ καὶ τὸ, ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ ἐγγυὲς
δηλῆν ἔοικε, καὶ ἐχομένως. δ' ἐπισασίαν· ὁ ἐπὶ τῶν
ἀπορρήτων· ὁ ἐπὶ τῷ κοιτῶνος. ε' ἔμπροσθεν· πυρὰν
ὅτι μεγίστην νήσας, ἐνεπήδησεν ἐπὶ τοσέτων μαρτύ-
ρων· Λακ. περὶ τῆς Περεγρίνης τελευτῆς· καὶ πράξ.

κέ. ἐπὶ τῷ βήματι Καίσαρος ἐσὼς εἶμι, ἔμε δεῖ
κρίνεσθαι. ε' ἐπὶ τῶν τακτικῶν τάξιν σημαίνει, οἷον
ἐπὶ φάλαγγος καθίστασθαι, καὶ ἐπὶ κέρας ἄγειν, καὶ
πορεύεσθαι, καὶ ἐπὶ μετώπῳ ἵέναι, καὶ ἐπὶ τεσπάρων,
καὶ ἐπ' ὀκτὼ παρὰ Ξενοφ. καὶ Αἰλιανῶ.

„Δοτικῇ δὲ αἰτιολογεῖσθαι τὸ ἔνεκα.

Α' τὸ ἔνεκα, ἥτοι τὸ τελικόν· ἔ γάρ ἐπὶ
τῷ δέλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις εἶναι
(οἱ ἄποικοι) ἐκπέμπονται· Θυκ. α. Καίποτε δὲ καὶ τὸ
ποιητικόν· ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ μείζον, ἢ Πηλεὺς Φρο-
νεῖ· καὶ ἡμεῖς δὲ πλέον ἀλγεῖμεν ἐπὶ τῷ χωρισμῷ
τῆς σῆς εὐλαβείας. Ναζ. Θέκλῃ· καὶ τὸ ἐπὶ τιμήμα-
τι δὲ λεγόμενον, οἷον, ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην, τῆς αὐ-
τῆς ἔοικε σημασίας· ταύτης δ' ἐστὶ δυνάμεως καὶ τὸ ἐφ'
ὧ ἀντὶ τῷ διό. γ'. ἐξουσίαν· ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, τε-
τέστιν, ὑπὸ τὴν τῷ βασιλέως ἐξουσίαν· ἐπὶ σοὶ κεῖται.
δ' τὸ ὕψερρον, ὃ δευτερόχρετον ἐκάλεσεν ὁ Θεόδωρος,
οἷα δὲ τῇ τάξει δευτερεῦον· πυρετὸν ἐπὶ σπασμῷ,
βέλτιον γενέσθαι, ἢ σπασμὸν ἐπὶ πυρετῷ. Ἰπποκρ.
ε' τὸ ἐπάνω· βῆς ἐπὶ σωρῷ. ε' προσηύκην· δὸς πτω-
χῷ ἄρτον, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῷ. ζ' καὶ εἰς ἐ-
πήρειαν· ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθαιρεῖς· τετέστιν,
ἐπὶ σῇ ζημίᾳ καὶ βλάβῃ.

„Αἰτιατικῇ δὲ κίνησίν τινα λέγεσθαι.

Α'. ἐν δηλοῖ τὸν, πρὸς ὃν, ὅρον τινὸς κινήσεως· ἀφ'
ἵππων ἐπ' ὄνους· ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα· πῦρ ἐπὶ δα-
λὸν ἐλθόν· ἀγαθοὶ δ' ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας ἵασι. Καὶ

μετὰ γενικῆς δὲ τῆτο αὐτὸ ὀρθῶς, Φησι, καὶ Ἀττικῶς, ἀλλ' ἐ κατὰ πολλὴν χρῆσιν. Πλὴν ἀλλὰ τῷ Θεκυδίδῃ πυκνοτάτη ἡ χρῆσις· ἐπ' οἷα γὰρ, συνεχῶς λέγει, καὶ ἐπὶ Πελοποννήσῃ, καὶ ἐπὶ Θράκης. β' χρόνον· ἐφ' ἡμᾶς, ἀντὶ τῆ κατ' ἡμᾶς. γ' προσηκόν· μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ. δ' τὸ ἐναντίον· καὶ ὅταν Ἀθηναῖοι ἐπὶ σφᾶς χωρῶσι· Θεκυδ. α. ἦτοι κατ' αὐτῶν στρατεύωσι· καὶ αὐτοὶ ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον ἐχώρουν ἐπὶ τὴν Ποτίδαιαν. Αὐτ.

Περὶ

„Γενικῇ μὲν αἰτιολογῆσα.

Ἄλλος τις ἔφησεν ἐπὶ τῆ κατὰ Θεόδ. παραδείγματος, περὶ προθέσεως γράφω, καὶ τῶν ὁμοίων, περὶ αἰσθήσεως, καὶ αἰσθητῆ, περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως, περὶ φυτῶν, περὶ ἔρην, κτ. ἀναμνηστικὸν εἶναι μόριον τὴν περὶ, ὡς ἀναμιμνήσκουσιν τὸ, περὶ ὃ ὁ λόγος· ὁ δέ τις, ὑπόθεσιν σημαίνειν, περὶ ἧς πρόκειται τινι εἰπεῖν, ἢ γράψαι· ὀρθῶς μέντοι ὁ γραμματικὸς, αἰτιολογεῖν αὐτὴν κατὰ τῶν τοιούτων ἀπεφῆνατο, συμφέρουσιν γὰρ οἶδε τὸ ὑποκείμενον εἰς θεωρίαν, ἢ πράξιν, περὶ ὅτις ἕξις, ἢ ἐνέργεια ἐναχολεῖται· τῆτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἐπιστημῶν πλατύτερον, ἐπὶ δὲ τῶν τεχνῶν μάλιστα ὕλην κατονομάζουσι. Καὶ αἰτιολογεῖ ἄρα α' ἡ περὶ, γενικῇ συντασσομένη, τὸ ὕλικόν. β' τὸ ποιητικόν· περὶ καλῶς ἔργα καὶ λιθάζο-

μένσε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας· τὸτο γὰρ ἴσα δύναται, ὡς εἰ ἔλεγον, ὅτι ἡ βλασφημία, ἣν ἐβλασφήμησας, ἐνήγαγεν ἡμᾶς εἰς τόσε λιθάσαι. Ἡ γὰρ τὸ τελικόν, εἴπερ ἐξ ἀντιθέτε προσλάβοις ὑπακομμένην τὴν ἀναίρεσιν τῆ κακῆς, καὶ τὴν τιμωρίαν τῆ βλασφημίας· ἐρεῖ γάρ τις, ὡς τέτε ἐνεκά σε λιθάζομεν, ὅπως ὄρωμεν ἐκ μέσης βλάσφημον σόμα· ἐμφανέστερον δὲ τὸ τελικόν, ἐν τῷ, κτείνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης Ἑκτορά. Ἰλ. ω. καὶ ἐν τῷ, μάχομαι περὶ σῆς, ὅπως βοήθειαν, φασὶν, ἐξακέσθαι. γ' τὸ μᾶλλον ἀντὶ τῆς ὑπὲρ, φησὶν ὁ Μοχρόπυλος, οἷον περὶ παντὸς ποιῆσαι τὰ σὰ, ὃ ἐστὶ κρείττονα πάντων ἡγεῖσθαι· καὶ Ἰλ. α. οἰζυρὸς περὶ πάντων, ἀντὶ ὑπὲρ πάντας. δ' ὅσα καὶ ἡ ἀντὶ δύναται· περὶ πολλῶν ἂν ἐποισήμην τὸ, ἢ τό· ἀντὶ πολλῶν δηλονότι. Ἰσοδύναμα τὸ, περὶ πολλῶν ποιῆσθαι, καὶ περὶ πλείους, καὶ περὶ ὀλίγης, καὶ περὶ ἑδενός. ε' τὸ κύκλω· περὶ σπῆρας, ποιητικῶς· ἦτοι κύκλω τῆ σπῆλας.

„Τὸ δὲ, περὶ τῷ δεδοικέναι, μοναδικόν.

Α' δεδοικα περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. Ἰλ. α. Οὔτε οἱ Ἀττικοὶ τὴν φράσιν ἐξωκειώσαντο πρὸ τῆς δοτικῆς τὴν περὶ τάττοντες, καὶ ῥήμασι δειλίας ἢ φόβου σημαντικοῖς συνάπτοντες, καὶ δείγμα εὐνοίας τὸν ὑπέρτινος φόβον, μήτι τῶν ἀπεικταίων πάσῃ, ποιέμενοι. Οὕτω τοι Θουκυδ. ἐν α. δεδιότες, φησὶ, περὶ τῷ χωρίῳ. καὶ ἐν β. δεδιέναι δὲ καὶ περὶ πάσῃ τῇ πόλει. καὶ ἐν δ. δείσας περὶ τοῖς ἐν Νισσαίᾳ Πελοποννη-

σίοις· μοναδικὸν δὲ εἶναι εἶπεν, ὥς ἐδέσιν ἄλλοις ῥήμασι, παρὰ τὰ δειλίας σημαντικὰ, προσῆκον τὸ σημανόμενον. Ὅτι δὲ τὸ τελικὸν αἰτιολογεῖ ἢ περὶ καὶ τέτοις, φανερόν. β' δὲ ἢ περὶ δοτικῇ συντασσμένη, δηλοῖ τὸ κύκλω· σρεπτά περὶ τῇ δέρρῃ, καὶ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν. Ξενοφ. τὸ δὲ, ἐπισάμενος τὸν βάρβαρον αὐτὸν περὶ αὐτῷ τὰ πλείω σφαλέντα. Θυκ. ἐν α', ἀντὶ τῷ, ἐν αὐτῷ· Ὅγε μὲν Θεόδωρος ποιητικῇ εἶναι ταυτὶ βέλεται, ὥς τὸ, ἐρωήσῃ περὶ δαρί. Ἰλ. α. ὃ ἐσι ρεύσει· καὶ τὸ, περὶ πύργῳ.

„Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ κύκλω σημαίνεσα.

Α' τὴν κύκλω κατὰ τόπον ῥέσιν, οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ εὐάτευμα· ἢ κατὰ χρόνον· περὶ δειλίην ὀψίαν, περὶ λύχνον ἀφάς· οἷον εἶπείν μικρόν τι πρότερον, ἢ ὕστερον· διότι καὶ οἱ παρὰ τὸν ἐνεσῶτα, καὶ περὶ τὸν ἐνεσῶτα, καὶ πέριξ ἀκέσσι χρόνοι· ἢ κατ' ἀριθμὸν, περὶ ἔτος ἐβδομηκοσόν. β' τὸ περιποιητικόν, ἢ συστατικόν. Ἐς δὲ περιποιήσις μὲν κτῆσις καὶ οἰκείωσις, σύσασις δὲ φιλία, ὁμόνοια, συνοίκησις, κατὰ Σκίδ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμῶς ἰσαμένων· ταύτητοι καὶ ἓνα τῶν περὶ Ἀντίγονον, ἢ ἓνα τῶν περὶ αὐτὸν σωματοφυλάκων εἰπόντες, ἓνα τινὰ τῶν φίλων αὐτῷ, ἢ οἰκετῶν ἀναφέρομεν. Πολλάκις δὲ τὰς περὶ Ἀντίγονον, καὶ τὰς περὶ Σωκράτην, κξ. φημὲν, αὐτὸν ἐκεῖνον ἐκδηλῶντες τὸν Σωκράτην, ἢ τὸν Ἀντίγονον. γ' καὶ αἰτιατ. τὸ ὑλικὸν αἰτιολογεῖ Νεμᾶς περὶ τὴν θεραπείαν τῶν Θεῶν

ἀρχοληθεῖς. Πλάτ. ἤτε μεταφυσικὴ περὶ τὰ ὄντα
καταγίνεται· καὶ ἡ γραμματικὴ περὶ τὰ μέρη τῆς
λόγου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀνωτέρω
εἴρηται· τὸ δὲ χρηστὸς περὶ ἡμᾶς, ἦτοι ἀντὶ τῆς πρὸς,
ἢ ὅτι ἡμεῖς τὸ ὑποκείμενον, περὶ ὃ πράττων, ὅς τις
ἂν ἦ, χρῆται τῇ αὐτῇ καλοκαγαθία.

Ἀμφί.

Α' γενικῇ· ἀμφότε ἀσέρων ἡ γραφή· Λεκιαν.
Α' ερσολ. τὸ ὑλικόν, ὡς ἡ περὶ, αἰτιολογῆσα. β' δοτ.
ὅτ' ἀμφὶ τυφώει γαῖαν ἱμάσση· ἦτοι κύκλω καὶ,
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Οἰδυσσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ· τὸ
τελικόν. γ' αἰτιατ. ἀμφὶ τὸν Οἰφῆα ζῶα μυρία ἔση-
κε· καὶ, οἱ ἀμφὶ Κόδρον, καὶ Μέλανδον, παρ' Ἡρόδ.
καὶ, οἱ ἀμφὶ τὸν Σωκράτην, ὡς ἀμφὶ τῆς περὶ ἐ-
λέγετο· ὥς τε ὁμοιόσημός τε ἐστὶ, καὶ ὁμοιοσύνητος
τῇ περὶ· πλὴν ὅτι ἐκείνης ἐπὶ τὸ ποιητικώτερον ἀ-
ποκλινέσης, αὕτη τοῖς καταλογάδην γράφουσιν, ἢ
λέγουσι συνηθεστέρα.

Ἀπὸ

„Ἡ δὲ ἀπὸ αἰεὶ Γενικῇ.

Α' δὲ σημαίνει μάλιστα τὸν, ἀφ' οὗ, ὅρον κινήσε-
ως τινος, οἷον, ἀπὸ Πελοποννήσου, ἀπὸ Θράκης ὠρμη-
το· μελαινάων ἀπὸ νηῶν· τὸ δὲ παρὰ νηῶν ἀνιόντε,

κατ' ἐναλλαγήν προθέσεως εἰρῆναι δοκεῖ, τῆς παρὰ
 ἀντὶ τῆς ἀπὸ τεθείσης· ὅρα τὸν Α' μμών. κ' ἐπὶ ἐμ-
 ψύχων ἐνίοτε· ξύμμαχοι ἐγενόμεθα ἐπὶ ἐλευθερώ-
 σει ἀπὸ τῆς Μήδης τοῖς Ἑλλησι. Θικ. γ' καίτοι ἐπὶ
 τῶν ἐμψύχων ἢ τῆς παρὰ χρήσις κρατεῖ. β' Σχέ-
 σιν τὴν κατὰ τόπον, ἀνευ κινήσεως· ἀφ' ὑψηλῆς ἐ-
 σῶς· ἀπὸ ζεφύρου ἢ βορρᾶ ἔχει τὸν λιμένα ἢ πόλιν.
 γ' τὸ ἔξω κ' πόρρω· οἷον ἀπὸ λόγου, κ' ἀπὸ τρό-
 πῳ, κ' ἀπὸ θυμῆ. Ἰλ. α. Α' Μ' ἀπὸ θυμῆ μᾶλλον
 ἐμοὶ ἔσεαι, καὶ προσπαραληφθείσης κ' τῆς πρό. Ἰλ.
 η. ἀπὸ πρὸ οἴκων. δ' μέρος· ἀπὸ τῶν παρατεθειμένων
 ἐθίειν. ε' καὶ ὅρον, ἀφ' ἧς χρονικὸν· ἀπὸ πρωΐας ἕως
 ἑσπέρας, ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας ἕως ἐννάτης· ἐπὶ δὲ χρό-
 νῳ κ' τὸ ὕψος· οἷον, ἀπὸ ἀρίστου, ἀντὶ μετὰ τὸ ἄ-
 ρισον. ς' αἰτίαν· ἀπὸ μέθης παραπαίει· χολὸς ἀπὸ
 τῆς τραύματος· αἱ αἰτίαι, ἀφ' ὧν ἔλυσαν τὰς σπον-
 δάς. Θικ. α. ζ'. μετάπτωσιν ἀπὸ καταστάσεως ἐπὶ
 κατάστασιν τὴν ἀντικειμένην· ἅπαις ἀπὸ καλὴ παι-
 δος· ὅθεν δὴ κ' τὸν ἀπὸ ἐπάρχων νοητέον μηκέτι ἑ-
 παρχον, κ' τὸν ἀπὸ βασιλέων μὴ βασιλέα. ἢ συν-
 τάσσεται δὲ καί τισιν ἐπιρρήμασι κατὰ τὰς τεθεί-
 στας σημασίας· φημὲν γάρ, ἀπ' ἐρανόθεν κατὰ τὴν α',
 ἔνθα κ' πλεονάζει, αὐτῆς οἰκοθεν τῆς ἐπιρρήματος
 τὸν αὐτῆς ὅρον σημαίνοντος· καὶ ἀπ' ἄρτι κατὰ τὴν
 ε', καὶ ἀπὸ νόσφι κατὰ τὴν γ'.

Τ' πὸ

„Γενικῇ αἰτιολογῆσα τὸ ποιητικόν.

Οὐκ ἀκριβῶς οἱ γραμματικοὶ τὴν αἰτιολογίαν τῆ ποιητικῆ ἀποδεδωκότες, τοῖς πρωτοπείροις παρέχον πράγματα· δισσῶς γὰρ τῆ ποιητικῆ νοημένε, καὶ πῇ μὲν αὐτὸ τὸ ἐνεργῆν ἄτομον, εἶπεν τὴν ὑπόστασιν δηλῶντος, πῇ δὲ τὸν εἰδικὸν λόγον, καθ' ὃν, ἢ τοῖς-τον ἐνεργεῖ, ὡς ἐπὶ τῶν καθ' αὐτὸ λεγομένων ἀποφάνσεων, παρισῶντος, ἐντεῦθεν οἱ μὲν δύο τὰ ποιητικὰ εἰσάγειν ὑπήχθησαν, οἱ δὲ, καὶ μᾶλλον σφαλέντες, πάθος τὴν ἐνέργειαν ἐξωνόμασαν· οἷον ἐν τῷ, Καρίων ὑπὸ λιμῆ κλέπτει, καὶ τοῖς παραπλησίοις· ποιητικὸν πάντως τῆς κλοπῆς ὁ Καρίων, εἶπερ αὐτὸς ἔτος καὶ ἐνεργῶν· ποιητικὸν δὲ καὶ ὁ λιμὸς, κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ πεινῶσαν. Καὶ δύο ἄρα τὰ ποιητικὰ τῆ αὐτῆ εἰς ἓδέν δέον πληθυνόμενα. Οἱ δὲ δεύτερον τραπέσης ἐπὶ τὸ παθητικὸν τῆς συντάξεως, ὑπὸ Καρίωνος ἐκλάπη τὸ κλαπέν, τὴν ὑπὸ, πάθος ἐμφαίνειν φασὶ, καί τοι ἀκραιφνῶς τὸ ἐνεργῆν τὴν κλοπὴν πρόσωπον παρεισάχυστα, ἀμέλει τοι τὸν λιμὸν εἶναι μάλιστα τὸ ποιητικὸν ἡγησάμενοι. Διακριτέον ἔν ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν τὸ καθ' αὐτὸ, ὡς Ἀριστοτ. φησὶν, ὅπερ ἐστὶ, τὸν λόγον, δι' ὃν κυρίως, καὶ μάλιστα τῷ ὑποκειμένῳ συνάπτεται τὸ κατηγορούμενον, ἐπεῖτε τέττε ἄνευ τὸ ποιητικὸν ἔκ ἂν εἴη

τοιῦτον, καταχρησικώτερον ποιητικὸν ὀνομασέον καὶ αὐτὸν, ὡς δὲ καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ποιητικὸν καὶ λεγόμενον καὶ γινόμενον. Κυρίως δὲ ῥητέον ποιητικὸν τῆς κλοπῆς τὸν Καρίονα, (αἱ γὰρ ἐνέργειαι τῶν ὑπόστασιν ἔχόντων, ἐχὼν δὲ τῶν παρυπόστασιν) καὶ μέντοι ἁπλῶς, ἀλλὰ κατὰ τινὰ λόγον, ἢ πεινῶν ἐστὶ δηλονότι. Καὶ ἔτι καὶ ἡγητέον, τὸν λιμὸν τῷ ποιητικῷ ὑποδύεσθαι τὸν χαρακτῆρα ἐξ ἀντιδόσεως.

Α' ἐν τῷ ποιητικῷ αἰτιολογεῖ· ὑπὸ νόσου καὶ περιπατεῖ, ἢ νοσῶν δηλονότι· καὶ, ὑπὸ πυρὸς καταναλίσσεται· καὶ δοτ. ποιητικῶς· χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλῆσατε περδομένητε. β' ὑποκάτω, σχέσιν τοπικῇ· ὑπὸ μάλης· καὶ δοτικῇ δὲ ὡσαύτως· ὑπὸ λεοντῇ· καὶ αἰτιατ. ὑπὸ τὸν ἔρانون. γ' δοτικῇ δὲ καὶ τὸ ἐνώπιον· ὑπὸ Θεῷ μάρτυρι, ἀντὶ τῆς ἐπί.

Τ' πέρ

„Γενικῇ ἐπὶ βοήθειας.

Α' ἐν βοήθειαν σημαίνει, ἐν δὲ τῇ βοήθειᾳ καὶ τὸ τελικὸν αἰτιολογεῖν δοκεῖ· ὁ γάρτοι λέγων ὑπὲρ Κτησιφῶντος, αὐτὸς ἔτος λύσαι τὸν Κτησιφῶντα τῆς κατηγορίας σκοπεῖ· ἢ καὶ ἁπλῶς τὸ τελικὸν· ὑπὲρ ψυχῆς τὸ ἀγώνισμα. β' καὶ ἄλλως αἰτιολογίαν, ἔνθα τὸ ὑλικὸν ὑπακέεται, οἷον, ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν ἐρῶ· ταῦτέσιν ὕλημοι προκείσεται τῷ ἐφεξῆς λόγῳ, ἥτις καὶ γενομένη· ἔτι δὲ αἰτιολογεῖν καὶ τὴν πε-

ρι, ἐντοῖς περὶ αὐτῆς ἐκείνης εἴρηται. γ' τὸ ἐπάνω,
οἶον, ὑπὲρ καπνῆ τίθησι τὸ πηδάλιον. Ναζιανζ. Α' δα-
μαντίω· ἰδέσθαι καὶ τὰ πυκνία, ὅσα τὸς σῆτας διέφυ-
γε, καὶ τὸν καπνὸν, ὑπὲρ ᾧ κατέκειτο, καθάπερ τοῖς
ναυτικοῖς τὰ πηδάλια μετὰ τὸν πλῆν, καὶ τὴν ὥραν.
Ἡσιόδ. βιβ. β' Ε' ργ καὶ Η' μ. πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ
καπνῆ κρεμάσασθαι· καὶ αὖθις, αἵψα κε πηδάλιον
μὲν ὑπὲρ καπνῆ καταθεῖτο. δ' ὀρκισμὸν· ὑπὲρ Χρι-
στῷ δέομαί σε. ε' ἀντὶ τῆς ἀντὶ, τεθνάτω ἕτος ὑπὲρ
ἐκείνου, ἢ τοι ἀντ' ἐκείνου· ἐνθ' αὖ τὸ τελικὸν ἀ-
παντᾷ.

„Αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον κτ.

Α' τὸ πλέον ἐπὶ ἀριθμῶν· τὸς Χαλδαῖες ὑπὲρ
τὰ ἑκατὸν ἔτη βίβν λόγος. β' τὸ ἐπέκεινα ἐπὶ διαση-
μάτων· ὑπὲρ τὴν Θράκην ἢ Παννονία. γ' τὸ μᾶλλον
ἐπὶ συγκρίσεως· ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖς. δ' τὸ ἐπά-
νω· ὑπὲρ ἄλλα διάν.

Σύνδεσις.

„Συντεθεῖσαι δὲ κτ.

Καθόλου γὰρ εἰπεῖν αἱ προθέσεις, εἰμὴ ἀργεῖ
αὐταῖς ἐν συνθέσει ἔσταις, ἢ ἐν παραθέσει ἔχουσι
δύναμιν, ἐδὲ τὰ τῆς πτώσεως ἀλλοιῶνται.

„Ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν κτ.

Τῶν μὲν γὰρ κτητικῶν αἰ γενικῇ συμφερομέ-
νων, τῶν δὲ περιποιητικῶν αἰ δοτικῇ, ἢ πρόθεσις

ἡκιστα μεταβάλλει τὴν σύνταξιν. οἷον, ἐμφορῆμαι σί-
τε, οἶνε, ὄψε, καὶ ἐντρύφῳ τῶν σῶν χαρίτων, καὶ πα-
ραπολαύω σου, κτητικῶς, καὶ περιποιητικῶς, περι-
τίθημί σοι ταινίαν, ζώνην.

„Ἦγε μὴν κατὰ συντεθεῖσα κτ.

Ἐπιτείνει, τῶν πλείονα ἔμφασιν ἐμποιεῖ
τῷ λόγῳ· ὁμοιοπτῶτως δὲ, τῆς πτώσεως σωζο-
μένης ἢ τῆς προθέσεως δηλ. ἀλλὰ τῆς τῆς ῥή-
ματος· ἐκ γὰρ τῆς παραδείγματος, κατεῖπεμοι, δη-
λον, ὡς ἔδὲ ἐπὶ τῆς κατεφίει, ἡ αἰτιατικὴ τῆς προ-
θέσεως.

„Κατεῖπεῖν ἑτέρῃ.

Καὶ ἐπίγε τοίνυν τῶν τεθέντων παραδειγ-
μάτων, καὶ ἐφ' ὧντινων ἑτέρων, ἡ πρόθεσις ἐν
ὑπερβιβασμῷ συντιθεμένη, διασώζουσα τε τὴν ἰδίαν
σημασίαν, κατέχει καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῇ πτώ-
σιν. Κατεῖπεῖν ἔν ἑτέρῃ, ὅτι καὶ εἰπεῖν κατ' ἑτέρῃ.
καὶ κατεφίειν, καὶ καθορᾶν τινος, εἶγε καὶ κατὰ τινος·
οὕτω καὶ περιδραμεῖν, φάμεν, τὸν καπτήρα, καὶ προσει-
πεῖν τινα, καὶ ἀποδραμεῖν ποῦν, ὅτι καὶ κατὰ παρά-
θεσιν ὁμοίως· τέτο γὰρ μὴν ἐκ ἐπὶ πάντων τηρεῖται,
ἀλλ' ἔστιν ἐφ' ὧν ἄλλως ἐν συνθέσει, καὶ ἐν παραθέ-
σει ἄλλως· οἷον προσλαλῶ σοι, ἀλλὰ πρὸς σέ. καὶ
προσέρχομαί σοι, καί τοι πρὸς σέ· ἐπὶ δὲ τῆς κατε-
φίειν, καὶ καθορᾶν ἅπαντα, τῆς προθετικῆς σημα-
σίας ἀργέσης, καὶ μόνον ἐπιτάσεως τινὸς τοῖς ῥήμα-

σιν ἐπιγιγνομένης, αἱ πτώσεις τῶν ῥημάτων, καὶ ἔ-
χῃ τῶν προθέσεων.

„Καλείδω δὲ τὸ μὲν προθετικὸν, τὸ
„δὲ ῥηματικόν.

Θάτερον εἶδος τῆς συντάξεως προθετικὸν κα-
λείδω, ἐν ᾧ καὶ ἐν συνθέσει τῆς ἰδίας ἔλαχεν ἡ πρό-
θεσις σημασίας, καὶ πτώσεως· οἷον τὸ κατειπεῖν ἑτέ-
ρον· θάτερον δὲ ῥηματικόν, ἐν ᾧ ἔ τῆς προθέσεως
ἡ πτώσις, ἀλλὰ τῆς ῥήματος· οἷον τὸ κατεπίειν τὰ
παρόντα, τὸ καθορᾶν γῆν, ἕρανόν, κτ.

Ἀναστροφή.

Ἀναστροφή ἐστὶν ἡ δυεῖν φωνῶν τάξις προθετέ-
ρα, μὴ τρίτης μεσολαβέσης.

„Κακῶν ἔξ, Ἀρτέμιδι ξύν.

Τὸ μὲν ἀντὶ ἐκ κακῶν, τὸ δὲ ἀντὶ σὺν Ἀρτέμι-
δι. Ἀνασρέφονται τοίνυν ἐνταῦθα αἱ ἐκ καὶ ξύν μο-
νασύλλαβοι ἔσαι, ἐν τέλει τῶν ἐπῶν· ἀνασρεφόμε-
ναι δὲ ὀξύτονενται, ἄλλως, ἅτε δὴ προθέσεις, βα-
ρυτονόμεναι· τὸ δὲ μικρόντι πρὸς, ἔχ ὁμοίως ἀνα-
στροφή.

„Τῶν δὲ δισυσλάβων αἱ μὲν δίχρονοι.

Διχρόνους ἀποκαλεῖ, ὧν ἑκατέρω ἡ συλλαβὴ
βραχεῖα· εἰς γὰρ ὁ βραχὺς χρόνος, ὅτι ἀπλέστατος·
αὗται γὰρ παράτε ποιηταῖς καὶ λογογράφοις ἀνασρέ-
φονται, πλὴν τῆς ἀνὰ, καὶ τῆς διὰ· συμβαίνει γὰρ

τῇ ἀναστροφῇ ἐξ ἀνάγκης ὁ τῷ τόνῳ κατὰ τὴν πα-
ραλήγησαν ἀπὸ τῆς ληγέσης ἀναβιβασμὸς, καὶ τέ-
τε ὀρθῇ, ἥτοι ὀξέως· οὕτω δέτοι συνέπιπτεν ἂν ἡ
μὲν διὰ τῇ Δία αἰτία. ἡ δὲ ἀνὰ τῇ ἄνα κλητικῇ·
ὦ ἄνα Λητῆς υἱέ, Διὸς τέκος. Θεόγν. γνῶμ. Ἐνθα
δὴ τὸ ὀρθεῖα τάσει, ὀρθεῖω γραπτέον, ἥτοι ὀξεῖα
τάσει, ὡς παρ' Ἀπολλωνίῳ· τὸ γὰρ ὀρθοτονεῖσθαι
ὀξυτονεῖσθαι ἐστὶν ἐπὶ τῆς παραληγέσης. Εἴρηται δὲ
τάσις ὀρθῇ, πρὸς διαφορὰν τῆς ἐγκεκλιμένης.

„Αἱ δὲ τρίχρονοι ἔ·

Οὐκ ἀνασρέφονται· τριχρόνους δὲ καλεῖ τὰς τῇ
μὲν μακρᾷ, τῇ δὲ βραχείᾳ συνισαμένας· ὁ γὰρ μα-
κρὸς χρόνος δυσὶ βραχέσιν ἰσοδυναμεῖ· τρίχρονοι δὲ
εἰσιν, αἱ ἀντὶ, ἀμφὶ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν καταί, πα-
ραί, ὑπείρ.

„Ἡ δὲ ἐν προσλαβῆσα τὸ ι.

Κατ' ἐπέκτασιν ἡ ἐν προσλαβῆσα τὸ ι, δυσυλ-
λαβεῖ, οἷον ἐνί· κατὰ δὲ παρένθεσιν ἔ· δυσυλλαβεῖ,
οἷον εἰν, ὥσπερ ἔδὲ ἡ εἰς.

„Ἀνασρέφεται· οἷον, ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ.
Ἀνασρέφεται μὲν, ἔκ ὀρθοτονεῖται δέ· τετέσις ἔ·
παροξυτονεῖται, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐνὶ ῥήματι,
ὥσπερ ἔδὲ αἱ διὰ καὶ ἀνὰ, διὰ τὰ Δία, καὶ ἄνα ὀνόμα-
τα. Διὰ γὰρ τῷτο, φησὶν Ἀπολλ. αἱ προθέσεις καὶ ἐ-
πικτεινόμεναι, συνελαύνουσι κατὰ τὸ τέλος τὴν ὀ-
ξεῖαν, ὡς ἔχει ἡ ἐνὶ, καὶ ἡ προτί. διὸ δὴ καὶ τὰ πα-
ρὰ Θεοδώρῳ παραδείγματα ἄλλως ἀναγινώσκου οἷον

τὸ ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, οὕτως, οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε
 Κρήτηθεν ἵκοιτο· ὡς κεῖται καὶ παρ' Οἰμήρῳ. Ἰλ. γ..
 Καὶ τὸ ᾧ ἐνὶ κέρῃ κτ. ἔτως.

Βῆ δ' ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἐνὶ
 κέρῃ

Κοιμᾷτ' ἀθανάτησι Φυὴν, καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικάα... Ἰλ. ζ.

„Ενίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι.

Ὀνόματος μεταξὺ, καὶ ῥήματος αἱ δισύλλαβοι
 καὶ διχρονῆσαι, κείμεναι, ὅτε μὲν ἀναστροφὴν πάχυσ-
 σιν, ὅτε δὲ ἔ· τὸ μὲν τοῖς ῥήμασιν ἢ ταῖς μετοχαῖς
 συντιθέμεναι, τὸ δὲ τοῖς ὀνόμασι συνταττόμεναι·
 οἷον, Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν, Ὀδυσ. α. καὶ εὔρε
 δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον, Ἰλ. τ. ἐν τέτοις συντιθε-
 μένων τῶν μετοχῶν ταῖς προθέσεσιν, ἐπιτείνεται
 μὲν ἐκείνων ἡ σημασία, ἀφαιρεῖται δὲ τέτων ὁ τόνος,
 καὶ ἐδεμία ἀναστροφή συμβαίνει. Ἐὰν δὲ Ἰθάκην κάτα
 εἰπὼν, καὶ Πατρόκλῳ πέρι, τοῖς ὀνόμασι συντάξῃς,
 τῷ μὲν κατὰ τὴν τέ πε, τῷ δὲ κατὰ τὴν τέ κύ-
 κλω σημασίαν, ὀρθοτονήσεις τὰς προτάσεις, ὡς ἀνα-
 σρεφομένας· ὄρα καὶ Ἀπολλ'. καὶ τὸν Σύγκελλον ταῦτα
 λέγοντας. Ἀλλ' ἡ πρώτη χρῆσις μᾶλλον ἐγκρίνε-
 ταί, φασί. καί τοι τέτο ἐκ τῆς προκειμένης ἐννοίας
 ἡρτῆται τὸ τῆς χρήσεως· δεῖσαν γὰρ τὴν κατὰ τό-
 πον σχέσιν ἐκδηλῶσαι, καὶ μηδὲν ἐπιτείνειν, τὸ τῆς

ἀναστροφῆς ὑπεργήσει· οἷς καὶ τὸτο προσσημειωτέον, ὡς ἔχ' ἀπλῶς ὀνόματος καὶ ῥήματος, ἢ μετοχῆς, ἢ πρόθεσις παρεμπίπτουσα, ἀναστροφῆς δεκτικὴ γίνε-
ται, ὅτι μὴ μόνον ἐκείνους ἡγουμένους· ἐπομένους γὰρ καὶ
ἀνασρέφεται. Ἐρεῖς ἔν' Ἰθάκην κατὰ κοιρανέεσι, καὶ
κοιρανέεσι κατὰ Ἰθάκην.

„Ἰνα τε ὅλα προηγέσῃται λόγος.

Τὸ ἐκ κυρίως δηλ. καὶ προσηγορικῶς, ἢ ἐπιθέ-
τε, ὀλικῶς, ὡς ἔν, λαμβανομένους· οἷον, ἀπὸ Σελ-
λήεντος ποταμῶς, καὶ ἐπὶ Ξάνθῳ δινύεντι.

„Καὶ μηδὲν ἕτερον μέρος λόγος κτ.

Πρὸς ὃ ἀναφέροισι, καὶ κοινωνίαν ἔχει ἢ
πρόθεσις· ὡς ἐν τῷ, ὃ ἐπὶ πολλ' ἐμόγησα· Ἰλ. α. ἢ
γὰρ ἐπὶ μόνους τῶς ὃ. ἐπομένη δὲ τῷ, ἔπερ ὥ-
φαιλε προηγεῖσθαι, ἐντεῦθεν τὴν ἀναστροφὴν ὑπεδέ-
ξατο. διὸ καὶ τὸ Ἰθάκην ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων, ὀρθότερον ἔχει
παρὰ τῷ Συγκέλλῳ ἀναγινωσκόμενον, Ἰθάκην ἐνὶ κοι-
ρανέων. ἐκείνως γὰρ καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν αὖ ἀνα-
χθεῖη, καὶ ἀναστροφῆς ἀνευ.

„Τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο.

Ὡς μεταξὺ τῆς προθέσεως καὶ τῆς πτώσεως,
πρὸς ἣν ἢ πρόθεσις, παρεμπίπτει ὁ σύνδεσμος δέ· διὸ
καὶ λέγεται μετὰ ἀναστροφῆς, ἐπι. εἰκότως δέ· ἐπεὶ
καὶ μιᾶς φωνῆς τὴν μεσολάβησιν ἢ ἀναστροφήν ὑποδέ-
χεται· ἄλλως τε ὅσον γε τὸν τῶς τόνους ἀναβιβασμὸν
καὶ ἀνασρέφεται, κατὰ δὲ τὸ τῆς τάξεως προθύσε-
ρον, καὶ μάλα, καὶ τῷ ἀνέστραπται, ὃ δὲ καὶ ἢ ἐνὶ

πέπονθεν. Οὕτω δέ τοι καὶ Ἰλιάδ. ξ. τῷ δ' ἐπὶ Πηλυ-
δάμας ἐγχεσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ. ὁ δὲ ἐν τέτοις
νῆς, ὅτι ἐπὶ τέτῳ. Καὶ ἐπὶ ῥήματος δὲ παράδειγμα
τὸ ἐφεξῆς· ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃ ἐστὶν
ἐπῆλθε.

„Πάντων δ' ἔπτυσσε πολὺ κῆτα.

Διὰ τὸ ἐν σιγμῇ νοήματος κείσθαι, ἔδεν κωλύει
τὴν τῆς προθέσεως ἀναστροφὴν, ἢ τῷ πολὺ μεσοσυλ-
λάβησις.

„Εἰ μὴ σιγμῇ ἐπιφέροιτό τις.

Στίξουσιν γὰρ οἱ ποιηταί, καὶ κατὰ τὰς ἐκθλιψιν
παθόντας προθέσεις, τῷ ἐφεξῆς λόγῳ ἀπὸ φωνήεν-
τος ἀρχομένῃ· οἷον, Ἀΐς κῆτ'. αὐτὰρ μῆλα κακοὶ
φθείρουσιν νομῆες.

„Στεῦτο γὰρ κτ.

Εἰν τέτῳ καὶ παρὰ τὴν σιγμὴν, καὶ ἔσαν, παρὰ
δὲ τὴν ἐσομένην αὖ τῷ σηματομένῃ διαφθοράν, ἢ ἀ-
ναστροφὴ τῆς παρὰ· στεῦτο γὰρ Ἡφέσιοι πάρ' οἰσέμεν
ἔντεα καλά. Ἰλ. σ. ὡς αὖ μῆτις ἀντὶ τῷ παρὰ τῷ
Ἡφαίστῳ οἴσειν, τὰ τῷ Ἡφαίστῳ ὅπλα παροίσειν, νοή-
σειε, διὰ τῷτο ἢ παρὰ καὶ ἐκθλιψιν πεισασμένη ἀνε-
στροφή.

Περὶ Ἐπιρρήματος.

Καλῶς ὁ περὶ τῆς ἐπιρρήματος τὸν περὶ προθέσεως λόγον διαδέχεται· αἱ μὲν γὰρ, ἐν μὲν παραθέσει ἀπάντων τῶν πτωτικῶν, ἐν συνθέσει δὲ καὶ τῶν ῥημάτων αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἡγῶνται· τὰ δὲ, τῶν ῥημάτων προτίθεται, καὶ τέτων χώραν οἶονεῖ ἐπιθέτων πληροῖ, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ νομα.

„Ταῖς λεγομέναις ἐνεργείαις.

Ἀπὸ τῆς κρείττονος τὰ ῥήματα ὑπεδήλωσε.

„Τὴν προσηγορίαν.

Ἐπιρῥημα γὰρ εἶρηται, ὅτι ἐπιλέγεται τῷ ῥήματι.

„Καὶ τὸν λόγον.

Ἦτοι τὸν ὀρισμὸν, καθ' ὃν ἀποδιδόναι εἰώθαμεν τοῖς συνθανομένοις, τί ἐστιν ἐπιρῥημα, τὴν φύσιν αὐτῆς ἐρμηνεύοντες.

„Λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον.

Τὸ κατὰ τῆς ῥήματος λέγεσθαι, καὶ τὸ τῷ ῥήματι ἐπιλέγεσθαι ἰσοδύναμα· ἐκάτερον γὰρ σημαίνει, ὅτι τῷ ῥήματι δίκην ἐπιθέτε προσκεῖται τὸ ἐπιρῥημα. εἰ μήτις τὸ μὲν ὡς πρὸ τῆς ῥήματος ἐκλάβοι, οἷον καλῶς λέγει, τὸ δ' ὡς μετὰ τὸ ῥῆμα, οἷον ἦκε ταχέως.

„Ἰκανῶς.

Ἀρκέντως, ἀνελλειπῶς· ἥττον γὰρ ἂν ἦμεν τῆς

δέοντος ἀποδεδωκότες, εἴτι τῶν πλείονων παρασιγή-
σαιμεν· οἶον, εἰ περὶ τῆς μετὰ συνέσεως, καὶ ἀκριβείας,
καὶ τάχους ἐργασαμένους, φαίημεν, ὅτι νυνεχῶς τε καὶ ἀ-
κριβῶς διεπράξατο· προϋέντες γάρ, ὅτι καὶ ταχέως,
ἱκανῶς ἐρῶμεν.

„Κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο.

Καὶ γάρτοι καὶ ὀνόματα πλείω ἅττα, καὶ ἀν-
τωνυμίας, καὶ μετοχὰς πρὸς τὸ αὐτὸ ῥῆμα πολλάκις
συνεπιπλέκοντες ἀναφέρομεν.

„Τὸ μὲν γάρτοι.

Τὸ κλητικὸν ἐπίφθεγμα.

„Τὰ δέ.

Τὰ σχετλιασικὰ, καὶ θαυμασικὰ.

„Τὰ δέ.

Τὰ θετικά.

„Καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως.

Ὅσα καὶ ῥήματι καὶ πτωτικῷ συντάσσεται, οἶον
τὸ πόρρω, καὶ ἑτέρως, ἐξυπακουμένους μόνον τῆς ἑτέρας.
ἔσι γὰρ καὶ πόρρω εἰπεῖν, ὅτι οἰκεῖ, καὶ ὅτι πόρρω ἡ-
μῶν, ἐπεὶ καὶ ἑκάτερον· ὅσα δὲ ἑτέρως, ἔχι καὶ συ-
ναμφοτέρως· οἶον τὸ, καλῶς γράφει, ἔκ ἂν καὶ πτω-
τικῷ συνταχθεῖη, καίτοι καλῶς γράφων φαμέν,
διὰ τὸ συμπίπτειν ἐπὶ τῆς μετοχῆς τὸ πτωτικὸν
τῷ ῥήματι· τὸ δὲ φεῦ τῆς φρονήματος, ἔκ ἂν καὶ ῥή-
ματι.

Χρονικά· νῦν.

„Πλὴν τῷ ὑπερσυντελείῃ.

Συντάσσεται γὰρ τῷ παρωχημένῳ, καὶ τῷ μέλλοντι τὸ νῦν, ἀλλὰ τοῖς ἀμέσως τῷ μὲν ἡγυμένῳ τῷ ἐνεσῶτος, τῷ δὲ ἐπομένῳ αὐτῷ· μεσολαβήντος δὲ ὑπερσυντελείῃ μεταξὺ καὶ ἐνεσῶτος ἑτέρου παρωχημένου, εἰκὸς καὶ τὸ νῦν ἀλλοτριῶθαι τῷ χρόνῳ τῷ ἀσυνάπτως πρὸς τὸν κατ' αὐτὸ ἐνεσῶτα χρόνον ἔχοντος. Ἔσιν ἔν εἰπεῖν, νῦν ἐρῶ, ὅτι τὸ μετὰ τὸ ἐνεσηκὸς αὐτίκα ἐσόμενον, συνεχῆς ὄντος ποσὲ τῷ χρόνῳ, αὐτῷ δὴ τῷ ἐνεσῶτι συνῆπται· ὡσαύτως καὶ, νῦν εἶρηκα, ὅτι τὸ πρὸ τῷ νῦν ἀμέσως, αὐτῷ τῷ νῦν τῷ μετ' ἐκείνου ἐχομένως συνέχεται. νῦν δὲ εἰρήκειν ἐκ ἑνὶ λέγειν, ἐπεὶ ἔδὲ συνάπτεται ταῦτα, τῷ εἶρηκα παρεμπίπτοντος· τὰ δ' ἐπαγόμενα παραδείγματα ὁμηρικά ἐσι· τὸ τῷ ἐνεσῶτος.

Ι'λ. β'. Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀ'χαιῶν.
Τὸ τῷ μέλλοντος.

Ι'λ. ε'. Νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι αἶκε τύχοιμι.
Τὸ τῷ παρωχημένῳ.

Ι'λ. γ'. Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν Ἀ'θήνῃ.

„Καὶ δηλῆν μὲν τὸ τῷ χρόνῳ ἐνεσηκός.
Οὐκ ἄρα παρωχημένῳ, καὶ μέλλοντι συντασσό-

μενον τὸ ἐνεσηκὸς σημαίνει, ἀλλὰ τῷ μὲν ληκτικὸν τυγχάνει τὴν σημασίαν, τῷ δὲ ἀρκτικὸν ἐνεργείας ἢ ἄλλης τινὸς διαθέσεως. Παρ' Ἀμμωνίῳ δὲ τὸ νῦν τῷ νυνὶ διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ νῦν χρονικὸν ἐπίρρημα „τάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων, ἐνεσῶτος, παρωχημένῃ, καὶ μέλλοντος, τὸ δ' ἐπεκτεταμένον νυνὶ ἐπὶ μόνῃ ἐνεσῶτος.

„Ἀρκτικὸν γίνεται λόγος.

Οὐχ' ὅτι καὶ μέλλοντι, καὶ παρωχημένῳ ἀρκτικὸν λόγος ἐ γίνεται· γίνεται καὶ γὰρ, ὡς δῆλον ἐπὶ τῷ νῦν ἔγνων εἶναι, ὃ λέγομαι· Λιβάν. Βασ. καὶ ἐπὶ τῷ παροιμιώδ. νῦν εἰς χώραν ἦλθε· καὶ, νῦν ὁ ἀρχων τῷ κόσμῳ τέττα ἐκβληθήσεται ἔξω. Ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀκολουθίαν σημαίνον ἀντιδιέσειλε τὸ χρονικόν· ἐκεῖνο γὰρ ἀρκτικὸν λόγος ἐκ ἂν γένοιτο ποτὲ, ὅτε καὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ αἰεὶ συμφέρεται, οἷον, ἐγὼ μὲν ᾤμην ταῦτ' ἐκεῖνον ἐρεῖν, νῦν δὲ ἔδεν τέττων εἶρηκεν. Δημοθ. ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· καὶ, εἰμὴ Φιλία τὸ ποθέμενον, ἐζηλοτύπησα ἄνσε κατὰ πέρ τε ἀντερῶντας, νῦν δὲ γυναικὸς μὲν ὠραίας, κτ. Θεμισίῃ περὶ φιλ.

„Ἀντιπαράκειται δὲ τῷ τῷ ἐνεσῶτος.

Οὐχὶ δὲ τῷ τῷ παρωχημένῃ, ἢ τῷ τῷ μέλλοντος.

Χθές.

„Ομοίως ἔχει καὶ τὸ χθές.

Ταῖς ομοίως ἀντιπαρακείται τῷ σήμερον ἐφ' ἑκάτερα τὸ χθές, καὶ τὸ αὔριον· ὥσπερ ἐν τῷ νῦν πασι τοῖς τῷ χρόνῳ μορίοις συντάσσεται, ἔτω τοι καὶ τὸ σήμερον, καὶ ἐνεσῶτι, καὶ παρωχημένῳ, πλὴν τῷ ὑπερσυντελείῃ, καὶ μέλλοντος, ὡς διδάσκει ὁ Σύγκελλος. Οὐ γὰρ μὴν Κωμικὸς ἐν ἵπποις, καὶ μέλλοντι συνέταξεν. Εἰ γὰρ δ' ἄλλος τήμερον γενέσθαι· σήμερον μετ' ἐμῆ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· καὶ ἡ τήμερον ἡμέρα καὶ ἡ ἡμετέρα ψῆφος πολλὴν ἀσφάλειαν τῇ πόλει καταστήσει· Δείναρχος· τὸ δὲ χθές παρατατικῶς, καὶ ἀορίσῳ, κατὰ τὸν αὐτόν.

„Εἰ πρὸς θυμῷ.

Εὐελήσας γὰρ τὸ ἐσόμενον προειπεῖν, ὡς ἀνευδοιάσως ἔσαι, ἐρεῖς, αὔριον ἔρχομαι, ἐνεσῶτι τὸ ἐπὶ ῥῆμα συντάξας, πρὸς ἔμφασιν βεβαιότητος, τὸ κατ' αὐτὸ τῷ μέλλοντι χρόνῳ συνοικειούμενον.

„Ὅτε, τότε.

„Κοινὸν δὲ τὸ ὅτε, καὶ τὸ τότε.

Κοινῇ παντὶ χρόνῳ, πλὴν τῷ παρακειμένῳ, συντασσόμενα, τῷ κατὰ τὴν ἐγκλισιν τὴν ὀριστικὴν καὶ δυνάμει ὑποσημαινομένης, καὶ τῷ κατὰ τὴν ὑποτακτικὴν, ὡς εἰρήσεται.

Πρώην Πάλα.

„Παλαίποτ' ἦσαν κτ.

Φασὶ τὰς Κάρας πολεμμένους ὑπὸ Δαρείῳ τῷ Πέρσῃ, κατὰτινα παλαιὰν μαντείαν εἰρημένην αὐτοῖς, τὰς ἀλκιμωτάτας προθέσθαι συμμάχους, ἐλθεῖν εἰς Βραγχίδας, καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλησίους προΰθουντο συμμάχους· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι, παλαίποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· ἔτος δὲ ὁ εἶχος εἴρηται τὸ πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι, ὅς ἤμασε μάλισα κατὰ Κύρον τὸν Πέρσῃν· τρίτος δὲ ἐστὶν ἀπὸ Κύρου Δαρεῖος. Ποικίλως δὲ καὶ ἄλλως τὴν παροιμίαν ἀρχαιολογεῖσιν, ὡς ἰδεῖν ἐστὶ παρὰ τῷ Σχολιαστῇ. Ἀριστ. ἐν Πλάτῳ.

Ἡ' δη.

„Κοινὸν μέλλοντος καὶ παρήκοντος.

Ἐπὶ μὲν τῷ παρωχημένῳ· ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ὠμίλησα· ἐπὶ δὲ μέλλοντος· ἤδη λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεσῶτος· ἤδη γάρ μοι τόδε εἰκοςὸν ἔτος ἐστίν. Ἰσοδυναμεῖ τοίνυν τῷ νῦν, διὸ καὶ συμφερόμενα εὗρηται· ἤδη νῦν· καὶ κατ' ἐκείνο ἀορίσως ἔχει πρὸς τὰς τρεῖς χρόνους· ἐπειδὴ, ὡς ἔχει ὁ ἐτυμολογιστής, τὰ ἐπιρρήματα μὴ διορίζοντα χρόνον, κοινὴν δὲ παράτασιν δηλῶντα, ἐπὶ παντὸς χρό-

νθ παραλαμβάνεται. Καὶ ἤδη δὲ ἀντὶ τῆς λοιπόν. Α' -
 ρισοφ. Φεύγοις ἂν ἤδη τὸς πονηρὸς. Καὶ ἀντὶ τῆς μά-
 λιστα κατ' ἐπίτασιν, οἷον πολλῶν τε ἕνεκα, καὶ ἤδη
 καὶ διὰ τῆτο κτ.

Πρίν.

„Εν παρεληλυθότι πρὸς ὀριστικόν.

Δημοσθ. πρὸς Λεπτίνην· χρῆν τοίνυν Λεπτίνην
 μὴ πρότερον τιθέναι τὸν ἑαυτῆς νόμον, πρὶν τὸν πα-
 λαίον ἔλυσεν γραψάμενος· καὶ μετὰ τῆς ἡ, Ἀντιφ.,
 ἔ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ τῆτον ἀπέ-
 κτειναν. Θεκ. ἐν α'. καὶ ἐθαύμαζον τὸς Κορινθίους
 πρῦμναν κρομένους, πρὶν τινες ἰδόντες εἶπον, ὅτι νῆες
 ἐκεῖναι ἐπιπλέουσιν. Εἰπὶ γὰρ τῶν τῶν τὸ πρὶν τῷ ἕως
 ἰσοδυναμεῖ, τὸ γὰρ ἕως πέρας τῆς πρὶν, ἐκεῖναι δὲ
 τῆτο ἡγόμενον. Καὶ ἔστιν ὁ νῆς τῶν εἰς παράδειγμα
 εἰλημμένων, τῆς μὲν α. τὸ μὴ πρότερον τιθέναι τὸν
 νόμον, ἕως ἢ ἔλυσεν τὸν παλαίον· τῆς δὲ β'. ὅτι ἐκ
 ἀπῆλθον, ἕως ἢ ἀπέκτειναν· τῆς δὲ γ'. ὅτι πρό-
 τερον ἐθαύμαζον, ἕως ἢ ἰδόντες εἶπον.

„Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφ.

Α'λλὰ καὶ σὺν εὐκτικῷ. Πaus. τῆτον γὰρ εἰδέ-
 τα, ὡς εἶη Ζεὺς ἡρπακὼς Αἴγιναν θυγατέρα Ἀσωπῆ,
 μὴ πρότερον φάναι ζητῆντι μηνύσειν, πρὶν ἢ οἱ καὶ ἐν
 Ἀκροκορίνθῳ γένοιτο ὕδωρ. Ἀντιφ. ἀπαγορευόν-
 των τῶν φίλων τῶν ἐμῶν, μὴ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα,

πρὶν ἂν ἐγὼ ἔλθοιμι· καὶ σὺν ὑποτακτικῷ. Πλάτ.
 ἐν Φαίδωνι· ἐνορμον ἂν ποιησαίμην ὥσπερ ἀργεῖοι,
 μὴ πρότερον κομήσειν, πρὶν ἂν νικήσω ἀναμαχόμε-
 νος, κτ. Συνέσ. καὶ φθάνει διαφθαρέντα, πρὶν εἰς τὴν
 φύσιν ἐπανέλθῃ· ὑποτακτικῷ γεμὴν τὴν ἐπὶ μέλ-
 λοντος σημασίαν ἔχει.

Ἔως.

„Καὶ τὰ ἰσοδυναμῶντα.

Ταῦτα δὲ ἐς τὸ μέχρι, καὶ ἄχρι· καὶ γὰρ καὶ
 ταῦτα ὀριστικῷ μὲν καὶ ἀπαρεμφάτῳ, καὶ εὐκτικῷ ἐν
 παρεληλυθότι συντάσσεται, καθάπερ καὶ τὸ ἔως,
 ὑποτακτικῷ δὲ ἐπὶ μέλλοντος, ἐν γὰρ τῇ τοιαύτῃ
 ἐγκλίσει καὶ ὁ ἐνεσῶς δηλοῖπως τὸ ἐσόμενον. Τὶ δ'
 ὅτι τῆς ἐν παρεληλυθότι τῷ ἔως καὶ τῶν ὁμοίων
 σημασίας δι' εὐκτικῆς παράδειγμα ἢ παρέθετο; ἢ
 „ὅτι αὐτόθεν δῆλον· ὡς γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶ τὸ παρε-
 „ληλυθὸς φιλευκτικόντι ἔοικεν ὄν. Τὸ δέ τοι μέχρι
 καὶ γενικῇ συμφέρεται· οἷον μέχρι παντός, μέχρι
 τίνος, μέχρι τῆδε· καὶ μέχρι πρὸς, καὶ μέχρι πόρ-
 ρῳ, μέχρι πρῶην, μέχρῃς ἐνταῦθα, τοπικοῖς, ἢ
 χρονικοῖς ἐπιρρήμασι συμπλεκόμενον.

Ὅτε.

Α' διαφέρειν μὲν τὸ ὅτε καὶ τότε πρὸς πάντας
 τὰς χρόνους πλὴν τῷ παρακειμένῳ, ἀνωτέρω ὑπέθε-

το· νῦν δὲ, πρὸς ἅς οἰκείως ἔσιν ἔχοντα ἐγκλίσεις,
προσίστησιν.

Οὐκέτι, Εἰσαεὶ, Αὐθις.

„Καὶ τὸ ἐκέτι κτ.

Διαφόροις τοῖς χρόνοις καὶ ταῦτα συντάσσεται.

„Τὸ δὲ ἐδέπωποτε κτ.

Τὸ γὰρ ἐδέποτε καὶ Σείδας μαρτυρεῖ, ὅτι καὶ ἐπὶ μέλλοντος, οἷον ἐδέποτ' ἐγὼ τῆτον ὑποδέξομαι· ἐδὲ παρ' ἐμοίποτε τὸν ἀρμόδιον ἄσεται παροίνιος ἀνὴρ. Διαφέρειν δὲ καὶ τὰ αὐθις, καὶ αὐτίς, καὶ αὐθι παρήνεσεν ὁ Ἀμμώνιος· τὰ μὲν γάρ, φησι, σημαίνει τὸ πάλιν καὶ μετὰ ταῦτα· τὸ δὲ τὸ ὕστερον· τὸ δὲ τὸ αὐτόδι κατὰ συγκοπήν.

Οὕτω.

„Τὸ δὲ ἔπω κτ.

Τὸ δὲ ὅσον ἔπω μέλλοντος· οἷον ὅσον ἔπω ἤξει.

„Κτητικῶς.

Οἷον τῆ χρόνος ἐκμιμαμένον τὸν κτήτωρα· τὸ γὰρ μέρος τῆ ὅλης θίονει κτῆμα, τὰ δὲ χρονικὰ ὡς μέρη, τῆ χρόνος διαφορὰς τινὰς ἐκδηλῶντα· ἔτω γὰρ καὶ πρωὶ τῆς ἡμέρας, καὶ ὀψὲ τῆς ἡμέρας, ὁρθῶς ἂν εἴποις.

„Τὰ μὲν ἀναφορικά.

Καὶ τέτων τὰ μὲν, πρὸς ἃ ἡ ἀναφορὰ, ὡς τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, ὅτε, ἕως, ὄφρα, καὶ ἥμος ποιητικόν, τὰ δὲ πρὸς ταῦτα ἀναφερόμενα, καὶ ἀνταποδοτικά διὰ τῆς καλέμενα, τὰ ἀπὸ τῆς τ, οἷον τότε, τέως, τόφρα, καὶ τῆμος· τέτων ἔν, τὰ μὲν, πρὸς ἃ ἡ ἀναφορὰ, εὐδύτερα τάξει ἐν τῷ λόγῳ ἡγεῖσθαι πέφυκεν· οἷον, ὅτε ὄρθρος ἀνέτειλε, τότε ὄμβρος ῥαγδαῖος ἐγένετο, τὰ δὲ ἀνταποδοτικά κατὰ τὸ πρωθύστερον, οἷον τότε ὄμβρος ῥαγδαῖος ἐγένετο, ὅτε κτ.. ταυτὸ δὲ συμβαίνει καὶ τοῖς παραβολικοῖς τῶν ἐπιρρήμάτων, ὥσπερ, καὶ ἕως· καὶ τοῖς σχετικοῖς τῶν ὀνομάτων.

„Τὰ δ' ἀπολελυμένα.

Οἷον αἰ, χθές, καὶ ὅσα ἀσχετῶς σημαίνει.

Ἐπιλαλικά.

„Τοῖς ἐπιθέτοις κτ.

Τοῖς δὲ ἑσιαστικοῖς ἑδαμῶς· ὅτι τὰ μὲν συμβεβηκότα, ὧν ἐκεῖνα σημαντικά, τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἂν ἐπιδέξαιντο· αἱ δὲ ἑσῖαι, ὧν ταῦτα, τῆς μᾶλλον καὶ ἥττον εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι. Ταύτητοι ἐδὲ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ ἐκ θετικῶν ἑσιασικῶν παράγεται.

„Καὶ ἀναφορικῶς κτ.

Μεσοσυλλαβῆντα, τῆς ἐξὶ μεταξύ τῆς ἀναφο-

ρὰν σημαίνοντος ἄρθρου, καὶ τῆ ἐπιθέτου ὀνόματος παρεμπίπτοντα.

„Τῶν τε μεσότητος κτ.

Μεσότητος ἐπιρρήματα καλεῖται, ἅτε δὴ ἐκ τῶν πληθυντικῶν γενικῶν, αἱ κοινὰ καὶ τοῖς τρισὶν ἢ δυσὶ τυγχάνουσι γένεσι παραγόμενα· οἷον καλῶς, σοφῶς. Κατηγορεῖται τοίνυν καὶ τῶν τὰ ἐπιτατικά· πάνυ καλῶς, λίαν σοφῶς.

„Καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται.

Τοῖς ῥήμασι δηλονότι καθ' ἑαυτὰ, ἄνευ τῶν τῆς μεσότητος ἐπιρρημάτων.

„Αὐτῆς δὲ τῆς μεσότητος κτ.

Ὅτι νῦν ἐστὶν, ὅτι ἔμονα τὰ ἐπιτατικά τοῖς ῥήμασι μόνοις εἰώθασιν ἐπιλέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα τὰ τῆς μεσότητος ἐπιρρήματα, καὶ ὅσα τέτοις ἐστὶν ἰσοδυναμῶντα· (τοιαῦτα δέ ἐστι τὰ σημαντικά μὲν ποιότητος, μὴ κατ' ἐκεῖνα δὲ ἀπὸ τῶν κοινῶν πληθυντικῶν γενικῶν παραγόμενα, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλων τινῶν πτώσεων λαμβανόμενα, ἢ μηδὲ παράγωγα ὅλως, οἷον εὖ, ἰδίᾳ, δημοσίᾳ, παρρησίᾳ, προῖκα, δωρεὰν, ἀποινεῖ, ἀθρεῖ, καὶ τὰ παρακλήσια·) τοῖς ῥήμασι χαίρει συντασσόμενα. Τὸ γὰρ τῶν εἶναι τὸ ῥηματικὸν, ἔδεν ἕτερον βέλεται, ἢ ὅτι τῶν ἐστὶ τὸ ῥηματικὸν εἶδος τῆς συντάξεως, τὸ τοῖς ῥήμασι δηλαδὴ συντάσσεσθαι.

„Κατὰ μέρος δέτοι κτ.

Ἡ μὲν ἔν μετα τῆ ῥήματος σύνταξις τέτοις

πᾶσι καθόλου ἐσὶν· ἰδιάζουσα δὲ αὐτοῖς ἢ μετὰ τῆς πτώσεως, ἣν ἀπαιτεῖ τὸ ὄνομα, ἐξ ἧς τέτων ἕκαστον τὴν ἀρχὴν ἴχει, ἥτοι παράγεται· Φαμέν ἔν, ὅτι ἀξίως τῷ ὀνόματος ἐβίβ, ὅτι τὸ ἀξίος γενικὴν αἰπαιτεῖ· κτ. καὶ, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις· ὅτι τὸ ὁμοιος δοτικὴν· καὶ καταφρονητικῶς τῶν εὐτελεσεύων, ὅτι τὸ καταφρονῶ ῥῆμα, ἀφ' ἧς τὸ καταφρονητικὸς ὄνομα, ὅθεν τὸ μέσον ἐπιρῥῆμα, γενικὴν· καὶ, ἄριστα δὲ πάντων φαμέν ἐπιρῥηματικῶς, διὰ τὴν γενικὴν τῷ ὑπερθετικῷ ὀνόματος.

„Κοινὸν δὲ κτ.

Κοινὴ δὲ καὶ ἡ τῶν τοιούτων ἐπιρῥημάτων σύνταξις μετὰ τῆς προσηκέσης τῷ ἔχω ῥήματι γενικῆς, τὸ διακεῖσθαι σημαίνοντι.

Τοπικά.

„Τὰ δὲ τοπικὰ γενικῇ. κτ.

Ἡ δὲ γενικὴ κτητικήπως ἔσα τυγχάνει, ὡς περὶ τῶν χρονικῶν ἀνωτέρω ἐλέγετο.

„Καὶ χωρίς.

Γενικῆς ἀνευ δηλονότι.

„Προθετωπτώτως.

Τὸ ἐκφράζειν δηλονότι προσιθέοντας καὶ τὸν τόπον μετὰ προθέσεως τῇ προσηκέσῃ αὐτῇ πτώσει συμφερομένης.

„Προσκειμένον.

Τὸ ῥῆμα νοητέον.

Παραδεικιά.

„Καὶ ἡ δευτέρα τῆς νεμηνίας.

Ἡ δευτέρα τῆ μηνὸς ἱσαμένῃ, ἐφεξῆς ἐστὶ τῆς νεμηνίας.

„Καὶ χωρίς.

Καὶ χωρὶς δοτικῆς τίθεται τὸ ὁμῶς καὶ τὸ ἅμα· ἔχει δὲ διαφορὰν, ὅτι τὸ μὲν τοπικῶς λέγεται, τὸ δὲ ἅμα χρονικῶς. Εὔθ' ὅτε δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ ὁμῶς ἐπὶ χρονικῇ τάσσει ἐπιρρήματος. Εἰ δὲ ὁμῶς πόλεμος τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιῆς· ὅρα τὸν Ἀμμώνιον ἐν τοῖς περὶ ὁμοίων, καὶ ἀνομοίων λέξεων.

„Τὰ δὲ ὁμωτικά.

Τὸ μὲν νῆ κατομωτικὸν, καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις· οἷον Δημοῦθ. περὶ Στεφά. μνησικακήσειν νῆ Δία· καὶ πρὸς Λεπτίνην, ὅτι νῆ Δία ἦσαν τινές. Καὶ ἐπὶ ἀνθυποφορῶν εὐχρηστῶν εἰς ἀπόκρισιν, οἷον ἐν τῷ περὶ Στεφά. Δημοῦθ. νῆ Δί' εὐδαιμόνγε· προσληφθέντος τε τῆ ἀλλὰ, καὶ μή. Τὸ δὲ μὲν ἀπομωτικὸν, σπανίως δὲ καὶ ἐπὶ συγκαταθέσεως· Λιβάν. περὶ τῆ λάλω συνοικίᾳ. ὀνείρατα διηγμένη, πλάττεσθαι κακεῖνα μὲν τὰς Θεάς· καὶ Λακ. μὲν Δία ἐχλεύασέσθαι Φιλόξενος τὰ ἔπη· ὡσαύτως δὲ καὶ τῆ ναὶ προσεθέντος, ναὶ μὲν Δία· ναὶ μὲν τόδε σκῆπτρον. Ἰλ. α. Σινέτῃ νῆ

μὰ τὴν Φίληνσιν καὶ σεβασμίαν κεφαλὴν· καὶ Ξενοφ.
ἐν Οἰκονομ. ναὶ μὰ Δί' ἔφην ἐγὼ ὧ γύναι. Εὐνίστε δὲ καὶ
τῷ πτωτικῷ ἐκφερομένῳ ἐξακίετα τὸ ἀπομωτικὸν
ἐπιρρήμα. Θεόκρ. ἔ γὰρ, ἀντὶ τῷ, ἔ μὰ τὴν γῆν.
Ἄλλοτε δὲ μετὰ μόνῃ τῷ ἄρθῳ· οἷον ἔ μὰ τὸν· νοεῖ-
ται γὰρ τὸ, Θεόν.

„Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ ἀοριζέμενα.

Τὰ ἐρωτηματικὰ, τὰ ἢ τρόπον, οἷον τὸ πῶς,
ἢ τόπον, οἷον τὸ πόθεν, καὶ πῶ σημαίνοντα, ἀορίσως
λαμβάνόμενα, ἐγκλίνονται τὸν τόνον ἀποβάλλοντα·
οἷον τὸ, πῶς ἔχει, ἔχειπως· καὶ τὸ, πῶ οἰκεῖ; οἰκεῖπῃ·
καὶ τὸ, πόθεν ἦκει; ἦκει δέποθεν.

„Οὐδὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπερδισύλ-
λαβον.

Οὐ τοίνυν ἐγκλίνεται τὰ, ὀπηνίκα, ὀπόθεν, κτ.
τρισύλλαβα ὄντα.

„Τὰ δὲ βεβαιωτικὰ ἑριστικοῖς.

Τὰ ὅτι καὶ δὴ, ἐπιβεβαιῶντα τὸ ὑπὸ τῷ ῥήμα-
τος ἐμφαινόμενον εἰς ἐπιρρήματων δύναμιν ἀναφέρει,
καὶ τοι συνδέσμους ὄντας· παρ' ἄλλοις δὲ ἀντὶ τῷ δὴ,
γέγραπται ἔτω, δηλαδὴ κρίνει.

„Εἰ περὶ παρωχημένῃς κτ.

Ὅτε ἀμέλει διήγησις ὑποτίθεται γενέσθαι φθά-
σασα. Εἰσὶ δὲ ῥήματα διηγηματικὰ τὸ λέγω, καὶ
φημί, καὶ ἀγγέλλω, οἷς ἐν τῷ διηγέσθαι τι χρῆσθαι
εἰώθαμεν. Τὴν μὲν ἔν σφοδρότερον γινομένην διήγη-
σιν δι' ἀπαρεμφάτως ἐκφέρομεν, τὴν δ' ὑφειμένως πως

καὶ ὑπτιώτερον, δι' ὁριστικῆς, ἢ εὐκτικῆς μεσοσυλλαβέντος
τῆς ὅτι· οἷον λέγω, ὅτι ἤξει· ἔλεγον, ὅτι ἤκοι.

„Οὕτως δ' εἶπεῖν.

Οὐχ' ὅτι τὸ εὐκτικόν, ἐπὶ εὐχῆς λαμβανόμε-
νον τὸ παρεληλυθός, τέναντίον γὰρ μᾶλλον τὸ μέλ-
λον, ἀλλ' ὅτι δι' εὐκτικῆς ἐγκλίσεως τὰ παρεληλυ-
θότα μὴ εὐκτικῶς, διηγηματικῶς δὲ ἐκφέρειν εἰώ-
θαμεν. Οὐ μόνη δὲ ἡ εὐκτικὴ ἐγκλισις τὴν πρὸς τὸ
παρεληλυθός οἰκειότητα ἔχει, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς ἀπα-
γορευτικῆς ἐπιρρήματος μὴ, καὶ τῶν παρασυναπτικῶν
συνδέσμων ἐπεὶ, ἐπειδὴ, καὶ τῶν αἰτιολογικῶν ἵνα,
ὅφρα, ὅπως.

Ἀπαγορευτικά.

„Οὔποτε κτ.

Οὕτως ἀμέλει ἀληθεῖς εἶσι τὸ εἰρημένον, ὅτι τὸ
παρεληλυθός φιλευκτικόν, ὥς τε καὶ εἰς τὸ ἀπαγορευ-
τικόν ἀπὸ μὲν ἐνεσῶτος μεταβαίνοντες ὑποτακτικῶ
συντάσσομεν, οἷον δέδοικα μὴ ἤ· (τὸ γὰρ δέδοικα
ἐνεσῶτος δύναμιν ἔχει·) ἀπὸ δὲ παρωχημένῃς, εὐκτι-
κῶ· οἷον ἐδεδοίκειν μὴ εἶη. Πρὸς ταῦτα δὲ σημειῶσι
τὸ ἀπὸ ἐνεσῶτος ἀπαγορευτικόν πρὸς παρεληλυθός ὁ-
ριστικόν· παρὰ Δημ. δέδοικα μή τινα λήθην, ἢ συνή-
θειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐπεποιήκει· καὶ δέδοικα
μὴ λελήθαμεν· καὶ παρὰ Θεκ. νῦν δὲ φοβέμεθα μὴ
ἀμφοτέρων ἡμαρτήκαμεν· καὶ παρὰ Φιλοστράτῳ, δέ-

δοικα μὴ ἔχ' ἡσυχίαν ἡγαγεν, ἀλλ' ἠνώχλει κα-
θεύδοντι.

„Α'λλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν.

Ἐπὶ παρεληλυθότος μοι νόει.

„Τὰ δ' εὐκτικά.

Ἐπιρρήματα, οἷον εἶθε, αἶθε - ταῦτα γὰρ, ὡς
ἐν τοῖς περὶ εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ἐλέγετο, τοῖς μὲν
εὐκτικοῖς ῥήμασιν εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθε-
ται, εἶθε γράψειεν· τοῖς δὲ ὀριστικοῖς δεόντως, ὡς
καὶ ἂν ἄλλως, εἰμὴ τῇ τέττων παραθέσει τὰ τῆς εὐ-
χῆς πληρῶσιν, εἶθεν ἔγραψεν.

„Τὰ δὲ παρακελευστικά.

Οἷον φέρε, ἄγε, τοῖς τε προσακτικοῖς, φέρε εἰπέ,
καὶ δὴ καὶ τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον φέρε εἴπω, ἄγε γρά-
φωμεν, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ προσακτ. ἐγκλίσεως εἴ-
ρηται.

„Τοῖς τρίτοις.

Προσακτικοῖς δηλονότι συντάσσεται.

„Οἵκεῖτον δ' ὡς εἴρηται.

Ἐνθα περὶ προσακτ. ἐγκλ. ἦν ὁ λόγος.

„Τὸ ἀποφαντικόν.

Οἱ μὲν ἀποφατικὸν, οἱ δὲ ἀρνητικὸν γράφουσιν
ἐπιδιορθούμενοι. Ἀλλὰ γὰρ τὸ ἀποφαίνομαι ἀντὶ τῆς
ἀπόφημι ἐλήφθη πολλάκις· Σεῖδ. Ἀποφαντικὸς ση-
μαίνει κυρίως τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα, εἴτε διὰ κα-
ταφάσεως, εἴτε δι' ἀποφάσεως, σημαίνει δὲ εἰδι-
κῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον· Λαέρτ. ἐν βίῳ

Ζήνων. Α'ξίωμα ἐστὶ τὸ ἀποφαντὸν, ἢ καταφαντὸν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ. Ἡ' καὶ ἀποφαντικὸν ἐνταῦθα ὁ Θεόδωρος ἐκάλεισε ἐπιρρήμα, ὅτι συνίστησιν ἀπόφανσιν, ὡς καὶ τὸ ναὶ, καὶ λέγω, ναὶ λέγω. Ἡ' ὅτι τῇ ὀριστικῇ μάλιστ' ἐγκλίσει, ἣτις ἐστὶν ἀποφαντικὴ, συνάπτεται. Διὸ καὶ Α'πολλ. περὶ τῆς ὀριστικῆς λέγων, „ἡ γὰρ καλεμένη ὀριστικὴ, φησι, καλεῖται καὶ ἀποφαντικὴ. Καὶ δῆλον ὅτι (ἐκ ἴσ.) κοινῆς μὲν ἐννοίας εἶχε τὸ καλεῖσθαι αὐτὴν ἀποφαντικὴν, εἶγε καὶ τὸ ἀποφαίνεσθαι κατὰ πάσης φράσεως παραλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ ἐπιρρήματά τιν' ἀποφαντικὰ καλεῖται.

„Τὸ δὲ μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα.

Ὀμηρικόν· τούτοις δὲ καὶ παρὰ τὴν ἐμὴν θέλῃσιν, καὶ βελήν.

„Χωρὶς συνδέσμου.

Τῷ δυνητικῷ ἂν δηλονότι.

„Καὶ τὰ δεικτικά.

Ῥηματικῶς συντάσσεται.

„Ἐπιτακτικὸν κτ.

Τὸ γὰρ ὥς ἐ μόνον ἐπιρρήματι ὁμοιωματικῶς ἐπιτάσσεται, οἷον, ἔτις ἐλάλησεν, ὥς πάντας πείσαι· ἀλλὰ καὶ ὀνόματι, τοιοῦτος, ὥς καὶ λέγειν τὰ δέοντα, κτ. καὶ παρισωτικῶς, τηλικῶτος, ὥς ἅπαντας κτ.

Περὶ Συνδέσμων.

Ἐχάτος τὴν τάξιν δεόντως ὁ σύνδεσμος φέρεται, δεσμός τις ὢν, καὶ τῶν δι' αὐτὸ συνδεῖσθαι πεφυκότων φύσει ὕψερως.

„Τὰ ὅμοια συνάπτει αἰεὶ.

Τέτο κατωτέρω ἐπανορθεῖται λέγων, ἀλλ' ἐκ ἐξ ἀνάγκης· καὶ γὰρ καὶ ἐγκλίσεις διαφερέσας ὑπ' αὐτὸ συνδεῖσθαι, καὶ χρόνους, καὶ πτώσεις μὴ ὁμοίας, ἐφεξῆς διδάξει αὐτὸς ὁ Θεόδωρος.

„Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως.

Οἷον μετοχὴν μετοχῇ, καὶ ἐπίρρημα ἐπίρρηματι, καὶ τῶν περὶ τὰ μέρη τῶ λόγου τὰ ὅμοια συνάπτει, οἷον θετικὸν θετικῷ, καὶ παραθετικὸν παραθετικῷ κτ.

„Τῶν ἐν ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένην κτ.

Τοῖς συμπλεκτικοῖς τῶν συνδέσμων χρώμεθα, τὸν λόγον ἐπὶ πολὺ ἐκφέροντες, ἥτοι προάγοντες, καὶ πλατύνοντες. Τέτων ἐν ὃ καὶ προτάσσεται τῶν λέξεων, ὃ δὲ Τὸ ἐπιφέρεται, καὶ ἐγκλίνεται. Ἀλλ' ἔγω μὲν ἔχωσι τάξεως πρὸς γε τὰς ἄλλας λέξεις, πρὸς δὲ ἀλλήλους παραβαλλόμενοι ἐναντίως, καὶ ὃ μὲν Τὸ ἡγεῖται, ὃ δὲ Καὶ ἔπεται. Ἦν δέποτε τύχη λόγος ἀπὸ τῶ καὶ ἀρχόμενος, ἀνάγκη καὶ ἕτερον καὶ ἐφέπεσθαι.

„Ἀριθμικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ Καὶ κτ.

Σημειῶσω τῆς εὐθείας τὸ ἀσυνάρτητον.

„Καὶ εἰ μὲν πτωτικόν, τὴν αὐτὴν πτω-
 „σιν, εἰ δὲ ἄπτωτον, τὴν αὐτὴν ἐγ-
 „κλίσιν.

Νοητέον ἀπαιτεῖ.

„Α' καὶ ἐκ ἐξ ἀνάγκης.

Ὅρας ὅπως ἐκ αἰ συνάπτει τὰ ὅμοια;

„ΔιαΦερέσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως.

Ἐνταῦθα σοι τὰ τῆς ἐπανορθώσεως· συνάπτει
 μὲν ἔν ἐκ ὁμοίας ἐγκλίσεις, σωζομένε μέντοιγε τῷ
 αὐτῷ ῥήματος, ἐξ ἀνάγκης φησὶ, συνάπτει δὲ ἔ
 τὰ αὐτὰ ῥήματα, φυλαττομένης δὲ τῆς αὐτῆς ἐγ-
 κλίσεως, ὡς ἐπὶ τῶν κειμένων παραδειγμάτων δῆλον.

„Καὶ πτάσεις δὲ τὰς αὐτάς.

Ὅτε πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρονται ῥήμα· ὅτε δὲ
 μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ, δηλονότι καὶ ἑτέρας, οἷον σὲ δέομαι,
 καὶ τέτρω κελεύω.

„Ὅ δὲ Μὲν κτ.

Οὐκ ἐκληπτέον ἐνταῦθα τὴν ἐκ τῆ Σειδα
 διαφορὰν λέξεως καὶ λόγου, φάσκοντος, ὅτι λέξις ἁ-
 „σημος γίνεται, οἷον τὸ βλίτυρι, λόγος δὲ ἐστὶ φω-
 „νὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη· νοητέον δὲ
 ἀντὶ μὲν λέξεως ἔντι τῶν μερῶν τῆς λόγου, ἥτοι
 φωνὴν μίαν σημαντικὴν ἔσαν καθ' ἑαυτήν· ἀντὶ δὲ
 τῆς λόγου τὴν πλειόνων λέξεων συνθήκην, τὴν διά-
 νοιαν αὐτοτελῆ δηλῆσαν, ὡς εἶναι τῆ γραμματικῆς
 τὸν νῦν, μηδέποτε δὲ πρῶτον τῶν λέξεων τάττε-

θαι τὸν Μέν, ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς περιόδου καὶ μάλα· οἷον,
 ἄλλοι μὲν ῥὰ Θεοὶ κτ. (τετὶ γὰρ τὸ πρῶτον ἔπος τῆς
 β' Ἰλιάδ.) ἐκ αὖ εὐροις δὲ, Μέν ἄλλοι Θεοὶ κτ. Ἀλλ'
 ὁ Δὲ καὶ λόγος, καὶ λέξεως ἐπιτακτικὸς ὢν, τῷ Μέν
 ἐπακολουθεῖ.

„Τυγχάνει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατι-
 „κὸς ὢν.

Δι' αὐτῆς γὰρ δὴ ἀπὸ ἐννοίας εἰς ἐννοιαν μετα-
 βαίνομεν, καὶ ἐξ ὑποθέσεως εἰς ὑπόθεσιν μακρῶ δια-
 φέρεσαν· οἷον καὶ ταῦτα μὲν περὶ τὸν ἥλιον τεθεω-
 ρείωθω. Ἡ δὲ σελήνη κτ. τοῖστο καὶ τὸ ὁμηρικόν· ἀ-
 πὸ γὰρ τῶν ἄλλων Θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὸν Δία
 μετέπεσεν.

„Ὁ' Ἀτὰρ, καὶ Αὐτὰρ ἀριτικοί κτ.

Ἀριτικοὶ λέξεως καὶ λόγος· οἷον, Αὐτὰρ ἐπεὶ
 πόσιος κτ. Ἰλ. α.

„Ὁ' δὲ Ἀλλὰ ἐστὶν ἐπιτακτικός.

Λόγος δηλονότι, ἐ γὰρ δὴ λέξεως· Τυδεὺς μι-
 κρὸς ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. Ἰλ. ε.

Διαζευκτικός.

„Ἡ' πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευ-

„γνύντες.

Οὕτω δέτοι διαζευγνύουσιν, ὥς τὸ μὲν τιθέναι τὸ

δὲ αἶρειν· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι, ἢ ἐσώθῃναι. Ἰλ. β. Εἰς δέ τις ἀρχὸς κτ. Ἰλ. α.

„Ὡς εἴρηται.

Ἀνωτέρω, ἐνοῖς περὶ τῆ Συμπλεκτικῆς.

„Διασαφητικός.

Ὅτι θάτερον τῶν ἐν τῷ συνημμένῳ τίθησιν ὀρισμένως. Σημαίνων δὲ καὶ τὸ ἕ, ἀναιρετικός, ἥτοι ἀποφατικός ἂν λέγοιτο.

„Μοναδικῶς.

Εἰκὸς δὲ τὸν ἢ ἔτω μοναδικῶς κείμενον καὶ λυτικὸν καλεῖσθαι, καὶ ἀπορηματικόν· δι' αὐτῆς γὰρ ἔτως ἐπιλυόμεθα, ὡς ὑποδισάξουσιν εἰκότες, καὶ τὴν ἀπορίαν μὴ πάντα ἐκ μέσων ποιεῖμενοι. Οὕτω δὲ διὰ τῆς ἢ καὶ Ἀριστοτέλους τὰ παρ' αὐτῷ προβλήματα ἐπιλύεται, ὡς ἐνδοιάζων.

„Τὶ δὴ ποτέ τις ἀγνοεῖ κτ.

Οἱ δὲ γράφουσι, τὶ δὴ ποτε ὁ Τραπεζέντιος ἀγνοεῖ; πρὸς τῆτον γὰρ τῷ Θεόδωρῳ περὶ τῆς προβληματικῆς ἢ, ἕρις συνέση· καὶ τὰ Ἀριστοτέλους ἐπὶ τὴν λατινίδα ἀμφοῖν μετοχетеυόντων, ὁ μὲν αὖ (πότερον) ἡρμήνευεν ὁ Θεόδωρος, ὁ δὲ *vel* αὐτὰ τὸ ἢ κατέλειπεν.

„Ἡ μάλα δὴ τέθυνηκεν. Ἰλ. σ.

Τὸ δὲ ἢ ἐν τῷ α. βιβλ. τοῖς βεβαιωτικοῖς τῶν ἐπιρρήμάτων συγκατηρίθμυσεν, ἅττα τοῖς ὀριστικοῖς (ὡς ἐν τοῖς περὶ ἐπιρρήματος εἴρηται) τῶν ῥημάτων συντάσσεται.

„Τῶν ὁμοιωματικῶν.

Τὴν σύνταξιν νοητέον, οἷον τῆ ὥς, ὥσπερ, κτ.

Συναπτικός.

„Οἱ δὲ συναπτικοί κτ.

Οὐ γὰρ, ὅτι ἔστι ὑφεσὸς, ἢ ἔτῳς ἔχον, ἀποφαίνονται, δηλοῦσι δὲ μόνον, ὅ,τι τινὶ ὑποτεθέντι, ὥς εἴπερ ὑφεθήκει, ἀκολουθοίη· διὸ δὴ καὶ ἀτελεσέρας ἐννοίας εἰκότως συνάπτειν λέγονται· τὸ γὰρ ἐν ὑποθέσει ἔκ ἀπολύτως, ἔδ' ἀπλῶς ἐστὶν ἀληθεύον· ὥς εἴ τις φαίη, εἰ κυβοειδὴς, ἢ σκαφοειδὴς, ἦτε τοιούτε χήματος, καὶ μὴ σφαιροειδὴς ἢ γῆ, ἔκ ἂν ἐκ διαδοχῆς ἴσης οἱ φωτισμοὶ ἀπὸ τῆ ἡλίου τοῖς αὐτὴν οἰκῶσιν ἐγίνετο· ἐδέτερον ἔν καὶ αὐτὸ ἀληθές, τὸ δέ-τοι σύνολον καὶ μάλα.

„Ἡ γὰρ προηγῶνται, ἢ ἐπάγονται.

Προηγούμενα τοίνυν τῆ συναπτικῆς, ὁρθῶς τε καὶ καταφύσιν ἢ σύνταξις κείσεται, οἷον ἐπὶ τῆ ἐνεχθέντος ἐμοὶ παραδείγματος, καὶ ἐπὶ τῆ παρὰ τῷ Θεοδώρῳ, εἴπερ γάρ τε χόλοντε κτ. Ἰλ. α. ἐπαγομένους δὲ, ὥς ἐπὶ τῆ, ἦκεν γηθήσαι κτ. αὐτ. ἀντετραμμένη ἔσαι· οἷον πτηνὸν τὸ ζῶον, εἰ φύει πτέρυγας.

„Καὶ ὅλως μετ' ἑτέρων συνδέσμων.

Ὡς ἀνωτέρω, εἴπερ χόλον γε καταπέψη· ἔτι καὶ εἰδῆ, εἰδήπερ, εἰ ἔν, εἰ γέν, κτ.

„Α'λλ' ἐκ αἰὲ ὅτως ἢ χρήσις.

Ὡς ἐπὶ μὲν τῶν ὁμολογούμενων δηλ. τὸ ὀριζι-
κόντε καὶ ὑποτακτικὸν βέλεσθαι, ἐπὶ δὲ ἐνδοιαζομέ-
νων τὸ εὐκτικόν.

„Κατὰ παρωχημένον γεμὴν κτ.

Τὸ ὀριστικὸν αἰὲ βέλεται, καὶ ἢτοι παρατατικῶ
συντάσσεται, ἢ ἀορίσῳ, ἢ καὶ ὑπερσυντελικῶ ἢ πα-
ρακειμένῳ, ὧν μὲν τοι ἡ σημασία ἀντὶ τῆ παρατατι-
κῆς κεῖται. Α'λλ' ἐν οἷς ἡ ἀπόδοσις διὰ τῆ δυνητικῆς,
τῶ μὲν παρατατικῶ παρατικὸς ἐπακολουθεῖ· τῶ δ'
ἀορίσῳ ἀόριστος· τῶ δὲ παρακειμένῳ ὑπερσυντέλικος·
οἷον Γρηγ. εἰ μὲν ἔν ἐμείναμεν, ὅπερ ἦμεν, ἐγενό-
μεθα ἂν, ὅπερ ἐκ ἦμεν· ἔνθα ὁ ἀόριστος ἀντὶ παρα-
τατικῆς. Δημοφ. ὅτι τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο
τῶν ἑαυτῆς, εἴτι περὶ ἐμῆς γέγραφε· ἔνθα τῶ ὑπερ-
συντελικῶ ἐχρήσατο σὺν τῶ παρακειμένῳ, ἀλλ'
ἀντὶ τῆ παρατατικῆς.

Παρασυναπτικός.

„Παραπλησίως δέ τοι κτ.

Τῇ μὲν συντάξει ὁμοίως ἔχουσιν οἱ παρασυναπτικοί
ἐπεὶ, ἐκείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, τοῖς συναπτικοῖς,
τῇ δὲ δυνάμει ἔχ ὁμοίως· οἱ μὲν γὰρ, ὡς ἐλέγετο,
ὑπαρξιν μὲν ἑδαμῶς, ἀκολουθίαν δέ τινα σημαίνειν
πεφύκασιν, οἱ δὲ πρὸς τῇ ὑπάρξει καὶ συνάπτουσιν,
ἢτοι τάξιντε καὶ ἀκολουθίαν προσσημαίνουσιν· οἷον ἐ-

πειδὴ εἰς γάμον ἐκλήθης, μὴ σκυθρωπάζε. Ἡ γὰρ
κλήσις, καὶ ἡ εἰς γάμον παρεσία ἐγένετο, καὶ ταύτη
ἤδη ὑποσάσῃ τὸ μὴ σκυθρωπάζειν παρασυνάπτεται.

Αἰτιολογικός.

Αἰτιολογικοί εἰσιν, ἵνα, ὅπως, γὰρ, ὅτι, διότι,
ἐνεκα, καθὼ, καθότι, καθόσον. Αἰτιολογικοί
δὲ ἤκιστα, ὡς ἐπ' ἀποδόσει αἰτίας παραλαμβανό-
μενοι.

„Καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποι-
ῶσιν ἐνιοὶ τέτων.

Πῶς ποιῶσιν; ἢ προταπτόμενοι, καὶ ἔτι αὐτοῖς
τῷ ὑποτακτικῷ λέγεσθαι, παραίτιοι γινόμενοι.

„Καὶ ἐπιρρήματικῶς.

Ἐξ ἐπιρρήματος τῷ ὅτε, καὶ συνδέσμε τῷ ἂν συν-
τίθεται τὸ ὅταν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν παραθέσει γίνεται
πρὶν ἂν, μέχρις ἂν, ἕως ἂν. ἐκ δὲ προθέσεως καὶ
συνδέσμου, ἐπὰν, καὶ καθότι, καὶ διότι. ἐκ δὲ δυοῖν
συνδέσμων, ἐπειδάν. ἐκ προθέσεως δὲ καὶ ὀνόματος
καθόσον. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αἰτιολογι-
κῆς συνδέσμου ἀνακαλεῖται.

„Καὶ τὰ ἰσοδυναμῶντα κτ.

Ὁ ὅπως, καὶ ὁ ὅφρα ποιητικὸς ἰσοδυναμῶσι τῷ ἵνα.

„Καὶ πρὸς εὐκτικόν.

Τὸ γὰρ εὐκτικὸν φιλοπαρωχήμενον.

„Ἰνα εἶχεν.

Χρώμεθα τῇ τοιαύτῃ συντάξει, ὅτε τι, ὅπερ ὤφειλε γενέσθαι, ὑποσημαίνομεν· οἷον, εἰπεῖν σε ἔδει, ἴν' ἤκουον, καὶ ἀπεκρινόμην.

„Τόγεμῃν ὅπως κτ.

Τὸ ὅπως ἀντὶ μὲν τῆ ἴνα, αἰτιολογικόν ἐστίν· ἀντὶ δὲ τῆ πῶς, καὶ τίνι τρόπῳ, παραγγελματικόν, μέλλοντι ὁριστικῶς συντασσόμενον· χρώμεθα δὲ τῷ τοιάτῳ τῆς συντάξεως εἶδει παραινῶντες τινὶ, ἢ ἐγκελευόμενοι· οἷον ὅπως πρὸ ἀρίστων ἀφίξῃ.

„Ἄλλως δὲ παντί κτ.

Οἷον ἀφηγηματικῶς, σκοπεῖτε, ὅπως τῆτο κατέπραξεν, ἢ ἐνδεικτικῶς, ὅπως τὸ προτεθέν ἐπιλύσμαι. Καίτοι καὶ ἀορίστῳ χαίρει ὑποτακτικῶ ἐνίοτε ἄνευ τῆ ὄρα, καὶ σκόπει ἔξωθεν νοημένῃ κατ' ἑλλείψιν ἀπτικήν· οἷον, ὅπως ἐπισαμένως εἶπης.

„Ε'φ' ᾧ.

Ἀντὶ τῆ, ἐπὶ τῷ· καὶ ἔνεκα τῆ· οἷον ἐφ' ᾧ ἔγραψεν, ἀντὶ, ἧ χάριν ἔγραψεν· ἐφ' ᾧ κομίζεται, ἴνα κομισῇται· ἐφ' ᾧ μεμνήσθαι, ἔνεκα τῆ μεμνήσθαι· λέγεται δὲ καὶ πλεονασμῶ τῆ τε, ἐφ' ᾗ τε, Ἰωνικῶς τῶν γὰρ Ἰώνων τὸ, ἐπ' ᾗ τε, λέγειν.

„Οὕνεκα τὸν Χρῦσιν κτ. Ἰλ. α.

Σημαίνει δὲ παρ' Ἰῶσι τὸ διότι, ἐπειδὴ.

„Ἡ γάρ.

Ἐρωτήματικόν ἐστίν, παρὰ Λακκιαγῶ, καὶ Πλάτωνι συνεχές.

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ ἐναντιωματικοὶ ὅμως, καίτοι, καίπερ, ἔμπης, λέξεων μὲν καὶ προτακτικοὶ εἰσὶ καὶ ὑποτακτικοί, λόγος δὲ προτακτικοὶ ἐδέχοντο· τῷ δὲ ἄλλὰ ὁ ὅμως χαίρει ὑποτασσόμενος, ἄλλ' ὅμως.

Συλλογιστικοί.

„Οἱ δ' ἄλλοι πάντες.

Εἰσὶ δὲ, ὡς αὐτὸς ἐν πρώτῳ βιβλ. κατέλεξεν, ἄρα, ἄλλὰ, ἀλλαμὴν, ἔν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαρῆν· φησὶν ἔν, πλὴν τῆ ἀλλὰ, καὶ ἀλλαμὴν, οἱ ἐν ἐπιφοραῖς τε, καὶ συμπεράσμασι προτακτικοὶ λέξεώς εἰσὶ μόνον, τὰς λοιπὰς πάντας καὶ προτάσσεται. Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ ἔν προταχθεῖη.

Ἀπορηματικοί.

Ἄρα, εἴτα, μῶν, μή.

Παραπληρωματικοί.

Εἰσὶ δὲ οἱ ἐφεξῆς· δὴ, πε, τοι, δῆτα, περ, πω, μὴν, ἔν, γε, αὖ, κεν, νυ, θην, ρα, αρ.

„Ὁ Γ' μειωτικός.

Σημαίνει δέπως, τελάχιστον, εἰμήτι ἄλλο, ἢ τοι-

ἔστι. Δημοτ. περὶ Στεφάνου, καὶ δι' αὐτό γε τὸ (τε-
τέστιν εἰ δι' ἄλλο μηδέν.) ὁρθῶς ἂν ἐπηνέμην.

„Οὐ Δὴ περιγραφικός.

Ὡς ὅτε τὸ μόνον σημαίνει· οἷον λέγω δὴ.

„Καὶ μεταβατικός.

Δι' αὐτὸ γὰρ ἀπὸ ἄλλου ἐπὶ ἄλλο τι νόημα
μεταβαίνειν εἰώθαμεν· οἷον Πλάτ. ἐν Τιμαίῳ· τὸν δὲ
νόμον ἡμῖν ἐφεξῆς πέραινε· καὶ Δημοσθένους περὶ Στε-
φάνου· φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον.

„Καὶ βεβαιωτικός.

Ὡς ὅτε ἀντὶ τῆς δηλαδὴ, ἢ πάντως κεῖται· οἷον
ἔτω δὴ κρίνει.

„Οὐ δὲ Ἄν ὑποτάσσει.

Τὸ ὑποτακτικὸν ἡγεῖται.

„Εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ὑποτάσσοιτο.

Εἴτε προτάσσοιτο ῥήματος δηλονότι ὁ ἂν, εἴτε
ὑποτάσσοιτο ῥήματι εὐκτικῷ, ἢ καὶ ὀριστικῷ, δυνητικός
ἐστὶ· προτασσόμενος δὲ ὑποτακτικὸς, ἀεὶ ἀοριστολογι-
κός. Ἀλλὰ γὰρ εἰσὶ τινες, οἳ καὶ μετ' ὑποτακτικῶν ἐ-
νίατε δυνητικὸν εἶναι βέλονται, καὶ τὸ τῷ Πλάτῳ
ἐν Φαίδρῳ προχειρίζονται· καλὸν γὰρ ἂν ὡς Σώκρα-
τες εἶδος ἢ κατανενοηκῶς (ἀντὶ εἶη ἂν κατανενοη-
κῶς) ὁ τὸ τοιοῦτον λαβών. Καὶ ἐδὲν δὲ μέλει αὐτοῖς, εἰ πα-
ρακείμενος ὁ χρόνος, οἰσμένοις καὶ τῷ ποτὲ τὸν δυ-
νητικὸν συμπλέκεσθαι. Καὶ μὴν καὶ τὸ τῷ Ἰσοκράτῃ
ἐν τῷ Πανηγυρ. ἔτω γὰρ ἀμφοτέρων ὑμεῖς πεπεύρα-

Ὡς, ὥς ἄρις' ἂν διδάξητε περὶ αὐτῶν· ἦτοι ἄρις αὖ διδάξαι ἂν ἔχοιτε. Τέναντίον δὲ φασὶ καὶ σὺν εὐκτικῷ, καὶ ὀριστικῷ ἀοριστολογήσειεν ἄνκοτε ὁ αὖ, ἐπειδὴν μάλιστά τι παρωχηκὸς ἀφηγώμεθα· ὥς παρὰ Δημοῦ. ἐν τῷ περὶ Στεφάν. ἐν τίσιν ἔν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρὸς; ἡνίκ' ἂν εἰπείντι κατὰ τέτων δέοι; ἀντὶ τῆς δέη. Καὶ ὁ αὐτ. κατὰ Φιλίπ. ἐκόλαζον δ' ἔτω καὶ ἐτιμωρῶντο, ἕς ἂν αἰώθοιντο δωροδοκῶντας· ἀντὶ τῆς, ἕς ἂν αἰώθωνται.

„Ἐτι δὲ γνωριμώτερον.

Σαφέστερον γνώρισμα τῆς ἂν προτίθησι λέγων, ὥς ἂν ἐπαμφοτερίζῃ προτασσόμενον δηλονότι καὶ ὑποτασσόμενον, τότε δὴ ἀδιαφόρως ἔξει πρὸς τε εὐκτικὸν, καὶ ὀριστικόν μοι νόει· (ὁ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τῷ εὐκτικῷ συνάπτεται.) καὶ δυνητικὴν ἔχει τὴν σημασίαν. ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ, πρὸς ὑποτακτικὸν θεωρηθήσεται μόνον προτασσόμενον, καὶ ἀοριστολογικὸν ἔσται.

„Καὶ μεταλαμβάνοντες.

Διδάσκει δὴ τὸν δυνητικὸν ἂν, καὶ ἀπαρεμφάτῳ, καὶ μετοχῇ κατὰ τε τὸ ἐνεστὸς, καὶ παρωχήμενον, (πλὴν τῆς παρακειμένης) καὶ μέλλον συντάσσεσθαι.

Περὶ τῆς 78 ἀπαγγέλλειν

Διασολῆς.

Ἐκ Κομμάτων, καὶ Κώλων, καὶ Περιόδων, ὡς ἐκ
μερῶν μειζόνων, ἢ ἐλασσόνων τὸν σύνθετον συνα-
παρτίζεσθαι λόγον, τοῖς περὶ λόγους ἐσπεδοκόσιν ἐστὶ
Φανερόν. Ἐστὶ δὲ Κόμμα μὲν, ὡς Ἑρμογένους Φησὶ,
διανοίας σύνθεσις μικροτέρα Κώλου, οἷαν εἴποιμεν τὴν
τῶν ἑξ ἐπέκεινα συλλαβῶν μηδαμῶς γινομένην, καὶ
οἷον ἐκφρόντινα ἔσαν· τὸ δὲ Κῶλον ἀπὸ συλλαβῆς
ἐβδόμης ἔσγ' ἐπὶ τρίμετρον, ἢ ἡρωϊκὸν ἔπος ἐκτεί-
νεται. Περίοδος δὲ πλήρης, ὅσῃν ἄντις ἐκφέροι ὑφ'
ἐνὶ πνεύματι· διὸ καὶ πνεῦμα ὑπὸ Ἑρμογένους καλεῖται.
Σύγκειται δὲ τὰ πολλὰ ἢ Περίοδος ἐκ Κώλων τεσ-
σάρων, ἢ δὲ βραχυτάτη ἐκ δυοῖν. Καί τοι εἰσὶν οἱ καὶ
μονόκωλον αὐτὴν ἀποδιδόασιν. Καὶ γίνεται δὲ τῆς
μὲν Περιόδου τὰ Κῶλα, τῶν δὲ Κώλων μέρη τὰ Κόμ-
ματα· ὥσπερ καὶ αἱ Περίοδοι τῶν Λόγων. Τὰ δέ τοι
μέρη ταῦτα, αἷς καλεῖσι θέσεσιν, εἴτε σιγμαῖς, εἴ-
τε διασολαῖς τρισσῶς διασέλλειν διδασκόμεθα· τὸν
μὲν ἀπηρτισμένον ἤδη νῦν, διασολῇ τελείᾳ, τὸν δὲ
πάντῃ ἀτελῶς ἔχοντα, ὑποσιγμῆτε, τῇ καὶ ὑποδια-
σολῇ καλεσμένη, ὡς ἐπὶ τῶν Κομμάτων· τὸν δὲ μέ-
σον, ὅς καὶ καθ' ἑαυτὸν μὲν ἔννοιαν δίδωσι, πρὸς δὲ
τὴν πληρεστέραν τῇ ὅλῃ νῦν, ἐτέρῳ συναρμοζόμενος ἀ-

φαφέρεται, διασολῇ τῇ μέσῃ· ἐπὶ πλέον μὲν κατὰ
τὴν διασολὴν ἀναπαύοντες τὴν ἀπαγγελίαν, ἢ ἔ-
τέλειον ἀποπαύομενοι· ἐπ' ἑλάττω δὲ κατὰ τὴν μέ-
σην, μηδὲ νέον ἐμπνέοντες· κατὰ δὲ τὴν ὑποδιασο-
λὴν ἐπ' ἑλάχισον, καὶ μικρὸν ὅσον τὴν φωνὴν ὑποχα-
λῶντες. Σημεῖον δὲ εἰώθασιν ἐν τῷ γράφειν διασέλ-
λοντες, τὰς μὲν Περιόδους σημείοις κατὰ μέσον τῆς σί-
χης κειμέναις, ἀνωτέρω δὲ βραχύτι τῆς σίχης τὰ Κῶ-
λα, κατωτέρω δὲ τὰ Κόμματα. Οἱ δὲ ἄλλως τὴν
μὲν διασολὴν ἄνω, μέσην δὲ τὴν μέσην, κάτω δὲ
τὴν ὑποδιασολὴν γεγράφασιν. Οἱ δὲ Ἀλεξανδρεὺς
Νικάνωρ, ὁ ἔξ βιβλίας περὶ σιγμῆς συνταξάμενος,
κάντεῦθεν σιγματίας ἀκέρους, ὀκτὼ διασολὰς ἡμῖν
παρέδωκεν, ὧν ὀνόματα Τελεία, Ὑπερτελεία, Ἀτε-
λής, Ἄνω πρώτη, Ἄνω δευτέρα, Ἀνυπόκριτος, Ἐνυ-
πόκριτος, καὶ Ὑποδιασολή. Ἐγὼ γὰρ ἡδέως ἂν ἀκρί-
σαιμι τῆς ἀνδρὸς ἀπαγγέλλοντος, καὶ πολυειδῶς ἔτω
τὸν λόγον ἀποσηματίζοντος. Οἱ μὲντοι ἀρχαῖος Γραμ-
ματικὸς Διονύσιος ὁ Θράξ. ἐδένα παρὰ τὴν ἀνωτέρω
τεῖς ὑπέθετο τρόπον ἕτερον, ὡς ἔδεδε ὁ Θεόδωρος.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμέ-

να κτ.

Διὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, ὡς τὰ λεγόμενα ἀ-
παιτεῖ, τὴν φωνὴν ἐπιτείνουμεν, ἢ ἀνίεμεν, ἢ πρὸς
πάθος ὁπωσῶν περικλῶμεν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὸ
ἄλλο σῶμα, εἰ δέοι, κινῶντες διασηματίζομεν.
διὰ δὲ τῆς προσφθίας ἢ τε δέον τονῶμεν, νῦν μὲν ὅξυ-

τερον, νῦν δὲ βαρύτερον ἤχοντες καὶ ἀκριβῶς τε καὶ
τορῶς τὰς φωνὰς ἐκφέρομεν· διὰ δὲ τῆς διαστολῆς
εὐκρινῶς τὰς ἐννοίας ἀποδιδόαμεν, ἑαυτοῖς μὲν εἰς τὸ
εἰπεῖν, τοῖς δὲ ἀκροωμένοις εἰς τὸ συνιέναι ἄνεσιν τι-
να παρεχόμενοι.

„Εὐθὰ δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει.

Τὴν παρὰ Δημοφθένει ἐν τῷ περὶ Στεφάνου ἀρ-
ητικῇν περίοδον, ἕτως ἔχουσιν (πρῶτον μὲν, ὧ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, τοῖς Θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις,
ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇτε πόλει, καὶ πᾶ-
σιν ἡμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαιμοι παρ' ὑμῶν, εἰς τε-
τονὶ τὸν ἀγῶνα.) ἕτως ἐγὼ ἀναλύω.

Α. Κῶλον.

Πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς Θεοῖς
εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις.

Β. Κῶλον.

Ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇτε πόλει,
καὶ πᾶσιν ἡμῖν.

Γ. Κῶλον.

Τοσαύτην ὑπάρξαιμοι παρ' ὑμῶν, εἰς τετονὶ
τὸν ἀγῶνα.

Τῷ μὲν ἔν Α' κόμματα.

- α'. Πρῶτον μὲν,
 β'. Ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 γ'. Τοῖς Θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις.

Τῷ δὲ Β' κόμματα.

- α'. Ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε
 πόλει,
 β'. Καὶ πᾶσιν ὑμῖν.

Τῷ δὲ Γ' κόμματα.

- α'. Τοσαύτην ὑπάρξαιμοι παρ' ὑμῶν,
 β'. Εἰς τετὸν τὸν ἀγῶνα.

„Τὰ κώλωντε, καὶ τῷ ἐντελεῖς ἀπαρτι-
 „σικὰ κόμματα.

Εἰ γὰρ καὶ εἴρηται, ὥς ἀτελῶς ἀποσηματίζειν
 δεόν τὰ κόμματα, ἣν γεμὴν ὥσι τοιαῦτα τινὰ κόμ-
 ματα, οἷα ἀποτελεῖν κῶλα, ὥς ἐπὶ τῷ κομματικῷ
 καλεμένῃ ὕφους συμβαίνει, τότε δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων
 τῇ μέσῃ διασολῇ χρησέον, τῇ καὶ ἐπὶ τῶν κώλων
 αὐτῶν· οἷον

Παρὰ τῷ αὐτῷ Δημοῦ. ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.
 Εἰδίδασκες γράμματα· ἐγὼ δ' ἐφοίτων.
 Εἰτέλεις· ἐγὼ δ' ἐτελέμην.
 Εἰχόρευες· ἐγὼ δ' ἐχορήγην.
 Εἰγραμμάτευες· ἐγὼ δ' ἐκκλησιάζον.
 Εἰτριταγωνίζεις· ἐγὼ δ' ἐθεώρην.
 Εἰξέπιπτες· ἐγὼ δ' ἐσύριπτον.
 Ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, πεπολίτευσαι πάντα· ἐγὼ
 δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Δίκωλοι ἐν πᾶσαι αἱ περίοδοι αὗται· ἀλλ' αἱ
 μὲν πρῶται, καὶ δικόμματοι αἱ αὗται, τὰ δισσεῖ κῶλα
 μονοκόμματα ἔχειν, καὶ ὡς εἰπεῖν, τὰ αὐτὰ καὶ κῶλα,
 καὶ κόμματα· ἡ δὲ ζ' τὸ πρῶτον τῶν κῶλων ἔχει
 δικόμματον (τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, κόμμα ἐν·
 τὸ δὲ πεπολίτευσαι πάντα, κόμμα ἕτερον.) διὰ τῆς
 δευτέρας μονοκομμάτης τὸν τέλειον νῦν ἀπώρτισε. Ὡς,
 εἴγε τὸ αὐτὸ καὶ κόμμα, καὶ κῶλον, καὶ περίοδος εἶναι
 τύχοι, οἷον τὸ, λάθε βιώσας, καὶ τὸ, οἱ πλείονες κακοί,
 καὶ ὅσα τοιαῦτα, τότε δὴ τελείως σικτέον. Ὅγε μὲν
 Α' ρις. βιβ. γ'. τῶν Ρ' ἡτορ. λέγων περὶ λόγου συνθέ-
 σεως, τὰ βραχύλογα ταῦτα ἔχει κόμματα, κῶλα
 δὲ μικρὰ ἐξωνόμασε, καὶ τὰς ἐκ τούτων συναρμολο-
 γημένας ἔχει ἀπλῶς περιόδους, μικροκῶλας δὲ περιό-
 δους καλεῖν ἤξιωσεν.

„Καὶ περὶ μὲν κλίσεως κτ.

Ἐπίλογος, καὶ ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐν τοῖς δὲ
βιβλίοις τῷ Θεοδώρῳ διαληφθέντων.

„Μετὰ δὲ ταῦτα κτ.

ὑπόχρεσις τῇ Συγγραφῇ, προθεμένη κατ'
ἐρωταπόκρισιν διαλαβεῖν ἴσως, ὅσα δι' ὅλης αὐτῇ τῆς
Γραμματικῆς ἐξέθετο, ἃδὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ πεποιή-
κασι.

Ταῦτα ἀπὸ Ἡλίου Ἀνδρέου τινὸς Βερδιγαλιν-
σί, τῇ ἐπὶ τὴν λατινίδα τὸ Δ' τῇ Θεοδώρῳ περὶ τῶν
τὸ ἀχ' ἀπὸ Θεογονίας μετοχστεύσαντος, οἶον τι δά-
νειον ἡμῖν πατρῶον σὺν τόκῳ ἀποδοθὲν ἀπειλήφα-
μεν, ἔχῃ τῷ ὕφει τῇ ἀνδρὸς κατ' ἴχνος σοιχῶντες, ἀνε-
τον δὲ σφίσι ἐαυτοῖς τὸν κατὰ τὴν ἑκφρασιν λόγον
τηρήσαντες, καὶ πολλὰ μὲν, ὅσα τῆς παρὰ Λατίνοις ἂν
εἴη χρήσεως, παριδόντες, πολλὰ δὲ τοῖς παρ' αὐτοῖς
Σκιπίοσί τε καὶ Διομήδεσιν, ὧν συνεχῶς ὁ σχολιασὴς
μέμνηται, χαίρειν φράσαντες· καὶ τὰ μὲν ἄλλως ἐκ-
θέμενοι, τὰ δ' ὑφελόμενοι, τὰ δ' ἔστιν ἔ καὶ προθέν-
τες, καὶ παραδείγμασι τοῖς προσφυέσι πυκνάζαντες,
τοῖς φιλολόγοις ὑμῖν αὐτοχέδιον ἔργον τοδὶ παρε-
θέμεθα. Ὡς ὁ γόνος, ὅς τις ἂν ἦ, ἄλλω μὲν ἐτέ-
χθη, ἡμῖν δ' εἰσπεποιήται, ἔ γάρ τοις ἀλλοτρίοις
καλὸν ἐγκοσμεῖσθαι, κλέπτειν δὲ (ὥς ἔφησέ τις)
τὸς τῶν ἄλλων λόγους, ἔδὲν ἡττον ἢ τυμβωρυχεῖν
ἀδικώτατον. Ὑμῖν ἔν, ὅσοις ἂν γένηται ἐντυχεῖν
ταῖς δε ταῖς σημειώσεσιν, ἐπιμελῶς ἐγκύψασιν, ἐλ-

πὶς μηκέτι τὸ Θεοδώρου πόνημα πάνυ δυσαντίβλε-
 πτον ἔσεσθαι, ξυνετὸν δὲ, καὶ σαφές, καὶ τῆς ἐπιπολα-
 ζέσης ἀχλὺς ἀπηλλαγμένον, ἢ τὰς πλείους ἐκδειμα-
 τῆσα τὸ πρὶν καὶ ἀποτρέψασα, τὸν ὑπακρυπτόμενον
 τῆς γραμματικῆς μεθόδου Διθαυρὸν τοσάτω ἀνόνη-
 τον καθίση, ὅσῳ δυσπρόσιτον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π α ρ ο ρ ά μ α 7 α.

Σελ.	Στίχ.	Παρορ.	Διορθώμ.
9	18	ἐγχρήσαντο	ἐχρήσαντο
11	25	ἢ	καὶ
23	15	α	αἱ
31	8	τῷ λόγῳ μερῶν	τοῖς τῷ λόγῳ μέρεσι
39	27	παρατικὸς	παρατατικὸς
41	5	γραμματικὸς	παλαιὸς γραμματικὸς
45	7	πολλαλῶ	πολλαχῶ
61	17	ἕτερος	ἄτερος
67	26	λαμβάνται	λαμβάνεται
117	9	ὑποδησόμενος	ὑποδησόμενος
125	1	Ἀ'παρέφατος	Ἀ'παρέμφατος
126	18	κατηγορεύμενα	κατηγορεύμενα
128	20	ἐμπης, ἀλλ' ἐκ	ἐμπης ἀλλ' ἐκ
129	26	ἐξυπακέτται	ἐξυπακέζεται
134	1	συμεμφαίνειν	συνεμφαίνειν
148	18	αν	ἂν
166	14	Ὅς	Ὡς
169	25	οἱ	οἱ
187	15	δικαιώτα	δικαιώματα
191	17	περὶ, ἧς	, περὶ ἧς
211	15	ἐποισήμην	ἐποισάμην
234	11	μετότητος	μεσότητος

Bulgarēs, Eugenios,

Scholia eis to tetarton biblion tēs Theodōru tu Gazē grammatikēs

en Biennē 1805

A.gr.b. 1584

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10236025-1